ZABÚR

AUR

GÍT.

MASÍHÍOṆ KÍ IBÁDAT KE LIYE.

ALLAHABAD:
PRINTED AT THE PRESBYTERIAN MISSION PRESS.
Rev. L. G. Hay, *Sup't.*
1855.

ADVERTISEMENT.

The Synod of Northern India, at its meeting in Agra in the year 1848, took order for the publication of a new Urdú Psalm and Hymn Book. The one published by the Lodiana Mission in 1842, and used generally in the churches connected with the Synod, was taken as the basis; while the Committee of Synod had general powers given them, to alter, omit, and add. An entire new version of the Psalms has been made, while the hymns have been extensively altered, some omitted, and others added.

The manuscript was submitted by Circular, to the members of the three Presbyteries, agreeably to the direction of Synod. Various alterations were suggested, and the Committee directed to attend to these, and proceed with the publication of the work. The result of their labors is submitted in the present volume.

ZABÚR.

PAHLÁ ZABÚR.

L. M. Alfreton. Wells.

Sharír aur díndár kí chál aur anjám.

1 Wuh ádmí hai mubárakhál,
Na chaltá jo sharír kí chál,
Na unkí mántá hai saláh,
Bad jántá ṭhaṭṭhebáz kí ráh.

2 Ki jis ke dil men̲ hai dawám
Sharíạt hí ká pák kalám;
Ḳhushí se mántá us kí bát,
Aur us par sochtá hai din rát.

3 Wuh peṛ kí mánind ḳhush bahár,
Jo lagá nahr ke kanár;
Wuh phúltá, lahlahátá hai,
Aur waqt par mewa látá hai.

4 Sharír hain̲ mánind bhúse ke,
Uṛ játá hai jo hawá se;
Nekon̲ kí majlis men̲ gumnám,
Ạdálat men̲ hain̲ beqiyám.

5 Ạ́dil, quddús jo hai Alláh,
Wuh jántá sádiqon̲ kí ráh:
Par gunahgár kí ráh mardúd
Ḳhudá se hogí nest nábúd.

DU'SRÁ ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Mear. Barby.

Qaumoṇ ká hangáma, aur Masíh ká ġálib honá.

1 Ásmán, zamín ke ai Ḳhudá!
Tú sab par qádir hai,
Aur apne sáre kámon̠ men̠
Ạjíb aur nádir hai.

2 Tú ne jo áge kahá thá
Ba mạrifat Dáúd,—
Masíh kí zidd men̠ uṭhí hain̠
Ġair qaumen̠ aur Yahúd.

3 Qaumen̠ Masíh ke barḳhiláf
Kyún̠ kartí hain̠ ḳharosh?
Hain̠ bátil un ke sáre ḳh'yál,
Aur abas un ká josh.

4 Par tujh se jo muqaddar thá,
So púrá húá hai:
Wuh tere pák iráde se
Salíb par múá hai.

5 Tú dushmanon̠ par han̠stá hai;
Aur apne Beṭe ko
Murdon̠ men̠ se jiláyá hai:
Sitáish terí ho!

DU'SRÁ ZABU'R.—2 Hissa.

8s and 7s. Sicilian Hymn. Greenville.

Masíh ummatoṇ ká wáris.

1 Ỵsá marke phir jo jiyá,
Ho chuká naját ká kám;

Báp ne us se wạda kiyá
Dene ko jahán tamám.

2 "Mujh se máng! main̲ tujhe dúngá
Sárí ummat, qaum, zubán;
Tere qabze sab karúngá;
Sab ká wáris ho zí shán."

3 Pas har qaum ke darmiyán men̲
Hogá us ká nám mashhúr;
Aur mukhálif, sab jahán men̲,
Karegá wuh chaknáchúr.

4 Hákimo! bas, adab máno;
Qadambos Masíh ke ho;
Ḍarkar us ká qahr jáno;
Máno apne Munjí ko!

TI'SRA' ZABU'R.

L. M. Portugal. Litchfield.

Subh ke liye.

1 Mukhálif mere beshumár,
Aur hain̲ satáne ko taiyár;
Par merí sipar aur panáh,
Aur merí shaukat hai Alláh.

2 Buland jab kí apní áwáz,
Main̲ tujh se húá sarfaráz,
Aur tú ne mujh par rujụ́ ho
Sun liyá merí duạ́ ko.

3 Main̲ leṭke soyá chain ke sáth,
Ki mujh par thá Khudá ká háth;
Jo gol bhí ho dushmanon̲ ká;
Main̲ taubhí nahín̲ ḍarne ká.

4 Tú áge ko, mere Ḳhudá!
Dukh se mujh ásí ko bachá;
Baḳhsh mujhe sab zarúríát,
Aur maut men̲ mujhe de naját.

CHAUTHÁ ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. Old Hundred. Germany.

Ḳhudá apne bandon̲ kí faryád ká sunnewálá.

1 Fazl o rástí ke Ḳhudá!
Jab main̲ pukárún̲, kán jhuká:
Bárhá jab merí tangí thí,
Tab tú ne dí kushádagí.

2 Is waqt bhí, ai rahím Ḳhudá!
Tú rahm bande par farmá:
Jánch mere dil ke dukh kí bát,
Aur sun le merí munáját.

3 Kab tak ginoge, ádmío!
Ruswáí merí ızzat ko?
Aur kab tak tum, az ḳh'yál i ḳhám,
Jhuṭhláoge Masíh ká nám?

4 Ḳhudá díndár ko jántá hai,
Aur apnon̲ ko pahchántá hai;
Wuh un kí jánchtá hai murád,
Aur un kí suntá hai faryád.

CHAUTHÁ ZABÚR.—2 Hissa.

C. M. Bedford. Norfolk.

Shám ká zabúr.

1 Tú merí sun, Parwardigár!
Main̲ banda terá hún̲:

Tú hai quddús; main̲ gunahgár;
Main̲ ḳhauf se ghirá hún̲.

2 Jab mihnat se farágat kar
Árám main̲ pátá hún̲,
To apne dil men̲, bistar par,
Main̲ sochtá játá hún̲.

3 Shukrguzárí ke zabíh
Main̲ ab guzrántá hún̲:
Merá tawakkul hai Masíh;
Main̲ us ko mántá hún̲.

4 Apne chihre ke jalwe ko
Tú mujh par roshan kar:
Tú merá Báp aur háfiz ho;
Kar rahm bande par.

5 Leṭ jáúngá salám'tí se;
Hai mujh par terá háth:
Ḳhudáwand! merí ḳhabar le,
Ki soún̲ chain ke sáth.

PA'NCHWA'N̲ ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Dawn. Seasons.

Sabt kí subh ká zabúr.

1 Subh ke waqt, karím Ḳhudá!
Main̲ terí or ták rahúngá:
Sun mere nále kí áwáz,
Aur merí duạ́ kí niyáz.

2 Jis já men̲ hai Masíh Shafíạ,—
Ḳhudá ke dahne háth rafíạ,—
Ḳhudá ke taḳht kí pák dargáh,
Us taraf merí hai nigáh.

3 Jo hain̲ sharír aur beshụúr,
Na áwenge tere huzúr;
Ki jhúṭh aur dagábáz qabíh
Sab tere sámhne hain̲ karíh.

4 Tere rahm kí bahutát,
Aur tere fazl kí ifrát
Hai mujh náláiq bande par,
Ki já main̲ saktá tere ghar.

5 Main̲ jáúngá terí bárgáh,
Terí quddús ịbádatgáh;
Aur ḍarkar dil o ján setí
Ab karún̲ terí bandagí.

PA'NCHWA'N̲ ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Devizes. Peterborough.

Ḳhudáwand rahbar aur panáh.

1 Ḳhudáwand! merá rahbar ho;
Rástbází men̲ chalá;
Naját ke sídhe ráste ko
Tú mere taín̲ pakṛá.

2 Dekh, mere dushman kitne hain̲
Mujhe bhuláne ko!
Un ke shaitání fitne hain̲
Mujhe phan̲sáne ko.

3 Shaitání lashkar tú haṭá;
Unhen̲ halák kar ḍál;
Tú mutawakkil bandon̲ ká
Ho háfiz, áṛ, aur ḍhál.

4 Kar apne bandon̲ ko ḳhushhál,
Aur ho tú nigahbán:

Rúhání jang men bhí sambhál,
Khudáwand mihrbán !

CHHAṬHWA'N ZABU'R.

L. M. Munich. Rockbridge.

Bímár aur ranjúr kí faryád.

1 Khudáwand ! apne gusse se
Tú mere taín tambíh na de :
Jo mujh par ho tambíh ká háth,
To mujh par rakh tú hilm ke sáth.

2 Kamzor main hún aur dilafgár ;
Badan aur ján hain chúr láchár :
Khudáwand ! apní rahmat se
Tú mujhe jald farágat de.

3 Main dukh ke máre rotá hún ;
Aur bistar ko bhigotá hún ;
Zor badan ká to na rahá ;
Main ḍúbá hún gam ke daryá.

4 Sun mere rone kí áwáz ;
Qabúl kar ájiz kí niyáz :
Tú apne nám kí khátir se
Mujh dukhí ko riháí de.

SA'TWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Kingsbridge. Rockbridge.

Dushmanon se bachne kí faryád.

1 Mere tawakkul ke Khudá !
Mujhe dushmanon se bachá ;

Jyún sher phár ḍálte hain shikár,
We mujhe phárne ko taiyár.

2 Jo apne nekkirdáron ko
Main ne burái kií ho,
To dushman merí ján ko le,
Aur merí izzat khák kare.

3 Jo merá dil ho dagábáz,
Tú sune merí kyún áwáz?
Jo main makkár yá fásiq hún,
To terí kyún duhái dún?

4 Khudáwand! mujhe dekh láchár;
Tú mere wáste ho bedár;
Sab dushmanon ke qahr par
Ab merí tú adálat kar.

SA'TWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Upton. Proctor.

Khudá badon ká dushman, aur sádiqon ká háfiz.

1 Rabb jánchtá hai, ai ádmío!
Tumháre dil aur gurdon ko:
Gunáh se wuh mubarrá hai;
Insáf bhí us ká khará hai.

2 Badkáron se wuh hai bezár,
Aur sádiqon ká khátirdár:
Wuh un ke taín sambháltá hai,
Badon par qahr ḍáltá hai.

3 Khudá se we na ḍarte hain;
We mujh par eká karte hain;
Phailáte hain we mujh par jál;
Khudáwand! un kí sázish ṭál.

4 Merí sadáqat ke Ḳhudá!
Ho háfiz apne bande ká;
Tab gáúngá main̲ terá nám,
Aur shukr karúngá mudám.

A'ṬHWA'N̲ ZABU'R.

S. M. Lisbon, Watchman.

Ḳhilqat se Ḳhudá kí buzurgí ká zuhúr.

1 Ai Rabb, Ḳhudáwandá!
Buzurg hai terá nám:
Zamín par aur ásmán par hai
Ujúba terá kám.

2 Jo dhyán main̲ kartá hún̲
Tere sab káron̲ par,—
Jo tú ne sab banáyá hai,—
Aur chánd sitáron̲ par,—

3 To kyá hai ádamzád,
Jo terí yád men̲ ho!
Phir tú ne use baḳhshá hai
Ḳhalq kí hukúmat ko.

4 Agarchi ḳhák hí hai,
Taubhí Ḳhudáwand ne
Sirf thoṛá kam banáyá hai
Us ko firishton̲ se.

5 Aur jánwar jitne hain̲,
Wuh sab ká hai muníb:
Sárí zamín par, ai Ḳhudá!
Nám terá hai muhíb.

NAUWÁN ZABUR.—1 Hissa.

12s and 11s. Portuguese Hymn.

Khudá ki adálat.

1 Khudáyá! main dil se sitáish karúngá,
Aur tere ajáib kámon ká bayán: [húngá;
Main tujh hí se khush aur khushwaqt nit ra-
Saráhúngá main terá nám álíshán.

2 Adálat ke takht par, barhaqq aur pur adl,
Insáf karne ko, hai Khudá takhtnishín:
Dushman kí halákat,—mukhálif kí ajal,—
Yih us ká insáf hai bar rú i zamín.

3 Yahowah ke takht kí bunyád hai sadáqat;
Wuh qáim bhí rahegá ab'd ul ábád:
Shaíron ká zor, aur sab zálim kí táqat,
So nám o nishán ke sáth hogí barbád.

4 Par sáre garíbon kí hai wuh himáyat,
Aur sáre mazlúmon kí hai wuh panáh;
Wuh apne bandon par rahím beniháyat:
Adálat aur rahm se pur hai Alláh.

NAUWÁN ZABUR.—2 Hissa.

L. M. Uxbridge. Bridgport.

Khudá díndáron ká khabargír, aur shaíron ká sazá dene-wálá.

1 Alláh Saihún par takhtnishín;
Buzurg hai Rabb ul álamín:
Karo logon ke darmiyán,
Us ke sab kámon ká bayán.

2 Wuh hamen maut ke dar par se
Uthátá hai sáth rahm ke;

Tá ki Saihún ke pháṭak par
Ṭaríf ham kare<u>n</u> ụmr bhar.

3 Sharír jo dám phailáte hai<u>n</u>,
So us me<u>n</u> ḳhud pha<u>n</u>s játe hai<u>n</u>:
Pha<u>n</u>sánewálo<u>n</u> ko Ḳhudá
Ạdálat se pha<u>n</u>sáwegá.

4 Gunáh se ṭhahre jo behosh,—
Ḳhudá ko karte farámosh,—
Pátál me<u>n</u> ḍále jáwe<u>n</u>ge,
Aur apní sazá páwenge.

5 Aur we jo hai<u>n</u> díndár garíb,
Ḳhudáwand un ká hai habíb:
Jis bát ke hai<u>n</u> we ummedwár,
Ḳhudá ke háth me<u>n</u> hai taiyár.

6 Quddús Muḳhallis! uṭh is án,
Na ho ki gálib ho<u>n</u> insán;
Un ke mansúbe kar halák,
Ki jáne<u>n</u>, ham hai<u>n</u> dhúl o ḳhák.

DASWA'<u>N</u> ZABU'R.

8s and 7s. Bartimeus. Greenville.

Sharíro<u>n</u> se bachne ke liye garíbo<u>n</u> kí faryád.

1 Ai Ḳhudá! tú apne mu<u>n</u>h ko
Ham se kyú<u>n</u> chhipátá hai?
Dúr kyú<u>n</u> khaṛá rahtá ham se,
Dukh jab ham par átá hai?
Dekh, sharír to faḳhr karke
A'p ko jánte sarbuland,
Aur Ḳhudá ko chhoṛke áp ko
Jánte hai<u>n</u> sạádatmand.

2 Un kí ráhen hain ghinauní;
Un ká fakhr be misál;
Dagá—chhal—behúdagoí—
Hai yaqínan un kí chál:
Kahte hain apne khiyál men,
"Bhúl to gayá hai Khudá,
Un se apná munh chhipátá;
Kyá wuh kabhí dekhegá?"

3 Uṭh, Khudáyá! apne háth ko
Ham garíbon par baṛhá;
Ham kháksáron ko tú kabhí
Dukh ke hál men bhúl na já:
Tú yatímon ká hai hámí,
Aur mazlúmon kí panáh;
Tere háth men áp ko saumpte;
Rakh tú ham par nit nigáh.

GYÁRAHWÁN ZABÚR.

L. M. Keble's. Rockingham.

Khudá ká shariron kí sharr se panáh honá.

1 Merá tawakkul sarásar
Har waqt to hai Khudáwand par:
Yih bát kyún hotí dushman kí,
"Paháṛ par uṛ já chiṛiyá sí!"

2 Sharír jab hote hukmrán,
Giráte sulh kí arkán;
Satáte hain díndáron ko:
Phir kahán áṛ rástbáz kí ho?

3 Khudá kí haikal hai quddús;
Ásmán ke takht par wuh julús;

Ázmátá baní ádam ko,
Aur jánchtá hai wuh sádiq ko.

4 Mukhálifon kí bad nasíb
Ág gandhak kí hai já i muhíb:
Par sab rástbáz log, pur surúr,
Khudá ke rahenge huzúr.

BÁRAHWÁN ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Bangor. St. Olave's.

Díndárí aur díndáron ke kam hone kí bábat faryád.

1 Khudáwand! mujhe de naját:
Kam húe hain díndár;
Ab thorí chaltí dín kí bát;
Ghat gae ímándár.

2 Sab karte sáth hamsáe ke
Ab báten námáqúl;
Cháplúsí aur dodilí se
We bolte hain fuzúl.

3 We bare bol se bolte hain,
"Ham húe khudmukhtár;
Apní zubán ham kholte hain:
Kaun ham par hai sardár?"

4 Ab, ai Khudá! kahán ímán?
Ab thandhá hai piyár:
Dekh, thatthebáz, bedín insán
Ab páte iqtidár.

5 Khudáwand! aise zulm se
Ham bandon ko chhurá;
Sharr ko mat gálib hone de;
Díndáron ko bachá.

BA'RAHWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Hebron. Ashwell.

Khudá hájatmandon ká khabargír.

1 Miskín aur hájatmandon par
Rahím Khudáyá! nazar kar;
We ṭhanḍhí sánsen bharte hain,
Ki fásiq log akaṛte hain.

2 Tú kahtá hai, "Main uṭhtá hún;
"Mazlúmon ko naját main dún:"
Hai terá wáda haqq aur sáf;
Uṭhegá kaun us ke khiláf!

3 Jaise ki rúpá táyá ho,
Ham jánte bát iláhí ko:
Us par tawakkul jin ká hai,
Mubárak hál to in ká hai.

TERAHWA'N ZABU'R.

C. M. Walsal. Georgia.

Shaitán aur dushmanon se bachne kí faryád.

1 Khudáwandá! kab tak mujh se
Tú munh chhipáwegá?
Aur kab tak dukh ko bande ke
Na yád farmáwegá?

2 Kab tak main rahún dilafgár,
Hairán, aur dahshatmand?
Aur mere dushman beshumár
Rahenge sarbuland?

3 Shaitán—táríkí ká sardár
Mujh ko satátá hai,

Aur imtihán ke tír bár bár
Mujh par chalátá hai.

4 Mujhe bachá shitábí se;
Áṉkh merí roshan kar;
Na ho Shaitán, ḳharábí se,
Ho gálib bande par.

5 Tab tere rahm kí tạríf
Maiṉ sadá gáúngá,
Aur terí nekí kí tausíf
Mudám saráhúngá.

CHAUDAHWÁṈ ZABU'R.

L. M. Islington. Windham.

Ádmí ke dil kí ḳharábí—aur us kí naját.

1 Ḳhudá nahíṉ! Nahíṉ Ḳhudá!
Lo, yih gumán hai ahmaq ká:
Wuh ḳh'yáloṉ se behúda hai;
Bad kámoṉ se álúda hai.

2 Jab nazar kí Ḳhudáwand ne
Insánoṉ par—ásmán par se,
Ki koí dánishwálá ho—
Jo ḍhúṉḍhtá hai Ḳhudáwand ko:—

3 To dekhá—sab hí haiṉ gumráh,
Sab zát o bát se haiṉ tabáh;
Sab bigaṛ gae har kahíṉ,
Aur nekokár ek bhí nahíṉ.

4 Dekh, yih hai har insán ká hál;
Ḳharáb haiṉ fiạl o bát o ḳh'yál:

Phir bihtar wuh na hone ko,
Jab tak nayá makhlúq na ho.

5 Kásh ki naját Saihún se ho,
Rihái qaidíon ko ho:
Tab ek dil ho, aur ek zubán,
We kahen sab, Alláh Subhán!

PANDRAHWA'N ZABU'R.

L. M. Litchfield. Ward.

Khudá ke bandon kí nek chál.

1 Terí muqaddas haikal ká
Kaun sachchá banda, ai Khudá?
Jo chaltá hai sídháí se,
Aur kartá kám sadáqat ke.

2 Sach bát ki jis ke dil men ho;
Na detá dukh hamsáe ko;
Jo chuglí nahín khátá hai,
Aur nahín aib lagátá hai.

3 Ki jo sharír ko jántá khwár;
Aur khudátars ko izzatdár;
Aur agar qasam khátá ho,
To us par qáim rahtá jo;

4 Súdkhor na ho zardostí se;
Na kisí se kuchh rishwat le:
Jin men ye sif't i hamída hain,
So Rabb ke pasandída hain.

SOLAHWÁN ZABÚR.—1 Hissa.

8. 7. 4. Sicilian Hymn. Colebrook.

Naját apní nekí se nahíṉ, balki Ísá Masíh se.

1 Merá háfiz ho, Khudáyá!
Terá maiṉ húṉ dámangír;
Lásawáb maiṉ tujh pás átá;
Tere dar ká maiṉ faqír;
Merí nekí
Tere ghar meṉ hai qasír.

2 Tere bandoṉ kí sharákat
Mere dil ko hai manzúr:
Tujh ko chhoṛ jo dúsrá mánte,
Dukh baṛháte haiṉ zarúr:
Un ke mel se
Merá dil nit rahe dúr.

3 Barkat kí mírás aur p'yála
Rabb meṉ pátí merí ján:
Merá hissa, merá bakhrá
Hai Masíhá álíshán!
Faqat wuhí
Merá Munjí aur Chaupán.

4 Ai Khudáwand! tú mubárak!
Suthrí merí hai mírás:
Sulh aur saláh ke Málik!
Hai naját sirf tere pás;
Ab aur abad
Terí karte haiṉ sipás.

SOLAHWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. Pilesgrove. Castle Street.

Díndáron ki qiyámat, aur bihisht kí khushí.

1 Khudáwand merí hai panáh;
Main us se sambhal játá hún;
Sirf us par merí hai nigáh:
Main jíte marte us ká hún.

2 Jab jism se ján judí ho,
Wuh rahegí salámat men;
Tú ákhir men bhí jism ko
Jiláwegá qiyámat men.

3 Jab uthúngá main qabr se,
Faná ká jáma phenkúngá;
Aur baqá ke libás ko le
Ab'dí hayát men jáúngá.

4 Tere huzúr kí khushíán—
Terí dargáh kí bandagí—
Pák ashraten jo hain wahán—
Hai merí ab'dí zindagí.

SATTRAHWÁN ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. Augusta. Ward.

Ráh i rást par qáim hone aur dushmanon se bachne kí duá.

1 Merá insáf kar, ai Khudá!
Merí faryád par kán lagá;
Hain terí ánkhen rástí par;
Ázmáish mere dil kí kar.

2 Rahún main thámbhe terí ráh;
Phisalne se tú ho panáh;

Mihrbání terí hai ąjíb,
Aur banda hai láchár garíb.

3 Tú mánind áṉkh kí putlí ke
Mahfúz rakh mujhe ḳhatroṉ se;
Sáye meṉ tere paroṉ ke
Maiṉ bachúṉ ḳhauf o dahshat se.

4 Tujh par tawakkul merá hai:
Jo dushmanoṉ ne gherá hai,
Mujh ko bachá tú un se le;
Ján merí ko naját tú de.

SATTRAHWA'Ṉ ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Glasgow. Orland.

Díndár kí máldárí Ḳhudáwand meṉ.

1 Dekh dunyádár logoṉ ká hál;
We dunyá jánte apná mál:
Sab kuchh jo cháhte we yaháṉ,
Is dunyá kí haiṉ ḳhushíáṉ.

2 Maiṉ sab ko jántá húṉ náchíz;
Ḳhudáwand! mujhe tú ązíz;
Terí sadáqat merá mál;
Tere huzúr se maiṉ ḳhushhál.

3 Dunyá to guzar játí hai,
Aur ąqbat chalí átí hai:
Maiṉ thoṛe din tak so rahúṉ,
Aur hashr meṉ phir jág uṭhúṉ.

4 Mubárak roz! mubárak já!
Jab tujhe dekhúṉ, ai Ḳhudá!
De mujhe ab'dí zindagí,
Tá mujhe ho ásúdagí.

AṬHÁRAHWÁṈ ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. 6 lines. Palestine. Wesley Chapel.

Ḳhudáwand bachánewálá.

1 Ai merí qúwat ke Ḳhudá !
Chaṭán, aur gaṛh tú bande ká,—
Naját ká singh,—aur merí ḍhál—
Aur únchá burj,—chhuṛánewál :
Maiṉ ulfat rakhtá tujhí se;
Merí duạ́ qabúl kar le.

2 Dil mere par andherá thá;
Maiṉ maut ke ḳhauf se gherá thá;
Ghabrátá thá mujhe Shaitán ;
Hairán maiṉ thá aur pareshán ;
Pátál ke haul meṉ dhaṉsá thá ;
Aur maut ke band meṉ phaṉsá thá.

3 Tangí ke waqt pukártá thá,
Bachá tú mujhe, ai Ḳhudá !
Karúbí kí tezrawí se—
Ḳhaufnák tú, mánind bijlí ke—
Tab apná muṉh dikhátá thá :
"Maiṉ Qádir mutlaq húṉ Ḳhudá."

4 Tab apne dam ke jhoke se
Dúr kiye dushman bande ke,
Aur maut ke gár se dí hayát,
Aur dukh ke bhár se dí naját :
Tú sadá hai, Ḳhudáwandá !
Chuṛánewálá bandoṉ ká.

AṬHA'RAHWA'N̲ ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Upton. Bath.

Ḳhudá sádadilon̲ ká bachánewálá.

1 Merá takiya to hai Ḳhudá ;
Wuh mujh se ḳhush aur rází thá,
Aur apní razámandí se
Bacháyá ḳhauf o ḳhatron̲ se.

2 Sadáqat jaisí merí thí,
Waisíhí mujh ko jazá dí;
Na main̲ ne hukm toṛá thá,
Na us se munh ko moṛá thá.

3 Tú únchí án̲kh jhukátá hai;
Farotan ko bachátá hai ;
Miṭátá hai andhere ko ;
Núr baḳhshtá hai dil mere ko.

4 Terí himáyat mujh par ho,
Tab fath karún̲ faujon̲ ko :
Ḳhudáwand ! mujhe kar bedar ;
Ho merá hámí umr bhar.

AṬHA'RAHWA'N̲ ZABU'R.—3 Hissa.

7s. Harts. Granby.

Ḳhudá apnon̲ kí ḍhál aur panáh.

1 Kámil hai Ḳhudá kí ráh ;
Apnon̲ kí wuh hai panáh ;
Kámil us ká hai kalám ;
A'ṛ aur Ḍhál hai us ká nám.

2 Sirf Yahowah hai Ḳhudá ;
Hai paháṛ wuh bandon̲ ká ;
Mujhe zor dilátá hai ;
Apní ráh chalátá hai.

3 Jang kí detá hai tạlím:
Bhágte mere sab ganím;
Detá wuhí jang ká sáz;
Kartá mujhe sarfaráz.

4 Bakhshtá wuh kushádagí,—
Dushman se ázádagí:
Hán, Khudá hai áṛ aur ḍhál;
Bandon kí panáh kamál.

AṬHÁRAHWÁN ZABÚR.—4 Hissa.

7s and 6s. 8 lines. Missionary Hymn. Rushville.

Khudá dushmanon par fath bakhshnewálá.

1 Khudáwand hí hai zinda,
Aur bandon kí chaṭán;
Wuh hai naját dihinda;
Nám us ká ạlíshán:
Shaitán par fathyábí
Wuh bakhshtá bandon ko,
Ki us kí sab kharábí
Na un par gálib ho.

2 Sáre mukhálif mere
Dozakh men honge past,
Aur shaiyátín ghanere
Wuh karegá zerdast;
Makhlasí aur riháí
Wuh bakhshtá bande ko:
Hamd, saná, aur baṛáí
Khudá kí, sadá ho!

UNNÍSWÁN ZABÚR.—1 HISSA.

11s. Home. Hinton.

Khilqat se Khudá ká zuhúr.

1 Aflák bayán karte Khudá ká jalál;
Ásmán hí dikháte hain us ká kamál;
We subh se shám talak, din bhí aur rát,
Dikhláte Alqádir Khudá kí sifát.

2 Qaul unká hai nahín, na un kí áwáz;
We tis par bajáte sitáish ká sáz:
Ki khilqat se Kháliq ká hotá bayán,—
Wuh hai qádir mutlaq, hakím, álíshán.

3 Yih sárí zamín par hai un ká kalám:
Ki súraj, aur chánd, aur sitáre tamám,
Pahár o samundar, maidán o daryá,
Sab kahte hain, "Kháliq hai qádir Khudá!"

4 Dekh, dúlhe kí mánind árásta, áftáb
Nikaltá hai púrab se—daurtá shitáb,—
Aur pachchhim tak kartá hai gardish tamám,
Aur chhipá hai un se na koí muqám.

5 Aflák bayán karte Khudá ká jalál;
Ásmán hí dikháte hain us ká kamál;
We subh se shám talak, din bhí aur rát,
Dikhláte Alqádir Khudá kí sifát.

UNNÍSWÁN ZABÚR.—2 HISSA.

11s. Hinton. Flint.

Baibal se Khudá ká zuhúr.

1 Khudáwandá! terá muqaddas kalám
Hai tere Pák Rúh ká muqaddas ilhám;
Gumráhon ko pherne ke liye mufíd,
Nádánon kí sachchí tálím o táíd.

2 Sharíạt hai terí sab sídhí aur sáf;
Aur tars terá pák hai; aur kámil insáf;
Wuh dil kí hai ḳhushí, aur áṉkhoṉ ká núr:
So rahegá qáim tá abad zurúr.

3 Sharíạt se terá hai ạdl áshkár;
Injíl tere rahm ká kartá izhár:
Sharíạt dikhátí hai mere gunáh;
Injíl mujhe detí hai sulh o saláh.

4 Beshqímat hai sone se terá kalám;
Wuh kundan se qímatí—ḳhális tamám;
Wuh shahd se míṭhá, aur tarbiyat baḳhsh:
Kar apne kalám ko dil mere par naqsh.

UNNÍSWÁṈ ZABÚR.—3 Hissa.

S. M. Shirland. Aylesbury.

Gunáh se pák hone kí darḳhwást.

1 Apne gunáhoṉ ko
Kaun ádmí jántá hai?
Aur apne dil ke hál ko kaun
Tamám pahchántá hai?

2 Pák mujhe kar, ai Rabb!
Pinhán gunáhoṉ se;
Ján bújhke húe jo qusúr,
Mujh se tú dúr kar de.

3 Gunáh mujh ạjiz par
Na gálib hone de;
Tab maiṉ beạib ho jáúngá,
Chhúṭúṉgá ḳhatá se.

4 Aur muṉh kí báteṉ bhí,
Aur mere dil ke ḳh'yál,

Tere huzúr meṉ hoṉ maqbúl;
Aur pák ho merí chál.

5 Masíh kí ḳhátir se,
Jo apne bandoṉ ká
Wakíl barhaqq hai, mujhe tú
Qabúl kar, ai Ḳhudá!

BÍSWÁṈ ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. Ellenthorpe. Luton.

Duạ́ sunne aur madad bhejne ke liye Ḳhudá se darḳhwást.

1 Qudrat aur rahmat ke Alláh!
Jo Isráel kí hai panáh:
Tangí ke waqt maḳhlasí de;
Hamárí duạ́ sun tú le.

2 Tú jántá hai hamárá hál;
Saihún meṉ se hameṉ sambhál:
Aur, ai Ḳhudáwand! maqdis se
Hamárí madad bhej tú de.

3 Farotan dil—shikasta ján—
Faryád aur áṉsú ke qurbán,
Jo haiṉ hamáre—yád farmá,
Aur kar qabúl, Ḳhudáwandá!

4 Hamáre úpar nazar kar;
Hamárí ḳhwáhish púrí kar;
Sun le hamáre dil kí bát,
Aur hameṉ baḳhsh apní naját.

BI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Irish. Colchester.

Kalisiyá kí salámatí.

1 I'mán ká jhandá, yá Alláh !
  Ham khaṛá karte hain :
Yahowah nám hai pák panáh ;
  Ham kyúnkar ḍarte hain ?

2 A'smánon par,—Khudá azím !
  Hai terí masnad pák :
Kalísiyá ke sab ganím
  Hain tere sámhne khák.

3 Jo un ke jang ká hai sámán,
  Nikamma hai aur khám :
Hamárá qila aur chaṭán
  So hai Yahowah nám !

4 We jhuke hain—gir paṛe hain—
  We pur nadámat hain :
Ham uṭhe hain—ham khaṛe hain,
  Sahíh salámat hain.

5 Masíh, kalísiyá ke Bádsháh !
  Tú sun hamárí bát :
Hamárí ho tú nit panáh,
  Aur hamen de naját.

IKKI'SWA'N ZABU'R.

L. M. Charleston. Shoel.

Khudá bandon ká khabargír.

1 Dáúd khushwaqt Khudá se thá ;
Wuh banda thá Khudáwand ká ;

Wuh us se hotá thá dilshád,
Ki púrí páí sab murád.

2 Yún bhí sab bandon ke sawál
Wuh sunke kartá hai nihál:
Wuh un ká hai Parwardigár,
Aur bakhshtá zindagí ká hár.

3 Darází detá umr kí—
Balki hayát i abadí—
Sab barkaten—ján kí naját—
Dín dunyá kí zarúriyát.

4 Wuh rokegá sab dukh kí mauj;
Haráwegá shaitání fauj:
Ho us kí qudrat kí táríf,
Aur us ke fazl kí tausíf!

BÁÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.

8s and 7s. Otto. Bavaria.

Masíh i maslúb kí faryád.

1 "Ai Khudá! Khudáyá mere!
Mujhe kyún ab chhor diyá?"
Yún Masíh ne nála kiyá,
Dukh ko jab uthá liyá:
"Hákim, khádím, hamen gherke
Apná munh pasárte hain;
Háth aur pánw ko mere chhedá;
Mujh par thatthá márte hain;

2 "Mujh par tákte, mujh par hanste;
Thatthe ko munh kholte hain;
Apne sir hilá hiláke
Tána de yún bolte hain,

'Auron ko tú ne bacháyá;
Apne taín bachá tú le:
Agar tú Ḳhudá ká Beṭá,
Utar á salíb par se!'

3 "Mere háth aur pánw men zaḳhm;
Sárá badan hai purdard;
Band band alag sab ho chale;
Dekho main hún dukh ká mard;
Síne men dil pighal gayá;
Ḳhushk ho gayá merá zor;
Haḍḍíon ko gin main saktá;
Ghúrte hain sab merí or."

4 Báp Ḳhudá ne, pur muhabbat,
Suní Beṭe kí faryád;
Murdon men se phir jíláke
Kiyá Ísá ko ázád:
Sárí qaum o kull jahán men
Ab injíl kí ḳhabar ho;
Apní nasl wuh dekhegá—
Apne dard ke hásil ko.

BAÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa.

L. M. Leyden. Park Street.

Ḳhudá kí tamjíd.

1 Táríf karo, ai ḳhalqulláh!
Aur ho Ḳhudá ke sanáḳhwáh;
Tum jo Ḳhudá se ḍarte ho,
Karo us kí sitáish ko.

2 Ai Isráel kí sab aulád!
Hán, kull jahán ke ádamzád!
Masíh ke jitne ho muríd!
Alláh kí karo tum tamjíd.

3 Dardmand ká hai wuh ḳhabargír;
Na jántá us ká dard haqír;
Na us se munh pher letá hai;
Jawáb duạ́ par detá hai.

4 Díndáron kí jamáạt men
Main láún apní nazren:
Ki saná, hamd, sitáish ho
Hamesha tak, Yahowah ko.

BÁÍSWÁN ZABÚR.—3 Hissa.

L. M. Stonefield. Mendon.

Ḳhudá kí bádsháhat ká phailná.

1 Bádsháhat sárí dunyá kí
Ḳhudáwand kí hojáegí,
Aur sárí qaumen sarásar
Girenge us ke qadam par.

2 Ḳhudáwand Ísá ká kalám
Phail jáegá jahán tamám;
Aur jahán tak hai maḳhlúqát,
Hogí mashhúr Injíl kí bát.

3 Ḳhushí se jhukenge halím,
Aur ḳhauf se girenge ganím;
Yá ulfat se—yá dahshat se—
Us ke huzúr sab jhukenge.

4 Ḳháss nasl jo Ḳhudáwand kí,
Karegí uskí bandagí;
Gharáne men, Ḳhudáwand ke,
We bande gine jáwenge.

5 Dikháwenge we, ḳhurram ho,
Ḳhudáwand kí sadáqat ko;

We karenge us kí táríf—
Munjí ke kám kí pák tausíf.

TEÍSWÁN ZABUR.—1. Hissa.

C. M. Ortonville. Mt. Pleasant.

Khudáwand hamárá chaupán.

1 Khudáwand merá hai chaupán;
Kyá kamí merí hai?
Ki tere háth se merí ján
Aur dil kí serí hai.

2 Terá kalám aur intizám
Hai merí charágáh;
Us se ásúdagí tamám
Aur rúh ká hai nibáh.

3 Jo merí rúh kí hai piyás,
Tú wuh bujhátá hai;
Aur ráhat ke chashmon ke pás
Mujhe pahunchátá hai.

4 Jo dukh ki mujh par átá hai,
Aur kartá hai hairán;
Tú merí ján pher látá hai,
Bhagátá hai Shaitán.

5 Lejátá hai rástí kí ráh;
Bachátá merí ján:
Suthrí hai merí charágáh;
Khudáwand hai chaupán.

TEI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Chester.—Balerma.

Maut ke waqt Khudáwand ke huzúr se tasallí páná.

1 Khudáwand merá háfiz hai;
Mahfúz hai merí ján:
Har waqt, har já, har hálat men
Wuh merá hai chaupán.

2 Maut kí andherí wádí men
Jab mujhe phirná ho;
Na mujhe khauf na khatar hai;
Tasallí hai mujh ko.

3 Jo tú, Khudáyá! sáthí hai,
Khaufnák hai nahín maut:
Terá tasallíbakhsh huzúr
Hai dushmanon kí faut.

4 Tú mere liye dastarkhwán
Ai Rabb! bichháwegá;
Aur khushí ká piyála tú
Mujhe piláwegá.

5 Sáth mere rahm, lákalám,
Rahegá umr bhar,
Aur main hamesha rahúngá
Khudáwand hí ke ghar.

CHAUBI'SWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Anvern. Derby.

Ásmán, muqaddason ki jagah.

1 Jahán tak hai zamín ábád,—
Jahán tak rahte ádamzád,—

Ḳhudáwand ká hai sab jahán :
A'smán par us ká ḳháss makán.

2 Ḳhushnumá jagah, pák makán
Hai tere taḳht kí já—ásmán :
Kaun is mein dakhl páwegá ?
Tere huzúr kaun jáwegá ?

3 Jis kí ḳhatáen húín muạ́f—
Dil jiská pák—háth jis ke sáf,—
Rástbází use Munjí kí
Aur sárí barkat milegí.

4 Jo Rabb ká fazl cháhte hain,
Aur us ká nám saráhte hain,
Bihisht men jagah páwenge ;
Tạ́ríf tá abad gáwenge.

CHAUBI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

11s. Hinton. Portuguese Hymn.

Ḳhudáwand ká áná, insáf ke liye.

1 Ai pháṭako ! apne sir únche karo ;
Ai ab'dí darwázo ! tum únche hoo ;
Ki dáḳhil hojáwe jalál ká Bádsháh ;
Wuh átá hai :—karo taiyár us kí ráh !

2 Kaun hai yih bádsháh jo ab hogá namúd ?
Rabb, jang men jo qáhir, Alqádir Mạ́búd :
Sab ho us ke tábị ;—hai fazl hanoz :
Wuh qahr se áwegá hashr ke roz.

3 Ai pháṭako ! apne sir únche karo ;
Ai ab'dí darwázo ! tum únche hoo ;
Ki dáḳhil hojáwe jalál ká Bádsháh ;
Wuh átá hai :—karo taiyár us kí ráh !

4 Naját ko jab áyá, tab thá wuh garíb ;
Insáf ko áwegá, tab hogá muhíb ;
Dekh Munjí Masíh ko ! wuh kaisá pasthál !
Dekh Munsif Masíh ko ! Bádsháh purjalál !

5 Pas kholen ham jald apne dilon ke dar ;
Ímán jald ham láwen Khudáwand hí par :
Wuh átá, wuh átá, jalál ká Bádsháh ;
Ab kholen darwáze, taiyár karen ráh.

PACHÍSWÁN ZABÚR.—1 Hissa.

C. M. Dunchurch. Norfolk.

Khudá par tawakkul karná.

1 Merá tawakkul tujh par hai,
Khudáwandá rahmán !
Main terí taraf, duá men,
Lagátá apní ján.

2 Tú merí sun ; na mujhe tú
Sharminda hone de ;
Aur mujhe bakhsh tú makhlasí
Shaitání lashkar se.

3 We jo sarkashí karte hain,
Unhen sharminda kar ;
Merá tujh par tawakkul hai :
Kar fazl bande par.

PACHÍSWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

7s and 6s. Fayettville. Yorkville.

Khudá, naját kí ráh ká hádí, aur gunáhon ká bakhshnewálá.

1 Khudáyá ! apní ráhen
Mujh ásí ko dikhlá,

Aur mujh ko apne raste,
Sadáqat ke, batlá:
Tú merá hai Munajjí,
Ḳhudáwandá rahím!
Dekh merí intizárí:
Naját kí de tạlím.

2 Kamál hai terá fazl,
Aur rahm hai ạzím;
Tú apne hilm ko yád kar,
Jo tujh meṉ hai qadím:
Jawání kí ḳhatáeṉ
Na kabhí yád meṉ lá;
Munjí Masíh kí ḳhátir
Tú mujhe muạ́f farmá.

3 Gunáhoṉ ko muạ́f karne
Ḳhudá hai rást, rahím:
Wuh detá hai garíb ko
Naját kí ḳháss tạlím:
Sadáqat aur muhabbat
So hai Ḳhudá kí ráh:
Tú apne nám kí ḳhátir
Baḳhsh mere sab gunáh.

PACHÍSWÁṈ ZABÚR.—3 Hissa.

S. M. Boylston. Golden Hill.

Naját ká ráz ḳhudátarsoṉ ke pás.

1 Wuh kaun sá hai insán,
Ḳhudá ká banda, jo
Apne Ḳhudáwand se tarsán,
Aur haqq ká tálib ho?
Naját ká ịlm aur ráz
Us hí ko átá hai:

Rúhání bát ká imtiyáz
Wuh ádmí pátá hai.

3 Sab khudátarson pás
Khudáwand ká hai bhed,
We páte hain qaul kí mírás,
Aur áq'bat kí ummed.

4 Yih tars, Khudáwandá!
Mujh ásí ko tú de;
Naját kí ráh mujhe batlá;
Bachá sab phandon se.

PACHI'SWA'N ZABU'R.—4 Hissa.

C. M. Rochester. Swanwick.

Khudá se naját mángná.

1 Tú mujh par mutawajjih ho,
Aur rahm ko farmá:
Tú mere dil ke dukhon ko
Dúr kar, Khudáwandá!

2 Tú mere dil kí ájizí
Aur dukh par kar nigáh,
Aur apne bare faiz setí
Bakhsh mere sab gunáh.

3 Aur ján ke sáre khatron se—
Shaitán ke imtihán—
Aur phándon se, naját tú de;
Na hoún pashemán.

4 Ho mere dil ká nigahbán,
Ki jánún rástí ko;
Sirf tujh par merá hai ímán:
Khudá, mukhallis ho!

CHHABI'SWA'N ZABU'R.

L. M. Effingham. Ellenthorpe.

Bedínon kí suhbat se náráz, aur Khudá ke ghar se khush honá.

1 Merá insáf kar, ai Khudá!
Mujhe ázmá, dil merá tá:
Tujh par bharosá rakhtá hún,
Na ho ki lagzish main kháún.

2 Jo log behúda aur makkár,—
Jo khudpasand hain aur badkár,—
Main un se sáf ghinátá hún;
Na un ke sáth main játá hún.

3 Main tujh par karún nit nigáh,
Aur áp ko rakhún begunáh;
Tau bhí Masíh kí rástí par
Hai merá ásrá umr bhar.

4 Aur terí pák ibádatgáh
Khush áí mujhe, yá Alláh!
Wahán main sunún terí bát,
Aur sarf karún apní auqát.

5 Sharíron se mujhe bachá;
Ráh apní par mujhe chalá;
A'khir ko apne fazl se
Bihisht men mujhe jagah de.

SATTA'I'SWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. St. John's. "Amazing Grace."

Khudáwand ká dushmanon se panáh honá.

1 Khudáwand merí roshní hai,
Aur merí makhlasí;

Wuh merí tawánáí hai,
Aur merá ajr bhí.

2 Sab mere dushman—sab sharír,
We sharm se honge past;
Gar fauj muḳhálifon kí ho,
Wuh kháegí shikast.

3 Ki merí sipar aur panáh
Hai nám Ḳhudáwand ká:
Bharosá merá us par hai;
Pas main hún beparwá.

4 Ki us ke jitne dushman hain
Howenge lájawáb;
Aur us ke sáre ímándár
Ḳhushwaqt aur fathyáb.

SATTA'I'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Winter. Melody.

Ḳhudáwand ke ghar kí ḳhushnumáí.

1 Ḳhudáwand! ek hai merí ạrz;
Qabúl tú use kar:
Ki terí pák kalísiyá men
Main rahún ụmr bhar.

2 Ḳhushnumá terá hai makán,
Aur pák terá huzúr;
Terí nazdíkí ḍhúnḍhne men
Hai merá dil masrúr.

3 Apne ḳhaime ke parde men
Kar mere taín pinhán;
Aur dukh ke waqt ho merí áṛ;
Túfán men ho chaṭán.

4 Main shukr kí qurbáníán
Guzránún tere ghar;
Main gáún terí pák táríf:
Qabúl tú mujhe kar.

SATTA'ISWA'N ZABU'R.—3. Hissa.

C. M. Wareham. Fountain.

Bandon ko na chhorne kí Khudá se darkhwást karná.

1 Jab main pukárún, ai Khudá!
Hamárí sun tú le:
Tú mere úpar rahm kar,
Jawáb darkhwást ká de.

2 "Mere chihre ke khwáhán ho,"
Tú ne farmáyá hai:
Tere wasl kí khwáhish se
Ab banda áyá hai.

3 Na mujh se kabhí ho rúposh,
Na munh tú mujh se mor;
Kar merí madad, ai Khudá;
Aur ásí ko mat chhor.

4 Dost, áshná, bháí, má yá báp
Jo chhoren bande ko,
Tab merá ho Parwardigár,
Aur bakhsh tasallí ko.

5 Jo merí hotí na ummed
Terí niámat kí,
To main hojátá sáf tabáh;
Par yih sambháltí thí.

6 Muqaddaso! pas dekho tum
Khudáwand hí kí ráh;

Nit raho us ke muntazir,
Ki málik hai Alláh.

AṬHA'I'SWA'N ZABU'R.

L. M. Augusta. Alfreton.

A'jiz kí duạ́.

1 Sun mere dil kí árzú ko;
Khudáwandá! tú chup na ho,—
Jab tujhe main pukártá hún,
Na ho ki main halák hoún.

2 Chillátá hún main gam ke sáth,
Aur terí or uṭhátá háth:
A'jiz kí ạrz ko kar qabúl;
Naját kí niạmat ho husúl.

3 Jo hain sharír, aur badkirdár,—
Dil ke nápák, aur sab makkár,—
Tú uṭhegá un ke khiláf,
Aur karegá un ká insáf.

4 Ab terá shukr, ai Khudá!
Tú merí suntá hai duạ́;
Bacháne ko tú hai maujúd;
Dil merá is se hai khushnúd.

5 Tú tawánái bandon kí,
Aur apnon ká hai Munjí bhí:
Apní mírás ko barkat de,
Aur unhen pál tú, rahm se.

UNTI'SWA'N ZABU'R.

11s. Home. Portuguese Hymn.

Ḳhudáwand kí áwáz ḳhilqat meṉ aur haikal meṉ záhir.

1 Ḳhudáwand kí qudrat—ai baní Alláh !
Ḳhudáwand kí qudrat ke hoo maddáh !
Alláh kí táríf meṉ ab házir tum ho,
Quddúsí kí zínat meṉ sijda karo.

2 Jahán meṉ hai us kí áwáz ká ilhám ;
Sab ḳhilqat batlátí hai Ḳháliq kí shán :
Samundar ká shor, aur sab nahr o jhíl
Batláte, "Alqádir Ḳhudá hai jalíl.

3 Dekh bijlí kaundháke garjátá Alláh ;
Túfán se wuh jangal ko kartá tabáh ;
Aur jangal ke jánwar wuh kartá barbád ;
A'wáz us kí toṛtí Lubnán ke shamshád.

4 Larzátí wuh dasht ko, aur látí bhúṉchál ;
Bhaṛkátí wuh ág ko ;—lo, kyá hí majál !
Wuh ándhí se kartí zamín ko wírán :
Ḳhudá kí bádsháhat ká taḳht hai ásmán.

5 Lo, haikal meṉ bhí hai Ḳhudá kí áwáz,
Halákat ká nahíṉ, par rahm ká wáz ;
Ki wahán wuh logoṉ ko baḳhshtá panáh,
Aur barkat bhí detá : Alhamdulilláh !

TI'SWA'N ZABU'R.—1. Hissa,

L. M. Antigua. Dawn.

Bímárí o maut se bach jáne ke liye shukrguzárí.

1 Ḳhudá ká rahm kyá azím !
Bímároṉ ká wuh hai hakím ;

Ki suní hai merí áwáz,
Aur mujhe kiyá sarfaráz.

2 Ki marne tak main̠ thá hairán ;
Bacháí tú ne merí ján :
Sáth mere, ai muqaddaso !
Ḳhudáwand kí tạríf karo.

3 Ek dam bhar us ká qahr hai ;
Phir záhir us kí mihr hai :
Jo rát ko roná dhoná ho,
To ḳhushí hotí subh ko.

TI'SWA'N̠ ZABU'R.—2. Hissa.

L. M. Luther's Hymn. Bath.

Iqbálmandí aur tandurustí Ḳhudá kí baḳhshish.

1 Iqbál ke waqt main̠ boltá thá,
"Main̠ kabhí nahín̠ girne ká ;
Main̠ bhalá changá, aur ḳhushhál ;
Merá iqbál hai lázawál."

2 Par yih Ḳhudá ká thá inạ́m,
Jo mujhe baḳhshá yih árám ;
Wuh apná mun̠h chhipátá thá ;
Phir merá dil ghabrátá thá.

3 Tab main̠ chilláyá, "ai Ḳhudá !
Tú ḳhák men̠ se mujhe uṭhá ;
Kyá ḳhák, jab gor men̠ paṛí ho,"
Karegí terí saná ko?

4 Tab toṛe tú ne maut ke band,
Tab kiyá merá dil ḳhursand ;
Is liye terá sanáḳhwán
Main̠ rahúngá ab'd uz zamán.

IKTI'SWA'N ZABU'R.—1. Hissa.

C. M. Woodstock. Clarendon.

Dukh aur maut se khalási páe húe kí khushí.

1 Merí sadáqat ke Khudá!
Dekh mujh par, hilm ke sáth;
Main apní rúh ko somptá hún,
Khudáyá! tere háth.

2 Tú ne riháí mujhe dí,
Chhuṛáyá dukh kí án;
Main ab khushwaqt, aur khurram hún,
Ki bachí merí ján.

3 Dushman ke háth men, ai Khudá!
Banda na paṛá hai;
Aur ab kusháda jagah men
Pánw merá khaṛá hai.

IKTI'SWA'N ZABU'R.—2. Hissa.

C. M. Elgin. Walsal.

Ranjúr ká nála.

1 Musíbat mujh par paṛí hai;
Kar rahm, ai Khudá!
Bínáí gam se gaí hai;
Zor merá na rahá.

2 Main gam men káṭtá zindagí;
Khushk húín haḍḍíán;
Dukh denewále mere hain
Merí buráíán.

3 Main zarb ul masl baná hún
Mukhálifon ke ghar;

Mujh se parosí, bháí band
Band rakhte apne dar.

4 Shikasta dil, aur khwár láchár,
Main khauf men pará hún;
Malámat suntá hún har waqt;
Main dukhí bará hún.

5 Khudáyá! mujh par rahm kar;
Kar rahm mere sáth:
Merí naját—merí auqát
Hain bilkull tere háth.

6 Kar apná chihra jalwagar
Tú apne bande par;
Sab áfat se mujhe bachá;
Merí riháí kar.

IKTÍSWÁN ZABÚR.—3. Hissa.

C. M. Henry. Laight Street.

Khudá bandon kí panáh.

1 Kyá barí tujh men khúbí hai,
Khudáwandá rahím!
Sab tere darnewálon par
Pyár terá hai azím.

2 Insánon ke mansúbon se
Unhen bachátá tú;
Himáyat hí ke khaime men
Unhen chhipátá tú.

3 Tere huzúr ke parde men
Mahfúz main hún hargáh;
Terá huzúr hai merí ár,
Aur qila, aur panáh.

4 Ghabráke main̠ ne kahá thá,
Main̠ húá hún̠ mardúd!
Par tú ne suní merí ạrz,
Jab mángí, ai Mạbúd!

5 Muqaddaso! Ḳhudáwand ke
Ho tábịdár har án:
Magrúr ko sazá detá wuh;
Díndár ká wuh chaupán.

6 Ḳhudá ke ummedwáro sab!
Dilerí ab karo:
Mazbútí wuhí baḳhshegá
Tumháre dilon̠ ko.

BATTÍSWÁN̠ ZABÚR.

L. M. - New Sabbath. Luton.

Gunáh kí baḳhshish.

1 Us ádmí ko nekbaḳht kaho,
Jis ke gunáh kí baḳhshish ho,
Aur dafạ jis ke hon̠ qusúr;
Ki us ke dil se ḳhauf hai dúr.

2 Ba mạrifat Masíh maslúb
Us ke gunáh na hain̠ mahsúb:
Jo sachche dil se átá hai,
Gunáh kí baḳhshish pátá hai.

3 Jab apní sharr chhipátá thá,
Háth terá mujh par bhárí thá:
Iqrár jab kiyá main̠ ne sáf,
Mere gunáh turt húe mụáf.

4 Rahm ká hai ab waqt mạqúl;
Táib kí duạ́ hai maqbúl;
Ab mángen ham, ba ạ́jizí.
Baḳhshish apne gunáhon kí.

TENTI'SWA'N ZABU'R.—1. Hissa.

L. M. Rolland. Migdol.

Dunyá kí paidáish ká Ḳhudá ke kalám se honá.

1 Ḳhudáwand men tum ḳhurram ho,
Aur karo hamd, ai sádiqo!
Tum karo hamd sargarmí se,
Aur gáo gít Ḳhudáwand ke.

2 Ki sídhá us ká hai kalám;
Sach aur barhaqq hain us ke kám:
Wuh sidq o ạdl se bharpúr,
Aur pyár o rahm se mạmúr.

3 Ḳhudá ká húá jab farmán,
Ban gae tab zamín—ásmán;
Aur súraj, chánd, sitáre bhí
Hain us ke munh ke dam setí.

4 Jab hukm húá Ḳháliq ká,
Tab banín nahr—jhíl—daryá:
Wuh thámtá hai daryá ká shor,
Aur roktá hai maujon ká zor.

5 Ḳhudá ká húá jab farmán,
Tab barpá húá sab jahán:
Pas ạ́lam ke sab ádmío!
Alqádir ke tum ḳhauf men ho.

TENTI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. P. M. Aithlone. Ganges.

Khudá ká intizám, álam men.

1 A'smán zamín ká intizám
Khudá ke háth men hai tamám;
Wuh Názim bartarín;—
Apne hukm par sábit hai;
Sab qaumon ká wuh Zábit hai,
Hákim ul hákimín.

2 Mukhálifon kí sab tadbír
Khudáwand jántá hai haqír,
Aur bátil un ke kh'yál:
Apní mírás kí wuh panáh;
Apnon par rakhtá wuh nigáh;
We rahte hain khushhál.

3 A'dmí to dil men thántá hai;
Khudáwand sab kuchh jántá hai,
Aur kartá intizám;
Wuh apne kháss muqám par se
Logon ko dekhtá, álam ke,
Aur jántá un ke kám.

4 Na lashkaron kí bahutát,
Na pahlawání se naját;
Sab hai Khudá ke háth:
Jo us ke sámhne hai kháksár,
Us ke rahm ká ummedwár,
Rahegá chain ke sáth.

CHAUNTÍSWÁN ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Seasons. Winchester.

Ḳhudá bachánewálá.

1 Ḳhudá Taạlá hai Subhán,
Us kí tạríf karo har án:
Ḳhudáwand kí baṛáí ko
Tum us ká nám buland karo.

2 Jab ḍhúnḍhá tujh ko ạsí ne,
Bạcháyá tú ne ḳhaufon̲ se:
Jab tujh par main̲ ne nazar kí,
Naját tab tú ne mujhe dí.

3 Ḳhudáwand ká firishta jo,
Bachátá hai wuh bandon̲ ko;
Makánon̲ ko, díndáron̲ ke,
Wuh ghertá hai chár taraf se.

4 Ḳhudá hai ḳhúb, muqaddaso!
Nit us ke mutawakkil ho;
Wuh tum ko sab kuchh detá hai;
Tumhárí ḳhabar letá hai.

CHẠUNTÍSWÁN̲ ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Piety. Norfolk.

Laṛkon̲ ke liye nasíhat.

1 Ai laṛko! suno merí bát,
Kalám Ḳhudáwand ká:
Main̲ dín aur ḳhudátarsí ko
Tumhen̲ sikháúngá.

2 Jo cháhte ho tum zindagí—
Ụmrdarází ko,—
Jo cháhte ho, ki ụmr bhar,
Tum ḳhush o ḳhurram ho,—

3 To pakṛo jald Khudá kí ráh,
Aur us men̲ dáim ho;
Tum báz raho jhúṭh bolne se,
Aur sach men̲ qáim ho.

4 Badí ko chhoṛ nekí karo;
Ḍhúnḍho salámatí;
Sháh i Salámat hai Masíh;
Naját kí Ráh wuhí.

CHAUNTÍSWÁN̲ ZABÚR.—3 Hissa.

H. M. Amherst. Haddam.

Khudáwand apne bandon̲ ká khabargír.

1 Án̲khen̲ Khudá kí hain̲
Un par jo hain̲ rástbáz;
Wuh suntá hai har waqt
Díndáron̲ kí áwáz;
Wuh suntá sádiq kí faryád,
Bar látá hai us kí murád.

2 Jab dukh men̲ rote hain̲,
Chilláte hain̲ din rát,
Un ko sab dukhon̲ se
Wuh detá hai naját:
Wuh suntá sádiq kí faryád,
Bar látá hai us kí murád.

3 Khudáwand hai nazdík
Shikasta dilon̲ ke;
Unhen̲ chhuṛátá wuh
Sárí musíbat se;
Wuh suntá sádiq kí faryád,
Bar látá hai us kí murád.

4 Wuh ján o badan ká
Nit rahtá nigahbán;
Jo us ke dushman hain,
Wuh kartá pareshán;
Wuh suntá sádiq kí faryád,
Bar látá hai us kí murád.

5 Khalás wuh kartá hai
Apne bandon kí ján;
We kisí tarah se
Na honge pashemán;
Wuh suntá sádiq kí faryád,
Bar látá hai us kí murád.

PAINTÍSWÁN ZABÚR.

C. M. double. Brattle St. Athens.

Dushmanon se bachne kí faryád.

1 Madad ke liye khará ho,
Khudáwand, ai Khudá!
Tú mere dushmanon ko rok,
Aur mujhe tú bachá;
Tú bhus kí mánind, hawá men,
Ganímon ko urá;
Ki merá kull bharosá hai
Tujh par, Khudáwandá!

2 Jhúthe gawáh to uthte hain,
Tuhmat lagáte hain;
Nekí ke iwaz badí ko
Mujh par pahuncháte hain:
Kab tak tú dekhá karegá?
Ádil Khudáwandá!

Kab tak we ṭhaṭṭhá karenge?
  Tú mujhe jald bachá.

3 Ḳhudáwand! mujh se dúr mat ho,
  Par merí ḳhabar le;
Aur mujh par mere dushman ko
  Ḳhushwaqt na hone de:
Sabhon̲ ká tú Ḳhudáwand hai;
  Bachá láchárí se:
Tere huzúr tab áúngá
  Shukrguzárí se.

CHHATTÍSWÁN̲ ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. Rothwell. Succoth.

Ḳhudá kí sifaten̲.

1 Terí buzurgí, ai Ḳhudá!
Ásmán, zamín par hai sadá:
Terí sadáqat hai kamál,
Aur terí rahmat pur jalál.

2 Barhaqq terí sadáqat bhí
Paháṛ kí mánind rahegí;
Aur átín̲ nahín̲ samajh men̲
Terí ạmíq ạdálaten̲.

3 Ạjíb hai terá intizám;
Parwardigár hai terá nám:
Insán—haiwán kí zarúrát
Tú baḳhshá kartá ba ifrát.

4 Aur tere rahm ká jamál
Hai ádmíon̲ par bemisál,
We tujh se páte hain̲ panáh;
Tú un par rakhtá hai nigáh.

5 Aur tere ghar kí báten pák
Hain mere dil kí kháss khurák;
Wuh mere liye kyá lazíz,
Aur rahmat terí kyá azíz!

CHHATTÍSWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

S. M. double. Ain. Auburn.

Ibádat kí lazzat.

1 Khudáyá! terá hilm
Aur rahmat kyá azíz!
Aur tere ghar kí niamaten
Hain dil ko kyá lazíz!
Pás tere hai maujúd
Chashma i zindagí;
Hán, barkaton ká kháss daryá
Hai tere ghar men bhí.

2 Jo parhte hain kalám,—
Jo karte hain namáz,—
Gít tere jo ham gáte hain,—
Jo sunte hain ham wáz,—
Hayát kí rotí wuh,
Aur hai hayát ká áb;
Rúh merí is se hotí ser,
Aur merá dil seráb.

3 Chashma i zindagí
Hai tujh pás, ai Khudá!
Ab mere p'yáse dil kí p'yás
Tú us hí se bujhá:
Sadáqat ke Áftáb!
Sirf terí roshní se
Ham sachmuch roshní dekhte hain:
Ab raushan dil kar de.

SAINTÍSWÁṈ ZABÚR.—1 Hissa.

C. M. Arlington. Martyrs.

Sharír o rástbáz ká hál o anjám,

1 Kyúṉ ḳhatákár ke sabab se
Maiṉ kuṛhke húṉ bezár?
We jaldí, mánind ghás hí ke,
Murjháke hoṉge ḳhwár.

2 Ás merí hai Ḳhudáwand par;
Gar nekí maiṉ karúṉ,
To sádiqoṉ meṉ basar kar
Maiṉ rozí roz páúṉ.

3 Ḳhudáwand par maiṉ apní ráh
Ab dil se chhoṛtá húṉ:
Baná to legá sab Alláh;
Kyúṉ ḳhushí na karúṉ?

4 Wuh núr sá merí rástí ko
Jald záhir karegá;
Do pahar kí jyúṉ roshní ho,
Insáf dikháwegá.

5 Ki káṭegá wuh sab badkár
Rástbáz kí majlis se;
Ḳhudáwand ke sab ummedwár
Bihisht ko jáwenge.

SAINTÍSWÁṈ ZABÚR.—2 Hissa.

C. M. Warwick. Litchfield.

Ḳhudá miskínoṉ ká ḳhabargír.

1 Zamín ke wáris haiṉ miskín,
Ásmán ke wáris bhí;

Haqíqí daulat un kí hai,—
Sulh o salámatí.

2 Mansúba bándhte haiṉ sharír
Miskín ke barḳhiláf:
Ḳhudáwand un par haṉstá hai,
Aur karegá insáf.

3 Talwár aur tír kamán ko le
We márne ko maujúd:
Ḳhudá unheṉ haráwegá,
Aur karegá nábúd.

4 Ḳhudá ke ḳháss log haiṉ miskín;
We chalte sídhí ráh:
Ḳhudáwand hai, ab'd ul ábád,
Miskínoṉ kí panáh.

SAINTÍSWÁṈ ZABÚR.—3 Hissa.

C. M. Peterborough. Melody.

Díndár garíb, aur sharír máldár kí tafáwat.

1 Sharír máldár kyúṉ phúlte haiṉ,
Aur hote zabardast?
Ḳhudá ke pás to afzal hai
Ġaríb ḳhudáparast.

2 Sharír udhár to lete haiṉ,
Na adá karne ko:
Par sádiq kartá hai ḳhairát,
Garchi garíb bhí ho.

3 Un kí hai abadí mírás;
We rahte haiṉ neknám;
We apní rozí páte haiṉ
Bhí qaht ke aiyám.

4 Ḳhudá se jin par barkat hai,
So sachche daulatmaud;
Aur jin par us kí lạnat hai,
So honge hájatmand.

5 Nek ádmí sábit qadam hain̲,
Ḳhudá ke sáthon̲ sáth;
Taklíf aur dukh ke din Ḳhudá
Thạmegá un ká háth.

6 Dekh, sádiq mard jo mihnatkash
Ạwára kyún̲kar ho?
Phir auron̲ ke darwáze par
Kyún̲ mánge ṭukṛon̲ ko?

7 Jo áphí rahm kartá hai,—
Na kartá dil ko saḳht,—
Qarz apṉá adá kartá hai,—
Ghar us ká hai nekbaḳht!

SAINTÍSWẠ́N̲ ZABU'R.—4 Hissa.

C. M. Medfield. Devizes.

Sádiq aur sharír kí tafáwat.

1 Badí se bhág, aur bhalá kar;
Rah abad tak ábád:
Ḳhudá dostdár hai ạdil ká;
Suntá us kí faryád.

2 Sharír kí nasl kaṭṭí hai;
Par sádiq hain̲ mahfúz,
Zamín ásmán ke wáris hain̲,
Aur abad tak mahzúz.

3 Sádiq ke mun̲h men̲ dánish hai,
Aur rást us kí zubán;

Na phislegá bhí us ká pán̲w,
Na hogá wuh hairán.

4 Sádiq kí ghát men̲ hai sharír
Aur márne ko taiyár;
Par us ká qábú ṭúṭegá;—
Rabb sádiq ká hai Yár.

SAINTI'SWN̲ ZABU'R.—5 Hissa.

C. M. Wareham. Athens.

Sádiq aur sharír ká anjám.

1 Ḳhudáwand se rah ummedwár;
Yád rakh tú us kí ráh;
Wuh tujhe karegá buland;
Aur zálim ko tabáh.

2 Main̲ ne sharír ko dekhá thá
Bahut magrúr, shándár,
Hare daraḳht sá phúltá thá,
A'rásta aur taiyár.

3 Aur dekh, wuh guzar játá thá,
Goyá ki thá nahín̲;
Main̲ ne jab use ḍhúnḍhá thá,
Wuh milá na kahín̲.

4 Par dekho, kámil ádmí ká
Salámat hai anjám;
Wuh rahtá dukh aur maut ke waqt
Ba sulh o salám.

ARHTÍSWÁN ZABÚR.

C. M. St. Olave's. Georgia.

Ján o badan ke dukhí kí faryád.

1 Mat mujhe jhiṛk tú, gusse se,
  Ḳhudáwandá karím!
Na qahr hí se adab de;
  Ai mere Báp rahím!

2 Háth terá mujh par bhárí hai;
  Badan men dukh tamám;
Aur merá dil pur zárí hai,
  Besihhat, beárám.

3 Aur mere gunáhon ká bhár
  Mujhe dabátá hai;
Main fidyá dene ko láchár;
  Dil chain na pátá hai.

4 Main roke dukh ko bhartá hún,
  Karíh bímárí se;
Karáhke nála kartá hún:
  Ai Rabb! riháí de.

5 Aur mere rishtadár azíz
  Bhí mujh se húe dúr;
We mujhe dekhte hain maríz,
  Aur ájiz, aur ranjúr.

6 Jo mere dukh ke rawádár,
  So phande márte hain;
We dil ke sakht, aur riyákár,
  Aur munh pasárte hain.

7 Par main to hún ab bahrá sá,
  Aur mánind gúnge ke;

Main apná munh na kholne ká;
Na dekhtá ánkhon se.

8 Ummed hai mujh ko tujhí se,
Rahím Khudáwandá!
Merí faryád ko sun tú le,
Aur mujhe jald bachá.

9 Dil kholke apne sab gunáh
Main kartá hún iqrár;
Kar mujh par rahm kí nigáh:
Main ásí aur láchár.

10 Khudáyá! mujhe tark na kar;
Mat rah tú mujh se dúr;
Merí naját tú jaldí kar;
Bakhsh mere sab qusúr.

UNTA'LI'SWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

S. M. Shirland. Mornington.

Zubán se gunáh na karne ká qasd.

1 Khudáyá! madad kar,
Ki apní ráhon kí
Main khabardárí kar rahún:
Bakhsh mujhe chaukasí.

2 Apní zubán setí
Main gunah na karún;
Behúdagoí—chuglí—jhúth—
Main sab se báz rahún.

3 Jab dunyádár ke sáth
Kuchh merá howe kám,
Main dúní chaukasí karún,
Aur munh ko dún lagám.

4 Aur ṭhaṭṭhebáz ke sáth
Main̲ rahúngá ḳhámosh:
We sach ko jhúṭh kar ḍálte hain̲;
Gunáh se hain̲ madhosh.

5 Lekin jab mauqa ho,
To main̲ Ḳhudá kí ráh,
Aur us ke pák kálám ká bhí
Bedar hoún̲ gawáh.

UNTA'LI'SWA'N̲ ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. China. Sterling.

Dunyá ke sab kuchh ká bátil honá.

1 Mujhe jatá, Ḳhudáwandá!
Tú Ḳháliq ján o badan ká;
Ki merá hogá kyá anjám,—
Ki umr hogí jald tamám.

2 Jald játí rahtí zindagí;
Hai umr sirf bálisht bhar kí;
A'dmí to jaisá ghás ká phúl;
A'j phúltá hai, kal hogá dhúl.

3 Dekh, bátil hain̲ sab ádamzád;
Aur abas un kí sab murád;
Ki un kí ḳhwáhish, bol aur chál
Hai wahm kí aur ḳhám ḳhiyál.

4 Chain khojte hain̲,—par hain̲ bekal;
Zaḳhíra karte,—par bephal;
Izzat ko cháhke hain̲ badnám;
Phir daulat maut men̲ hai nákám.

5 Sab dunyá to guzartí hai;
Na un kí ás ṭhahartí hai:

Butlán se jo mulabbas hai,
Un ká bharosá ạbas hai.

6 Pas, ai Ḳhudá! kis kí ummed?
Tú hí akelá hai jáwed:
Ummed hai mujhe terí hí;
Nit ḳhabar le tú bande kí.

UNTA'LI'SWA'N ZABU'R.—3 Hissa.

L. M. Augusta. Rockbridge.

Bímár kí faryád.

1 Ḳhudáyá! mutawajjih ho,
Aur merí dekh ạzíat ko;
Main̲ bhárí dukh ko sahtá hún̲,
Phir gúngá sá main̲ rahtá hún̲.

2 Sab dukh, taklíf bímárí kí,
Mujh ạsí par bhejh tú ne dí;
Tú merí kartá hai tádíb;
Main̲ hún̲ gulám, aur tú Muníb.

3 Tis par bhí sun tú merí ạrz,
Aur dafạ kar tú merá marz;
Ki jo árám main̲ na páún̲,
To faná húá játá hún̲.

4 Main̲ apne sab bápdádon̲ sá
Pardesí hún̲ is dunyá ká:
Jab merá tujh pás jáná ho,
Tab mujhe baḳhsh taiyárí ko.

5 Jab tak ki ho musáfirí
Bande kí zindagání kí,—
Tab tak tú mere tain̲ sambhál,
Ki tere nám ká ho jalál.

CHA'LI'SWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Migdol. Winchester.

Dukh aur áfat se bachne ke liye Ḳhudá ki sitáish.

1 Ḳhudá ne mujhe kiyá yád,
Aur merí suní hai faryád:
Bamújib apne wáde ke
Mujhe bacháyá áfat se.

2 Jab gam ke gár men̠ pará thá,
Tab wuh naját ko khará thá;
Pán̠w mere rakhe já i amán;
Ḳhauf se bacháí merí ján.

3 Aur dil men̠ dálá hai sarúr;
Aur mun̠h men̠ dálá gít—zabúr:
Ḳhudá, ásmání Wálid ko,
Hamesha tak, sitáish ho.

4 Qudraten̠ terí hain̠ muhíb!
Tadbíren̠ terí kyá ajíb!
Ḳhushhál hai wuh insán sadá,
Jis ká bharosá hai Ḳhudá.

5 Gar yád ham karte terá pyár,
Wuh hai amíq aur beshumár;
Main̠ us ko karúngá bayán,
Bihisht men̠, abad uz zamán.

CHA'LI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Elparan. Ward.

Masíh haqiqí qurbání.

1 Abas hain̠ nazr aur zabíh,
Jab se ki múá hai Masíh:
Befáida húe sab qurbán,
Jab se Masíh hai já i amán.

2 Wuh bolá, "Lo, main̲ átá hún̲,
Terí murád bajátá hún̲,
Mere Ḳhudáyá! pák kitáb
Main̲ púrá kartá hún̲ shitáb.

3 "Tere shara̤ ká pák mazmún
Hai mere dil ke andarún;
Merí zubán batláwegí
Sadáqat kí ḳhushḳhabarí."

4 Aur jab se áyá hai Masíh,
Salíb par húá hai zabíh,
Tab se to nabíon̲ kí bát
Húí haqíqí wáqiát.

5 Ab khulí hai naját kí ráh;
Mashhúr ab ho injíl hargáh;
Kalís'yá men̲, hán̲, kull jahán
Munjí Masíh ká ho bayán.

CHA'LI'SWA'N̲ ZABU'R.—3 Hissa.

8s and 7s. 8 lines. Bavaria. Otto.

Gunáh aur dushmanon̲ se bachne ke liye faryád.

1 Beshumár buráíon̲ ne
  Mujh bekas ko liyá gher;
Gunáhon̲ ne mujhe pakṛá,
  Aur dabáke kiyá zer;
Pashemán, main̲ mun̲h chhipátá;
  Dil ghabrátá, ai Ḳhudá!
Sir ke bál jo gin bhí saktá,
  Par gunáh na ginúngá.

2 Ai Ḳhudá! tú rahm karke
  Mujhe jaldí de naját;

Aur sab dushmanon̲ ke fitne
  Batil kar, aur un kí bát:
Jo we mujh par ṭhaṭṭhá karte,
  Kar tú unhen̲ pareshán:
Apne sachche tálibon̲ ko
  Kar tú ḳhurram o shádán̲.

3 Kaho sab, Alláhu akbar!
  Jo naját ke ạshiq ho;
Ham faqír hain̲ Rabb̲ ke dar ke;
  Máno sab Ḳhudáwand ko:
Kartá hai tú merí fikr;
  Merá tú Munajjí ho:
Ai Ḳhudá! tú derí mat kar;
  Mujh par mutawajjih ho!

IKTÁLÍSWÁN̲ ZABÚR.

C. M. St. Martins. Dunchurch.

Rahmdil kí nekbaḳhtí.

1 Miskín par hai jo rahmdil,—
  Ġaríb ká jo hamdard,—
Muhabbat jis ke dil men̲ hai,—
  Mubárak hai wuh mard!

2 Muhtáj bímár ká dost jo hai,
  So hai mubárakhál;
Ḳhudá ke us par rahenge
  Nit rahm ke ḳhiyál.

3 Salámat se wuh rahegá
  Musíbat ke aiyám;
Akál aur dukh ke waqt men̲ wuh
  Rahegá bá árám.

4 Ázár ke bistar par Khudá
Use sambhálegá,
Use tasallí degá bhí,
Aur phir uṭháwegá.

5 Yá agar Rabb kí marzí ho
Pás apne lene ko,
Wuh bakhshegá us ke gunáh,
Ki chain se marná ho.

BAYÁLÍSWÁN ZABÚR.—1 Hissa.

8 and 7s. Bartimeus. Florence.

Khudá ke liye momin kí rúh ká ishtiyáq.

1 Jaise hirní hai piyásí
Chashmon ke sáf pání kí;
Ai Khudáwand! dekh yih ásí
Terá hai piyásá bhí.

2 Tere pás kab házir áún?
Dekh, tarastí merí ján:
Tujh ko dekhne kab main páún?
Merí rúh dekh pareshán.

3 Kab tak ṭhaṭṭhe men log kahen,
"Terá kahán hai Khudá?"
Kab tak mere ánsú bahen?
Kyá tú yád na karegá?

4 Sáth guroh ke, íd ko mánne,
Kab main jáún tere ghar?
Khushí se zabúr ko gáne
Kab main jáún tere dar?

5 Mere jí! kyún beárám hai?
Girá játá káheko?
Ummedgáh Khudá ká nám hai!
Us ká mutawakkil ho.

BAYÁLÍSWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. Darwen. Ashwell.

Ranjúr kí faryád.

1 Kyún girá játá merá jí?
Khudáyá! sun tú bande kí:
Yád átí guzre waqt kí bát,
Jab tú ne kí merí naját.

2 Niháyat ízá, maujon sí,
Kyáhí dúbátí merá jí?
Main subh dam pukártá hún,
Aur shám ko háth pasártá hún.

3 Merá pahár, tú, ai Khudá!
Tú mujhe kyún ab bhúl gayá?
Bande ká gam kyá bará hai,
Jo tere pánw par pará hai.

4 Dil mere! kyún tú hai hairán?
Kyún hai gamgín aur sargardán?
Khudá par tú tawakkul kar;
Tab chhútegá sab gam o dar.

TENTÁLÍSWÁN ZABÚR.

C. M. Balerma. Swanwick.

Ájiz kí faryád.

1 Merá insáf kar, ai Khudá!
Aur merá hámí ho;

Tú zálimoṉ ke zulm se
  Naját de bande ko.

2 Maiṉ rotá chalá játá húṉ ;
  Na kar tú mujhe dúr ;
Tú merí rahnumáí kar ;
  Kar záhir apná núr.

3 Tú apne koh muqaddas par,
  Pák ghar ke andarún,
Jald mujhe lejá, tá na ho,
  Ki rahúṉ sarnigún.

4 Yahowah ke pák mazbah par,
  Yahowah ke huzúr
Maiṉ jáke terí gáúngá
  Sitáish, pur surúr.

5 Kyúṉ girá játá, mere jí ?
  Kyúṉ hai tú beárám ?
Ḳhudáwand par bharosá rakh,
  Aur ḳhush ho har aiyám.

CHAUÁLÍSWÁṈ ZABÚR.

L. M. Alfreton. Luther's Hymn.

Kalísiyá kí faryád, mazlúmí ke waqt.

1 Sunáyá hai bápdádoṉ ne,
Aur suná ham ne kánoṉ se,
Ḳhudáyá ! sábiq waqt ke kám,
Aur terí qudrat ke nizám.

2 Kalísiyá kí salámatí,—
Nadámateṉ gair qaumoṉ kí,—

Aur galba Kalámulláh ká—
Kamál táríf ká báis thá.

3 We Rabb men fakhr karte the,
Sáth bandon kí pák majlis ke ;
We karte the surod—surúr,
Aur fazl se bhí the mámúr.

4 Par ab ham hote pashemán,
Dushman se hote hain hairán :
Ham kyún ab pur nadámat hain ?
Ahmaq se zer malámat hain ?

5 Garchi yih ham par bítá ho,
Taubhí na bhúle ham tujh ko ;
Na chhorí ham ne terí ráh,
Par tujh par rakhte hain nigáh.

6 Garajtá hai ab Azhdahá ;
Ranjúr ham hote sar tá pá ;
Mukhálif sir uthтом hain,
Aur bandon ko satáte hain.

7 Ham tere nám kí khátir se,
Mánind qadím shahídon ke,
Zabh ke liye khare hain,
Aur maut ke dar par pare hain.

8 Naját ko jág ! Khudáwandá !
Aur apní qudrat ko dikhá !
Kyún apná munh chhipátá tú ?
Kyá hamen bhúlá húbahú ?

9 Ham khák kí taraf jhuke hain ;
Aur gam ke gár gir chuke hain :
Tú uth hamárí madad ko,
Aur jald hamárá Munjí ho.

10 Ḳhudáwandá! sun yih faryád,
Aur apne bandon̲ ko kar yád;
Tú apne ḳhún kí ḳhátir se
Maḳhlasí jaldí hamen̲ de.

PAINTA'LI'SWA'N̲ ZABU'R.—1. Hissa.

C. M. Colchester. Zerah.

Masíh ká Bádsháh honá.

1 Bádsháh iláhí kí tausíf,—
Masíh ke husn ko,—
Aur us kí ḳhúbí kí tạríf
Gáo, Masíhío!

2 Kalám to terá hai shírín;
Lab tere hain̲ latíf;
Aur terá nám ásmán, zamín,
Har jagah hai sharíf.

3 Ai pahláwán! apní talwár
Rán apní par laṭká;
Kar sab jahán ko tábịdár,
Aur dushman ko girá.

4 Taḳht terá hai ab'd ul ábád;
Aur ạsá rástí ká;
Bádsháhat terí hai ábád;
Nizám hai ạdl ká.

5 Gird tere haqq hai aur insáf,
Aur rahm terí zát;
Iláhí terí hain̲ ausáf,—
Iláhí sab sifát.

PAINTÁLÍSWÁṈ ZABÚR.—2. Hissa.

L. M. Lovingkindness. Duane St.

Masíh Bádsháh—Kalísiyá Malika.

1 Muqaddasoṉ ká pák Bádsháh
Masíh buzurg hai, Ibn i Iláh;
Us kí hai shán o shaukat ḳháss,
Aur niạmateṉ haiṉ beqiyás.

2 Phir malika, us ke dahne háth,
Árásta dekho shán ke sáth:
Masíh kí rástí aur kamál
Hai us ke husn ká jalál.

3 Bádsháh se páke zínat ḳháss,
Wuh baiṭhtí us ke taḳht ke pás:
O beṭí! kán ko idhar dhar,
Aur bhúl já apne báp ká ghar.

4 Terá mushtáq, dekh, hai Bádsháh;
Wuh terá ḳháwind aur panáh;
Tú andar meṉ jalálí hai,
Aur rástí se jamálí hai.

5 Mubárak din, jab shán setí
Ásmán par tú pahunchegí,
Aur apne farzand, pák o ḳháss,
Sáth láwegí Bádsháh ke pás.

6 Ai malika—kalísiyá! tú
Bádsháh ke hogí rúbarú:
Masíh ke nám ko kar tú yád;
Kar us kí hamd ab'd ul ábád.

CHHIA'LI'SWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Stonefield. Star of Bethlehem.

Kalísiyá kí salámatí.

1 Kalísiyá kí makhsús panáh—
Sab zor o sipar hai Alláh :
Wuh sakhtíon men hai har bár
Apne logon ká madadgár.

2 Zamín agarchi kámptí ho,—
Pahár daryá men giren jo,—
Samundar kare shor o shár,—
Sab chízen howen beqarár,—

3 Taubhí Haqq Taálá ká makán—
Kalísiyá kí, hai nit amán ;
Khudáwand ke huzúr setí
Bejumbish nit wuh rahegí.

4 Khudá ke shahr men shaffáf
Ek nadí bahtí, kháss o sáf;
Maqdis men se utartí hai,
Aur bandon ko khush kartí hai.

5 Nadí kí dhár hai Pák Kalám ;
Us se hai bandon ko árám ;
Saihún men hai wuh pák o kháss ;
Mitátí hai wuh rúh kí p'yás.

6 Hamáre sáth nit rahne ká
Hai lashkaron ká pák Khudá ;
Kalísiyá kí makhsús panáh,
Sab zor o sipar hai Alláh.

CHHIA'LI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Newton. Rineton.

Kalísiyá kí salámatí.

1 Qaumen to gusse kar rahen ;
Mulk mulk kí jumbish ho ;
Saihún sahíh salámat hai ;
Wuh nahín ṭalne ko.

2 Yáqúb qadím ká jo Khudá,
Hamárí hai panáh :
Us ke ajáib kámon par
Tum karo sab nigáh.

3 Sab taraf kí laṛáíán
Mauqúf wuh kartá hai ;
Kamán o neze toṛtá wuh :
Ab kaun dam bhartá hai ?

4 Tum dhíme ho yaqín karo,
Yahowah hai Khudá :
Buland wuh hogá qaumon men ;
Zerdast sab karegá.

5 Kalísiyá ke úpar hai
Rabb ul afwáj ká háth :
Saihún sahíh salámat hai ;
Khudá hai us ke sáth.

SAINTA'LI'SWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

S. M. St. Thomas. Sicily.

Khudá kí sitáish.

1 Ai baní ádam ! tum
Khudá men khush hoo ;

Shahána gáte húe tum
  Alláh kí hamd karo.

2 Ḳhudáwand hai buland;
  Ḳhudáwand hai muhíb;
Sárí zamín ká hai Bádsháh—
  Alqádir aur ạjíb.

3 Taiyár wuh karegá
  Hamárí pák mírás,
Aur apne barguzídon ko
  Rakhegá apne pás.

SAINTA'LI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Broomsgrove. Suffolk.

Masíh ká ásmán par jáná.

1 Sab milke tum tạríf karo;
  Masíh, hamárá Sháh,
A'smán ke úpar charhá hai:
  Sab us ke ho maddáh.

2 Firishte saná gáte hain:
  Tum bhí, Masíhío!
Masíh, Bádsháh mubárak kí,
  Sitáish sab karo!

3 Wuh sab jahán ká hai Bádsháh;
  Sab us ke tábị ho:
Tum soch samajhke I'sá kí
  Sitáish sab karo.

4 Wuh ab ásmán par baiṭhá hai,
  Ḳhudá ke dahne háth;
Bádsháhat sab par kartá hai
  Ạdl o hilm ke sáth.

5 Jo Abirahám ká hai Ḳhudá,
So qaumon̲ men̲ áshkár;
Bádsháh, amír, buland o past
Hain̲ uske tábiḍár.

AṚHTÁLÍSWÁN̲ ZABÚR.—1 Hissa.

C. P. M. Ariel. Rapture.

Kalísiyá kí ḳhúbí aur salámatí.

1 Buzurg aur bartar hai Alláh;
Aur us kí pák ịbádatgáh
Saihún muqarrar hai:
Parastish us men̲ hai mahzúz,
Aur bande us men̲ hain̲ mahfúz;
Na un ko zarar hai.

2 Niháyat ḳhush to hai Saihún,
Ki haikalon̲ ke andarún
Hai Rabb kí bát mashhúr:
Naját ká us men̲ suno ráz,
Tamjíd, aur duạ́ kí áwáz,
Shukrána, aur zabúr.

3 Us ke muḳhálif baṛe hain̲,
Saihún kí zidd men̲ khaṛe hain̲;
Par dekh, we ḍarte hain̲;
Pakṛá unhen̲ kapkapí ne,
Aur we Ḳhudá kí qudrat se
Ab sijda karte hain̲.

4 Masíh Saihún kí hai panáh;
Pák us kí hai ịbádatgáh;
Wuh us ká hai Sardár:

Wuh us ke bích meṉ hai beshakk,
Aur us ke taíṉ bhí, abad tak,
Rakhegá barqarár.

AṚHTA'LI'SWA'Ṉ ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Sabaoth. Hinton.

Kalísiyá kí ḳhúbí.

1 Ham tere ghar ke darmiyán,
Ḳhudáyá! dekhte terí shán,
Aur us meṉ ḳhwáhish rakhte bhí
Ham tere kámil fazl kí.

2 Ḳhudáyá! jaisá terá nám,
Waisá ạjíb hai terá kám:
Háth terá sidq se bhará hai;
Taḳht terá sidq se dhará hai.

3 Saihún ko ghúmo, bháío!
Aur us kí shán daryáft karo:
Ḳhushnumá us kí hai zamín,
Aur us ke ghar o dar hasín.

4 Ḳhudá ke ghar ká bandobast,—
Jo us meṉ haiṉ ḳhudáparast,—
Ḳhudá ke gít aur bandagí,—
Tum sab par gaur karo bhí.

5 Kyá ḳhúb, aur ḳhush, aur pák, ḳhusús
Hai Rabb kí bandagí quddús!
Pas ánewálí pushtoṉ ko
Saihún kí shán kí ḳhabar do.

UNCHA'SWA'N̲ ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Sterling. Luther's Hymn.

Daulat aur daulatmand kí faná.

1 Sab jo jahán men̲ baste ho,
Tum merí bát par kán dharo;
Main̲ kahúngá tamsíl kí bát,
Aur dánishmandí kí áyát.

2 Kis wáste daulatmand amír
Ġaríb ko jánte hain̲ haqír?
Mál baṛhne se we phúlte hain̲;
Apne zawál ko bhúlte hain̲.

3 Un men̲ se táqat kis ko ho,
Bacháwe maut se bháí ko?
Maqdúr hai nahín̲ kisí ká,
Ki de kafára bháí ká.

4 Ki ján kí fidyá bhárí hai;
Sab daulat se niyárí hai;
Phir kaun ḍher deke sone ká
Hayát ab'dí ḳharídegá?

5 Lo bewaqúf aur dánishmand;
Dekho ġaríb aur daulatmand;
Chhoṛ játe maut men̲ apná mál;
Phir ekhí hai donon̲ ká hál.

6 Ki hashmatwálá jo insán,
Maregá, jaisá ki haiwán:
Pas dánish síkho, bháío!
Aur fání jáno daulat ko.

UNCHA'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Litchfield. Alfreton.

Daulat aur daulatmand kí faná.

1 Jo mál asbáb par hain magrúr,
So hain haqíqat men majbúr;
Ki chhorenge we apná mál,
Jab ḍále játe hain pátál.

2 Maut unhen tab char jáegí;
Un kí majál ko kháegí;
Aur un ke úpar sab rástkár
Páwenge, jágke, ikhtiyár.

3 Pátál ke qabze se Khudá
Kháss bandon ko chhuṛáwegá;
Wuh merí ján kí fidyá kháss
Deke rakhegá apne pás.

4 Kisí ko daulat howe gar,—
Taraqqí páwe us ká ghar,—
To us se tú dilgír na ho;
Nigáh kar us ke ákhir ko.

5 Jab á paṛegá maut ke háth,
Wuh kuchh na legá apne sáth,
Aur apní shaukat, mál, manál,
Sab chhoṛke hogá tabáhhál.

6 Bápdádon men tab shámil ho
Na dekhegá wuh roshní ko:
Pas hashmatwále beshuúr
Maut men albatta hain majbúr.

7 Par main kalám se, Munjí ke,
Jí uṭhúngá murdon men se,

Aur badan rúh se milne par
Nit rahúngá Ḳhudá ke ghar.

PACHÁSWÁṈ ZABUR.—1 Hissa.

C. M. Colchester. S. Ann's.

Qiyámat o ạdálat.

1 Ḳhudáwand, Munsif dunyá ká,
Dekh, taḳht par átá hai ;
Púrab se leke pachchhim tak
Sab ko bulátá hai.

2 Na áge ahmaq bolenge
Ḳhudáwand ke ḳhiláf :
Chupcháp wuh nahíṉ rahegá,
Par karegá insáf.

3 Wuh badlíoṉ par taḳhtnishín
Áwegá ág ke sáth ;
Bijlí—túfán haiṉ us ke gird,
Aur qahr us ke háth.

4 Firishtoṉ se bulwáegá,
"Ai murdo, jí uṭho !
Apne insáf ke páne ko
Tum chalkar házir ho !"

5 Tab mominoṉ se kahegá,
"Tum áo mere pás ;
Tum par Masíh kí muhr hai ;
Ab apní lo mírás."

6 Ḳhudáwand kí sadáqat tab
Ḳhúb záhir howegí :

Sab us ke fatwe sádiq hain,
  Aur báten adl kí.

PACHÁSWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. Euphrates. Ellenthorpe.

Shukrguzárí ke qurbán ká Khudá ko manzúr honá.

1 Khudáwand ká yih hai farmán,
"Maidán pahár ke sab haiwán,
Aur charand jo bahutere hain,
Wuh sab ke sab to mere hain.

2 "Main sab ká Kháliq hún sahíh;
Phir bail aur bakron ke zabíh
Main nahín kartá hún manzúr:
Sab dunyá merí hai zarúr.

3 "Shukrguzárí ke qurbán,
Táríf aur duá ke, guzrán;
Tú in ko lá mere huzúr;
Sirf wehí mujhe hain manzúr.

4 "Tú dukh ke waqt kar mujhe yád,
Aur dil se kar mujh se faryád:
Main tujhe dúngá makhlasí,
Aur tú táríf karegá bhí."

PACHÁSWÁN ZABÚR.—3 Hissa.

L. M. Gilgal. Melody.

Makkáron ká insáf.

1 Khudá insáf ko átá hai,
Aur logon ko chitátá hai:
Záhirparast aur sab makkár,—
Jo badí ke hain tábidár,—

2 Wuh un se kahtá yih kalám,
" Kyún letá hai tú merá nám?
Tú chor ko dekhke rází hai,
Aur tujh men dagábází hai.

3 " Tú gíbat kartá bháí kí,
Aur dil men rakhtá dushmaní;
Tú kartá ahd ká mazkúr,
Par terá dil hai mujh se dúr.

4 " Jab main ṭuk rahá lázubán,
To tú ne kiyá yih gumán,
Ki main bhí ádmí tujh sá hún,
Aur main na sazá tujhe dún"

5 Ai tum jo aise ho behosh,
Ḳhudá ko karte farámosh!
Ḳhudá insáf ko áwegá,
Aur qahr tum ko kháwegá.

IKKA'WANWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Bath. Elparan.

Gunáhon ká iqrár karná, aur muáfí aur pákízagí cháhná.

1 Ai Zú ul túl, rahím Ḳhudá!
Merí taqsíron ko miṭá;
Nápákí se kar mujhe sáf,
Aur mujh náláiq ko kar muáf.

2 Main hún bilkull gunáh álúd;
Hai merí khatá nit maujúd;
Terá hí hún main taqsírwár;
Tere gazab ke sazáwár.

3 Buráí men main baná thá,
Aur má ke peṭ se hún burá;
Tú cháhtá hai dil sádiq ko,—
Dáná aur pák kar merí kho.

4 Zúfe se dho, rahím Shafí!
Sufed banáke barf se bhí;
Khushí dilá, aur dil men zor,
Aur merí ṭúṭí haḍḍíán joṛ.

5 Mere gunáh na dekh, ai Rabb!
Merí nárástíán dúr kar sab;
Mujh men ek safá dil baná,
Aur suthrí rúh, Khudáwandá!

6 Apne huzúr se hánk na de,
Na apní pák Rúh mujh se le;
Naját se mujhe kar bahál,
Aur rúh ázád se bhí sambhál.

IKKA'WANWA'N ZABU'R.—2 Hissa

L. M. Dresden. Greenwich.

Pákdilí ke liye duá mángná.

1 Rúh Quds ká fazl, ai Khudá!
Is ájiz bande par bahá;
Gunáhon se sáf pák kar de,
Aur bakhsh, bakhátir I'sá ke.

2 Tab auron ko sikháúngá,
Aur terí ráh batáúngá;
Sun, ásí phirke áwenge,
Aur tere qadam pakṛenge.

3 Khún ke gunáh se, ai Khudá!
Naját dihinde! tú chhuṛá;

Tab tere fazl ká bayán
Main̲ gáúngá, ba dil o ján.

4 Khol de, Ḳhudáwand! mere lab,
Terí tạríf main̲ gáún̲ tab;
Aur agar cháhtá tú qurbán,
To detá main̲, ba dil o ján.

5 Tú cháhtá hai shikasta dil,
Ki yihí hai qurbán kámil;
Jo ṭúṭá man hai aur dilgír,
Tú nahín̲ jántá hai haqír.

6 Baṛhá Saihún̲ ko, ai Ḳhudá!
Yarúsalam ko phir baná;
Tab chaṛhen̲ tere pák qurbán;
Tú un se hogá bhí shádmán.

BA'WANWA'N̲ ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Windham. Sterling.

Sharír kí magrúrí aur tabáhí.

1 Faḳhr kyún̲ kare beímán,
Aur phúle, badí se, insán?
Ḳhudá ká rahm hai apár;
Gunáh insán ká beshumár.

2 Terí zubán hai bahut tez,
Aur terá díl makar ámez;
Badí hí terí hai pasand;
Tú jhúṭh se bilkull hai ḳhursand.

3 Ai badzubán farebí! tú
Ruswáí kí kartá justojú;

Dekh, tujhe karegá Alláh
Ruswá, aur abad tak tabáh.

4 Ukháṛegá wuh terí jaṛ,
Aur nest kar degá terá ghar;
Zindon̲ men̲ se karegá dúr;
Bujhá bhí degá terá núr.

5 Ai Rabb! ham ko bachá tú le
Is bad anjám se, bandon̲ ke;
Tauba kará, aur dil kar pák;—
Hai terá qahr haibatnák.

BA'WANWA'N̲ ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Ellenthorpe. Tallis'.

Sharír ki tabáhí aur sádiq kí nekbakhtí.

1 Jo rahte hain̲ zer badí ke,
Aur phúlte hain̲ sharárat se,
Hain̲ bátil un ká gul o shor;
Nábúd hojáegá un ká zor.

2 Sádiq jo dekhe, han̲segá,
Wuh sochke khauf bhí karegá,
Ki dekh, yih kaisá hai kambakht
Dil apná jis ne kiyá sakht.

3 Yih na Khudá ká thá díndár,
Par daulat se thá ummedwár;
Khudáwand! tú hai merá mál;
Jis ká tú hai, so hai khushhál.

4 Main̲ tere ghar ká búṭá hún̲,
Khudáwand! terá sabz zaitún;
Rahm se tere merí áṛ
Aur táríf ab'dí merá kár.

5 Tú ne to kiyá hai yih kám;
Mubárak howe terá nám:
Main tujhe tákún, ai Mahbúb!
Muqaddason men yihí khúb.

TIRPANWÁN ZABUR.

C. M. Rochester. Winter.

Baní ádam kí kharábí.

1 Yún kahtá hai ahmaq ká dil,
"Ki nahín hai Khudá;"
Un kí kambakhtí hai kámil;
Un ká palíd gunáh.

2 Ásmán se Rabb ne nazar kí,
Insán ko dekhne ko,—
Khudá ká tálib koí bhí,
Yá dánishwálá ho:—

3 Píchhe phir gaye sab ke sab,
Hai nahín nekokár;
Tamám, chhor karke apná Rabb,
Hogae khám o khwár.

4 Kyá sab badkár befahm hain,
Jo mere bandon ko
Khá baithe hain? Khudá ká nám
Na málúm hai un ko.

5 Jahán na khauf ká thá makán,
We bahut dar gaye,
Ki dushmanon kí haddíán
Khindáín Kháwind ne.

6 Ai Isráel! Rabb tere ne
Jo kiyá unhen khwár,—
To tú ne unhen shiddat se
Bhí kiyá hai láchár.

7 Saihún se nikle jab farmán,
Qaidí phir láne ko;
Yáqúb tab gáwe, ho shádmán,
Aur Isráel khush ho.

CHAUWANWÁN ZABUR.

H. M. Southbury. Bengal.

Tangdil kí faryád.

1 Khudá, Parwardigár!
Tú wáste apne nám
Ho merá madadgár;
Le merá intiqám:
Na mujhe apne dil se bhúl,
Par merí duá kar qabúl.

2 Ki ajnabí insán
Chaláte hain talwár,
Márne ko merí ján
We hote hain taiyár;
Par Rabb hai merá cháragar
Bharosá merá usí par.

3 Tú hai merí panáh,
Tú hai atal díwár;
Dushman ko kar tabáh,
Aur beímán ko khwár:
Main tere liye, ai Rahmán!
Dil kholke látá hún qurbán.

4 Main gáún terá nám,
Aur karún nit tárif;
Hai yihí bhalá kám;
Ho terí kháss tausíf;
Ki mujh ko kiyá sarbuland,
Aur dushmanon par fathmand.

PACHPANWÁN ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. St. Paul's. Medway.

Mazlúm ki faryád.

1 Merí duá sun, ai Khudá!
Na mujh se apne taín chhipá;
Main rotá hún, tawajjuh kar,
Aur mere nále ko kán dhar.

2 Mukhálifon ke zulm se,
Jo uthe hain sáth gazab ke,
Main dukh se nipat bhará hún,
Aur maut ke haul men pará hún.

3 Khauf merá húá beshumár,
Aur us waqt bolá main láchár,
Háe háe, main nikal bach jáún,
Jangal men jagah já páún!

4 Par hote jo, to, kar parwáz,
Main bhágtá jagah dúr daráz:
Ai Rabb! kar un kí sharr barbád;
Mauqúf kar jabar o fasád.

5 We shahr men nit karte sharr,
Aur phirte hain díwáron par;
Na játá hai fisq o fajúr,
Par rahm o rástí rahtí dúr.

6 Yih bairí se main̲ sahúngá,
Balki ján leke bhágúngá,
Par dushmaní jo kare yár,
Main̲ is se bahut hún̲ láchár.

7 Hán̲, bhái húá merá tú,
Aur rahá mere rúbarú,
Nit kartá thá piyár kí bát,
Aur duạ́ milke mere sáth.

PACHPANWA'N̲ ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Upton. Hebron.

Ḳhudá mazlúmon̲ ká rihái baḳhshnewálá.

1 Sharíron̲ ko dukh chheṛegá,
Aur gazab jald á gheregá;
Ki hain̲ nápák un ke makán,
Aur badí un ke darmiyán.

2 Main̲ letá hún̲ Ḳhudá ká nám;
Us se hai merá kull árám;
Usí ko merí hai duạ́,
Din bhar,—so wuh bhí sunegá.

3 Jab hotá thá laṛái ká shor,
Aur bairíon̲ ne kiyá zor,
Tab us ne diyá itmínán,
Aur chain se rahí merí ján.

4 Jo azal se hai barqarár,
Sunke baregá un ko ḳhwar;
Ye chain se rahe umr bhar;
So us se nahín̲ kiyá ḍar.

5 Ye doston̲ ko satáte hain̲,
Aur apná qaul jhuṭhláte hain̲;

Míṭhí aur chikní hai zubán,
Par dil laṛáí ká makán.

6 Ḳhudáwand par, ai merí ján !
Ḍál apná bojh, aur kar ímán ;
Wuh qádir hai, wuh sahegá,
Aur sádiq qáim rahegá.

7 Par jo ḳhúnrez hain, aur nápák,
Tú un ko karegá halák,
Na rahm degá bar zamín ;—
Tú merá ásrá hai. Ámín.

CHHAPPANWÁN ZABÚR.

L. P. M. Newcourt. St. Helen's.

Ḳhudá apne logon ká dushmanon se bachánewálá.

1 Ḳhudáwand ! mujh par ho rahím,
Ki fazl terá hai azím ;
Dekh, niglá cháhtá hai insán ;
Wuh mujhe chheṛtá hai har bár,
Aur kartá mujhe dilafgár ;
Tú madad kar, ai Rabb rahmán !

2 Jis waqt main us se ḍartá hún,
Tujh par tawakkul kartá hún ;
Main karún hamd qaul tere se ;
Merá bharosá hai Ḳhudá,
Aur main to nahín ḍarne ká,
Ki bashar merá kyá kare ?

3 Ye káṭte merí bát har roz,
Aur márne ko bhí hain dilsoz ;

Kamíṉ meṉ jamạ baiṭhe haiṉ;
Jásúsí ko hai un ká man,
Mujh begunáh par karte zann,
Ján merí lene cháhte haiṉ.

4 Kyá yúṉhíṉ bachegá badkár?
Apne qahr se un ko már,
Ki terá khará hai insáf;
Tú mere gam ko jántá hai,
Aur mere áṉsú mántá hai;
Terí kitáb meṉ likhe sáf.

5 Jis waqt maiṉ karúngá faryád,
Tab dushman howegá barbád;
Ḳhudá hai mere sáth, yaqín:
Sirf wuh hai láiq i tausíf;
Qaul us ke se karúṉ tạríf
Maiṉ jab tak hoúṉ bar zamín.

6 Aur tere pás jab já rahúṉ,
To abad tak tạríf gáúṉ,
Aur nazreṉ karúṉgá adá;—
Tú ne bachái merí ján;
Sambhál páṉw mere, ai Rahmán!
Ki chalúṉ roshní meṉ sadá.

SATTÁWANWÁṈ ZABÚR.

C. L. M. "How calm." "Go watch."

Tangdil kí faryád.

1 Kar mujh par rahm, ai Ḳhudá!
Bachá le merí ján;
Hai túhí ạjiz kí panáh,

Jab dukh ká ho zamán ;
Main tujh se karúngá faryád :
Tú hai buzurg, ab'd ul ábád.

2 Ásmán se, ai Parwardigár!
Tú madad bhejegá ;
Jo mujhe márne ko taiyár,
Us se chhuṛáwegá ;
Sadáqat terí hai ayán,
Aur terá rahm bepáyán.

3 Sher mere ás pás khaṛe hain,
Aur dushman átashnák :
Jo mere píchhe paṛe hain,
Diler hain, aur bebák ;
Dánt un ke, tír aur barchhíán,
Aur tez talwár un kí zubán.

4 Ḳhudáwand! áwe terá ráj ;
Phail jáwe terí shán ;
Ásmán par tú Rabb ul afwáj,
Zamín par bhí Sultán ;
Terá niháyat hai kamál,
Akelá tú hai Zul jalál.

5 Unhon ne jál bichháyá hai ;
Main húá pareshán ;
Aur gaṛhá bhí khodáyá hai,
Phansáne merí ján ;
Par us men paṛe we kambaḳht ;
Fazl se rahá main ḳhushwaqt.

6 Taiyár hai merá dil, ai Rabb!
Main karúngá táríf ;
Hain mustaidd bhí mere lab ;

Ho terá nám sharíf;
Ai merí shaukat! ho bedár,
Aur bín o barbat! hoshíár.

7 Maiṉ shukr karúngá adá,
Qaumoṉ ke darmiyán:
Terí sachái buland sadá,
Aur rahm bepáyáṉ:
Ásmán par hai tú bartarín;
Tú bartar ho bhí bar zamín.

AṬHÁWANWÁṈ ZABU'R.

L. P. M. Wesley Chapel. Glasgow.

Beinsáf hákimoṉ aur sharíroṉ ká bad hál aur anjám.

1 Kyá gúnge ho, ai ádamzád?
Ki tum ko karná thá insáf;
Tumhárí kis se hai murád,
Jo karte ho kám barḳhiláf?
Háṉ, badí se tumhárá mel,
Aur zulm tumháre háth ká khel.

2 Sharír haiṉ shikam se gumráh,
Aur bolte jhúṭh bizátihí
Hai zahr, un ká, sámp ká sá,
Háṉ, bahre nág kí mánind bhí;
Na sunte mantar kí áwáz;
Kán un ká band, dil beliház.

3 Toṛ un ke dánt, Ḳhudáwandá!
Sheroṉ ke muṉh kí dáṛheṉ toṛ;
Pání kí tarah de bahá;
Tú nest nábúd kar un ká zor;

Ṭúṭ jáwen̲ un kí sab tadbír,
Ḳhudáyá ! káṭ ḍál un ke tír.

4 We ghonge jaise hon̲ gudáz ;
We gire peṭ kí mánind hon̲ ;
Hargiz na howen̲ sarfaráz,
Par rahen̲ past hamesha lon̲ ;
Na áwe kám un kí faryád,
Jab chale gazab ká girdáb.

5 Sádiq jab dekhe intiqám,
Tab howe us ká dil ḳhursand ;
Sharír ká yihí hai anjám,
Par sádiq rahtá sarbuland :
Ḳhudáwand ậdil hai yaqín,
Aur kartá jazá bar zamín.

UNSAṬHWÁN̲ ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. Brewer. Rockingham.

Dushmanon̲ se bachne kí faryád.

1 Dushmanon̲ se, Ḳhudáwandá !
Tú apne bande ko chhuṛá ;
Aur sámhná karnewále se
Is ậjiz ko riháí de.

2 Ki dekh to, ḳhúní aur badkár
Kamín̲ men̲ baiṭhe hain̲ taiyár ;
Aur jamạ hoke bad insán
Ḳhúnḳhwár le rahe merí ján.

3 Main̲ is men̲ húá bequsúr,
Tú jántá hai, ai Rabb gafúr !
We márne par hain̲ mustaịdd ;
Par main̲ hún̲ terá mụtaqid.

4 Ai Isráel ke Madadgár!
Rabb ul afwáj! tú ho bedár;
Qaumon par apná háth baṛhá;
Badkár sharír ko de haṭá.

5 We lauṭke áte shám ke waqt,
Aur ás pás phirte hain kambaḳht;
Talwár sá un ke munh ká zor;
Darinde jaise un ká shor.

6 We hote hain yún beparwá,
Aur kahte hain, Kaun sunegá?
Tú, ai Ḳhudáwand! jántá hai,
Haqír bhí un ko mántá hai.

7 Dushman harchand ki qawí ho,
Aur qasd wuh kare márne ko;
Par tujh par merí hai nigáh,
Ai ạlamon ke Sháhansháh!

UNSAṬHWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Cambridge. Bray.

Dushmanon se bachne kí faryád.

1 Ḳhudá ká rahm hai apár;
Panáh wuh karegá;
Aur dushman se yih Qádir Yár
Mujhe chhuṛáwegá.

2 Ki dushman sab, pur zidd o sharr,
Dekh, húe hain ḳharáb;
Aur apne jání dushman par
Main hoúngá kámyáb.

3 Ján se na már, Ḳhudáwandá!
Par un ko kar behál,

Aur apní qudrat se girá;
  Ai Rabb, hamárí Ḍhál!

4 So tere log yád rakhenge,
  Aur láfzan badkirdár
Jhúṭh bolte pakṛe jáenge,
  Ghamanḍ men̲ giriftár.

5 Qahr se un ko faná kar;
  To sab ko ho yaqín,
Ki tú Sultán hai bandon̲ par,
  Tá intihá i zamín.

6 Ye bhaun̲kte rahen̲ shám ke waqt,
  Aur phiren̲ sargardán̲;
Hamesha rahen̲ we kambaḳht,
  Jo howen̲ beímán.

7 Main̲ terí qudrat, ai Ạzím!
  Sawere gáúngá;
Bipat ke din tú hai rahím,
  Aur merí pusht panáh.

8 Tá abad merí ho panáh;
  Na hargiz mujhe chhoṛ;
Tú merá hai rahím Ḳhudá,
  Aur mere dil ká zor.

SA'ṬHWA'N̲ ZABU'R.—1 Hissa.

8s and 7s. 6 lines. Bethany. "What is life?"

A'faton̲ se bachne kí faryád.

1 Ai Ḳhudáwand! sun dohái,
  Tú ne ham ko kiyá dúr;

Gazab se ab de rihái ;
Fazl kar, ai Rabb gafúr !
Jhuke hain hamáre sir ;
Jald hamárí taraf phir.

2 Apne qahr ko lauṭá de ;
Tú ne toṛí hai zamín ;
Us ke rakhne ab milá de ;
Terá rahm hai yaqín :
Ab wuh hotí chaknáchúr ;
Fazl kar, ai Rabb gafúr !

3 Apne logon ko jo sakhtí
Tú ne kar dikhái hai,
De ṭalá, aur de nekbakhtí,
Kyúnki hairat áí hai :
Apne bandon par tarsán
Haqq ká jhanḍá kar ayán.

4 Ai Khudáwand ! terá pyárá
Dúbá hai ;—us ko bachá ;
Jis se us ká ho chhuṭkárá,
Apná dahná háth phailá ;
Terá hai naját ká kár,
Ai rahím Parwardigár !

SAṬHWAṈ ZABUR.—2 Hissa.

8s and 7s. 6 lines. Harwell. Gesenius.

Khudá ke qaul ke mutábiq dushmanon ká past honá.

1 Lo ! Khudáwand ne farmáyá,
Sunke hotá hún dilshád ;
Ab Quddús ká amr áyá ;
Púrí húí hai murád ;

Qaul jo mujhe diyá hai,
Us ko púrá kiyá hai.

2 Phir Shaḳhím ko maiṉ báṉṭ detá,
Aur Saḳhot ko náptá húṉ;
Jiliád bhí mirás meṉ letá,
Aur Manassa pátá húṉ;
Ifráim mere sir ká bal:
Rabb ká rahm hai aṭal.

3 Muạtabar merá hai Yahúdáh,
Hukm ke chaláne ko;
Lagan merá Moab ṭhahrá,
Mere páṉw ke dhone ko;
Phir Ạdúm ko kyá farmáúṉ?
Us par jútí ko chaláúṉ.

4 Ai Filist! bajá shahána;
Mere wáste fath kar;
Merá dushman tú puráná;
Past hogayá terá sar;
Ab tú paṛá hai wírán;
Játí rahí terí shán.

5 Bích Ạdúm kí qilạbandí
Ham ko kaun pahuncháwegá?
De, Ḳhudáwand! iqbálmandí;
Madad ko hamárí á;
De chhuṭkárá, le sipás;
Bátil hai insán kí ás.

6 Ham albatta haiṉ nátáqat;
Zor hamárá kamtarín;
Lekin terí sab liyáqat,
Ị́sá, Rabb ul ạ́lamín!

Terí hai zamín, ásmán :
Ho tá abad terí shán !

IKSAṬHWA'N ZABU'R.

C. P. M. Aithlone. Bethnell.

Ḳhudá ká panáh honá.

1 Merí áwáz sun, ai Ḳhudá !
Merí duạ́ ko kán lagá ;
Hai tujh par merí ás :
Dil merá gam men̲ paṛá hai ;
Paháṛ jo mujh se baṛá hai,
Pahunchá de us ke pás.

2 Ki merí tú hí ṭhahrá áṛ ;
Ek burj mazbút, buland paháṛ,
Aur dushman se panáh ;
Wahán̲ hamesha rahúngá,
Aur ásrá, tere paron̲ ká,
Main̲ dharúngá hargáh.

3 Merí duạ́, ai Qádir Yár !
Aur merí nazron̲ ká iqrár
Ḳhush tujhe áyá hai ;
Bande tarsán̲ kí jo mírás
Aur hissa hai, so mere pás
Tú ne pahuncháí hai.

4 Tú apná pák ạzíz Farzand
Sabhon̲ par kartá hai buland,
Shafị́ sab qaumon̲ ká :
Tere huzúr wuh taḳhtnishín,
Bádsháh buzurg, Gawáh amín,
Tá abad rahegá.

BA'SAṬHWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

C. P. M. Ganges. Meribah.

Ḳhudá par bharosá rakhná.

1 Sach hai ki chupke merí ján
Ḳhudá par kartí hai ímán,
Jab howe taklífát;
Aur wáste apne Qádir Yár
Rúh, merí, kartí intizár;—
Hai usí se naját.

2 Pahár akelá merá tú:
Dushman jab howe rúbarú,
Tú dewegá rihái,
Yih bát jab húí dilnishín,
Tab hásil húí ḳhúb taskín,
Aur púrí diljamaí.

3 Tum kab tak hamla karoge?
Tum qatl kiye jáoge;
Na páoge murád;
Jaise ek ḍagmagátí bár,
Yá jhukí húí jo díwár,
Hamesha tak barbád.

4 Bulandí se giráne ko,
Aur pastí men dabáne ko,
Ye hote hain mushtáq,
Jhúṭh bolne se ye hain masrúr;
Munh un ká barkat se bharpúr;
Dil un ká gazabnák.

5 Ḳhudá hí par, ai merí ján!
Bharosá kar, wuh hai rahmán,—
Bandon kí ummedgáh;

Wuhí pahár, wuhí naját,
Wuhí dúr kare taklífát;
Dhyán us par kar hargáh.

BÁSAṬHWÁṈ ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. Rolland. Ellenthorpe.

Na kisí ádmí, yá kisí chíz par, magar Ḳhudá hí par bharosá rakhná.

1 Ai logo! karo sab sipás;
Ḳhudá kí dharo sabhí ás;
Láo apne dil us ke huzúr,
Ki fazl se wuh hai bharpúr.

2 Yaqínan bátil hai insán;
Kamqadr aur kyá álíshán;
Haqq kí tarázú meṉ charhá
Wuh kaisá halká ṭhahregá.

3 Tú zulm par apná dil na dhar;
Na ho behúda sitam par;
Agar ziyáda howe mál,
Tú us par apná dil na ḍál.

4 Ek dafa bolá Kirdigár,
Háṉ, maiṉ ne suná dúsrí bár,—
Dil apná us kí taraf moṛ;
Ḳhudá ke háth hai kaisá zor.

5 Aur tujhí se hai rahmat bhí;
Ḳhudáwandá, rahím Shafí!
Par taubhí jaisí jis kí chál,
Ṭhahráwegá tú sab ká hál.

6 Ki tú hai ádil aur rahím,
Aur terá fazl hai azím;

Mubárak tere ímándár!
Mubárak tere háth ká kár!

TIRSAṬHWÁṈ ZABU'R.

8. 7. 4. Tamworth. Colebrook.

Ḳhudá ke liye mushtáq honá.

1 Ai Ḳhudáwand! wáste tere
Jism merá pareshán;
Tujhe ḍhúṇḍhúngá sawere;
Bahut p'yásí merí ján;
Bayábán meṉ
Phirtá húṉ maiṉ sargardán.

2 Qudrat aur jalál Rabbání
Maqdis meṉ jo dekhá thá,—
Yih ạjáib mihrbání
Bande ko tú phir dikhá;
Rahm terá
Zindagí se bebahá.

3 Is muhabbat kí shahádat
Dil o ján se gáúngá;
Ụmr bhar bhí pák ịbádat
Terí bajáláúngá
Duạ́ mángne
Apná háth baṛháúngá.

4 Fazl terá shír o gúdá,—
Us se húá málámál;
Mere munh se nikle sadá
Terí saná o jalál;
Tú baḳhúbí
Mujhe kartá hai bahál.

5 Tujhe bistar par yád karke
Rát ko kartá terá dhyán;
Tere par ká ásrá dharke
Hásil húí khúb amán;
Tere píchhe
Lagí rahe merí ján.

6 Tere dahne háth ke zor se
Merí ján kí hai panáh;
Dushmanon ke sáre shor se
Rahtá hún main beparwá;
Aur mukhálif
Honge abad tak ruswá.

7 Lekin bádsháh ho rahegá
Tujh Khudá se nit masrúr;
Har ek khudátars kahegá,
Rabb jalál se hai mámúr!
Sáre jhúthe
Honge pashemán zurúr.

CHAUNSATHWÁN ZABUR.

C. P. M. Lanesborough. Piety.

Dushmanon se bachne ke liye faryád.

1 Khudáyá! merí khabar le,
Aur merí ján bachá;
Mansúbon se, sharíron ke,
Aur badkirdár ke zulm se
Is ájiz ko chhurá.

2 Tez o taiyár un kí zubán,
Mere bigárne ko:

We chhipke khainchte haiŋ kamán,
Lagáte hain̲ tír nágahán̲,
Sádiq ke márne ko.

3 We chhipke phande márte hain̲,
Diler o beparwá;
We badí kí talásh men̲ hain̲,
Saláh kar baiṭhke kahte hain̲,
"Ham ko kaun dekhegá?"

4 Par tír Ḳhudá ká hai bhí tez,
Aur chhúṭne ko taiyár;
So un ká hál dahshatangez;
Log dekhke karen̲ sab parhez,
Aur banen̲ hoshiyár.

5 Yih ṭhahrá badon̲ ká anjám;
Yih phal we páwenge;
Sádiq saráhen̲ Rabb ke kám,
Ḳhush ho phailáwen̲ us ká nám,
Tá abad gáwenge.

PAIN̲SAṬHWA'N̲ ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Succoth, Winchester.

Ḳhudá kí tạríf.

1 Saihún men̲, ai Parwardigár!
Tạríf kar rahí intizár;
Aur tere liye wahán̲ bhí,
Pák nazr máni jáegí.

2 Tú duạ́ suntá hai, Rahmán!
Pás tere áwen̲ sab insán;

Gunáh to mere gálib the,
Par tú ne bakhshá Masíh se.

3 Mubárak wuh, ai Zú ul túl!
Jo terá ṭhahrá hai maqbúl;
Tá rahe us ko terí ás,
Sukúnat us kí tere pás.

4 Ghar tere kí bhaláí se,
Aur us kí khushnumáí se
Hamárá hogá itmínán,
Aur dil nit rahegá shádmán.

5 Sadáqat terí kámil hai,
Par gazab us men shámil hai;
Badkár ko tú haṭáwegá;
Díndár ko pás buláwegá.

PAINSAṬHWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

8s and 7s. Bavaria. Oliphant.
Khudá kí niamaton kí taríf.

1 Ai Khudá, naját dihinde,
Tá zamín kí intihá!
Jitne hote hain báshinde,
Tú hai un kí ummedgáh;
Diyá gayá tere zor se
Har pahár ko istihkám,
Aur daryá ko us ke shor se
Tú ne diyá hai árám.

2 Log jab karte hain gulgulá,
Tú hí tab miṭátá hai,—
Un ke fakhr ká bulbulá
Tere dam se játá hai:

Terí ạjab qudrat dekhke
  Baní ádam ḍarte haiṉ ;
Rahnewále sharq o garb ke
  Tad bhí ḳhushí karte haiṉ.

3 Terí baṛí mihrbání
  Kartí hai zamín ḳhushhál ;
Tú barsátá meṉh ká pání,
  Karne use málámál ;
Tú is hikmat aur hálát se
  Paidá kartá hai anáj ;
Apne fazl kí ifrát se
  Baḳhshtá hai tú sál ko táj.

4 Terí sair se chiknáí
  Bayábán meṉ paṛí hai ;
Terí barkat se taráí
  Mewaját se bharí hai ;
Chároṉ taraf kí paháṛí
  Kaise hotí haiṉ ḳhushhál ;
Ye bhí terí buzurgwárí
  Záhir kartí, ho nihál.

5 Charágáh ko galle ghirte
  Us ká ṭhahre haiṉ libás ;
Wádíoṉ ke bích meṉ phirte
  Karte Ḳháliq kí sipás ;
Sab Ḳhudá kí hai dastkárí ;
  Záhir kartí us kí shán :
Sab ke rizq kí hai taiyárí :
  Rabb hai Ráziq, har zamán.

CHHAṠATHWÁṈ ZABUR.—1 Hissa.

P. M. 10s. Ps 115. Savannah.

Ḳhudá kí tạríf.

1 Ai sárí sarzamíno! ḳhushí se
Pukárke karo Málik kí tạríf;
Háṉ, gáo, ai logo sab iqlímoṉ ke!
Ki us ká nám ạzím hai aur sharíf.

2 Ḳhudáwandá! kám tere kyá muhíb!
Har waqt, har já, sab ḳhilqat par áshkár;
Buzurgí, terí qudrat kí, ạjíb;—
Sab tere dushman honge past o ḳhwár.

3 Huzúr meṉ tere áwe har wajúd,
Aur tere nám ká howe madhḳhwáṉ,
Ho tere taḳht ke áge sarsajúd,
Aur kare tere kámoṉ ká bayán.

4 Dekho Ḳhudá ke kám, ai sab jándár!
Daryá kí mauj ko us ne kiyá dúr;
Pání meṉ dharke páṉw we gae pár;
Ham waháṉ us se bahut the masrúr.

5 Wuh qudrat se, tá abad, hai Sultán;
Áṉkh us kí dekhtí hai sab qaumoṉ ko:
Pas chhoṛ de apná faḳhr, ai insán!
Rabb ke huzúr meṉ gardankash na ho!

CHHAṠATHWÁṈ ZABUR.—2 Hissa.

H. M. Murray. Darwell.

Ḳhudá kí tạríf.

1 Ai logo, ḳháss o ạmm!
Ḳhudá kí hamd bajáo;

Mubárak us ká nám;
Us kí táríf sunáo:
Ham us se hote barqarár,
Aur pánw hamáre páedár.

2 Par tú ne, ai Khudá!
Bandon ko táyá hai;
Kasautí par charhá
Ham ko ázmáyá hai;
Jál men kar diyá giriftár;
Kamar men diyá dukh ká bhár.

3 Dekh, sir par, bandon ke,
Ádmí charh áe hain;
Hán, ág aur pání se
Ham hoke áe hain:
Par tú ne dií hai naját,
Dúr karke sárí taklífát.

4 Main lekar sáth qurbán,
Maqdis men jáúngá;
Aur apne munh ká mán
Main bajáláúngá,
Pipat men kiyá jo iqrár,
Nám tere par, ásmání Yár!

5 Jo sab se bihtar chíz
Maujúd hai mere pás,—
Jo sab se ho azíz,—
Ki jis par dil kí ás,—
Khudáwand! le, hai terá sab;
Tú merá sab kuchh, merá Rabb.

CHHÁSAṬHWÁṈ ZABUR.—3 Hissa.

L. M. Anvern. Ellenthorpe.

Ḳhudá duạ ke sunnewále kí tạríf.

1 Ḳhudáwand se jo ḍarte ho,
Aur us ká ásrá dharte ho,
Us rahm kí tum suno bát,
Jo us ne kiyá mere sáth.

2 Jab dukh se dabí merí ján,
Aur maiṉ chilláyá, pareshán,
Tab us ne sunke barkat dí,
Tạríf bhí us kí maiṉ ne kí.

3 Jo mujhe badí ho pasand,
Aur us se merá dil ḳhursand,—
Kis kám kí howe tab duạ?
Ḳhudá kis tarah sunegá?

4 Par merí suntá hai Ḳhudá,
Hargiz na hoke beparwá;
Mubárak rahe us ká nám,
Aur shán ká abadí qiyám.

SATSAṬHWÁṈ ZABUR.

L. P. M. St. Helen's. Nashville.

Ḳhudá kí bádsháhat ke liye minnat karná.

1 Ḳhudáwand ham par ho rahím;
Barkat farmáwe wuh Karím,
Aur apná chihra chamká de;
Ráh us kí jis se záhir ho,—
Us kí naját sab qaumoṉ ko,
Aur sab mubárakbád kaheṉ!

2 Saráhen tujhe sab ke sab;—
Sab gáwen terá nám, ai Rabb!
Aur khushí karen log tamám;
Ki terá khará hai insáf;
Us men kuchh nahín barkhiláf;
Bádsháhat terí ho mudám!

3 Nám terá gáwen sab insán;
Tú zát o bát men álíshán;
Zamín tab apná hásil de:
So barkat wuh farmáwegá,
Hamárá kháss jo hai Khudá;—
Khauf us ká sab jahán mán le!

ARSATHWÁN ZABÚR.—1 Hissa.

L. C. M. Ariel. Capparthus.

Khudá kí taríf.

1 Khudáwand uthke ho namúd,
Aur kare dushman ko mardúd,
Aur apne pás se dúr;
Dhúán kí mánind de phatá;
Hán, bairíon ko mom baná;
Kar un ko chaknáchúr.

2 Par sádiqon ko rakh shádmán;
Ho un kí khushí bepáyán,
Jo tere hain nekbakht;
Khudá ke nám ke ho maddáh;
Afláknashín, nám jis ká Yáh,
Usí se ho khushwaqt.

3 Wuh hai garíb ká madadgár,
Yatím ká Báp, bekas ká Yár,

Bích apne pák makán ;
Wuh bánjh ko detá hai áulád ;
Asír ko kartá hai ázád ;
Sarkash ko sargardán.

4 Jis waqt tú niklá, ai Ḳhudá !
Guzartá bayábán se thá,
Bích apne logon ke,—
Zamín hil gaí, aur ásmán ;
Tab Sínai húá bhí larzán,
Huzúr Ḳhudá ke se.

5 Ḳhudáyá ! apní sust mírás
Tú ne na chhorí hai nirás,
Par menh kí barkat dí ;
Hán, apní barí ulfat se,
Aur wáste un garíbon ke
Tú ne taiyárí kí.

ARSATHWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

7s. double. Eltham. Song of Jubilee.

Ḳhudá kí bádsháhat kí buzurgí o taraqqí.

1 Jab Ḳhudáwand amr de,
Tab Kalám phail jáwegá ;
Bare bádsháh bhág jáwen,
Lút ká mál bhí áwegá ;
Us waqt terá Pák Kalám
Bahut log phailáwenge ;
Tere ráj ká ho qiyám !
Us men sab hí áwenge.

2 Apní hadd ke darmiyán,
Jab tum baithke basoge,

Aur sukúnat ká makán
Páke chain se rahoge,—
Mánind tab kabútar ke,
Rúpe se jo maṛhá ho,
Us ke par bhí sone se,—
Terí ḳhúb zebáish ho.

3 Jab Alqádir sháhon̲ ko
Us men̲ már haṭáwegá,
Jaisá barf sufed hai, so
Wuh bhí nazar áwegá;
Yih Ḳhudá ká hai paháṛ;
Us ko áyá yih pasand;
Us ká kaisá ḳhúb singár,—
Basan jaisá sarbuland.

4 Ai paháṛo! kaho to,—
Kyún̲kar hasad áyá hai?
Is paháṛ men̲ rahne ko
Rabb hí ne ṭhahráyá hai;
Us kí gáṛíán̲ bís hazár;
Sínai us ká pák makán;
Us kí faujen̲ beshumár;
Hai wuh un ke darmiyán.

5 U'nche par tú gayá hai,
Qaidíon̲ ko liyá sáth;
Gunahgár ko diyá hai
Rúh ul Quds bhí aur naját;
Usí se tasallí hai,—
Ho mubárak us ká nám!
Wuh hamárá Wálí hai;
Us kí shán ká ho dawám!

6 Jo hamárá hai Ḳhudá,
Wuhí dewegá naját;
Wuhí rafa karegá
Maut, aur sárí taklífát;
Us ke dushmanon ká sir
Zaḳhm páwegá zarúr;
Karte játe jo taqsír,
Rahenge árám se dúr.

7 Kahá hai Ḳhudáwand ne,
"Basan se lauṭ áúngá;
Gahron se, samundar ke,
Apne log phir láúngá,"
Hán, Ḳhudáwand! apnon ko
Kar ikaṭṭhá apne pás;—
We tá abad ḳhurram ho
Karen terí pák sipás.

ARSAṬHWA'N ZABU'R.—3 Hissa.

8s and 7s. double. Oliphant, Greenville.

Kalísiyá kí ḳhúbí o taraqqí.

1 Ai Ḳhudáwand! terí chálen
Maqdis men ḳhúb záhir hain;
Terí hamd ke karnewále
Sachche ilm ke máhir hain:
Terá ghar kyá pasandída,—
Us ká bará intizám!
Sáre logo! ho fahmída,
Karo saná, ḳháss o ámm!

2 Ai Abirahám ke firqe,
Isráel kí ḳháss aulád!
Majmaon men jama hoke,
Kaho sab mubárakbád!

Tum Yahúdáh ke sirdáro,—
Tú bhí, chhoṭe Binyamín,—
Zabulún ke buzurgwáro,—
Naftálí ke hákimín !

3 Tú ne zor ká hukm diyá,—
Kar hamáre dil meṉ naqsh ;
Aur jo kuchh muhaiyá kiyá,
Us ko tú mazbútí bakhsh :
Tere pák Yarúsalam meṉ
Log ikaṭṭhe áwenge ;
Sab jahán ke bádsháh tuhfe
Tere liye láwenge.

4 Jitne naiistán ke wahshí,—
Jitne náfarmáṉbardár,—
Jitne karte haiṉ sarkashí,—
Sab hí howenge láchár :
Misr se bhí ahl i sharaf
Bádsháhzáde áwenge ;
Habsh ke log bhí terí taraf
Jaldí háth phailáwenge.

5 Gáo Khudá ko, sárí qaumo !
Wuhí Rabb ul álamín ;
Wuh jo falak ul aflák par
Hai qadím se takhtnashín ;
Jab wuh boltá hai túfán meṉ,
Us áwáz ká kaisá shor !
Us ká fazl Isráel par ;
Badlíoṉ meṉ us ká zor.

6 Ai Khudáwand ! tú muhíb hai
Apne pák makán meṉ se ;

Tú hí tis par bhí habíb hai
  Sáre ímándáron̲ ke;
Tú agarchi badlá letá,
  Rahm terá pyárá kám;
Isráel ko zor tú detá,—
  Ho mubárak terá nám!

UNHATTARWÁN̲ ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. 6 lines. Palestine. Wesley Chapel.

Dukhí kí faryád.

1 Mujhe chhuṛá le, ai Ḳhudá!
Ki ḍúbí játí merí ján;
Main̲ gahrí kích men̲ phan̲s gayá;
Na mere pán̲w ká hai makán;
Lahar ká zor dabátá hai,
Aur baṛá gam satátá hai.

2 Main̲ thaká hún̲ chilláne se,
Ḳhushk húá merá galá bhí;
Ḳhudá kí intizárí men̲
Bínáí gaí án̲khon̲ kí,
Ki dushman mere beshumár,
Aur biná sabab hain̲ ḳhún̲ḳhwár.

3 Ki un ká gazab hai bejá,
Unhon̲ ne náhaqq kiyá hai;
Jo main̲ ne nahín̲ chhíná thá,
So us ko bhí phir diyá hai;
Par terá hún̲ main̲ gunahgár,
Jáhil, beuẓr, aur láchár.

4 Ḳhudáwand, Lashkaron̲ ke Rabb!
Jo tere hote dámangír,

Qabúl kar le tú unhen̲ sab,
Na mere wáste kar haqír;
Jo házir hote tere pás,
Na mere sabab hon̲ nirás.

5 Ki tere nám ke sabab se
Main̲ ne yih dukh uṭháyá hai;
Aur baṛí rúsíáhí ne
Ján merí ko dabáyá hai;
Bháíon̲ ke bích main̲ hún̲ zerdast,
Aur apní má ke ghar men̲ past.

6 Ki tere ghar kí gairat ne
Mujhe, ai Báp! khá liyá hai;
Hán̲, isí gam kí hairat ne
Ján merí ko past kiyá hai;
Aur main̲ ne sahí hai taklíf,
Ki jis se terí ho táríf.

UNHATTARWÁN̲ ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. Ashwell. Ward.

Dukhí kí faryád.

1 Khudáwand! apne bande par
Jo gam men̲ hai, tú mihr kar;
Ki dushman se main̲ húá tang,
Aur dukh sah rahá, rang ba rang.

2 Main̲ ṭáṭ pahinke rotá thá;
Gamkhwár, dilgír main̲ hotá thá;
Par jitne húe rahguzar,
So han̲ste hain̲ is bande par.

3 Walekin merí tú panáh;
Adálat terí hai dargáh;

Rahmat kí bepáyání se
Merí duạ́ ko sun tú le.

4 Main̠ bahut húá hún̠ behál;
Is gahrí kích se tú nikál;
Páni ke zor aur dushman se,
Ḳhudáwand! ab riháí de.

5 Mujhe na chhoṛ yún̠ giriftár,—
Na kar de qabr ká shikár;
Ki tú hí merá hai mahbúb,
Aur terá rahm kyá hí ḳhúb!

6 Is bande se tú mun̠h na pher,
Par merí sun le biná der;
Tú merí ján ke pás jald á,
Aur us ko dushman se bachá.

7 Hai tujh par merá gam áshkár,
Tú sab hálát ká wáqifkár;
Behurmatí se main̠ bharpúr,
Aur girán̠bárí se mạmúr.

8 Tasallí ko main̠ ḍhún̠ḍh rahá;
Par aisá koí nahín̠ thá,
Jo mere taín̠ dilásá de:
Ḳhudáwand, merí ḳhabar le!

UNHATTARWA'N̠ ZABU'R.—3 Hissa.

C. M. D. Athens. Brattle St.

Masíh ká dukh uṭháná,—aur us ke muqirroṇ aur munkiroṇ ká hál.

1 Ḳhudáwand I'sá kí tasdíạ,
Aur gam kí shiddat ko

Soch, mere dil! wuh kaisí thí,
B'yán us ká kyúṉkar ho?
Jo azal se hai sarfaráz,
Málik sab ạlam ká,
Sun us ke rone kí áwáz,
Jab dukh ke gár meṉ thá.

2 Dushman bhí us ko chheṛte haiṉ;
Háṉ, cháron taraf se
Ḳhúṉrez we us ko gherte haiṉ,
Wáste ján lene ke:
Unhoṉ ne zahr diyá hai,
Pahuncháke us ke pás;
Sirká aur pitt pesh kiyá hai,
Bujháne ko piyás.

3 Tú gazab názil karegá;
Aur un ká dastarḳhwán
Ḳhud unhíṉ ko phaṉsáwegá
Bích abadí nuqsán;
Áṉkh un kí andhí rahegí,
Aur un kí kamar past;
Rúh terá gazab sahegí,
Hamesha tak zerdast.

4 Tú un ká ḳhaima ḳhálí kar,
Aur un ká ghar wírán;
Masíh ke sab harífoṉ par
Ho sadá terí lạn:
Ki jis par tú ne diyá hai
Tamám jahán ká bhár,
Usí ká píchhá kiyá hai;
Usí ko kiyá ḳhwár.

5 Pas rahenge sab beímán
Kambakht aur hájatmand;
Na sádiqon ke darmiyán
Nám un ke qalamband:
Par sab, jo us ko cháhte hain,
Gáwen mubárakbád;
Jo Ísá ko saráhte hain,
Hamesha rahen shád.

UNHATTARWÁN ZABUR.—4 Hissa.

H. M. Britannia. Stafford.

Khudá bandon ká naját denewálá.

1 Khudáwand! khabar le;
Ham ájiz hain aur past,
Hán, gam kí shiddat se
Ham bahut hain zerdast:
Khudáwand! apná háth barhá;
Hamáre taín naját dilá.

2 Tab tere sanákhwán
Ham hoke gáwenge,
Aur shukr ká qurbán
Huzúr men láwenge;
Khudáwand ko yih khush áwe
Bachhre aur bail kí nisbat se.

3 Jo dil ke hain garíb,
Dekh, ásrá dharenge;
Khudá ke sab habíb
Khushwaqtí karenge;
Ki wuh miskín kí mántá hai,
Haqír us ko na jántá hai,

4 Táríf kare ásmán ;
Hamd kare bhí zamín ;
Wuh hai azím ush shán,
Málik ul álamín :
Zamín, ásmán—ai khalqulláh !
Sab karo, dil se, hamdulláh !

5 Apní kalísiyá ko
Khudá bacháwegá ;
Saihún, nirás na ho !
Tujhe phir láwegá ;
Aur shahron ko, Yahúdáh ke,
Basáwegá, shán shaukat se.

6 Díndáron kí aulád
Yih páwegí mírás ;
Hamesha tak ábád,
We karenge sipás :
Jo us ke nám ke hain habíb,
Tá abad honge khushnasíb.

SATTARWÁN ZABUR.

S. M. Boylston. Thatcher.

Bedínon kí sazá aur mominon kí jazá ke liye faryád karná.

1 Khudáwand, ai Khudá !
Jald merí madad kar ;
Shitábí mere taín chhurá ;
Hai ásrá tujhí par.

2 Jo, wáste merí ján,
Ho rahe hain khúnkhwár,
Jo merá cháhte hain nuqsán,
Kar un ko sab láchár.

3 Jo tána márte hain,
Aur merí izzat se
Nám mere ko utárte hain,
Un ko lautá tú de.

4 Jo terí hai aulad,—
Jo tere arzúmand,—
So tere nám se rahen shád,
Aur abad tak khursand.

5 Terí naját se jo
Khush hote aur shádmán,
Hamesha kahne páwen so,
"Subhánahu, Subhán!"

6 Par main to hún láchár,—
Khudáwand! jaldí kar;
Á biná der, ai Qádir Yár!
Hai ásrá tujhí par.

IKHATTARWÁN ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. 6 lines. Palestine. Wesley Chapel.

Ájiz kí faryád.

1 Khudáwand! merí tú panáh,—
Mujhe sharminda na kar de;
Áshkára kar naját kí ráh;
Bachá apní sadáqat se;
Ho mujh kambakht par mihrbán,
Kar merí taraf apná kán.

2 Ho merá garh, aur burj buland,
Jahán main jáún din aur rát,

Ki sabhon ko jo hájatmand,
Tú ne farmáí hai naját;
Sharír ke háth se, ai Ḳhudá!
Aur kaj ke panje se, chhuṛá.

3 Ḳhudáwand! merá iạtiqád,
Aur ạjizí qabúl kar le;
Ki mere dil ká iạtimád
Hai tujhí par, laṛkáí se;
Tú ne dúr kií sab taklíf,
Main sadá karúngá tạríf.

4 Bahutere mujh par hain hairán,
Par merí rahá tú panáh;
Ho tujh par fidá merí ján;
Munh merá gáwe hamdulláh!
Buṛhápe men tú hámí ho,
Aur nit sambhál tú bande ko.

5 Ki dushman sochte hain yakjá,
Ki mujhe karen giriftár;
Ḳhudá ko dúr aur beparwá,
Aur mujhe jánte hain láchár;
Ḳhudáyá! mujh se dúr na ho!
Á jaldí merí kumak ko.

6 Saihún ke dushman ko haṭá;
Aur jo satáne ko taiyár,
Kar un ko ḳhajil aur faná,
Hán, kar sharminda aur láchár;
Par tere bande rahen shád,
Aur karen hamd ab'd ul ábád.

IKHATTARWÁN ZABUR.—2 HISSA.

C. P. M. Bethnell. Ganges.

Zaíf buḍḍhe ká Khudá kí táríf karná, aur duá mángná.

1 Terí sadáqat, ai Khudá!
Aur gít, naját kí khúbí ká,
Main gáúngá har bár;
Usí ká zikr karúngá,
Aur tere zor se chalúngá,
Ki wuh hai beshumár.

2 Khudáwandá! laṛkáí se
Mujhe sikháyá tú hí ne;
Aur tere kám azím
Main áj tak kartá hún bayán;
Buṛhápe men bhí ho pásbán,
Aur ákhir tak rahím.

3 Hai terí qudrat álíshán,
Terí sadáqat bepáyán;
Kaun tujh sá dánishmand?
Main karún umr bhar ayán,
Tá málúm rahe har zamán,
Tú kyá hí hai buland.

4 Tú ne tasdía pahuncháí hai,
Musíbat bhí dikháí hai,—
Tú phir jiláwegá;
Uṭháwegá gahráí se,
Aur chain aur baṛí izzat de
Mujhe baṛháwegá.

5 Main bhí, agarchi hún zaíf,
Har hál men karúngá táríf

Terí sachái kí;
A'smán par kartá tú julús,
Ai Isráel ke Rabb Quddús!
Sab qaumon ke Shafíạ!

6 Jab tere liye gáúngá,
Tab baṛí ḳhushí páúngá,—
Tú merá Fidákár;
Bayán terí sadáqat ká,
Din bhar, main kartá jáúngá,
Ki dushman húe ḳhwár.

BAHATTARWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

H. M. Lischer. Weymouth.

Masíh kí bádsháhat kí taraqqí.

1 Bádsháh ko, ai Ḳhudá!
Apní ạdálat de,
Aur Beṭe ko baṛhá,
Sáth shán o shaukat ke;
Wuh dúr kar degá sab ḳhiláf,
Yaqínan karegá insáf.

2 Jo tere hain miskín,—
Jo ạjiz aur garíb,—
Jo sab se kamtarín,—
Un sab ká wuh habíb;
Mazlúm ko karegá ḳhushwaqt,
Aur zálim rahegá kambaḳht.

3 Tab sulh paháṛon se
Log dekhenge, shádmán;

Aur jo taráí ke,—
Sab páwenge amán,
Kyúnki sadáqat ká Bádsháh
Bádsháhat kartá hai hargáh.

4 Chánd jab tak ho hasín,
Aur súraj chamakdár,
Sultán us salátín
Wuh rahegá shándár;
Zamánon ke zamánon ko
Ab'd ul ábád shán us kí ho!

5 Wuh mánind shabnam ke
Zamín par utregá,
Aur menh kí súrat se
Wuh názil howegá;
Tab sádiq rahenge khushhál,
Aur páwenge árám kamál.

6 Daryá se tá daryá
Wuh hogá takhtnishín;
Ráj us ká phailegá
Tá intihá i zamín;
Banbásí honge dámangír,
Aur dushman rahenge haqír.

7 Jazíron ke raís
Sab tuhfe láwenge;
Sabá, Sibá, Tarsís
Hadiye guzránenge;
Hán, bádsháh, raiyat, sabhí mil
Qadam par girenge khushdil.

BAHATTARWÁṈ ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Duke St. Uxbridge.

Masíh kí bádsháhat kí taraqqí.

1 Bádsháh qaumon̲ ká hai Masíh ;
Akelá Málik wuh saríh :
Muhtáj, miskín, bezár jo ho,
Bacháwegá wuh sabhon̲ ko.

2 Hán̲, dilshikasta aur muhtáj
Pasand laregá us ká ráj ;
Wuh un ko jántá dilrubá,
Aur un ká ḳhún girán̲bahá.

3 Zawál wuh nahín̲ sahegá,
Par sadá qáim rahegá ;
Aur us ke nám se howengí
Duạ́ sab ímándáron̲ kí.

4 Us waqt jo dána muṭṭhí bhar
Gire pahár̤ kí choṭí par,
Phal us ká jhar̤jhar̤áwegá,
Lubnán kí mánind ḳhushnumá.

5 Aur jab tak rahe súraj ká,
Nám us ká báqí rahegá ;
Rahenge ḳhush sab usí se
Báshinde sab iqlímon̲ ke.

6 Mubárak Isráel ká Rabb !
Usí ke kám ạjáib sab :
Wuh rahe dar ásmán zamín,
Sadá buzurg ; Ámín, ámín !

TIHATTARWÁṈ ZABUR.—1 Hissa.

L. M. 6 lines. Glasgow. St. Helen's.

Sharíroṉ kí kámyábí par hasad karná munásib nahíṉ.

1 Jo sachchá Isráel mahbúb,
Ḳhudá hai un ke liye ḳhúb:
Par maiṉ jo húṉ, páṉw merá so
Nazdík thá rapaṭ jáne ko;
Ki beímán ko dekh kámyáb
Ġam merá baṛhá behisáb.

2 Ki un kí maut meṉ nahíṉ dukh,
Barábar rahtá chain aur sukh;
Na bipat páte, rang ba rang,
Na auroṉ jaise hote tang;
Is liye hote haiṉ magrúr,
Aur hilm o gurbat rahtí dúr.

3 Moṭáí se áṉkh un kí pur,
Dil bad ḳhiyáloṉ se mạmúr;
We únchí báteṉ karte haiṉ,
Aur zulm ká ásrá dharte haiṉ;
Muṉh un ká barḳhiláf i ásmán;
Kare zamín kí sair zubán.

4 Phir us ke log muṉh moṛte haiṉ,
Áṉsú bhar bhar nichoṛte haiṉ,
Aur kahte haiṉ, "Kaháṉ Ḳhudá?
Kyá wuh náwáqif, beparwá?
Sharír, dekh, kaise ḳhushnasíb!
Aur ham to haiṉ kambaḳht, garíb.

5 "Hamáre háth kyúṉ rahe sáf,—
Aur dil gunáh ke barḳhiláf?

Ham din bhar rahte hain bímár
Tambíh pá páke, tang, láchár :—
Yaqínan mushkil hai yih bát ;
Hamárí baṛí saḳht auqát."

6 Walekin yún jo kahenge,
Log tere, ṭhokar kháwenge ;
Yún rahá main taklíf se bhar,
Jab tak na gayá tere ghar ;
Tab záhir húá is ká bhed,—
Sharír hain maut men náummed !

7 Merí taqsír ko baḳhsh, ai Rabb !
Tab karen saná mere lab ;
Jo cháhe tú, to áwe gam,—
Par áḳhir ko kar tázadam,
Rahún jo umr bhar zaíf,
Tad bhí main karúngá táríf.

TIHATTARWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

P. M. Elerton. "What Soft Delight."

Díndár aur dunyádár ká hál, zindagí ke aur maut ke waqt.

1 Anjám, sharír ká, kaisá haibatnák !
Maut men akelá ímándár bebák ;
Ḳhudáwand ! ho rahím, aur fazl de,
Aur kar alag sab badkirdáron se.

2 Do gharí tak we lahlaháte hain,
Par jald halákat men phans játe hain ;
Un kí ummed aur ḳhushí beqiyám ;
Pánw un ke khaṛe phisalte muqám.

3 We hote hain ek dam se hirásán,
Apní sakht dahshat se bilkull aiyán;
Jágte ke khwáb kí mánind, ai Khudá!
Tú jágke un ko karegá ruswá.

4 In báton ko jab main na sochtá thá,
Sharír ko dekh khushwaqt, main diqq húá:
Khudáwand! terá banda hai nádán;
Merá qusúr bakhsh de, ai Mihrbán.

5 Main rahtá hún hamesha tere sáth;
Ki tú ne pakrá merá dahná háth;
Hidáyat kar apní maslahat se;
Jalál men ákhir ko qabúl kar le.

6 Zamín par merá kaun hai, magar tú?
Núr kyá, ásmán ká? Terá rúbarú!
Ghat jáwe merá jism, merí ján,
Tad bhí tú merá zor hai aur amán.

7 Kyá hí kambakht, jo tujh se rahte dúr!
Hai terí suhbat mere dil ká núr:
Tere pák nám par merá iatiqád;
Terí taríf se merí ain murád.

CHAUHATTARWAN ZABUR.—1 Hissa.

8s and 7s. Bethany. "What is Life."

Kalísiyá kí wíráni par nála karná.

1 Ai Khudáwand! kyúnkar tú ne
Apne log ko kiyá dúr?
Terí charágáh kí bheren
Kaise húín chaknáchúr;

Tú ne ham ko mol liyá,—
Apná rahm phir dikhlá.

2 Terí ham mírás qadímí,
Jis ká mol niháyat thá;
Yih pahár, Saihún, bhí rahá
Terí kháss sukúnatgáh;
Dekh, rúh kaisí hai wírán;
Dushman húe ab shádmán.

3 Hán, mukhálifon ne áke
Kiyán hain shararáten;
Terí Bait ul Quds men jáke
Us kí khúb imáraten
Gárat karke aur barbád,
Garaj rahe hain dilshád.

4 Yún Khudáwand! log berahm
Tere ghar men áye hain;
Jo sharír hain, aur befahm,
Átash jang kí láye hain;
Tere sáre pák makán
Pare hain tabáh, wírán.

5 Yih tasdía to der se rahí;
Is ká ákhir bemálúm;
Ab ummed ká patá nahín;
Ham to bahut hain mahrúm:
Ai Khudáwand! rahm kar
Apne ájiz bandon par.

6 Dushman bandon ko malámat
Kab tak kare, ai Khudá?
Abad tak kyá bairí kufr
Tere nám par bakegá?

Kahán terá dahná háth?
Záhir kar, hamáre sáth!

7 Ai Khudáwand! ibtidá se
Merá tú hí hai Bádsháh;
Ab tú uṭhke har iqlím men
Záhir kar naját kí ráh;
Tú akelá ạlíshán:
Kare hamd tamám jahán!

CHAUHATTARWÁN ZABUR.—2 Hissa.

S. M. Laban. Ain.

Khudá kí qudrat aur buzurgí.

1 Khudáwand! terá zor
Buzurg hai aur ạzím;
Háth tere men daryá ká shor,—
Zamín ke sab iqlím.

2 Tú ne samundar ko
Do hissa kiyá hai,
Aur azhdahon ke siron ko
Tú ne toṛ diyá hai.

3 Jo chashma hai pur áb,—
Jo bahtá hai daryá,—
So tujhe karte hain ádáb;
Tú málik donon ká.

4 Jab terá thá irshád,
Ye bahne lage tab;
Aur terí jis waqt ho murád;
To súkh hí jáwen sab.

5 Hai ṭerá din aur rát,
Aur un ká sárá hál;

Roshní ká bání terá háth,
Aur súraj terá mál.

6 Zamín ká muntahá
Tú ne banáyá hai;
Aur mausim, sardí garmí ká,
Tú ne ṭhahráyá hai.

7 Ḳhudáwand! terá kár
Buzurg hai aur ạjíb;
Jo tere hote ímándár,
So kyá hí ḳhushnasíb.

CHAUHATTARWA'N ZABU'R.—3 Hissa.

L. M. Ward. Alfreton.

Kalísiyá kí mazlúmí par faryád karná.

1 Tú ne farmáyá, ai Ḳhudá!
"Saihún ko main barháúngá;"
Par tere kám men húí der,
Aur dushman phúle hain diler.

2 Dekh apní fáḳhta; us kí ján
Niháyat rahí pareshán;
Shaníron kí jamáạt se,
Ḳhudáwandá! rihái de.

3 Na bhúl já apne ạhd ko;
Tú us par mutawajjih ho;
Andherá rahá hai jahán,
Aur zulm o jabar ká makán.

4 Mazlúm ko ḳhajil mat phirá;
Miskín aur ạjiz ko baṛhá;
Sab ḳhush ho lahlaháwenge,
Aur terá shukr gáwenge.

5 Apní wakálat kar, ai Rabb !
Chálák hain tere dushman sab,—
Aur shor macháte beparwá ;—
Un kí áwáz ko bhúl na já.

6 Jald áwe wuh buzurg aiyám,
Jab milke sab hí, ḳháss o ámm,
Dikháwenge naját ká kár,
Masíh ke hoke tábidár.

PACHHATTARWA'N ZABU'R.

P. M. Ps. 115. Walworth.

Ḳhudá ke insáf par kalísiyá ká ḳhush honá.

1 Buzurg Ḳhudáwand ! terí ho tázím ;
Ham shukr karenge, ai Rabb rahím !
Ki ab nazdík á gayá terá nám ;
Is bát ko záhir karte tere kám.

2 Jamáat par jo húá main mukhtár,
Tú fazl kar, ki rahún main rástkár ;
Zamín aur us ke rahnewále sab
Gir játe hain ;—un ko sambhál, ai Rabb !

3 Ai jáhilo, tum hoge kab kámyáb ?
Na únchá karo singh, na ho sartáb ;
Na mashriq se, na magrib se iqbál ;
Ḳhudá ke háth men har insán ká hál.

4 Málik aur Munsif rahegá Ḳhudá ;
Piyála us ke háth men gazab ká ;
Aur jitne us ká hukm torenge,
So us kí talchhat ko nichorenge.

5 Aur main jo hún, so karúngá bayán,
Ḳhudá kí sanáḳhwání se shádmán ;

Sharír azáb ke daftar qalamband,
Aur sádiq sadá rahenge buland.

CHHIHATTARWÁṈ ZABU'R.

8s and 7s. double. Bavaria. Oliphant.

Saihún meṇ Khudá kí buzurgí ká záhir honá.

1 Az qadím Khudáwand rahá
  Bích Yahúdáh ke mashhúr;
Us ká ism i ázam ṭhahrá
  Isráelíoṉ ká núr:
Sálim húá ghar jalálí,
  Aur Saihún ká pák pahár;
Waháṉ us ne nest kar ḍálí
  Tír aur sipar aur talwár.

2 Dekh, ba nisbat koh shikárí,
  Terí shaukat hai ziyád;
Jin kí baṛí thí taiyárí,
  So hogae haiṉ barbád:
Jitne the mazbút, dilchale,
  Luṭ gae aur so rahe;
Zabardast bhí, mile rale,
  Nátawán aur ájiz the.

3 Ai Khudá! Yáqúb ke liye
  Jis waqt húá tú namúd,
Gáṛíáṉ aur ghoṛe gire,
  Terí dapaṭ se nábúd:
Terá gazab kis ne thámá?
  Terá qahr haibatnák;
Jo jo kareṉ terá sámhná,
  Sab hí howenge halák,

4 Tú ne hukm jab sunáyá,
  Aur ásmán se dí áwáz,
Tab jahán to thartharáyá;—
  Tere zor ká kyá andáz?
Us waqt Ḳhudá húá záhir,
  Haqq kí bát chukáne ko,—
Áyá wuh buzurg aur qáhir,
  Ájiz ke bacháne ko.

5 Ai Ḳhudá! insán ká qahr
  Terí hamd karáwegá,
Aur jo howe báqí zahr,
  Us ko tú dabáwegá:
Rabb ke liye nazr máno,
  Wuh tumhárá hai Ḳhudá;
Apní bát bhí púrí karo,
  Na ho us men̲ bewafá.

6 Us ke liye nazr láwen̲—
  Jitne us ke hain̲ ás pás;
Ḳhauf se jhukke sab hí áwen̲,
  Us kí karen̲ sab sipás;
Jitne hain̲ shahzáde qádir,
  Un ke liye wuh muhíb;
Tad bhí us ká fazl nádir,
  Jo díndár ká hai habíb.

SATHATTARWÁN̲ ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Woodstock. Elgin.

Dukhí kí faryád.

1 Main̲ dukh ke din Ḳhudá ke pás
  Chilláyá, pareshán;

Aur jab main hotá thá nirás,
Tab us ne dhará kán.

2 Main us ko dil se ḍhúnḍh rahá,
Phailáke háth bár bár;
Aur merí ján ne kiyá thá
Tasallí se inkár.

3 Main ne Ḳhudá ko kiyá yád,—
Bahut ghabráyá bhí;
Ro roke kií jo faryád,
Gal gayá merá jí.

4 Áṉkh merí khulí rahí thí,
Naját kí árzúmand;
Aur ízá se jo rahí thí,
Zubán ho rahí band.

5 Tab sochá agle dinon ko,
Us ḳhushí ká ahwál;
Aur rát ká gít yád áyá jo,
Tab kiyá yih sawál :—

6 Kyá mujh ko abadí mardúd
Ḳhudáwand karegá?
Phir kabhí nahín ho maujúd
Nishán muhabbat ká?

7 Kyá us kí rahmat abad ko
Tamám ho gaí sáf?
Ki wuh, hamesha gusse ho,
Mujhe na kare muáf?

8 Par terá banda hai kamzor,
Aur isí sabab se

Ro roke main ne kiyá shor;
Khudáwand, bakhsh tú de!

9 So tere nám o kám kí ás
Hamesha dharúngá;
Kar rahún umr bhar sipás;
Ummed se marúngá.

SATHATTARWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

8. 7. 4. Siberia. Calvary.

Khudá ke ajíb kámon kí táríf.

1 Ai Khudá, Janáb i A'lí!
Tere dahne háth ke kám
Sab buzurg hain aur jalálí;
Terá kámil intizám!
Tú hí Wálí;
Láiq tere sab ahkám.

2 Dil men jis waqt howe fikr,
Kisí gam kí jihat se,—
Aur afgár ho merá jigar,—
A'fat se, yá bipat se,—
Terá zikr
Mujhe tab tasallí de!

3 Bait ul Quds men terá rastá;—
Terí qudrat ba kamál;
Jitne tere hain wábasta,
Un ká bará hai iqbál:
Dilshikasta
Tú hí kartá hai bahál.

4 Tere kám kyá hí ajáib
Terí qaum par the mafhúm;

Tú ne kiye jo garáib,
Dushman thá us waqt mahrúm;
Aur jo táib,
Us ko terá pyár mạ́lúm.

5 Tere log, Yạ́qúb kí nasl,
Dukh meṉ húe giriftár;
Yúsuf se jo páí asl,
Húe bipat se láchár;
Terá wasl
Us waqt ṭhahrá madadgár.

6 Tú ne bázú tab baṛháyá,
Apne bandoṉ par rahím;
Us ke panje se chhuṛáyá,
Jo ḳhúṉrez thá aur ganím;
Tujhe áyá
Yúṉ pasand, ai Rabb Karím!

7 Ai Ḳhudáwand! baṛe pání
Tujhe dekhke gae ḍar;
Kyúṉki terá núr Rabbání
Chamká un kí maujoṉ par;
Tú lásání,
Tú hai sab se bálátar.

8 Ab bhí terá faiz niháyat;
Balki rahm abadí:
Ab bhí hotí hai hidáyat
Tere sáre bandoṉ kí:
Yih jamạ́at
Ḳhush tá abad rahegí.

SATHATTARWÁṈ ZABU'R.—3 Hissa.

L. M. Hebron. Ellenthorpe.

Baní Isráel ká Misr se riháí páná.

1 Jab Isráelí Misr se
Riháí páke játe the,
Tú us waqt húá, ai Ḳhudá!
Un ká Sardár aur Rahnumá.

2 Tú ne daryá ko pháṛá tab,
Un ko pár kiyá sab ke sab;
Aur qudrat terí beshumár
Baḳhúbí us waqt thí áshkár.

3 Pání barsáyá meghoṉ ne,
Aur bádal garjá bijlí se;
Háṉ, záhir húe tere tír,
Aur dushman húe tab dilgír.

4 Daryá meṉ hotí terí ráh;
Saihún meṉ terí ḳhaimagáh;
Naqsh, tere qadam ke, pinhán,
Par terá rahm ḳhúb ạyáṉ.

5 Tú rahá apne log ke sáth;—
Aur Músá aur Hárún ke háth;
We chale bheṛoṉ ke samán;
Par tú hí ṭhahrá ḳháss Chaupán.

AṬHHATTARWÁṈ ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Duke St. Hingham.

Baní Isráel ke darmiyán Ḳhudá ke ajíb kámoṉ ká zikr karná.

1 Ai logo! suno yih bayán,
Kalám poshída aur pinhán;

Bápdádon̲ ne batláyá hai,
Aur ham ne un se páyá hai.

2 Un kí aulád par ab jo ho,
Ḳhudáwand kí sitáish ko,—
Aur qudraten̲, aur ạjab kám,—
Ham záhir karenge tamám.

3 Ki us ne jab sharíạt dí,
To ravish yún̲ ṭhahrái thí,
Ki pai dar pai sikhláte jáo,
Aur sab ko Rabb ke kám janáo :—

4 Tá us ká nám hamesha len̲,
Aur us ke kám bhulá na den̲ ;
Na bápon̲ jaise hon̲ nádán,
Sharír, sarkash, aur beímán.

5 Ifráim, bándhke hathíyár,
Laṛái ke din hogayá ḳhwár,
Ki us ne Rabb ko chhoṛá thá,
Sharíạt se mun̲h moṛá thá.

6 Us kí ạjíb karámaten̲,—
Aur apní sab nadámaten,—
Ḳhudá ká rahm bemisál,—
Aur Misr aur Zuạn ká hál,—

7 Daryá i Qulzum ká bayán,—
Aur ág aur bádal ká nishán,—
Aur áb ká bahná, patthar se,—
Sab bhúlke gáfil rahe the.

8 Ai Báp ásmání ! qúwat baḳhsh !
Kar fazl apná dil par naqsh ;

Na howen ham bedín, badkár,
Aur, Ifráim kí mánind, khwár.

AṬHHATTARWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

7s. Martyn. Rock of Ages.

Baní Isráel ká chalan, bayábán men.

1 Dasht men baní Isráel
Rakhte the gunáh se mel;
Un kí ráhon se Khudá
Bahut dafa gusse thá:
Mere dil! tú khabar le!
Bache rah in báton se.

2 Jis waqt khwáhish uṭhí thí,
Tab unhon ne gíbat kí;
"Kháne ko aur píne ko,
Kahán se kifáyat ho?
Dasht men kaun de saktá hai?
Kaun yih táqat rakhtá hai?"

3 Tab to húá Rabb náráz,
Sunke un kí bad áwáz;
Kyúnkí rahm beshumár
Us ne kiyá thá bár bár;
Rahá thá bhí un ke sáth,
Aur dikháyá zor ká háth.

4 Us ne phárá thá chaṭán,
Aur bah niklín naddíán;
Man ifrát se áyá thá,
Rabb ne wuh barsáyá thá;
Aur firishton kí khurák
Kháte the insán nápák.

5 Par Yáqúb kí yih aulád
Bahut thí beiatiqád ;
Us waqt shuála, gazab ká,
Un ke bích men záhir thá ;
Un kí khwáhish us ne dí,
Lekin barkat sáth na thí.

6 Us ne kiyá jab irshád,
Mashriq aur janúb kí bád
Chalne lagí, zor ke sáth ;
Záhir húá Rabb ká háth ;
Un ke liye tab pardár
Ás pás gire, beshumár.

7 We to kháke húe ser,
Lekin jaldí, biná der,
Jab we khá hí rahe the,
Tír tab chhúṭe, gazab ke ;
Aur jawán mazbút, chálák,
Húe marí se halák.

8 Ai insán ! tú sabr kar ;
Apne Rabb ká ásrá dhar ;
Jitná kare wuh ihsán,
Khush tú le, aur shukr mán:
Tú náláiq, wuh rahím,—
Us ke nám kí ho tázím !

AṬHHATTARWÁN ZABÚR.—3 Hissa.

L. M. Old Hundred. Rockingham.

Baní Isráel ká hál, bayábán men.

1 Jab Isráel kí ál aulád,
Misr ke zulm se ázád,

Ḳar rahí jangal men̲ gunáh,
Aur bahut hotí thí gumráh,—

2 Ḳhudáwand ne nasíhat kí,
Aur rang ba rang kí sazá dí;
Un ko dikháyá ranj taklíf,
Aur bahut kiyá tang, zaíf.

3 Ḳhudáwand ko tab ḍhúnḍh liyá,
Aur phir is bát ko yád kiyá,
Ḳhudáwand hai hamárí áṛ,
Naját dihinda aur paháṛ.

4 We tad bhí the ḳhushámadí,
Un kí zubán jhúṭh boltí thí,
Ki un ká dil to rást na thá,
Na us ke ahd men̲ rahá.

5 Par wuh niháyat thá rahím;
Bárhá báz rahá wuh karím;
Aur sochá, Ye to hain̲ gubáṛ,
Ek hawá názuk, nápáedár.

6 Un ke gunáh ká kyá bayán?
Angint hain̲ un kí badíán̲!
Unhon̲ ne Rabb kí gíbat kí;
Ḳhudáwand ko ázmáyá bhí.

AṬHHATTARWÁN̲ ZABÚR.—4 Ḥissa.

L. M. Alfreton. Bath.

Baní Isráel kí riháí, Misr se, aur un ká chalan.

1 Kyá hí azím wuh maḳhlasí,
Ḳhudá ne jo Yahúd ko dí;
Taubhí we jaldí phir gaye,
Aur bhúle us kí ráhon̲ se,

2 Us ne jo kií thí naját,
Aur Misr men ajáibát;
Daryáon ko banáyá khún,
Aur makkhí bhejí gúnagún;—

3 Aur menḍuk kí palíd guroh,
Aur kíṛe bhí, aur ṭiḍḍí ko,
Pahuncháke Misríon ke pás,
Tang kiyá sab ko, ámm o kháss;—

4 Aur ole bheje, aur túfán,
Aur marí sakht, aur bijlíán,
Ki jis se un ká mál ahwál
Ho rahá bahut hí behál;—

5 Aur baní Isráel mahzúz,
Rahe sab áfat se mahfúz;
Bakhúbí dekhá Rabb ká háth,
Aur nikle baṛe zor ke sáth:—

6 Tad bhí we rahe beímán,
Gáfil, náshukr, náfarmán;
Har jagah karte rahe bhúl,
Aur us ke hukm ko udúl.

7 Khudáwand! ham par rahm kar;
Hamen sambhál tú umr bhar:
Ki ham bhí hain kamzor, nápák,
Aur Isráel kí mánind khák.

ATHHATTARWÁN ZABÚR.—5 Hissa.

C. M. Barby. Dundee.

Baní Isráel ká hál, Misr se nikalte waqt, aur bayábán men.

1 Jab Isráel kí nasl ko
Misrí dabáte the,

Aur zálim o berahm ho
Un ko satáte the ;—

2 Khudá ne bhejá tab azáb,
Aur un ko kiyá khwár ;
Aur apne qahr ká girdáb
Kar diyá sáf áshkár.

3 Jab us ká gazab gayá jal,
Pahilauthe jitne the,—
Hán, un ke zor ke pahle phal
Mar gire wabá se.

4 Par Isráel ke sibatán,
Jo us ke the dilkhwáh,—
Galle kí tarah, dar maidán,
Un ko dikhái ráh.

5 Legayá un ko amn se,
Salámat aur bebák ;
Par un ke dushman dúbe the
Daryá men khatarnák.

6 Já já dikháke zor ká háth,
Aur apní qudrat khháss,
Un ko le áyá, chain ke sáth,
Apne pahár ke pás.

7 Us ne tasallí aur taskín,
Har tarah, un kí kí ;
Aur námwar qaumon kí zamín
Un ko mírás men dí.

8 Tad bhí we húe phir sartáb
Aur náfarmánbardár ;

Hai Rabb ká fazl behisáb,
 Insán kí zidd apár.

AṬHHATTARWÁṈ ZABÚR.—6 Hissa.

7s. double. Martyn. Hotham.

Baní Isráel ká hál, Kanaáṇ meṉ.

1 Har muqám aur mauqe meṉ
Isráelí bhúlte the ;
Pahunche jab dar mulk maḥúd,
Páí wahán jab hudúd,
Phir hogae sargarán,
Beparwá, aur náfarmán,
Jaise chhalí dhánuk ho,
Un kí rahí aisí ḳho.

2 Un ke únche sthánoṉ se,
Butoṉ aur qurbánoṉ se,
Rabb ne baṛí nafrat kí :
Aur Sailá ká maskan bhí,
Jo insán ke darmiyán
Us ne kiyá thá makán,
Rakhá bhí ạzíz buland,—
Us ko kiyá nápasand.

3 Húá us ká zor asír,
Us ke jawánmard dilgír ;
Chalí un par tez talwár,
Rabb jo bahut thá bezár ;
Bhasam hote the jawán,
Hotíṉ nahíṉ shádíáṉ,
Káhin mare gire bhí,
Bewá nahíṉ rotí thíṉ.

4 Uṭhá tab Ḳhudá bedár,
Isráel ko dekhke ḳhwár;
Un ke dushman ko lauṭá
Kiyá abad tak ruswá;
Ifráim aur Yúsuf ko
Us ne phir na cháhá so;
Par Yahúdáh ká ḳhándán
Ṭhahrá us ká ḳháss makán.

5 Pyárá rahá to Yạqúb,
Par Saihún hí ḳháss mahbúb;
Wahán̲ haikal thí purnúr,
Aur jalál ká ḳhúb zuhúr:
Wahán̲ Dáúd rahtá thá,
Jis ko us ne chun liyá;
Thá to galle ká chaupán,
Phir Saihún men̲ hukmrán.

6 Logon̲ ko charátá thá,
Aur iḳhlás dikhlátá thá;
Us ne bhí baạinihí
Un kí rahnumáí kí:
Ai Saihún, ạzíz makán!
Main̲ bhí tere darmíyán
Sadá búd o básh karún̲:
Merá pyárá tú, Saihún!

UNÁSÍWÁN̲ ZABÚR.

C. P. M. Aithlone. Ganges.

Saihún kí wiráni ke liye nála karná.

1 Dekh, gair gurohen̲, ai Ḳhudá!
Ab dáḳhil húe, beparwá,

Bích terí pák mírás;
Hamárí taraf kar nigáh;
Yarúsalam ko dekh tabáh,
Aur apní qaum nirás.

2 Lásh, bandon kí, ab ho rahí
Ḳhurák parind darindon kí;
Ki nahín hai gorkan;
Yarúsalam ke girdnawáh,
Un ko már ḍálte log ḳhúnḳhwáh;—
Ham bahut hí beman!

3 Ham dukhí rahe aur diltang;
Paṛosíon ke liye nang,
Ruswá, behál, bechain;
Hán, sabhí karte istihzá,
Aur ḳhalal, tere bandon ká,
Jo ás pás rahte hain.

4 Bezár tú kab tak rahegá?
Taskín kí bát na kahegá?
Un gáfil qaumon par,
Jo nahín lete terá nám,
Aur na pahchánte terá kám,
Nasíhat záhir kar.

5 Yáqúb ko jin ne kiyá ḳhwár,
Aur us ke maskan ko ujáṛ,
Tambíh tú un ko de!
Muáf kar hamáre sab gunáh,
Aur záhir kar naját kí ráh,—
Bachá is zillat se.

6 Khudáyá, ai hamáre Báp!
Hamáre sáth ab kar miláp;

Hain tere hí ham sab;
Dikhlá de apní rahmaten;
Kyúnkar kahen gair ummaten,
"Ki kahán un ká Rabb?"

7 Ho terá dahná háth áshkár!
Saihún ke dushman howen khwár;
Mazlúmon ko chhurá:
Ham, tere jhund kí bheríán,
Shukrguzár aur sanákhwán
Rahen, ai Rabb! sadá.

ASSÍWÁN ZABÚR.

H. M. Zebulon. Vallum.

Saihún kí wíráni ke liye nála karná.

1 Ai Isráel ke Yár,
Aur Yúsuf ke Chaupán!
Jo rahtá Buzurgwár,
Qarúb ke darmiyán,—
Naját ko jalwagar ab ho!
Bachá le apne bandon ko.

2 Ai Lashkaron ke Rabb!
Mat ham par ho náráz;
Rahím tú hogá kab?
Sun ájiz kí áwáz;
Hamárá kháná rahá gam,
Aur píne ko, taklíf ká dam.

3 Ham bahut hain majbúr,
Gamzade aur beman,

Hamsáye rahte dúr,
Aur dushman tánạzan;
Rabb ul afwáj! ham ko phirá,
Aur apne mun̲h ká núr dikhlá!

4 Tú ek angúr ká peṛ
Misr se láyá hai;
G̲air qaumon̲ ko ukheṛ
Use lagáyá hai;
Phir us ko kiyá ḳhúb hasín,
Aur us se bharí sab zamín.

5 Us peṛ ke sáye se
Chhip játe the paháṛ;
Daryá tak bhí us ne
Phailáí apní áṛ;
Par tú ne ab mun̲h moṛá hai,
Aur us kí báṛ ko toṛá hai.

6 Jo chalte wahán̲ se,
So us ko pháṛte hain̲;
Aur jánwar, jangal ke,
Us ko bigáṛte hain̲:
Ai Rabb! phir mutawajjih ho!
Ásmán se dekh is hálat ko.

7 Aur apní tákistán,—
Apná ạzíz daraḳht,—
Jo rahá hai wírán,—
Adhmúá aur kambaḳht,—
Use sambhál, phailáke háth,
Aur kar sulúk hamáre sáth.

8 So tere bande ham
Rahenge wafádár;

Kar hamen̠ tázadam,
Ímán men̠ ustuwár;
Rabb ul afwáj! hamen̠ phirá,
Aur apne mun̠h ká núr dikhlá!

IKKÁSÍWÁN̠ ZABÚR.

8s and 7s. Oliphant. Smyrna.

Ḳhudá ká apní ummat ko jatáná.

1 Madh gáo tum, Ḳhudá kí;
Sijda karo Málik ko;
Daf aur tablá, bín aur barbat
Sáth leáke házir ho:
Isráel men̠ íd ko mánná
Hai mutábiq shara ke;
Gít tum gáo, sáz bajáo,
Dil kí sab ḳhushwaqtí se.

2 Isráel ke kándhe par ká
Bojh utárá Ḳháwind ne,
Jab musíbat men̠ we hoke
Nám, Ḳhudá ká, lete the:
Bádal men̠ se wuh jawáb men̠
Un se báten̠ kartá thá:
Us ne unhen̠ bhí ázmáyá;
Hádí thá wuh, ummat ká.

3 Bolá wuh, "Ai mere bando!
Ek tumhárá hai Mábúd;
Karo mat auron̠ ko sijda;
Aur mábúd to hain̠ nábúd:
Mángo! main̠ tumháre dil ko
Niamaton̠ se bharúngá;

Par unhon ne munh pher liyá;
Kiyá kám, sarkashí ká.

4 "Kásh ki merí bát tum sunte,
Pasand karte merí ráh!
Main tumháre dushmanon ko
Jaldí kartá tab tabáh;
Tum ko tab buland main kartá;
A'b o dána detá bhí;
Sáre dukh aur dushmanon se
Bakhshtá tumhen makhlasí."

BAYA'SI'WA'N ZABU'R.

C. M. Abridge. Irish.

Khudá ká buzurgon aur hákimon ko jatáná.

1 Buzurgon kí jamáat men
Khudáwand khará hai:
Is dunyá ke mábúdon men
Yahowah bará hai.

2 Kab tak, amír aur hákimo!
Tum hoge beinsáf?
Kab tak insáf jhúth karoge
Bekason ke khiláf?

3 Miskínon aur yatímon kí
Tum achchhí khabar lo:
Dilgíron aur faqíron kí
Karo adálat ko.

4 Muhtájon aur garíbon ko
Riháí do shitáb,

Ki zabardast ke háthon se
Na howen we kharáb.

5 Tum chalte ho andhere men,
Par nahín jánte ho:
Zamín kí bunen hiltí hain;
Kyá nahín mánte ho?

6 Goki iláh kahláte ho,
Buzurgtar sabhon se:—
Par giroge, mar jáoge
Tum, mánind bashar ke.

7 Buland o paston ká insáf
Tú kar, bar rú i zamín,—
Ai ummaton ke Málik tú,
Hákim ul hákimín!

TIRÁSI'WÁN ZABU'R.

C. M. Mear. Georgia.

Dushmanon ke fitne dafa karne ke liye faryád karná.

1 Khudáyá mere! chup mat ho;
Kar nazar ájiz par;
Dushman ke sáre fitnon ko
Tú mujh se dafa kar.

2 Unhon ne sir utháyá hai,
Aur bándhá bandish ko:
Yih un ke dil men áyá hai,
Rabb ke mukhálif ho!

3 Tere chhipáe húon kí
Halákat thánte hain,

Aur terí qaum ko, sharr setí,
Haqír we jánte hain.

4 We kahte hain, ki "Un kí zidd
Ham uṭhen aisí án;
Ab márne ko hon mustaidd;
Miṭáwen nám nishán."

5 Sab dushman eká karte hain:
Ab uṭh, Ḵhudáwandá!
We ḵhálí bhus ṭhaharte hain:
Tú un ke taín bithrá.

6 Jald apne nám se, ai Ḵhudá!
Tú unhen kar tarsán;
Yá jo we rahen láparwá,
Kar unhen pareshán.

7 Sab jánen, ki tú, ai Ḵhudá!
Buland o bálá hai,
Ki Málik tú, sab dunyá ká,—
Ḵhudáwand Taálá hai.

CHAURA'SI'WA'N ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Keebles. Evening Hymn. Alfreton.

Ḵhudá ke ghar ká árzúmand honá.

1 Kyá hí dilkash, buzurg Alláh!
Hai terí pák ibádatgáh!
Rúh merí is kí árzúmand,—
Terí bárgáh se hai ḵhursand.

2 Zinde Ḵhudá! haqíqatan,
Dekh, merá tan aur merá man

Tujh ko is waqt pukártá hai,
Háṉ, terí or lalkártá hai.

3 Dekh, ghoṉsle haiṉ to gauroṉ ke,
Ki jaháṉ bachche rakheṉ we:
Kyá dewegá tú gauroṉ ko,
Jo tere bande ko na ho?

4 Háṉ, bande kí hai jagah ḳháss
Tere pák mazbahoṉ ke pás:
Rabb ul afwáj! mere Bádsháh!
Ạzíz hai terí pák bárgáh.

5 Jo baste haiṉ nit tere ghar,
So haiṉ mubárak sarásar;
Saráhenge we terá nám,
Aur shukr karenge mudám.

CHAURA'SI'WA'Ṉ ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Litchfield. Effingham.

Ḳhudá se qúwat pánewáloṉ kí nekbaḳhtí.

1 Kaho nekbaḳht us ádmí ko,
Ḳhudá se jis ko qúwat ho;
Aur us kí ráh meṉ, rást o pák,
Jo bande howeṉ nit chálák.

2 We us meṉ baṛhte játe haiṉ;
Qúwat par qúwat páte haiṉ;
Saihúṉ meṉ Ḳháwind ke huzúr
We házir honge, pur surúr.

3 Ai Lashkaroṉ ke pák Ḳhudá!
Qabúl kar bande kí duạ́:
Háṉ, mere duạ́ mángne par,
Yạqúb ke Rabb! kán apná dhar.

CHAURA'SI'WA'N ZABU'R.—3 Hissa.

S. M. Epping. Lisbon.

Khudá ke ghar men rahne kí árzú.

1 Ai Rabb! tere huzúr
Sirf ek din kaṭe jo,
To aur hazár se bihtar hai,
Jo milen bande ko.

2 Jo tere ghar hí ká
Main hoún sirf darbán;—
Sharír ke ghar men rahne se
Wuh bihtar hai, har án.

3 Tú merá hai áftáb,
Aur sipar bhí, aur ḍhál:
Rástkár tú hai, har tarah se,
Aur bakhshtá hai jalál.

4 Ai Yáh! Rabb ul afwáj!
Jo ádmí ho tarsán,—
Bharosá jise terá hai,—
Nekbakht hai wuh insán!

PACHA'SI'WA'N ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Medway. Old Hundred.

Khudá se rahm aur rihái mángná.

1 Baní Yáqúb ko qaid men se
Jaise pher láyá, ai Khúdá!—
Bakhshe gunáh un logon ke,—
Hisáb na liyá kartá thá;—

2 Waisehí ham par, ai Karím !
Is waqt bhí ho tú mihrbán :
Naját dihinde ! Rabb rahím !
Qaid se chhuṛá hamárí ján.

3 Kab tak tú rahegá bezár ?
Gunáh hamáre rafạ kar ;
Aur apná qahr beshumár
Tú ham par se jald dafạ kar.

4 Sarsabz phir kar hamárí ján,
Aur naí ḳhushí us meṉ bhar :
Ham bandoṉ par ho mihrbán !
Hameṉ naját ịnáyat kar !

PACHÁSÍWÁṈ ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. Antigua. Succoth.

Zamín par díndárí ke phailne ká anjám.

1 Yaqínan bát, Ḳhudáwand kí,
Hai bandoṉ kí salámatí,
Jis hál meṉ we, har tarah se,
Na kareṉ kám, jahálat ke.

2 Jo ḳhudátarsoṉ meṉ sharík,
Naját inhíṉ se hai nazdík :
Yúṉ hí jalál, Ḳhudáwand ká,
Hamáre mulk meṉ basegá.

3 Rahmat aur rástí, sáf ạyáṉ,
Tab hongí milnewálíáṉ ;
Sadáqat aur salámat bhí
Bos o kanár tab karengí.

4 Zamín se rástí ugegí ;
Tamám jahán meṉ phailegí :

Sadáqat bhí ásmán par se
Jhánkegí, sáth ḳhushwaqtí ke.

5 Jo kuchh ki ḳhúb hai, so Ḳhudá
Ḳháss bandon̲ ko tab dewegá;
Aur sarzamín, ifrát se, bhí
Tab apná hásil dewegí.

6 Phir hongí rástí o amán
Ḳhudá ke áge ḳhirámán;
Taraqqí bhí, sadáqat kí,
Tamám jahán men̲ howegí.

CHHEA'SI'WA'N̲ ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Chester. Bedford.

Dukhí kí faryád.

1 Kar merí taraf apná kán,
Tú, ai karím Ḳhudá!
Ġaríb, miskín ko de jawáb,
Aur merí ján bachá.

2 Ki mujh par terá rahm hai:
Hán̲, tere bande ko,
Jis ká tawakkul tujh par hai,
Naját ịnáyat ho.

3 Main̲ din bhar royá kartá hún̲;
Ḳhush kar tú merá jí;
Sirf tere nám par, ai Ḳhudá!
Ummaid hai, bande kí.

4 Ki tú, Ḳhudáwand! bhalá hai,
Aur rahmat se mạmúr;

Jo tere nám ko lete hain,
Tú un ká hai Ġafúr.

5 Ab merí minnat kí áwáz
Kán dharke sun tú le ;
Main bipat men pukártá hún ;
Jawáb tú jaldí de.

CHHEÁSÍWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

S. M. Silver St. Sheffield.

Ḳhudá kí buzurgí.

1 Kaun tujh sá hai, ai Rabb !
Mábúdon ke darmiyán ?
Aur terí sí sanaaten bhí
Hain kahán numáyán ?

2 Pas sárí ummaten,
Aur qaumen beshumár
So máthá ghisne áwengín,
Aur hongín tábidár.

3 Buzurg hai terá nám ;
Tú hai Ḳhudá wahíd ;
Taajjub ke hain tere kám :
Sab karenge tamjíd.

CHHEÁSÍWÁN ZABÚR.—3 Hissa.

8. 7. 4. Colebrook. Tamworth.

Minnat aur sitáish.

1 Ai Ḳhudá, Ḳhudáwand mere !
Mujh ko apní ráh batá,
Aur tú sadá dín i haqq men
Apne bande ko chalá ;

Sáre dil se
Main̲ tab tujh se ḍarúngá.

2 Main̲ to apne sáre dil se
Húngá terá shukrmand;
Abad tak main̲ gá rahúngá,
Rabb ká nám hai sarbuland!
Tú Ḳhudá ne
Kiyá merá dil ḳhursand.

CHHEA'SI'WA'N̲ ZABU'R.—4 Hissa.

8. 7. 4. Calvary. Welch.

A'jiz kí faryád.

1 Gardankash logon̲ ne mujh par,
Ai Ḳhudá! charháí kí;
Kaṭṭar logon̲ kí jamáạt
Merí ján satátí bhí;
Terí zidd men̲
Karte we behúdagí.

2 Lekin, ai Ḳhudáwand mere!
Tú rahmán hai aur hannán,
Zú ul túl, aur Rabb ul fazl;
Terí zát hai ạ́líshán:
Merí taraf
Rujụ́ lá, aur ho rahmán.

3 Apne fazl se tú baḳhsh de
Tawánáí bande ko;
Tú mujh ạ́jiz ko naját de;
Har ganím sharminda ho:
Ai Ḳhudáwand!
De tasallí bande ko.

SATTÁÍSWÁṈ ZABÚR.

L. M. Trell. Proctor.

Saihún kí táríf.

1 Saihún kí biná aur bunyád
Hai pák paháron̲ par ábád:
Ạzíz to hain̲ Yạqúb ke dar;
Ạzíztar hai Ḳhudá ká ghar.

2 Díndár ke ghar ke darmiyán
Ḳhudáwand házir hai, har án:
Par majlis men̲, díndáron̲ ke,
Wuh barkat baḳhshtá, kasrat se.

3 Ḳhudá ká shahr hai ḳhushnúd,
Aur us kí sif'ten̲ hain̲ mahmúd:
Díndár to karte hain̲ bayán
Un ká, qaumon̲ ke darmiyán.

4 Qadímí log to kahte the,
Dar báb Filist o Bábul ke,—
"Fuláne aur fuláne kí
Is shahr men̲ paidáish thí."

5 Ab kahte hain̲, "Ai ḳhush Saihún!
Dekh, faqat tere andarún
Log nayá janam páte hain̲,
Aur apní ján bacháte hain̲."

6 Ḳhudá, jab roz i qiyámat ho,
Kholegá apne daftar ko,
To parhegá har ek ká nám,
Jis ká Saihún men̲ hai muqám.

7 We gáwenge tab, ḳhushí se,
Huzúr men̲ ho, Yahowáh ke,

"Sab mere chashme, ai Mahmúd,—
Ḳhudáwand! tujh men̲ hain̲ maujúd!"

AṬHÁSÍWÁN̲ ZABÚR.—1 Hissa.

C. M. Swanwick. Grafton.

Dukhi kí faryád.

1 Merí naját ke ai Ḳhudá!
Tú merí sun faryád;
Qabúl tú merí kar duạ́,
Aur mujhe kar ázád.

2 Jánkáhíon̲ se main̲ mạmúr,
Á rahá gor ke pás;
Hai badan merá ḳhwár o chúr,
Ján merí saḳht udás.

3 Main̲ mánind hún̲ un logon̲ ke
Jo gor men̲ hain̲ beján,—
Gumnám jo howen̲ jaldí se
Murdon̲ ke darmiyán.

4 Ḳi terá qahr ạsí par
Ba shiddat áyá hai,
Aur apní sárí maujon̲ se
Mujh ko dabáyá hai.

5 Aur mere dost aur jánpahchán
Sab mujh se húe dúr;
Aur qaid men̲ paṛí merí ján;
Main̲ sarásar majbúr.

6 Ḳhudáwandá! dekh roz ba roz
Main̲ letá terá nám;

Háṉ, terá fazl hai hanoz :
Baḳhsh bande ko árám.

AṬHÁSÍWÁṈ ZABÚR.—2 Hissa.

C. M. Georgia. St. Olaves.

Dukhí kí faryád.

1 Jo máre dukh o áfat ke
Maiṉ marúṉ, ai Ḳhuda !
Kyá murda, uṭhke gor meṉ se,
Hamd terí karegá ?

2 Kar nazar mujh faryádí par ;
Tú merí sun shítáb :
Na merí ján mardúd tú kar ;
Kar merá dúr ạzáb.

3 Dekh, terí baṛí haibat se
Maiṉ mará játá húṉ ;
Aur ḳhauf se, tere qahr ke,
Ạzáb maiṉ pátá húṉ.

4 Log din bhar, mánind pání ke,
Dekh, mujhe gherte haiṉ ;
Dost áshná bhí mujh ạsí se
Muṉh apná pherte haiṉ.

5 Merí naját ke ai Ḳhudá !
Tú merí sun faryád ;
Qabúl kú merí kar duạ
Aur mujhe kar ázád.

NAWA'SI'WA'N ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Hiding Place. Sterling.

Khudá ká Masíh se ahd karná.

1 Main terí rahmat álíshán—
Terí sacháí ká bayán—
Sab pushton ko, Khudáwandá!
Apní zubán se karúngá.

2 Ki terí rahmat—terá pyár
Rahegá sadá barqarár:
Terí sacháí bhí mudám
Qáim rahegí, lákalam.

3 Dáúd se Rabb ne qasam khá
Yih qaul o ahd kiyá thá,
"Hai terí nasl jáwidán,
Aur terá takht ab'd uz zamán."

4 Dáúd to sirf nishání thá
Masíh, Khudá ke Bete ká:
Jo ahd kiyá Málik ne,
Haqíqat thá Masíhá se.

5 Khudá ne us se qasam kí;
Qaul kiyá us ne abadí,—
"Tú dunyá ká Munajjí ho,
Naját de gunahgáron ko.

6 "Tú merá Barguzída hai;
Tú Betá pasandída hai:
Jahán men terá kaun nazír?
Sab terí nisbat hain haqír.

7 "Terí rúhání nasl ká
Na kabhí ákhir howegá;

Bádsháhat terí pur jalál,
Aur terá takht hai lázawál."

NAWA'SI'WA'N ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Mendon. Leyden.

Khudá kí buzurgí.

1 Ai Lashkaron ke pák Khudá !
Kaun tujh sá hai, Khudáwandá !
Gird tere tawánáí hai ;
Tere ás pás sacháí hai.

2 Tú thámtá hai daryá ká josh,
Thahrátá maujon ká kharosh,
Aur apne zor se sab adú
Bhí tukre tukre kartá tú.

3 Zamín hai terí, aur ásmán ;
Tú ne banáyá sab jahán ;
Tujh se sab dunyá hai ábád,
Aur púrab, pachchhim kí íjád.

4 Pahár Harmún, pahár Tabúr
Tere hí nám se hain masrúr :
Hai bázú terá fathmand,
Aur terá dahná háth buland.

5 Adálat aur sadáqat bhí
Bunyád hai tere aurang kí ;
Fazl o wafá tere sáth ;
Sab ikhtiyár hai tere háth.

NAWA'SI'WA'N ZABU'R.—3 Hissa.

S. M. Dover. Athol.

Khudá ke bandon kí nekbakhti.

1 Nekbakht hai wuh guroh,
Jo tere shukr kí
Khúb jánte khusháwází ko,—
Rabb! terí bandagí.

2 Hán, kyúnki jalwe men,
Tere pák chihre ke,
We, khudátars ho, chalenge,
Kamál khushwaqtí se.

3 Terí sadáqat se
We howenge buland;
We tere nám ke lene se
Nit rahenge khursand.

4 Ki un kí qúwat kí
Tú shaukat hai, har já,
We terí mihrbání se
Khush rahenge sadá.

5 Ai Rabb! hamárí tú
Hai sipar, aur panáh;
Isráel ká Quddús Wahíd
Hamárá hai Bádsháh.

NAWA'SI'WA'N ZABU'R.—4 Hissa.

C. M. St. Ann's. Warwick.

Masih kí bádsháhat.

1 Khudáwand ne jo rúyá men
Farmáyá, sun tum lo,

"Main apní kumak detá hún
Ek mard zoráwar ko."

2 Yih mard makhsús to hai Masíh,
Ki jis se hai naját:
Ai gunahgáro! házir ho,
Aur suno Rabb kí bát,—

3 "Dáúd ke takht par sarbuland
Dekh baiṭhá hai Masíh;
Háth merá us ká yáwar hai;
Wuh karegá tambíh.

4 "Sab bairíon ko kuchlúngá
Main, us ke rúbarú,
Aur wabá se main márúngá
Jo us ke hain adú.

5 "Sachái se taiyár wuh hai;
Hai rahmat us ke sáth;
Samundar aur daryáon par
Rahegá us ká háth.

6 "Aur mujhe Báp wuh kahegá,—
Khudá bhí, aur Chaṭán;
Main apne baṛe Beṭe ko
Sambhálúngá har án.

7 "Sáre firishton se buzurg
Wuh howegá hargáh;
Buland main use karúngá,—
Sháhon ká Sháhansháh.

8 "Jo merá ahd us se hai,
So hogá ustuwár:
Hai nasl us kí lázawál;
Takht us ká páedár."

NAWÁSÍWÁN ZABUR.—5 Hissa.

C. M. Clarendon. Arlington.

Masíh kí nasl kí tádíb o taraqqí.

1 Khudá yih bát farmátá hai
Masíh kí nasl se,
Ki "Agar we na chalenge
Mutábiq shara ke,—

2 "To main un ke gunáhon kí
Khúb sazá deúngá,
Par apná fazl un se kull
Uthá na leúngá.

3 "Na kisí waqt par torúngá
Main apná qaul qarár:
Jo báten main ne kahín hain,
Rahengín páedár.

4 "Ki main ne qasam kháí hai
Apní quddúsí kí,—
Masíhá kí kháss nasl kí
Taraqqí howegí.

5 "Áftáb kí mánind us ká takht
Rahegá har aiyám;
Aur us kí nasl abad tak
Rahegí bá qiyám."

NAWÁSÍWÁN ZABUR.—6 Hissa.

L. M. Windham. Wells.

Ádmí kí faná.

1 Insán kí kyá hí faná hai?
Kyá kotáh hai yih zindagí?

Kyá ádmí ạbas baná hai?
Ai Rabb! le ḳhabar, bande kí!

2 Ab jítá kaun sá hai insán,
Jo maut ke háth na áwegá?
Pátál ke qabze se yih ján
Kis tarah wuh bacháwegá?

3 Agle kí mihrbání ḳháss—
Jo terí húí, ai Ḳhudá!—
Kyá húí ab? kyá tere pás
Na wạda hai, wafáí ká?

4 Ḳhudáwand! kar tú hame͟n yád;
Dekh bando͟n kí ruswáí ko;
Tú hame͟n phirke kar ábád;
Hamárí phir riháí ho.

NAWWEWA'N͟ ZABU'R.—1 HISSA.

L. M. 6 lines. Glasgow. Wesley Chapel.

Zindagí kí núpáedárí.

1 Tú pusht dar pusht, qadír Alláh!
Rahá hamárá árámgáh:
Jab ki pahāṛ na the maujúd—
Zamín zamán na the namúd—
Hán͟, azal se, ab'd uz zamán,
Ḳhudá tú hai ạzím ush shán.

2 Jab tere mun͟h se ho farmán,
To ḳhák hojátá hai insán,—
Jis waqt tú detá hukm ko,
Ki "Phiro tum, ai ádmío!"

Jiláná, márná, maut, hayát,—
Ḳhudáyá! sab hai tere háth.

3 Ki tere áge sál hazár
Jyún̲ kal ke din ká hai shumár;
Ek pahar rát hí kí misál
Tú jántá hai hazáron̲ sál:
Insán ko tú lejátá hai,
Jaise sailáb bahátá hai.

4 Dekh, nínd sí hai yih zindagí;
Ham sab hain̲ mánind ghás hí kí;
Wuh taṛke lahlahátá hai,
Aur shám ko káṭá játá hai:
Batlá tú mujhe, yá Alláh!
Ki merí ụmr hai kotáh.

NAWWEWÁN̲ ZABÚR.—2 Hissa.

C. M. Coleshill. "Hear what the Voice."

Ádmí kí faná.

1 Ḳhudáyá! tere qahr se
Mar játe hain̲ insán:
Ba sabab tere gazab ke
Ham húe pareshán.

2 Hamárí sab badkárí se
Tú bilkull hai ágáh;
Aur jitne bhí pinhání the,—
Tú jántá sab gunáh.

3 Hán̲, guzrí hai yih zindagí,
Rabb! tere qahr se:
Jaise sunáí, qisse kí,
Sál guzre, ụmr ke.

4 Ki agar sattar baras ko
Yih howe zindagí;
Yá agar qúwat ziyáda ho,
Ho assí baras kí;—

5 Lekin yih sárá zor o táb
Hai mihnat aur táklíf;
Ham játe rahte hain shitáb;
Jald hote hain zaíf.

6 Tere qahr kí shiddat se
Kaun ádmí hai ágáh?
Muwáfiq tere gazab ke
Kaun dartá hai hargáh?

7 Hamen hamárí umr ke
Din ginná tú sikhá:
Tú dáná dil ko hamen de;
Naját bakhsh, ai Khudá!

NAWWEWA'N ZABU'R.—3 Hissa.

8s and 7s. Bartimeus. Florence.

Ajiz kí faryád.

1 Tú ne hamen dukh jo diyá,
Kab talak tú bandon par,
Ai Khudáwand! gusse hogá?
Bandon kí tasallí kar.

2 Apní rahmat se sawere
Dil hamáre kar mámúr,
Tá ki umr bhar kar rahen
Ham sarod ko aur surúr.

3 Bar'son tak ham log zabúní,
Gam o ranj se, the páband:

Ab tú hamen̲ de riháí;
Dil hamáre kar ḳhursand.

4 Apne bandon̲ ko, Ḳhudáyá!
Apní qudrat tú dikhá;
Aur tú apne farzandon̲ ko
Apní shaukat ko janá.

5 Aur Ḳhudáwand kí sabáhat
Ham men̲ howe namúdár;
Aur hamáre háth ke kám ko
De qiyám, aur de qarár.

IKKA'NAWEWA'N̲ ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Howard. Stephens.

Ḳhudá kị panáh ke tale bandon̲ kí salámatí.

1 Jo parde men̲, Haqq Taạlá ke,
Sukúnat karegá,
Alqádir ke wuh sáye men̲
Salámat rahegá.

2 Ḳhudá ke haqq men̲ kahtá hai,
Wuh merí hai panáh;
Bharosá merá us par hai;
Gaṛh merá hai Alláh!

3 Saiyád ke sáre phandon̲ se
Bacháwegá din rát;
Wuh mujhe muhlik wabá se
Bhí dewegá naját.

4 Wuh apne bál ke tale bhí
Mujhe chhipáwegá:
Tú us ke par ke níche ho
Be ḳhauf rah jáwegá.

5 Na rát na din ke ḳhatṙon se
Tú kabhí ḍaregá,
Ki tere úpar, sipar sá,
Hai háth, Ḳhudáwand ká.

6 Na marí se, andhere men,
Tú pakṛá jáwegá;
Na balá se, do pahar kí,
Ḳhauf tujhe áwegá.

7 Hazár jo giren tere pás,
Jo maren das hazár,
Kuchh tujh par dukh na áwegá;
Wuh rahegá kanár.

8 Is bát ká, apní áṉkhon se,
Tú hogá ḳhud gawáh;
Tú áphí rahegá mahfúz:
Ḳhudáwand hai panáh!

IKKA'NAWEWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Carr's Lane. Colchester.

Ḳhudá kí panáh se bandoṉ kí salámatí.

1 Ai ádmí! tú ne kahá hai,
"Rabb merí hai panáh;
Aur merá maljá, merá gaṛh
Ḳhudáwand hai, har gáh."

2 Na áfat tujh par áwegí;
Aur dukh aur wabá bhí
Na tere maskan ke nazdík
Kabhí pahunchegí.

3 Ki apne ḳháss firishton ko
Wuh degá yih farmán,

Ki we sab terí ráhon men
Hon tere nigahbán.

4 We tujh ko apne háthon par
Uṭháwenge; na ho
Ki ṭhokar lage patthar par,
Yá ṭhes, pánw tere ko.

5 Latáṛegá tú sher aur sámp—
Sherbachche—azhdahá;
Tú unhen karegá zerdast,
Pánw tale kuchlegá.

IKKA'NAWEWA'N ZABU'R.—3 Hissa.

C. M. Middletown. Clifford.

Ḳhudá ke bandon kí nekbaḳhtí.

1 Jo apná dil lagáwegá
Ḳhudá se, har auqát,
Buland wuh use karegá,
Aur baḳhshegá naját.

2 Pahchántá wuh Ḳhudá ká nám;
Wuh us ká hai maqbúl;
Wuh us se duạ mángegá;
Rabb karegá qabúl.

3 Ḳhudá use chhuṛáwegá;
Rahegá us ke sáth;
Wuh use ịzzat degá bhí;
Rakhegá apne háth.

4 Yaqínan us kí ụmr ko
Wuh karegá daráz;
Aur us ke dil men kholegá
Naját kí ráh o ráz.

BA'NAWEWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Zerah. Antioch.

Khudá kí sitáish.

1 Khudáwand kí sitáish ho,
Jo khalq ká Názim hai;
Álí Janáb kí madh ko
Nit karná lázim hai.

2 Hán, tarke karo tum táríf
Us ke kháss fazl kí:
Amánatdárí kí tausíf
Tum rát ko karo bhí.

3 Bín barbat, khusháwází se,
Bajáke házir ho;
Húzúr men tum, Khudáwand ke,
Sitáish kariyo.

4 Main tere kám se hún masrúr,
Buzurg Khudáwandá!
Shád'yána tere pák huzúr
Ba dil bajáúngá.

BA'NAWEWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

8s and 7s. Sicilian Hymn. Florence.

Sharíron kí faná.

1 Ai Khudáwand! tere kám hain
Kyá buzurg aur álíshán!
Tere sab muhásaba hain
Kyá amíq aur bepáyán!

2 Ahmaq ádmí kyá hí jáne,
Aur kyá samjhegá nádán?

Faqat dín ke dánishmand par
Tere kám to haiṉ ayáṉ.

3 Ab sharír to ghás kí mánind
Phúlke hote haiṉ sarsabz ;
Lekin áḳhir faná honge ;
Maut unheṉ karegí qabz.

4 Tere dushman, ai Ḳhudáwand !
Faná honge áḳhirkár ;
Háṉ, we parágauda honge,
Sab jo ṭhahre haiṉ badkár.

5 Mujhe tú buland karegá ;
Mujh se ṭálegá azáb ;
Lekin tú sab dushmanoṉ ko
Karegá zarúr ḳharáb.

BÁNAWEWÁṈ ZABÚR.—3 Hissa.

8s and 7s. Saxony. Smyrna.

Sádiqoṉ kí ḳhushhálí.

1 Ḳhurme ke daraḳht kí mánind
Sádiq lahlaháwegá ;
Jis tarah Lubnán ke saro,
Wuh sarsabz hojáwegá.

2 Jitne jo lagáe gae
Ghar hí meṉ, Ḳhudáwand ke,
We Ḳhudáwand ke diyár meṉ
Phúlenge, ḳhushnúdí se.

3 We buṛhápe ke aiyám meṉ
Lade honge, mewoṉ se :
Sab badkár zurúr murjháweṉ ;
Sádiq táza rahenge.

4 Tá ki sab par záhir howe,
Rást o sachchá hai Khudá,
Aur ki us men zulm hai nahín:
Wuh pahár hai, bandon ká.

TIRÁNAWEWÁN ZABÚR.

11s and 10s. Teman. Mt. Paran.

Khudá kí bádsháhat.

1 Dekho, Rabb kartá hai shán se bádsháhat;
Shaukat kí khilat se hai wuh taiyár;
Us kí kháss zínat kí kyáhí saráhat!
Qúwat ká kamarband pahine Sardár.

2 Kura i zamín ko wuh bakhshtá páedárí,
Tá kisí tarah se jumbish na ho:
Takht us ká qáim hai, pur ustuwárí;
Azalí Rabb áp hí hai: hamd kariyo!

3 Dekh tú, Khudáwandá! maujon ke josh ko;
Bare sailábon ká kyá hi hai shor!
Dekh dushmanon ke tú josh o kharosh ko;
Bolte hain bará bol—karte hain zor.

4 Maujon kí nisbat se, bare daryá kí,
Bahut buland hí hai terí áwáz:
Jitne mukhálif hain, rúhí aur khákí,
Sab par tú gálib hai aur sarfaráz.

5 Tere sab ahd hain nipat yaqíní;
Tere sab qaulon se bande hain shád;
Tere hí ghar kí hai kyá hí hasíní!
Wuh to muqaddas hai, ab'd ul ábád.

CHAURA'NAWEWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Bangor. China.

Ghamanḍí zálimon se bachne kí faryád.

1 Ai intiqámon ke Ķhudá!
Ho jaldí jalwagar!
Tú apní qudrat ko dikhá
Har ek ghamanḍí par.

2 Kab talak shádíyána ko
Sharír bajáwenge?
Kab tak badkár, ghamanḍí ho,
Dukh ham par láwenge?

3 Ki bewá aur pardesí ko
We qatl karte hain;
Aur jo yatím, láwáris ho,
Mál us ká harte hain.

4 Ghamanḍ se andhe, kahte we,
"Ķhudá kyá dekhegá!
Us kí nigáh o nazar se
Sab chhipá rahegá."

5 Ai logo, kyún tum ho nádán?
Kab hoge tum hoshiyár?
Kyá wuh, jis ne lagáe kán,
Na sunegá har bár?

6 Kyá wuh, jo ánkh banátá hai,
Us ko na súјhegá?
Wuh jis se fahm átá hai,
Kyá wuh na búјhegá?

7 Qaumon kí kartá wuh tádíb;
Wuh sab kuchh jántá hai,

Insán ke sab khiyál ajíb
Wuh khálí thántá hai.

8 Ai intiqámon ke Khudá !
Ho jaldí jalwagar !
Tú apní qudrat ko dikhlá :
Rahím ho bandon par.

CHAURÁNAWEWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

C. M. Peterborough. Newton.

Khudá se tádíb pánewálon kí nekbakhtí.

1 Nekbakht wuh ádmí hai, ai Yáh !
Ki jis kí ho tádíb,
Aur síkhne sharíat kí ráh
Tú jise de targíb.

2 Tú use bakhshegá áram,
Jab us par ho azáb,
Aur us ke dushman ko tamám
Dabáwegá shitáb.

3 Khudáwand apne bandon ko
Nahín nikálegá ;
Wuh qaum, jo us kí pyárí ho,
Na tark kar dálegá.

4 Haqq hogá phir haqqdáron ko ;
Amán hai bandon kí ;
We karenge bhí, sachche ho,
Sab us kí pairawí.

CHAURÁNAWEWÁṈ ZABU'R.—3 Hissa.

C. M. Alexandria. Balerma.

Ḳhudá ájizoṉ kí panáh.

1 Sharíroṉ kí sharárat se
Kaun merí hai panáh?
Badkároṉ se bacháne ko,
Dekh, hámí hai Alláh.

2 Na hotá merá hámí jo
Tú, ai rahím Alláh!
To sáf nikaltí merí ján;
Maiṉ hotá tab tabáh.

3 Jab phisal chalá merá páṉw,
To tú ne liyá thám;
Aur mere dil kí fikroṉ ko
Ḥall kiyá bhí tamám.

4 Kyá zulm o zabardastí ko,
Jo hai nárást ke háth,—
Aur fitne paidá kartá hai,—
Hai shirkat tere sáth?

5 Sádiq kí ján ke ḳhwáháṉ haiṉ,
Par Rabb hai un kí áṛ;
Ḳhudá unheṉ bacháne kí
Panáh ká hai paháṛ.

6 Un kí badkárí ko Ḳhudá
Unhíṉ par ḍálegá;
Aur un ko faná karke wuh
Sharr un kí ṭálegá.

PANCHÁNAWEWÁN ZABUR.—1 Hissa.

8s and 7s. Oliphant. Smyrna.

Khudá, jahán ke Kháliq o Málik kí táríf.

1 Áo, Rabb kí madhsaráí
  Karen ham, ba dil o ján;
Us kí karen ham baráí;
  Wuh naját ká hai chatán:
Karne ko shukrguzárí
  Ákar ab tum házir ho;
Karo munájáten sárí;
  Khushí se bhí gáíyo.

2 Dekh, Khudá buzurg bádsháh hai,
  Hai Yahowah álíshán;
Sab ke úpar wuh Alláh hai;
  Us kí zát hai bepáyán:
Kull zamín ke khán—gahráí
  Hain Khudá ke ikhtiyár;
Khushkí Kháliq ne banáí;
  Tarí bhí hai us ká kár.

3 Málik ke huzúr men áo
  Use sijda karne ko;
Ghutne teko, dil jhukáo;
  Adab se tum házir ho:
Sab ká wuh banánewálá;
  Hai hamárá wuh chaupán:
Gáo sab, Khudá Taálá
  Hai buzurg aur álíshán!

PANCHÁNAWEWÁṈ ZABUR.—2 Hissa.

C. M. Pisgah. Winter.

Dil ko sakht na karne kí nasíhat.

1 Jo áj ke din tum sunte ho
Khudáwand kí áwáz,
Na apne dil ko sakht karo,
Na raho beliház.

2 Ahl i Yahúd kí dekho chál,
Jab bayábán meṉ the;
Ki un ká húá kyá bad hál,
Jab jhagre Músá se.

3 Jo dekhe bhí Khudá ke kám—
Bare ajáib ke;
Tau bhí ázmáish ke aiyám
We un ko bhúle the.

4 Háṉ, chálís baras tak Khudá
Us sárí pírhí se
Ranjída húá kartá thá,
Ki khatá karte the.

5 So us ne kahá, "Dil o ján
Haiṉ, un ke, khatákár;
Unhoṉ ne merí ráh ká gyán
Na kiyá ikhtiyár.

6 "Is qaum par maiṉ ne, gusse ho,
Yih qasam khái bhí,
Ki pák áráín kí jagah ko
Wuh na pahunchegí."

7 Pas áj ke din, jo sunte ho
Khudáwand kí áwáz,

Na apne dil ko sakht karo,
Na raho beliház.

CHHA'NAWEWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

12s and 11s. "Voice of Free Grace." Portuguese Hymn.

Khudá kí buzurgí.

1 Khudáwand ke liye tum nayá gít gáo,
Aur sárí zamín howe us kí maddáh;
Khudáwand ke nám kí táríf tum bajáo;
Naját kí khushkhabarí ke hoo gawáh.

2 Har jagah tum khabar do, us ke jalál kí,
Aur kaho, ki qudrat hai, us kí, ajíb;
Buzurgí hai, us kí, bepáyán kamál kí,
Aur sáre mábúdon se hai wuh muhíb.

3 Sirf putle sab butparaston ke mábúd hain;
Par báni, ásmánon ká, ek hai—Khudá:
Sab izzat kamál us ke áge maujúd hain;
Jalál, us ke ghar ká, hai láintihá.

CHHA'NAWEWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Rothwell. Winchester.

Khudáwand, jahán ke Bádsháh kí táríf.

1 Ai logon ke gharáno! do
Izzat o hurmat Kháwind ko;
Karo tamjíd Khudáwand kí;
Qurbání us pás láo bhí.

2 Taqaddus se mulabbas ho
Tum sijda karo Málik ko :
Zamín sab us se ho tarsán,
Aur ḍaren us se sab insán.

3 Kaho, qaumon ke darmiyán,
Ḳhudáwand sab ká hai Sultán ;
Jahán ko kartá ustuwár,
Tá ki wuh rahe páedár.

4 Bádsháhat kartá hai Ḳhudá ;
Insáf, jahán ká, karegá ;
Insáf ko, sáre ạlam ke,
Wuh karegá, sadáqat se.

CHHA'NAWEWA'N ZABU'R.—3 Hissa.

L. M. New London. Park St.

Ḳhudáwand, jahán ke Munsif ki táríf.

1 Zamín, ásmán, ab ḳhush tum ho ;
Bajáo shádiyána ko :
Daryá aur us kí purí bhí
Hamd karen, apne Ḳháliq kí.

2 Maidán sab howen ḳhushbahár :
Bág bág we banen ḳhushgulzár ;
Aur sáre daraḳht, jangal ke,
So lahlaháwen, ḳhushí se.

3 Ki dekh, Ḳhudáwand átá hai,
Ạdálat ko farmátá hai :
Jahán ke sáre logon kí
Ạdálat us se howegí.

SATTÁNAWEWÁṈ ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Bethel. Tolland.

Ḳhudáwand kí bádsháhat kí buzurgí.

1 Bádsháhat hai Ḳhudáwand kí;
Zamín ḳhushwaqt ab ho;
Baṛe ábád jazíre bhí
Ab kareṉ ḳhushí ko.

2 Rabb ke ás pás haiṉ badlíáṉ;
Amíq us ke ausáf;
Par us ke taḳht ká jo makán,
Hai rástí aur insáf.

3 Ek ág ká shuạla áge ho
Dushman ko khátá hai;
Wuh bijlí bhejke ạlam ko
Ba zor larzátá hai.

4 Paháṛ ho játe haiṉ gudáz;
Kámp játe sab ạdú;
Ḳhudá kí sunke we áwáz
Haiṉ ạjiz húbahú.

5 Ásmán us kí ạdálat kí
Manádí karte haiṉ;
Aur sab log us kí hashmat bhí
Dekh bhálke ḍarte haiṉ.

SATTÁNAWEWÁṈ ZABU'R.—2 Hissa.

S. M. Baltimore. Cambridge.

Ḳhudá kí Sachchá Mạbúd.

1 Sharminda howeṉ sab,
Jo Rabb ko bhúlte haiṉ,—

Jo píjte hain banáe but,
Aur un par phúlte hain.

2 Insáno ạlíshán!
Firishto, jitne ho!
Tum sijda karo, adab se,
Alhaqq Ḳhudáwand ko.

3 Rabb kí ịbádat se
Ḳhush hotí hai Saihún;
Aur ḳhushí us ke ạdl se
Hai dil ke andarún.

4 Ḳhudáwandá Ḳhudá!
Tú hai ạzím ush shán;
Tú sáre jhúṭh mạbúdon se
Hai nipaṭ ạlíshán.

SATTÁNAWEWÁN ZABÚR.—3 Hissa.

L. M. Lovingkindness. New Sabbath.

Pák o ḳhush hone kí nasíhat.

1 Tum, jo Ḳhudá ke bande ho,
Sab sharr se kína rakhiyo!
Mahfúz hain pák logon kí ján:
Ḳhudá hai un ká nigahbán.

2 Jab un par áte hain sharír,—
Jab un kí karte we tahqír,—
Tab, sunke un kí munáját,
Bandon ko detá hai naját.

3 Jo Rabb ke pasandída hain,—
Jab un ke dil ranjída hain,

To núr ko wuh chamkátá hai,
Aur khushí dil men látá hai.

4 Alláh ke bande sádiqo!
Khudá kí bábat khush tum ho;
Us kí quddúsí karke yád
Hamd karo, abad ul ábád!

AṬHÁNAWEWÁN ZABUR.—1 HISSA.

L. M. Hinton. Park St.

Naját ke izhár ke liye Khudá kí sitáish.

1 Ab naye gít, Khudáwand ke,
Tum gáo, khusháwází se,
Ki us ne kí ajáib bát,
Aur záhir kí azím naját.

2 Pahle Yahúd ke darmiyán
Us ne dikhái apní shán;
Phir ummaton par záhir ho
Dikhlái apní rahmat ko.

3 Jo wáda kiyá aglon se,
So wafá kiyá Kháwind ne;
Sárí zamín ke tá kanár
Naját, Khudá kí, hai áshkár.

4 Pas khush ho, sárí sarzamín!
Bajá, khush hoke, barbat bín;
Buland áwáz se madh gá;
Gá nayá gít, Khudáwand ká;

AṬHÁNAWEWÁṈ ZABUR.—2 Hissa.

L. M. Duane St. Sabaoth.

Ḳhudáwand ke áne se ḳhush honá.

1 Sab ḳhushí karo, ḳhurram ho ;
Sur bándhke gáo, bháío !
Ḳhudáwand kí, jo hai bádsháh,
Tum, intizár se, dekho ráh.

2 Sunáo bájáoṉ ká sáz,
Aur karo ḳhushí kí áwáz,
Aur shor macháweṉ sab daryá ;
Sab gaugá kareṉ, ḳhushí ká.

3 Tál deweṉ nahr, naddíáṉ ;
Paháṛ bhí kareṉ ḳhushíáṉ ;
Ḳhudá ke áge ḳhurram ho
Sab sijda kareṉ Málik ko.

4 Ḳhudáwand, dekho, átá hai,
Sab dunyá ko jatátá hai :
Insáf wuh, sáre ạlam ká,
Ạdálat hí se karegá.

NINNÁNAWEWÁṈ ZABUR.—1 Hissa.

C. M. Lydia. Meriden.

Ḳhudá kí tạríf.

1 Ḳhudáwand kartá saltanat ;
Ab kámpe ḳhalqulláh :
Qarúbíoṉ ke darmiyán
Hai us kí ḳháss taḳhtgáh.

2 Saihún men wuh hai ạlíshán,
Sab khilqat se buland:
Ạzím o pák hai us ká nám;
Sab howen dahshatmand.

3 Dost rakhtá hai ạdálat ko;
Sidq, us ká, hai dawám;
Ạdálat o sadáqat ke
Hain us ke sáre kám.

4 Hai wuhí sab se bálátar!
Pas sijda karne ko
Tum us ke pánw kí chaukí par,
Ai bando! házir ho.

NINNÁNAWEWÁN ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. China. Hiding Place.

Khudá ká, ạdl o rahm se, apne logon men záhir honá.

1 Qadím men jo kalísiyá thí,
Kháss jagah thí, Khudáwand kí:
Us ne dikháyá apná háth
Músá, Hárún, Samuel ke sáth.

2 Nám lewá the, Yahowah ke;
We us se duạ mángte the;
The us kí khidmat men mashgúl,
Aur us ke húe we maqbúl.

3 Khudá logon ke bích men thá;
Háth un par thá, himáyat ká;
Jo milá unhen qaul qarár,
We us ke húe tábịdár.

4 Khudá un ke gunáhon ká,
Rahm se, bakhshnewálá thá;

Phir sazá dí sarkashon ko,
Ki us ká ạdl záhir ho.

5 Pas Rabb ko jáno ạlíshán,
Jis kí quddúsí hai aiyán:
Wuh ạdl karke hai gaiyúr,
Aur tau bhí rahm se bharpúr.

EK SAUWÁN ZABÚR.

C. M. Antioch. Christmas.

Ḳhudá kí sitáish.

1 Sitáish kar, Ḳhudáwand kí,
Ai sárí sarzamín!
Ịbádat karo, dil setí,
Sab bande mominín!

2 Gít gáte húe házir ho
Ḳhudáwand kí dargáh;
Rabb jáno tum Ḳhudáwand ko:
Yahowah hai Alláh!

3 Banáyá ham ko usí ne;
Ham us ke hain hargáh,
Aur us kí charágáh men ke
Ham bheṛ hain! Hamdulláh!

4 Tum shukr karte dáḳhil ho
Us kí dargáhon men:
Hán, házir ho ịbádat ko,
Ịbádatgáhon men.

5 Ki fazl hai, Ḳhudáwand ká,—
Nekí o rástí bhí;

Aur us ká rahm rahegá
Lá ákhir—abadí.

EK SAU PAHLÁ ZABUR.

C. M. Irish. Tabor.

Díndár ke ghar ká intizám.

1 Rahm aur adl kí tausíf
Main terí gáúngá ;
Khudáwandá ! terí táríf
Main kartá jáúngá.

2 Tú mere sáth nit rahá kar,
Ki dáná main hoún,
Ki, kámil dil se, apne ghar
Ká bandobast karún.

3 Jo terí ánkh men burá ho,
So karúngá main dúr ;
Aur kaj logon ke kámon ko
Na karúngá manzúr.

4 Sharíron kí áshnáí se
Na húngá main palíd ;
Dil apne kí magráí se
Main rahún nit baíd

5 Na chuglkhor, buland nigáh
Ki karún main bardásht ;
Khudbín jo hai, aur jhúth gawáh,
Na karún us kí dásht.

6 Jo mere ghar men rahtá ho,
So howe ímándár ;

Aur agar merá naukar ho,
To ho diyánatdár.

7 Dúr rahe mujh se dagábáz,
Na áwe mere ghar ;
Na karúngá main̠ kuchh liház
Jhúṭh kahnewále par.

8 Is tarah ghar ká bandobast
Main̠ karún̠, ai Ḳhudá !
Gharbár sab hon̠ ḳhudáparast,
Aur ghar Ḳhudáwand ká.

EK SAU DU'SRA' ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Bangor. Grafton.

Dukhí kí faryád.

1 Sun merí duạ́, ai Ḳhudá !
Na mun̠h tú mujh se moṛ ;
Merí faryád par kán lagá ;
Na dukh men̠ mujhe chhoṛ.

2 Waqt merá guzrá dhúán̠ sá ;
Ḳhushk húín̠ haḍḍián̠ ;
Pazhmurda dil hai, ạ́sí ká ;
Phir khạ́ná yád kahán̠ ?

3 Janglí ḥawásil kí misál,
Aur chugd sá húá hún̠ ;
Tan i tanhá hai merá hál ;
Main̠ goyá múá hún̠.

4 Aur mere dil ke andarún̠
Hai ḳhauf o ḍar apár ;

Phir mujh se karte bát zabún,
Dekh, dushman beshumár.

5 Main apne ánsú pítá hún,
Aur khátá hún main khák;
Pasthálí men main jítá hún;
Dil rahtá hai gamnák.

6 Apní pahlí bulandí se
Main girá nágahán;
Aur zor se, tere qahr ke,
Murjháí merí ján.

7 Par pusht dar pusht, Khudáwand! tú
Nit báqí rahegá;
Karegá mujhe phir khushrú,
Aur rahm bakhshegá.

EK SAU DU'SRA' ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Chapel St. Delacourt.

Yahúdíon kí ánewálí iqbálmandí.

1 Khush ho, Saihún ke farzando!
Ab áyá khush zamán;
Saihún par rahm karne ko
Khudá ká hai farmán.

2 Saihún ke khandaron ke dher
Aur khák se ham hain shád;
Wuh, shaukat se, uthegí pher,
Aur hogí phir ábád.

3 Saihún kí hogí jab támír,
Zamín ke bádsháh bhí,—
Aur qaumen hongín khauf pazír,
Khudá Taálá kí.

4 Apne muqaddas takht par se
  Wuh kartá hai nigáh;
Karáhne suntá, qaidí ke;
  Kholtá naját kí ráh.

5 Saihún men hai Ḳhudá ká nám;—
  Ham us ke shákir hon:
Naját ká us ká hai paiyám;—
  Ham us ke zákir hon.

6 Aur sárí qaum, aur mulk, aur zát,
  Jo hain, aur howengín,
Ḳhudá kí saná o sifát
  Sab milke gáwengín.

EK SAU DU'SRA' ZABU'R.—3 Hissa.

L. M. Anvern. Elparan.

Insán ká tabaddul aur Ḳhudá ki betabdíli.

1 Mubárak hai Ḳhudá ká nám;
Tá abad us ká hai dawám:
A'dmí to fání baná hai,
Par Ḳháliq kí na faná hai.

2 Zor merá ghaṭá játá hai;
Dukh ranj bhí mujh par átá hai;
Kyá kotáh merí zindagí;
Maut merí jald se áwegí.

3 Yahán se mujhe, ai Ḳhudá!
Na ádhí umr men uṭhá:
Rahm se dekh tú merá hál,
Ki pusht dar pusht hain tere sál.

4 Zamín kí biná tú hí ne
To ḍálí hai qadím hí se:

A'smán hai tere háth ká kám:
Phir us ká hogá kyá anjám?

5 Sab ạlam kí to faná hai;
Wuh ḳhákí—ḳhák se baná hai,
A'j aisá hai, kal waisá hai:
Tú nit jaise ká taisá hai.

6 Hain̲ tere sál láintihá;
Hál terá nahín̲ badlegá;
Aur terí pák kalísiyá bhí,
Ta abad, qáim rahegí.

EK SAU TI'SRA' ZABU'R.—1 Hissa.

L. M. Uxbridge. Duke Street.

Ḳhudá ká shukrána.

1 Khudáwand ko, ai merí ján!
Tú kah mubárakbád, har án;
Aur mere andar sab jo ho,
Le us ke nám muqaddas ko.

2 Khudáwand ko, ai merí ján!
Tú kah mubárakbád har án;
Tú us kí niạmaten̲ na bhúl;
Shukráne men̲ ab ho mashgúl.

3 Masíh kí ḳhátir se Alláh
Baḳhsh detá tere sab gunáh;
Aur dukh bímárí se tamám
Wuh tujhe detá hai árám.

4 Halákat se wuh terí ján
Bachátá hai, har ḳhauf kí án;

Sab dukh ká hai us pás ịláj ;
Fazl ká tujh par rakhtá táj.

5 Wuh detá hai sab achchhí chíz,
Jo rúh o badan ko ạzíz ;
Ki hotí hai tab terí ján,
Ụqáb kí mánind, nau jawán.

6 Ai mere dil, ai merí ján !
Ḳhudáwand ko, har dam, har án,
Tú kahe já mubárakbád,
Aur kar tạríf, ab'd ul ábád.

EK SAU TÍSRÁ ZABÚR.—2 Hissa.

11s. Hinton. Home.

Ḳhudá ká rahm.

1 Ḳhudáwand ká rahm hai kyá hí ạzím !
Wuh mihr se pur hai, rahím o karím ;
Ḳhudá Zú ul túl hai, Ġaffár o Ġafúr ;
Aur fazl o hilm se hai sadá mạmúr.

2 Jhunjhláná hai, us ká, na dáimí se ;
Aur sazá wuh detá, muláimí se ;
Na kartá sulúk wuh mutábiq i gunáh ;
Masíhá kí ḳhátir baḳhsh detá Alláh.

3 Jis tarah se úpar hai phailá ásmán,
Niháyat buland aur be hadd o páyán ;—
Us tarah se us ká hai rahm un par,
Ki jin ke diloṉ meṉ Ḳhudá ká hai ḍar.

4 Aur jaise ki púrab hai pachchhim se dúr,
Wuh waise dúr kartá hamáre qusúr :
Jis tarah báp beṭoṉ par hotá halím,
Us tarah wuh apnoṉ par hotá rahím.

5 Wuh jántá hai ádmí, ki khák hai aur dhúl;
Hai mánind wuh ghás ke,—hai jangal ká phúl;
Wuh subh ko phúltá,—phir áí jab shám,
To koí na jántá hai us ká muqám.

6 Khudáwand kí rahmat hai ab'd uz zamán,
Un sab par, jo hote hain us se tarsán:
Aur un par jo mánte hain us ke ahkám,
Hai rahm o sidq, us ká, dáim mudám.

7 Khudáwand ásmán hí par hai takhtnishín,
Takht, us ká, hai qáim, rást us ká áín;
Aur us kí bádsháhat ká hál o iqbál
Hai sab par musallit, aur biná zawál.

EK SAU TÍSRÁ ZABÚR.—3 Hissa.

C. M. Coronation. Ashley.

Khudá ko mubárakbád kahná.

1 Ásmán ke takht par hai Khudá,
Bádsháhon ká Bádsháh:
Ásmán, zamín par, jitne ho,
Sab us ke ho maddáh.

2 Qádir firishto! us kí bát
Tum sunke mánte ho:
Khudáwand ko tum, mere sáth,
Mubárakbád kaho.

3 Ai khidmat karnewálo tum,
Jo us ko mánte ho,—
Sab lashkaro! Khudáwand ko
Mubárakbád kaho.

4 Ai sab makhlúq, har jagah men!
Khudá kí hamd karo:

Mubárakbád kah, merí ján!
Tú bhí, Ḳhudáwand ko.

EK SAU CHAUTHÁ ZABÚR.—1 Hissa.

11s. Hinton. Portuguese Hymn.

Ḳhilqat se Ḳhudá kí buzurgí záhir.

1 Ḳhudáwand kí hamd kar tú, ai merí ján!
Ḳhudá i azím ká tú ho sanáḳhwán;
Ki izzat, jalál ká, hai us ká libás:
Pas adab se á tú Ḳhudáwand ke pás.

2 Wuh núr ko pahintá hai jaise poshák;
Aur parde kí mánind phailátá aflák;
Aur ḳháss báláḳháne, aur masnad ká ghar
So qáim wuh kartá hai pánion par.

3 Wuh badlí ko jántá hai markab taiyár;
Aur hawá ke bázú par hotá saiyár;
Firishton ko rúhen banátá wuhí,
Aur jaltí ág ḳhidmatguzáron ko bhí.

4 Zamín us kí biná par ṭhahrí mazbút;
Be jumbish wuh rahtí, bahál o sabút:
Ḳhudáwandá! ḳhilqat hai terí ajíb;
Kám terá azím, aur zát terí muhíb!

EK SAU CHAUTHÁ ZABÚR.—2 Hissa.

11s. Munir. Home.

Túfán o daryá se Ḳhudá kí buzurgí záhir.

1 Zamín par jab bhejá thá tú ne túfán,—
Gahráon ko ḍhámpá, paháṛ o maidán,—

Ḳhudáya! tab kiyá thá apná izhár;
Aur qudrat ko, apní, bhí kiyá áshkár.

2 Phir ghuṛkí se, terí hí, bhágá daryá;
Paháṛ o maidán phir dikhái diyá;
Samundar kí hadden tab bándh tú ne dín;
Ki phir wuh zamín ko ḍubáwe nahín.

3 Phir nahren to bahtín, paháṛon se ho,
Aur pání pilátín sab jánwaron ko;
Parinde basere banáte ás pás;
Ḍál ḍál par chahch'háte, aur karte hain bás.

4 Phir ḳháss bálákhánon se ḳhushk zamín par
Rabb pání barsátá—zamín hotí tar:
Ján saktá hai kaun terí ḳhúbí ká hál?
Zamín tere rahm se hai málámál.

EK SAU CHAUTHA' ZABU'R.—3 Hissa.

L. M. Duke Street. Uxbridge.

Ḳhilqat se Ḳhudá kí gúnágún buzurgí záhir.

1 Insán haiwán ko jo darkár,
Sab detá hai Parwardigár;
Ḳhurák kí sab zarúríát
Ugátá hai wuh, bá ifrát.

2 Roṭí jo sab ko hai zurúr,—
Aur ḳhushí ko zaitún, angúr,—
Hán, ḳhur o ḳhushí ká sámán,—
Ḳhudá se pátá sab jahán.

3 Khet, bág, maidán sab hare hain;
Sáre daraḳht ras bhare hain;
Lubnán ke saro, bág, gulzár,
Peṛ, phúl, aur phal kí kyá bahár?

4 Phir darakhton ke darmiyán
Hain parindon ke áshiyán;
Aur jangal, mánd, pahár, aur gár
Chhipáte hain janglí jándár.

5 Chamkátá chánd ko Rabb; kyá khúb!
Phir súraj jántá já i gurúb;
Aur rát men hotá jab andhkár,
Sair ko nikalte tab jándár.

6 Sherbachche, páne ko ahár,
Garajke dhúndhte hain shikár;
Pau phatte, karne ko árám,
Phir játe hain apne maqám.

7 Insán tab jáke kartá kám,
Aur mihnat kartá hai tá shám:
Khudáyá! sab ká tú Muníb,
Aur tere kám sab hain ajíb.

EK SAU CHAUTHA' ZABU'R.—4 Hissa.

11s. Portuguese Hymn. St. Michael's.

Parwardigárí se Khudá kí buzurgí záhir.

1 Khudáyá! kám tere hain kyá hí ajíb!
Sab dunyá ká tú hai jalálí Muníb;
Hai hikmat se baná, aur hai pur jamál:
Zamín terí khúbí se hai málámál.

2 Samundar kyá bará aur chaurá ajíb;
Jándáron se bhará, ajíb o garíb;
Khel rahí hain usí men machhlíán bhí;
Aur chaltí hain usí men kishtíán bhí.

3 Tú mutthí ko kholtá—sab lete khurák;
Tú munh ko chhipátá—sab hote halák;

Insán o haiwán ko tú kartá hai ser,
Aur un ko nafíson se letá hai gher.

4 Tú apná dam bhejtá—we hote maujúd;
Dam un ká pher letá—we hote nábúd;
Sab kahín jalál terá hotá áshkár:
Ḳhudáyá! tú sab ká hai Parwardigár.

ÉK SAU CHAUTHÁ ZABÚR.—5 Hissa.

11s. Home. Flint.

Ḳhilqat se Ḳhudá kí buzurgí záhir.

1 Guzartá, badaltá sab ḳhilqat ká hál;
Hai báqí, tá abad, Ḳhudá ká jalál:
Ḳhudá ká jalál hai jahán ká matlúb,
Ki us kí sab sanaaten nek hain aur ḳhúb.

2 Bhúndol se dikhátá hai apní majál;
Wuh dekhtá zamín par,—tab hotí bhaunchál;
Pahár ko wuh chhútá,—we phatte ba shor,
Aur átash aur dhúán ugalte ba zor.

3 Jab talak zamín par main karúngá bás,
Main karúngá tab tak Ḳhudá kí sipás;
Main rahúngá baná bhí us ke huzúr;
Ḳhudáwand se húngá main sadá masrúr.

4 Zamín par se faná hojáwen badkár;
Ḳhabíson ká rahe na kuchh bhí ásár;
Mahmúd o mubárak hai sadá Alláh:
Sab us kí táríf karo! Hallilúyáh!

EK SAU PA'NCHWA'N ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Alexandria. Chesterfield.

Khudá apne logon ká háfiz.

1 Khudá ká shukr sab karen,
Aur lewen us ká nám;
Bayán ham karen logon men
Us ke ajáib kám.

2 Qadímí us ká ahd thá,
Aur ab tak hai bahál;
Ki pusht dar pusht ke liye hai
Wuh ahd lázawál.

3 Jo kiyá Abirahám ke sáth,
Aur us kí nasl se,—
Sab qaumen hotí hain sharík
Ahd men, barkat ke.

4 Rabb bolá, "Terí nasl se
Mubárak hai jahán;
Mírás men un ko bakhshúngá
Khushnumá mulk Kan'án."

5 Pardesí ho, shumár men kam,
Thí pahle qaum Yahúd;
Tau bhí we yád nit rakhte the
Kan'án ko—mulk mauúd.

6 We qaumon men to phirte the,
Ajnabí, par mahfúz;
Rabb un ke dushman dántá thá;
We rahte the mahzúz.

7 "Chhúe mere masíhon̲ ko,—
Main̲ sazá detá hún̲;
Satáwe mere nabí jo,—
Main̲ badlá letá hún̲."

8 Pas ádamzádo! ḳhauf karo;
Ḳhudá se ho tarsán:
Apne bande ká háfiz hai
Ḳhudáwand, har zamán.

EK SAU PÁNCHWÁN̲ ZABÚR.—2 Hissa.

C. M. Mear. Melody.
Ḳhudá apne logon̲ ká háfiz.

1 Firaún Ḳhudá ke bandon̲ ko
Jis waqt satátá thá,
Ḳhudá ne, sazá dene ko,
Músá ko bhej diyá.

2 Misr ke log aur sháh i sharír
Na rahen̲ behayá;
Par apne dil men̲ jánen̲, haqq,
Yahowah hai Ḳhudá.

3 Us ne táríkí bhejí jab,
To sab andherá thá:
Lahú banáyá sab daryá,
Ki ḳhún bahuterá thá.

4 Zamín ne menḍuk ugle ḍher;
We ghuse tab ghar ghar;
Aur makkhíán̲ bhí, kasrat se,
Phail gaín̲ sarbasar.

5 Phir ole barse, shiddat se;
Ág bhaṛkí bhí, ba zor;

Barbád tab húe khet aur bág ;
Peṛ ṭúṭe tab, ba shor.

6 Phir ṭiḍḍíán us ke hukm se
Uṛ áín beshumár ;
Zamín kí sabzí khá gaín ;
Sab ádmí húe ḳhwár.

7 Firishta rát men mártá thá
Sáre pahlauṭhon ko :
Ghar ghar tab áh wáwailá thá,
Ki aisí áfat ho.

8 Ḳhudá in sab baláon se
Yih záhir kartá thá,
Ki baní Isráel jo hain,
Main un ka hún Ḳhudá.

9 Pas ádamzádo ! ḳhauf karo ;
Ḳhudá se ho tarsán :
Apne bandon ká háfiz hai
Ḳhudáwand, har zamán.

EK SAU PÁNCHWÁN ZABÚR.—3 Hissa.

C. M. Chester. Henry.

Ḳhudá apne logon ká háfiz aur Parwardigár.

1 Jab Misríon ke qabze se
Yahúdí chhúṭe the,
Tab mál se hoke málámál
We nikle ḳhushí se.

2 Yahowah un ká rahbar thá ;
Chaláyá, hilm ke sáth ;
Panáh ke liye un par thá,
Har jagah, us ká háth.

3 Ág ke satún se, rát ke waqt,
Roshní chamkátá thá;
Aur din ko, sáya karne ko,
Satún thá, badlí ká.

4 Ásmán se, un ke kháne ko,
Mann unhen miltá thá:
Nishán, Masíh ká, thá wuh mann—
Hayát kí roṭí ká.

5 Chaṭán ko chírá;—kasrat se
Tab pání uchhlá thá;
Wuh bahá, mánind nahr ke,
Aur un ke sáth rahá.

6 Chaṭán maslúb Masíhá kí,
Dekho, nishání hai:—
Sab apne mominon ká wuh
Hayát ká pání hai.

7 Kanaán kí qaumon kí zamín
Khudá ne unhen dí:
Árám ko we pahunche the;
Khushwaqtí un kí thí.

8 Pas ádamzádo! khauf karo;
Khudá se ho tarsán:
Apne bandon ká háfiz hai
Khudáwand, har zamán.

EK SAU CHHAṬHÁN ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. Monmouth. Winchester.

Khudá kí tárif.

1 Shukr karo, Khudáwand ká;
Kaho, Mubárak hai Khudá!

Hai us kí rahmat abadí;
Táríf karo, Khudáwand kí.

2 Terí karámaton ká hál
Kaun ádmí jáne, ba kamál?
Kaun terí barí rahmat ká
Shukr aur hamd kar sakegá?

3 Jo tere hukmon se hain shád,—
Aur rakhte hain we unhen yád,—
Durust o rást hai jin kí chál,—
We bande hain mubárak hál.

4 Jo rahm kiyá bandon par,
Khudáyá! yád tú use kar;
Tú usí apne rahm se
Mujh ásí ko naját bhí de.

5 Main tere barguzídon kí
Khushwaqtí dekhún, dil setí;
Aur pákar tujh se pák mírás
Main karún terí nit sipás.

EK SAU CHHATHÁN ZABÚR.—2 Hissa.

C. M. Arlington. Balerma.

Baní Isráel kí tambíh aur muáfí.

1 Khudá kí ráh men sab insán
Hain kaise beqarár:
Hat gae baní Isráel
Khudá se, bárambár.

2 We dekhke bare muájizát
Khudá ke tábi the;
Phir jaldí bhúle sárí bát,
Aur kurkurá rahe.

3 Ab tábidár ho kháte the
We mann ásmání ko;—
Rabb kí táríf kar píte the
Chatán se pání ko:—

4 Aur phir Khudá ko we shitáb
Gussa diláte the;
Tab un ko diyá sakht azáb
Khudá ne, gusse se.

5 Unhon ne jis waqt tauba kí,
Tab húá Rabb rahím;
Phir apne qaum kí khabar lí,
Ba pás i qaul qadím.

6 Ganímon kí mukhálifat
Us ne nábúd kar dí,
Aur apní qaum kí tarbíat
Us ne har hál men kí.

7 Pas, sáre Isráelío!
Khudá men khush raho;
Aur milke, ai Masíhío!
Tum sab Ámín kaho.

EK SAU SÁTWÁN ZABÚR.—1 Hissa.

8s and 7s. Bavaria. Greenville.

Khudá apne bandon ká khabargír.

1 Karo sab shukrguzárí
Tum, rahím Khudáwand kí;
Us kí rahmat aur muhabbat
Az'lí hai aur abadí:

Jo jo dushmanon ke háth se
Bachke húe hain khalás,
Sáre dil o ján se karen
We Khudáwand kí sipás.

2 Baní Isráel jab chhúte
Misríon kí qaid men se,
Bayábán men, muddat talak,
We tab phirá karte the;
Biná shahr—biná nahr,—
Bhúkhe, p'yáse, beárám,—
Badan, ján ká, dukh uṭháke
Mánda húe we tamám.

3 Tab Khudáwand ko pukárá;
Us ne unhen dí naját,
Sídhí ráh unhen chaláyá,
Un kí khabar lí din rát:
Phir Kanaán kí khush zamín men
Ákhirash pahuncháyá bhí;
Beárámí, dukh, taklíf se
Unhen yún makhlasí dí.

4 Yún Shaitán kí qaid se chhúṭke
Ham Masíhíon ká hál
Waisá hai; ki yihí dunyá
Ṭhík ek jangal kí misál:
Khur o posh Khudáwand bakhshtá;
Khatron se bachátá hai;
Ráh chalátá wuh gumráh ko,
Aur bihisht pahunchátá hai.

5 Kásh, ki sáre baní ádam
Gáwen pák Khudá ká nám!

Kásh, ki dil se sab saráhen
  Us ke sab ajáib kám!
Us kí ham sitáish karen,
  Ki wuh rást hai aur rahím:
Us ká fazl hai tá abad;
  Hán, Khudáwand hai karím.

EK SAU SA'TWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Dresden. Greenwich.

Gunáh o táríkí se riháí páne ke liye Khudá kí táríf.

1 We jo Khudá ke hukmon se
Pahle sarkashí karte the,—
Gunáh kí qaid men the láchár,—
Táríkí men the giriftár,—
Jab un ká hál thá ijz ká,—
Aur koí madadgár na thá,—
So yád rakhen yih bhárí bát,
Ki kaise húí hai naját.

2 We bipat men kalapte the,
Aur, beárám, tarapte the;
Pukárá tab Khudáwand ko,—
Hamárí jald riháí ho!
Sakht qaid men se tab chhúte we,
Aur us andher kí ghátí se;
Tab túte sab gunáh ke band,
Aur húá un ká dil khursand.

3 Tum sab, jin par yih bítá ho,
Khudáwand kí táríf karo:
Sab gáo us ká nám muhíb;
Saráho us ke kám ajíb;

Ḳi us kí rahmat, az qadím,
Sab bandon̲ par hai kyá ạzím!
Kaho, ai sáre ádamzád!
Ḳhudáwand ko mubárakbád!

ÉK SAU SÁTWÁN̲ ZABÚR.—3 Hissa.

L. M. Proctor. Quito.

Samundar par Ḳhudá kí qudrat ká záhir honá.

1 Samundar par jo chaltá ho,
Dekhtá Ḳhudá kí qudrat ko;
Jo kishtíon̲ par hain̲ sawár,
So dekhte us ke ạjab kár.

2 Ḳhudá ká nikle jab farmán,
Zor shor se átá hai túfán;
Uṭhákar maujen̲ beshumár
Daryá ko kartá beqarár.

3 Maujen̲ jaház uṭhátí hain̲;
Phir gahre men̲ girátí hain̲;
Jaházíon̲ ko ḍhámptí hain̲,
Dekh, un kí jánen̲ kámptí hain̲.

4 Badmast ke taur we phirte hain̲;
Aur áge píchhe girte hain̲;
We girte paṛte hain̲ nirás,
Aur játe hain̲ un ke hawáss.

5 Ḳhudá par rakhke ịatiqád,
We us se karte hain̲ faryád;
Jald suntá hai wuh un kí bát,
Aur unhen̲ detá hai naját.

6 Wuh thámtá hai mauj o túfán;
Khush kartá sab ke dil o ján;
Jaház ko kol men látá hai;
Salámat se pahunchátá hai.

7 Tum sab, jin par yih bítá ho,
Khudáwand kí táríf karo;
Tum gáo sab Khudá ká nám,
Aur us ke sab ajáib kám.

EK SAU ÁTHWÁN ZABÚR.

L. M. Antigua. Rothwell.

Khudá kí táríf, aur bachne kí darkhwást.

1 Taiyár hai dil, Khudáwanda!
Shaukat ke sáth main gáúngá:
Ai bín o barbat,—dil o ján!
Sawere jág, aur kah Subhán!

2 Logon ke bích men, ai Khudá!
Main terá shukr karúngá:
Terí táríf, ba dil o ján,
Karúngá, qaum ke darmiyán.

3 Ki terí rahmat sabhon par
Ásmánon se hai bálátar;
Terí amánat qáim hai,—
Ásmán zamín par dáim hai.

4 Ásmánon par hai terá takht;
Sab tere bande hain nekbakht:
Kalísiyá men, zamín bhí par
Terá jalál hai jalwagar.

5 Bádsháhaton ke ai sháho!
Tum sab Alláh ke tábi ho:
Saihún hai us kí saltanat;
Yih us kí hai muháfizat.

6 Jo yún ham húe sarfaráz,—
Kyá ab tú ham se hai náráz?
Kyá apná munh chhipáwegá?
Rabb! hamen na bacháwegá?

7 Tú ab hamárí madad kar;
Bakhsh hamen fath dunyá par;
Ki tere zor se, ai Alláh!
Kalísiyá kí hai nit panáh.

EK SAU NAWA'N ZABU'R.

L. M. Bath. Charleston.

Masíh ká gamzada aur gamkhor honá.

1 Merí sitáish ke Khudá!
Takht terá hai buzurgí ká:
Gar kufr bakte hon haríf;
Main terí kartá hún táríf.

2 Jis waqt Masíh mujassam ho
Zamín par thá, bacháne ko,
Tab, us kí zidd men, jhúth gawáh
Tuhmat lagáte the har gáh.

3 Garchi wuh duá kartá thá,—
Nekí ke iwaz badí ká
Mukhálif badlá dete the,
Aur us par lánat kar rahe.

4 Us ke mukhálif hasad se
Masíh ko ízá dete the;
Par wuh yih duá mángtá thá,
"Khudáyá! unhen muáf farmá!"

5 Khudáwand! mujh par rahm kar,
Ki tere naqsh i qadam par
Main umr bhar yih chál chalún,
Ki dushman ko bhí pyár karún.

EK SAU DASWÁN ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Leyden. Vanhall's.

Masíh ká Bádsháh honá.

1 Qaul kiyá hai Yahowah ne
Masíhá apne Beṭe se,
Ki "Baiṭh tú mere dahne háth,
Aur takhtnishín ho mere sáth.

2 "Jitne jo tere hain adú,
Sab howenge sharminda rú;
We tere pánw kí chaukí ho
Jánenge terí qudrat ko.

3 "Saihún men se, dekh, asá sá,
Injíl ká kalma niklegá;
Tab sab logon ke darmiyán
Tú, shán se, hogá hukmrán.

4 "Tab terí ummat ímándár,—
Pákízagí se zínatdár,—
Deregí terí bandagí,
Aur apní nazren láwegí.

5 "Shabnam kí tarah, fajr kí,
Terí aulád tab howegí;
Qaumon̲ ke bích men̲ beshumár
Tab honge tere tábidár."

EK SAU DASWÁN̲ ZABÚR.—2 Hissa.

C. M. Immortality. Mt. Pleasant.

Masíh ká Káhin honá.

1 Ḳhudá ne qasam kháí hai,
Aur na pachhtáwegá;—
Masíh kí jo kahánat hai,
So hai láintihá.

2 Malik i sidq ke taur par
Wuh káhin dáim hai;
Ḳhudá ke taḳht par sarfaráz
Wuh sadá qáim hai.

3 Wuh apnon̲ kí shafáat kar
Gunáh baḳhshinda hai;
Wuh mominon̲ ká káhin ho
Hamesha zinda hai.

4 Ḳhudáwand us ko dewegá
Qaumon̲ par iḳhtiyár;
Aur jitne bhar muḳhálif hain̲,
Tab honge ḳhwár láchár.

EK SAU GYA'RAHWA'N ZABU'R.—1 H.

L. M. Rothwell. Exultation.

Khudá kí taríf.

1 Terí sitáish, ai Khudá!
Main, sáre dil se, karúngá,
Rástbázon kí jamáat men,
Aur I'sá kí itáat men.

2 Buzurg hain us ke sáre kám,
Ajíb aur álíshán tamám;
Jo un kí karte hain tahqíq,
So unhen páte hain amíq.

3 Sadáqat, jo Khudáwand kí,
So kámil hai aur abadí;
Aur rahm bhí, Khudáwand ká,
Behadd hai aur láintihá.

4 Jo us se rahte hain tarsán,
So kháná páte hain har án:
Kyá wuh, jo hai rahím Khudá,
Apne bandon ko bhúlegá?

5 Fazl ká ahd, jo qadím,
Yád rakhtá hai Khudá rahím;
Wuh sadá rahtá un ke pás,
Aur detá hai ab'dí mírás.

EK SAU GYÁRAHWÁṈ ZABÚR.—2 H.

L. M. Brewer. Ṣuccoth.

Ḳhudá ke kám o ahkám kí táríf.

1 Kyá Rabb ke kám kí hálat hai?
Haqíqat aur ạdálat hai;
Aur us ke sáre pák ahḳám
Yaqíní haiṉ, aur rást tamám.

2 Unheṉ ạdl o rástí se
Dekh, kiyá hai Ḳhudáwand ne;
Un kí bunyád hai azalí;
Dawám hai un ká abadí.

3 Apne ạhd par qáim ho
Ḳhudá ne apne logoṉ ko
Áp bhejí hai naját ạjíb:
Nám us ká hai quddús, muhíb.

4 Dánish kí kyá hai ibtidá?
Wuh ḳhudátarsí hai bajá:
Jo us ke rahte árzúmand,
So haiṉ haqíqí dánishmand.

EK SAU BÁRAHWÁṈ ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. Duke St. Shoel.

Nekoṉ aur saḳhioṉ kí nekbaḳhti.

1 Kyá hí nekbaḳht hai wuh insán,
Ḳhudáwand se jo hai tarsán,

Jo us kí ráh par khurram ho,
Aur máne us ke hukmon ko.

2 Mubárak us kí hai aulád;
Zamín par honge we ábád;
Us kí sadáqat hai mashhúr;
Wuh mihrbání se mámúr.

3 Auron par kartá nekíán;
Sakháwat hai us ke yahán;
Garíb ko qarz wuh detá hai,
Aur deke pher na letá hai.

4 Auron ke ghar jo hon tárík,—
Núr hai nek ádmí ke nazdík:
Auron ke dil men dahshat ho,—
Khudá bachátá nekon ko.

5 Nekbakht wuh rahtá umr bhar:
Phir dunyá se kúch karne par
Yádgárí, sádiq sakhí kí,
Hamesha baní rahegí.

EK SAU BA'RAHWA'N ZABU'R.—2 Hissa

C. M. Ortonville. Piety.

Nekon aur sakhion kí nekbakhtí.

1 Mubárak hotá sádiq mard—
Auron ká madadgár;
Garíb ká hotá wuh hamdard,
Nek kámon se gulzár.

2 Wuh burí khab'ren sunte hí
Na hogá hirásán,
Ki sab ummaid jo hai us kí,
Khudá par hai har án.

3 Sábit qad'mon̲ se chaltá hai,
Niḍar aur ḳhushnigáh :
Jo us kí zidd nikaltá hai,
So hogá rúsiyáh.

4 Ǫaríbon̲ men̲, saḳháwat se,
Wuh bánṭtá hai ḳhairát :
Wuh nekí karke hai neknám,
Hall kartá mushkilát.

5 Us men̲, gar kuṛhte hon̲ sharír,
Nit ḳhushaḳhláqí hai :
Us kí sadáqat kí tásír
Tá abad báqí hai.

EK SAU TERAHWÁN̲ ZABUR.

C. P. M. Rapture. Carparthus.

Ḳhudá kí táríf.

1 Tum jo Ḳhudá ke bande ho,
Us kí dargáh men̲ házir ho ;
Karo us kí táríf :
Mubárak howe us ká nám !
Tum karo, ab aur har aiyám,
Ḳhudáwand kí tausíf.

2 Mamdúh hai us ká nám beshakk :
Púrab se leke pachchhim tak
Rabb sab se bálá hai :
Ásmánon̲ se wuh hai buland ;
Ham sab hain̲ us ke hájatmand :
Wuh Haqq Taálá hai.

3 Kaun mánind hai Ḳhudáwand ke;
Jo sabhon par nigáh kare;
Aur jo garíbon ko
Ḳhák men se bhí uṭhátá hai,
Sháhzádon sáth biṭhlátá hai,
Ki un kí qadr ho?

4 Phir be chirág hai jis ká ghar,
Ḳhudá má báp ke mángne par
Bhí detá wáris ko:
Pas dunyá ke sab ádmío!
Ḳhudá kí saná men kaho,
Ki Hallilúyáh ho!

EK SAU CHAUDAHWÁN ZABUR.

L. M. Migdol. Trell. Luton.

Baní Isráel kí rihái men Ḳhudá ká zuhúr.

1 Jab Misríon kí qaid men se
Log Isráel nikalte the,
We Rabb ko jánte the Bádsháh,
Aur Bait ul quds us kí taḳhtgáh.

2 Samundar chirá:—aisí bár
Log chale, súkhe pánw, us pár:
Phir ulṭí bahí Yardan bhí,
Ki ráh ho, un ke chalne kí.

3 Pahár aur ṭíle kámpte the;
Chhalángen márín, ḳhushí se:
Síná pahár bhí hiltá thá,
Ki qaum men házir thá Ḳhudá.

4 Samundar, kyún tú chir gayá?
Kyún ulṭá bahá, ai daryá?
Paháṛo, tum kis sabab se
Is tarah hilte kámpte the?

5 Ḳhudá Taálá házir thá,
Sab ḳhilqat ká jo hai Ḳhudá:
Daryá, paháṛ, hán, sab jahán
Ḳháliq ke sámhne ho larzán.

6 Wuh bijlí ko kaundhátá hai;
Patthar ko hauz banátá hai:
Túfán aur ág, daryá kí dhár
Ḳhudá ke hain farmánbardár.

EK SAU PANDRAHWÁN ZABÚR.—1 H.

P. M. Ps. 115. Savannah.

Ḳhudá kí táríf aur buton kí tahqír.

1 Hamáre nám ko nahín, ai Ḳhudá!
Par tere nám ko ho jalál sadá:
Tú wafá, aur barhaqq hai, aur rahím:
Alláh! tú sab ká Ḳháliq hai azím.

2 Ab butparast kis liye ṭhaṭṭhe men,
"Ḳhudá tumhárá kahán hai?" kahen?
Ásmán par tú hai Wájib ul wajúd;
Jo tú ne cháhá, húá so maujúd.

3 Butparaston ke but hain sab butlán;
We ádmíon kí hain dastkáríán—
But, sone rúpe ke—makrúh hargáh—
Patthar ke dew, aur maṭṭí ke iláh!

4 Munh rakhte we, par nahín bolte hain;
Háth rakhte bhí, par na ṭaṭolte hain;

Áṉkh rakhke we na dekhte lakhte haiṉ;
Na sunte, garchi kán bhí rakhte haiṉ.

5 Na bolte, chálte, karte, dharte haiṉ;
Kaṭáe kaṭte, báre barte haiṉ;
Butoṉ ke kárígar, but ke nazír,
Behúda haiṉ, be ạql, aur haqír.

6 Par tum jo Haqq Ḳhudá ko mánte ho,
Tum us par nit bharosá kar raho:
Tumhárí ḍhál wuh hai, aur madadgár,
Mubárak haiṉ Ḳhudá ke parastár.

EK SAU PANDRAHWÁṈ ZABÚR.—2 H.

7s and 6s. Horeb. Zira.

Ḳhudátarsoṉ ko mubárakbádí dená.

1 Ḳhudá ke barguzído!
Ho us ke ummedwár;
Rabb hai tumhárá sipar,
Panáh, aur madadgár:
Ai sáre ḳhudátarso!
Ḳhudá hai ummedgáh;
Us par bharosá rakho:
Mubárak hai Alláh!

2 Ḳhudá ne fazl karke
Ab ham ko kiyá yád,
Aur hameṉ barkat deke
Bhí dil ko kiyá shád:
Jitne jo ḳhudátars haiṉ—
Chhoṭoṉ aur baṛoṉ ko—
Ḳhudáwand barkat degá:
Saihún mubárak ho!

3 Tumháre farzandon ko,
Aur tum ko jitne ho,
Muhabbat se, bakhshegá
Wuh firáwání ko:
Hán, wuh jo sab ká Kháliq—
Khudá rahím karím,
Wuh tum ko barkat degá:
Karo us kí tázím!

EK SAU SOLAHWÁN ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. Hingham. Pilesgrove.

Dukh o maut se bachne ke liye Khudá kí tárif.

1 Khudá ko pyár main kartá hún;
Main us kí saná kar rahún,
Ki suná merí zárí ko,
Aur dekhá dilafgárí ko.

2 Ki dhare merí taraf kán;
Pas jab tak mujh men rahe ján,
Tab tak main lúngá us ká nám,
Ki mujh ko diyá hai árám.

3 Dukhon ne mujh ko gherá thá;
Aur maut ká dar bahuterá thá;
Sakht gam men hokar giriftár
Áh kartá thá main beshumár.

4 Jab main ne liyá terá nám;
"Khudáyá! mujhe de árám!"
Tab mujh par húá tú rahím,
Ki terá fazl hai azím.

5 Ḳhudá, jo sab ká nigahbán,
Us kí táríf kar, merí ján !
Main past hojákar thá láchár:
Wuh húá merá madadgár.

EK SAU SOLAHWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

C. M. Laight St. Lydia.

Dukh o maut se bachne ke liye Ḳhudá kí táríf.

1 Ab shukr bhej, ai merí ján !
Ḳhudáwand kí dargáh,
Jo tujh par kiyá hai ihsán;
Mubárak hai Alláh !

2 Pahunchí maut kí naubat thí;
Ján se háth dhotá thá;
Dhundhláí áí ánkhon kí;
Zár zár main rotá thá.

3 Par maut se bachí merí ján:
Ḳhudáwand ke huzúr
Main áge húngá ḳhirámán,
Aur karúngá surúr.

4 Jab merá dil ghabrátá thá,
Aur thorá thá ímán,
Tab náummed ho kahtá thá,
"Hain jhúṭhe sab insán !"

5 Ab khushí se phir boltá húṉ;
I'mán hai phir bahál:
Ab main manádí kar rahúṉ,
Ki ján hai nau nihál.

EK SAU SOLAHWA'N̠ ZABU'R.—3 Hissa.

C. M. Broomsgrove. Lanesborough.

Ḳhudá ke liye shukrguzári.

1 Sab niạmaton̠ ke ịwaz men̠,
Jo tú ne mujhe dín̠,
Ḳhudáwandá! main̠ kyá deún̠,
Jo itní mihr kí?

2 Naját ká p'yála, ai Ḳhudá?
Main̠ ab uṭháúngá,
Aur terá hí muqaddas nám,
Dil se, pukárúngá.

3 Pák nazren̠ adá karne ko
Sabhon̠ ke rúbarú,
Main̠ tere ghar men̠ jáúngá:
Ho merá hámí tú!

4 Sab bande tere hain̠ ạzíz,
Naját se ghere hain̠:
Phir garán̠qadr un kí maut;
We sadá tere hain̠.

5 Mubárak tere bande hain̠;
Main̠ bhí mubárak hún̠;
Main̠ jáke apní nazron̠ ko,
Jald se, adá karún̠.

EK SAU SATTRAHWÁṈ ZABUR.

C. M. Antioch. Rineton.

Ḳhudá kí sitáish.

1 Ai sárí qaumo, jitne ho!
Ḳhudá kí ho maddáh;
Us kí sitáish tum karo,
Aur gáo Hamd i Iláh!

2 Ki us kí rahmat qáim hai,—
Na kabhí ṭalegí;
Aur us kí wafá dáim hai,—
Tá abad rahegí.

EK SAU AṬHÁRAHWÁṈ ZABUR.—1 H.

S. M. Silver St. Clapton.

Ḳhudá kí táríf.

1 Shukr aur saná ho
Málik Ḳhudáwand kí,
Ki us kí mihr sab par hai,
Aur rahmat abadí.

2 Ab kahe Isráel,
Jo qaum Ḳhudáwand kí,
Ki us kí mihr sab par hai,
Aur rahmat abadí.

3 Ab sáre ḳhádim i dín
Is bát ko kaheṉ bhí,
Ki Rabb kí mihr sab par hai,
Aur rahmat abadí.

4 Háṉ, sáre khudátars
Yih kaheṉ, dil setí,
Ki Rabb kí mihr sab par hai,
Aur rahmat abadí.

EK SAU AṬHÁRAHWÁṈ ZABÚR.—2 H.

C. M. Peterborough. Lutzen.

Insán par nahíṉ, lekin Khudáwand par, bharosá rakhná.

1 Tangí ke waqt is ájiz ne
Rabb kí duháí dí ;
Tab us ne mujh ko, rahm se,
Bakhshí kushádagí.

2 Khudá jo merí taraf ho,
To maiṉ na ḍarne ká :
Insán, jo merá dushman ho,
Merá kyá karegá ?

3 Khudáwand, merá madadgár,
Bacháwegá shitáb :
Jo dushman howeṉ beshumár,
Maiṉ húngá fathyáb.

4 Bharosá, sab insánoṉ ká,
Láhásil hai zarúr :
Tawakkul Rabb par hai bajá,
Tasallí se mámúr.

5 Sab dushman mujh se honge dúr ;
Maiṉ húṉ Khudá ke háth :
Wuh merí izzat, merá núr,
Aur merí hai naját.

EK SAU AṬHÁRAHWÁṈ ZABÚR.—3 H.

L. M. Ward. Lovingkindness.

Bímárí o maut se bachne ke liye Ḳhudá kí shukrguzárí.

1 Ḳhudá jo kartá hai tambíh,
Bandoṉ kí us se hai tashíh:
Dukh bejhke wuh rolátá hai;
Phir píchhe gít gawátá hai.

2 Maut o hayát hai us ke háth;
Bachátá hai wuh, hilm ke sáth;
Wuh kartá hai baháduri;
Dikhátá hai mardánagí.

3 Bacháyá hai Ḳhudáwand ne
Bande ko, maut ke phande se:
Maiṉ jíke karúngá, ba ján,
Ḳhudá ke kámoṉ ká bayán.

4 Maiṉ ranj se húá thá maglúb;
Yáh ne tambíh kí mujhe ḳhúb;
Par taubhí rahá madadgár,
Na ḍálá maut ke iḳhtiyár.

5 Ab kholíyo Saihún ke dar;
Maiṉ jáúṉ ab Ḳhudá ke ghar,
Jaháṉ ki sádiq játe haiṉ,
Ḳhudá kí saná gáte haiṉ.

6 Ḳhudá ká shukr karúngá,
Aur us kí saná gáúngá,
Ki us ne merí ạrz sun lí,
Naját ázár o maut se dí.

EK SAU AṬHA'RAHWA'N ZABU'R.—1 H.

C. M. Newton. Suffolk.

Masíh, Kone ká Sirá.

1 Dekho wuh Patthar bebahá—
Bunyád kalísiyá kí;
Wuh pasand hai Ḳhudáwand ká—
Zinda aur qímatí.

2 Miạmáron ne jis patthar ko
Radd kiyá sáf saríh,
Kone ká Sirá húá so;
Wuh Patthar hai Masíh.

3 Kalísiyá kí wuh hai bunyád;
Pas wuh salámat hai:
Sab bande us par hain ábád:
Ḳhudá kí niạmat hai.

4 Dekho Ḳhudáwand ká yih kám;
Wuh kyá ạjúba hai!
Muḳhálifon kí zidd hai ḳhám,—
Ḳhám har mansúba hai.

5 Pas ḳhushí karen, pur surúr:
Ḳhudá kí saná ho!
Hamen naját baḳhsh, ai Gafúr!
Baḳhsh de kámyábí ko.

EK SAU AṬHA'RAHWA'N ZABU'R.—5 H.

11s. Hinton. Portuguese Hymn.

Hoshanná Ḳhudáwand ko.

1 Hoshanná, Hoshanná Ḳhudáwand ko ho!
Mubárak, mubárak tum us ko kaho!

Yahowah ke nám se wuh átá, zí shán :
Ḳhudáwand Masíh ko tum kaho Subhán !

2 Ḳhudáwand ke ghar ke sab bande jo ho,
Sab kaho, Hoshanná Ḳhudáwand hí ko !
Wuh látá hai baṛí naját ká paigám ;
Wuh sab bárbardáron̲ ko detá árám.

3 Ḳhudáwand Ḳhudá men̲ sab hoo masrúr ;
Táríkí miṭáke dikháyá hai núr :
Pas dil kí qurbání ko, ai ḳhalqulláh !
Tum mazbah par lá karke hoo maddáh !

4 Ḳhudáwand Masíh ke ho jitne muríd,
Hoshanná sab gá karke karo tamjíd !
Sab milke kaho, Hai mubárak Ḳhudá !
Ki us kí ḳháss rahmat hai láintihá.

EK SAU UNNI'SWA'N̲ ZABU'R.—1 Hissa.

C. M. Medfied. Pisgah.

Ḳhudá kí ráh par chalne kí nasíhat.

1 Mubárak sáre ádmí hain̲,
  Jo dil se hain̲ rástráh ;
Ḳhudáwand kí sharíạt par
  Jo karte hain̲ nigáh.

2 Jo apní yád men̲ rakhte hain̲
  Us kí shahádaten̲,
Aur dil se un ko ḍhúnḍhte hain̲,
  Na karte ḳhatáen̲.

3 Main̲ tere hukm hifz karún̲,
  Aur chalún̲ terí ráh ;

Ki tere sáre farzon par
Main rakhún nit nigáh.

4 Main tere hukm yád karke
Na houn pashemán,
Aur húngá, dil kí rástí se,
Main terá sanákhwán.

5 Main chalún tere farzon par:
Tú mujh se munh na mor,
Aur rahm karke, ákhir tak,
Na kabhí mujhe chhor.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Glasgow. St. Paul's.

Kalámulláh ko pasand karná.

1 Jawán kis tarah apní ráh
Sáf rakhegá, aur begunáh?
Hukm, Khudá ke, mánne se,
Mutábiq us ke kalme ke.

2 Main ne to tujhe, ai Khudá!
Ba dil o ján hí dhúndhá thá:
Tú mujh ko apne hukmon se
Gunáh kí or na phirne de.

3 Bát, terí, dil men rakhtá hún,
Tá ki gunáh main na karún:
Mahmúd tú hai, Khudáwandá!
Tú apne farz mujhe sikhlá.

4 Main ne to kiyá hai bayán
Terí adálat, az zubán:

Terá kalám sab daulat se
Ązíz hai dil ko, bande ke.

5 Main tere qáịdon ke ráz
Aur ráh par karúngá liház;
Na bhúlúngá main terí bát,
Ki merí ján kí ho naját.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—3 Hissa.

L. M. Islington. Quito.

Kalámulláh ko samajhne ke liye Ḳhudá se minnat karná.

1 Tú, ai Ḳhudáwand! rahm kar
Ápne náláiq bande par,
Ján merí jis se ho ábád,
Aur terí bát main rakhún yád.

2 Tú khol de merí ánkhon ko,
Ki mujhe haqq kí samajh ho,
Aur apní pák shariạt ke
Ạjíb mazmún samjhá tú de.

3 Main hún musáfir, ai Ḳhúdá!
Na apní bát mujh se chhipá;
Terí ạdálaton ká bhí,
Har dam, mushtáq hai merá jí.

4 Tú ḍánṭtá hai magrúron ko,
Hukmon se, tere, bhaṭke jo:
Par mujhe yád hai terí bát;
Kar mujh se dúr sab malámát.

5 Umrá ne merí gíbat kí;
Tú ḳhabar le ab, bande kí:

Terá kalám hai merá yár,
Aur dhyán kí khán, aur saláhkár.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABU'R.—4 Hissa

L. M. Windham. Luther's Hymn.

Kalámulláh ko pasand karná.

1 Khák men hai liptí merí ján,
Mujhe jiláke bakhsh ímán:
Sun merí duá, ai Khudá!
Aur mujhe apne farz sikhlá.

2 Jo taur tere qáidon ká,—
Tú apne bande ko samjhá;
Tab tere sab ajáib kám
Saráhúngá main, lákalám.

3 Rúh merí kyá ázurda hai,
Aur tangí se pazhmurda hai!
Mutábiq apne qaul hí ke
Mujh ko mazbútí bakhsh tú de.

4 Tú jhúth kí ráh se bhí bachá;
Mujhe pák sharíat batlá;
Haqq main ne kiyá ikhtiyár;
Main terá hoún tábidár.

5 Terí shahádaton se bhí
Main chimat rahá, dil setí:
Tú rahm kar mujh ásí par,
Aur mujhe na sharminda kar.

6 Tú merá kotáh dil barhá,
Aur mujhe nayá zor dilá;
Tab ráh men, tere hukmon kí,
Main daurúngá jí ján setí.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—5 Hissa.

8. 7. 4. Colebrook. Welch.

Khudá kí báton se razámand, aur dunyáwí báton se nákhush honá.

1 Mere taín tú, ai Khudáwand!
Apne farz kí ráh batlá:
Use nit main yád rakhúngá:
Mujh se apní ráh pakrá;
Dil o ján se
Us men khush main hoúngá.

2 Apne pák kalám kí taraf
Mere dil ko máil kar;
Mujhe aisí ánkhen bakhsh de,
Dil na lage lálach par:
Apní ráh men
Mujhe tú rakh, umr bhar.

3 Bátil chízen main na dekhún;
Bakhsh tú mujhe zindagí;
Bande se qaul tú ne kiyá;
Wafá kar tú use bhí:
Khauf ke sáth main
Karún terí bandagí.

4 Jo malámat mujh par parí,
Mujh se tál, shitábí kar;
Mere dil ká ishtiyáq hai
Tere nek qawáid par:
Apní sidq men
De hidáyat, umr bhar.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABU'R.—6 Hissa.

C. M. Stilt. York.

Kalámulláh ko pasand karná.

1 Mutábiq apne qaul hí ke
Kar rahm bande par;
Apní naját tú, ai Ḳhudá!
Mujh ko ịnáyat kar.

2 Na mujh se lele apní bát;
Main̲ use rakhún̲ yád,
Ki tere sab pák hukmon̲ par
Hai merá ịatimád.

3 Pas, hifz karúngá tere farz
Main̲, abad ul ábád;
Jo tere qáịde ḍhúnḍhún̲ main̲,
To rahúngá ázád.

4 Amír, faqír ke sámhne main̲
Bát terí kahúngá;
Sharminda main̲ na hoúngá,
Jo dukh bhí sahúngá.

5 Sab jitne tere hukm hain̲,
So mujhe hain̲ lazíz;
Terá kalám muqaddas bhí
Hai merá dost ạzíz.

6 Ạzíz main̲ jántá hún̲, har waqt,
Sab tere pák farmán;
Aur tere sab pák farzon̲ par
Main̲ nit karúngá dhyán.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABU'R.—7 Hissa.

8s and 7s. Saxony. Bavaria.

Kalámulláh ko yád karná.

1 Tere qaul kí ummedwárí
Hai, Khudáwand! bande ko;
Us kí báton kí yádgárí
Mere taín barábar ho.

2 Tere kalme kí tasallí
Mere dukh bhagátí hai;
Tere sukhan kí tajallí
Mujhe núr dilátí hai.

3 Dekh, magrúr logon ne mujh se
Kiyán hain ṭhaṭholíán;
Tere pák qánún kí báten
Mujhe yád tab átíán.

4 Ai Khudá! tasallí merí
Tere hain qadímí qaul;
Chhorṭá jo sharíạt terí,
Us se mujh ko hotá haul.

5 Gátá hún main terí bát ko,
Jab tak hai musáfirat;
Kartá hún bhí, din o rát ko,
Us kí main muháfizat.

6 Jo jo hukm tú ne diye,
So hain pák aur bhale bhí;
Táqat mujhe bakhsh is liye
Us par ạmal karne kí.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—8 Hissa.

L. M. Dawn. Hebron.

Khudá aur us kí ráh ko pasand karná.

1 Tú merá bakhrá, ai Khudá !
Yih iltimás sun ási ká,
Ki terí sharíat kí bát
Main hifz kar rahún, din aur rát.

2 Terí ináyat ká, har án,
Main tálib hún, ba dil o ján ;
Tú apní bát ke kahne par,
Mujh hájatmand par rahm kar.

3 Jis waqt se main ne kiyá gaur,
Aur dekhe apní ráh ke taur,
To qadam phere, táib ho,
Ráh i sadáqat dharne ko.

4 Tab phurtí karke, be tákhír,
Main húá thá farmán pazír :
Bachke, sharír ke jálon se,
Tab se hukm na bhúle the.

5 Rást tere sab ahkám kí bát :
Main uthúngá bhí ádhí rát,
Aur karúngá, ba dil o ján,
Terí shukrguzáríán.

6 Jo terí bát se darte hain,
Aur un par amal karte hain,
Main un ko jántá hún rafíq ;
Sharír se merí hai tafríq.

7 Sárí zamín, ai pák Ģafúr!
Hai terí rahmat se mạmúr:
Kalám, apne qawáịd ká,
Tú mujhe rahm se batá.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABU'R.—9 Hissa.

8s and 7s. Otto. Greenville.

Dukh ke wasíle se gumráhon ki tarbiyat.

1 Tú ne kiyá mujh par rahm,
Apne qaul ke sabab se;
Mujhe de, Ḳhudáyá! fahm,
Síkhún gyán ko, bachne ke:
Jab tak tú ne dukh na diyạ́,
Tab hí tak main thá gumráh;
Terá sharạ hifz ab kiyá,
Pakṛí main ne terí ráh.

2 Nek tú hai, Ḳhudáwand mere!
Nekí mujh se kartá hai:
Síkhtá hún main farz ab tere;
Merá dil ubhartá hai:
Dushman tú ne sab haṭáe,
Jis waqt main ne kí duạ́
Tere hukm main ne páe
Lazzatmand aur dilrubá.

3 Main ne dukh o ranj jo páyá,
Mere liye bhalá thá;
Un se mujhe gyán bhí áyá,
Tere pák qawáịd ká;
Sone, rúpe se beshqímat
Tab se hai Ḳhudá kí bát,

Mere dil ko wuh ganímat
Bas rahegí sab auqát.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—10 Hissa.

C. M. Alexandria. Lydia.

Ḳhudá kí ạdálatoṉ aur rahmatoṉ ká bayán.

1 Tú ne banáyá mujhe hai,
Ai mere Báp Ḳhudá!
Tú mujh ko dánish ạtá kar,
Aur apní ráh sikhá.

2 Rást terí haiṉ ạdálateṉ;
Tú ne, amánat se,
Mujh ạsí ko dukh diyá hai;
Par ab riháí de.

3 Muwáfiq apne ạhd ke
Ab mihrbání kar;
Tasallí de, aur fazl kar
Mujh ạjiz bande par.

4 Maiṉ ḳhush húṉ tere sharạ se;
Aur terí ịnáyát,
Jo howeṉ mere shámil hál,
To páúṉ maiṉ hayát.

5 Tú ruswá kar magrúroṉ ko,
Aur iḳhtiláf miṭá;
Maiṉ tere hí pák farzoṉ par
Dhyán rakhúṉ, ai Ḳhudá!

6 Ḳhudá ke sáre tarafdár
Haiṉ mere dost maqbúl:
Tú mere dil ko kámil kar,
Aur mujhe kar qabúl.

EK SAU UNNÍSWÁṈ ZABÚR.—11 Hissa.

C. M. Martyrs. Woodstock.

Dukh ke waqt Ḳhudá ke kalám ko yád rakhná.

1 Terí naját ke shauq meṉ hai
  Niháyat merí ján;
Tere kalám par, ai Ḳhudá!
  Maiṉ rakhtá húṉ ímán.

2 Dekh, ján o badan súkhe haiṉ,
  Aur tere pák kalám
Aur qaul ká húṉ maiṉ muntazir,
  Ki páúṉ maiṉ árám.

3 Dekh, mere din to thoṛe haiṉ,
  Aur dushman beshumár;
We tere bhí muḳhálif haiṉ:
  Kar unheṉ ḳhwár láchár.

4 Sab tere hukm haiṉ barhaqq;
  So dukh ke hál meṉ bhí
Na un ko maiṉ ne chhoṛá hai,
  Bát, terí, tark na kí.

5 Tú apní baṛí rahmat se
  Baḳhsh mere taíṉ hayát;
Yád rakhúngá tab terá qaul,
  Aur tere muṉh kí bát.

EK SAU UNNÍSWÁṈ ZABÚR.—12 Hissa.

L. M. Anvern. Orland.

Kalámulláh kí fazílat.

1 Ḳhudáyá! terá pák kalám
Hai sábit aur barhaqq mudám;

Aur tere sáre qaul qarár
Hain betabdíl, aur páedár.

2 Jab terá húá thá farmán,
Khalq húe tab zamín ásmán;
Aur áj tak, tere hukm se,
We ṭhahre aur bahál rahe.

3 Jab mere taín azíat ho,
Tab sochtá hún shariạt ko;
Us par hai merí khush nigáh;
Halákat se wuh hai panáh.

4 Phir terí pák injíl kí bát
Batlátí mujhe ráh i hayát:
Main terá hún, Khudáwandá!
Main tálib hún naját hí ká.

5 Shaitán, merá mukhálif ho,
Cháhtá merí halákat ko;
Walekin terá pák kalám
Yád rakhtá hún main subh shám.

6 Sab chízen hongín nest nábúd;
Sab chízon kí hain hadd hudúd:
Behadd, bepáyán, aur mudám
Sirf terá hai quddús kalám.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABU'R.—13 Hissa.

L. M. Castle St. Mendon.

Baibal kí tạlím sab tạlímon se auwal.

1 Khudáyá! terá pák kalám
Mujhe dilpasand hai tamám;

Wuh tere hai ilhám kí bát;
Main us par sochtá hún, din rát.

2 Is pák kalám ke sab ganím
Náchíz bhí jánen yih tạlím;
Main us se húá dánishmand,
Aur jántá use dilpasand.

3 Dunyáwí ịlm kyá ḳhúb bhí ho,—
Main jántá ịlm ek bihtar ko:
Naját ká ịlm, aur us ká hál
Hai, filhaqíqat, be misál.

4 Jo búṛhe howen dunyádár,
Un ke tajribe nágawár:
Ḳhudá ká jo hai pák kalám,
Main jántá ịlm kamál tamám.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—14 HISSA.

L. M. Wells. Rolland.

Kalámulláh kí fazílat.

1 Jo apne pánw bad rawish se
Ba dil o ján, nit báz rakhe,
Sohí Ḳhudá ká pák kalám
Samjhegá, dil se, bittamám.

2 Ḳhudáyá! terí báton kí
Main ne sarkashí nahín kí:
Tạlím jo mujhe áí hai,
So terí Rúh se páí hai.

3 Tere kalám ke qawánín
Hain mere dil ko kyá shírín;
Hán, shahd munh men míṭhá hai,
Par us kí nisbat síṭhá hai.

4 Tere kalám ke farz o pand
So mujhe karte dánishmand :
Main burí ráh se hún bezár,
Aur jántá use nágawár.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—15 Hissa.

S. M. Sutton. Epping.

Kalámulláh kí fazílat.

1 Pánw mere ká chirág
Khudá ká hai kalám;
Wuh ráh ke liye roshní hai,
Har hál aur har aiyám.

2 Jo qasam kháí hai
So púrí karúngá :
Khudá ke adl ke ahkám
Main dil men dharúngá.

3 Mujh par musíbat hai,
Ai mere rást Khudá !
Mutábiq apne qaul ke tú
Dil mere ko jilá.

4 Shukr aur duáen
So mere hain qurbán ;
Qabúl tú kar, aur mujhe bakhsh
Tú apní ráh ká gyán.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—16 Hissa.

S. M. Olney. Olmutz.

Kalámulláh ko pasand karná.

1 Agarchi, ai Khudá !
Ján maut ke hai nazdík,

Taubhí na main̲ ne chhoṛí hai
Tere kalám kí lík.

2 Mujhe phan̲sáne ko
Sharír to hain̲ taiyár,
Par main̲ ne tere farzon̲ se
Na kiyá hai kanár.

3 Tere kalám se hai
Merí ab'dí mírás,
Aur terí pák shahádat se
Hai mujhe ḳhushí ḳháss.

4 Dil merá cháhtá hai,
Ki terá pák farmán
Main̲ bajáláún̲, koshish se,
Tá abad, har zamán.

EK SAU UNNÍSWÁN̲ ZABÚR.—17 Hissa.

C. M. Braintree. Litchfied.

Kalámulláh se bandon̲ kí panáh.

1 Sab bátil ḳh'yál, ai pák Ḳhudá!
Hain̲ mujhe nápasand;
Par terí pák sharíạt se
Hai banda razámand.

2 Tú merí ḍhál hai, ai Ḳhudá!
Aur bachne ká makán:
Merí panáh aur ummedgáh
Hain̲ tere pák farmán.

3 Ḳhudá kí bát main̲ mántá hún̲;
Badkáro! hoo dúr!
Ḳhudáyá! mujhe tú sambhál,
Aur baḳhsh hayát ká núr.

4 Mujhe salámat rakhne ko
  Nit sáth ho, ai Ḳhudá !
Aur apní sunnaton̲ par tú,
  Pák Rúh se, dhyán karwá.

5 Jo terí sunnat chhoṛtá hai,
  Tú karegá pámál,
Ki jhúṭh o bátil ṭhahrí hain̲
  Sab un kí bát aur ḳh'yál.

6 Sharír se mujhe nafrat hai,
  Par tere qaul se pyár ;
Ḳhauf, terá, mere dil men̲ hai ;
  Main̲ terá tábịdár.

EK SAU UNNÍSWÁN̲ ZABÚR.—18 Hissa.

C. M. St. Ann's. Meriden.

Kalámulláh par bandon̲ ká ishtiyáq.

1 Nekí ke liye, ai Ḳhudá !
  Bande ká zámin ho,
Tá ki magrúr mujh ạjiz par
  Na karen̲ zulm ko.

2 Kalám ká, terí rástí ke,
  Dekh, banda hai mushtáq ;
Terí naját ke liye hai,
  Dekh, mujh ko ishtiyáq.

3 Mutábiq apní rahmat ke
  Tú mujh se kar sulúk ;
Tú apní ráh mujhe batlá,
  Na ho ki karún̲ chúk.

4 Apní shahádaton ká gyán
Mujh ájiz ko tú de;
Tú mere dil ko raushan kar
Kalám kí roshní se.

5 Sharíat terí torí hai
Dekh, badkirdáron ne:
Tú apní qudrat ko dikhlá
Kamál adálat se.

6 Main chokhe sone se azíz
Kalám ko jántá hún;
Sab chízon se bhí auwal chíz
Farz tere mántá hún.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—19 Hissa.

L. M. New Sabbath. St. Paul's.

Kalámulláh kí fazílat.

1 Baibal kí báten, ai Khudá!
Hain sab ujúba, sar tá pá;
Is liye unhen merí ján
Hifz kartí rahtí hai, har án.

2 Andhere men terá kalám
Bhí roshní bakhshtá hai tamám:
Jo sádadil ko khwáhish ho,
Use wuh bakhshtá dánish ko.

3 Dekh mere dil ká ishtiyáq;
Main tere hukmon ká mushtáq:
Jaisá sab apne bandon par,
Waisá bhí mujh par rahm kar.

4 Apne kalám se merí chál
Durust tú kar, aur le sambhál;
Tú mujh par kar khusús nigáh,
Na ho ki gálib ho gunáh.

5 Tú zulm se mujhe rakh mahfúz,
Ki tere farz se húṉ mahzúz;
Aur núr, apne pák chihre ká,
Tú apne bande ko dikhlá.

6 Dil merá, dekh, hai sakht udás:
Tere faráiz pák o kháss
Na mánte log hazár hazár;
Tú unheṉ dín meṉ kar bedár.

EK SAU UNNÍSWÁṈ ZABÚR.—20 Hissa.

C. M. Remembrance. Medfield.

Kalámulláh hargáh mufíd aur tasallí bakhsh.

1 Tú sádiq hai, Khudáwandá!
Aur tere sab insáf
Haiṉ sach, aur rást, aur wájibí,
Aur bilá ikhtiláf.

2 Aur mujh ko merí gairat ne
Dekh, kiyá hai barbád;
Mukhálif terí bátoṉ ko
Na karte iatiqád.

3 Par tere khális kalme ká
Hai banda árzúmand,
Aur tere sáre farzoṉ ká
Maiṉ húá khwáhishmand.

4 Terí sadáqat ab'dí hai,
  Aur shara hai tahqíq;
Musíbat, ranj, aur dukh ke waqt
  Wuh merá hai rafíq.

5 Terá kalám hai sach, barhaqq;
  Tú sachchí dánish ko
Mujh ásí ko ináyat kar,
  Naját ki merí ho.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—21 Hissa.

8s and 7s. Bavaria. Otto.

Kalámulláh par gaur karná.

1 Main to apne sáre dil se
  Gam o nála kartá hún;
Táqat bakhsh, ki pák kalám ko
  Ai Khudá! main hifz karún:
Merí tú faryád ko sun le,
  Aur mujh ájiz ko bachá;
Apní pák shahádaton ko
  Bande ko nit yád dilá.

2 Pau ke phatne se sawere,
  Dekh, main kartá hún faryád;
Tere qaul kí ummedwárí
  Bande ko tab kartí shád:
Súraj ke tulú se pahle
  Sochtí hai tab merí ján:
Tere pák kalám o qaul par
  Gaur wuh kartí hai aur dhyán.

3 Apní rahmat ke mutábiq
  Mujh par mutawajjih ho;

Apní rástí se tú mujhe
Bakhsh de zindagání ko :
Mere dushman mere gam ko
Dekhke áe hain nazdík ;
Tere shara se we dúr hain,
Aur badkáron men sharík.

4 Mujhe hai kyá khauf o khatar?
Tú, Khudáwand! hai panáh ;
Tere qaul aur rást hukmon par
Merí rahe nit nigáh ;
Terá hai kalám qadím se ;
Ab'dí us ká hai qiyám ;
Us kí lázawál bunyád par
Merí ján ko rakh mudám.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—22 Hissa.

L. M. Augusta. Ashwell.

Qaul Iláhí par bharosá rakhná.

1 Khudáyá! Merí bipat par
Naját ke liye nazar kar ;
Main terá tábidár tamám,
Na bhúlúngá terá kalám.

2 Qaziya merá rafa kar ;
Merí musíbat dafa kar ;
Mujhe, Khudáyá! de naját ;
Mutábiq qaul ke bakhsh hayát.

3 Naját hai dúr sharíron se,
Jo hain mukhálif shara ke :
Rahm farmá mujh ásí par,
Aur mere dil ko zinda kar.

4 Agarchi dushman khare hain,
Aur mere píchhe pare hain,
Par terí pák shahádaten
Main qáim rakhtá, dil hí men.

5 Jo terí ráh men beqarár,—
Tere hukmon ke taqsírwár,—
Main un se hotá hún dilgír;
Mahrúm main jántá sab sharír.

6 Hún tálib tere farzon ká;
Mujh ásí ko un se jilá;
Sachchá, barhaqq, aur bá qiyám,
Khudáyá! terá hai kalám.

EK SAU UNNI'SWA'N ZABU'R.—23 Hissa.

C. M. Howard. Cambridge.

Kalámulláh kí gúnágún khúbí.

1 Jo mujhe log satáte hain,
Bekhauf main sahtá hún;
Par tere pák kalám hí ke
Main khauf men rahtá hún.

2 Jo koí pátá bará ganj,
Wuh us se hai masrúr:
Khazána sá hai terí bát;
Main khushí se mámúr.

3 Azíz main jántá haqq kalám;
Main jhúth se hún bezár;
Kalám ke liye terí hamd
Main kartá hún, bár bár.

4 Sharíat ke dostdáron ko
Hai bará chain mudám;

Na ṭhokar un ko lagtí hai;
Bachátá hai kalám.

5 Terí naját ká, ai Ḳhudá!
Hai banda ummedwár:
Hukmon̲ kí ráh par chalne ko
Kar mujhe hoshiyár.

6 Tere kalám ko merí rúh
Hifz kare bá tamíz;
Aur terí bát ko jánún̲ main̲
Dilpasand, aur ạzíz.

EK SAU UNNÍSWÁN̲ ZABÚR.—24 Hissa.

8s and 7s. Bartimeus. Wilmot.

Ḳhudá kí tạríf aur munáját.

1 Ai Ḳhudá! faryád ko merí
Apne sámhne áne de;
Sachchí dánish kar ịnáyat,
Muwáfiq apne suḳhan ke.

2 Házir hone de pás apne;
Ạ́jiz kí sun munáját;
Aur mutábiq apne qaul ke
Ạ́sí ko tú de naját.

3 Mere labon̲ se niklegí
Terí sạná o sipás:
Ai Ḳhudáwand! kar tú mujhe
Baibal ká kalámshinás.

4 Karúngá main̲, dil o ján se,
Tere suḳhan ká bayán;

Pák o rást hain, aur pur wafá
Sáre Baibal ke farmán.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABÚR.—25 Hissa.

S. M. Mornington. Boyle.

Kalámulláh ko sab chízon se ziyáda pasand karná.

1 Khudáwandá Khudá!
Ho merá madadgár;
Ki main ne, dil se, kiyá hai
Kalám ko ikhtiyár.

2 Terí naját hí ká
Main húá árzúmand;
Aur terí pák shariat men
Main khush hún aur páband.

3 Merí jánbakhshí kar,
Ki terí hamd karún,
Aur terí pák adálaten
Main sadá yád rakhún.

4 Main khoí bher sá hún;
Main húá hún gumráh:
Ab dhúndh tú apne bande ko,
Aur us par kar nigáh.

5 Main mánne cháhtá hún
Tere pák hukmon ko:
Ráh i rást par mujhe qáim rakh;
Chaupán tú merá ho.

ER SAU BÍSWÁN ZABUR.

C. M. Walsal. Windsor.

Khudá se faryád karná, dushmanon se bachne ke liye.

1 Sun merí arz, Khudáwandá!
Tú jhúṭhe labon se,
Aur dagábáz zubán setí
Mujhe rihái de.

2 Mujh ájiz par wáwailá hai,
Ki mere hásid hain,
Aur jahán main pardesí hún,
Wahán sirf fásid hain.

3 Jhagṛálúon men merí rúh
Bahut to rahí hai,
Aur un ká kína, bugz o jang
Bahut hí sahí hai.

4 Main cháhtá koí khilwatgáh,
Ki rahún tan i tanhá,
Ki jahán kína, jang, fasád
Nahín pahunchne ká.

5 Main sulh ko to cháhtá hún:
Phir merí bát jo ho,
We sunke khafá hote hain,
Taiyár bhí laṛne ko.

6 Ai dushmano! tumhárá haqq
Ádálat se jo ho,—
To jalte tír se chhidná hai,
Aur ág men jalne ko:

7 Par nahíṉ;—un par rahm kar,
Rahím karím Ḳhudá!
Aur apne pyár ke shuạloṉ se
Tú un ke dil pighlá.

EK SAU IKKI'SWA'Ṉ ZABU'R.

L. M. Derby. Evening Hymn.

Ḳhudá rát din aur har waqt háfiz.

1 Jahán ke Ḳháliq, ai Ḳhudá!
Maiṉ terí taraf dekhúngá:
Ai Málik, sárí dunyá ke!
Hai merí madad tujhí se.

2 Na phislenge tab mere páṉw;
Na girne ká tab hogá dáṉw:
Phir har ek dushman bhágtá hai,
Ki merá háfiz jágtá hai.

3 Háṉ, din aur rát, aur subh shám,
Ḳhudá hai háfiz har aiyám:
Ai Isráel, díndáro sab!
Hai betabdíl tumhárá Rabb.

4 Jab rát ke waqt tú sowegá,
Ḳhudá panáh tab howegá,
Ki Isráel ká nigahbán
Nit jágtá rahtá hai, har án.

5 Na din ko dhúp se, súraj kí,
Tujh par kuchh áfat áwegí;
A'ftáb se hai, har já, har án,
Ḳhudáwand terá sáyabán.

6 Aur har ek badí se Ḳhudá
Terí hifázat karegá;
Háṉ, tere badan ko aur ján
Mahfúz rakhegá wuh, har án.

7 Jab jáná ho, yá áná ho,
Ḳhudá bacháwegá tujh ko;
Wuh rahegá terá chaupán,
Is waqt se le ab'd uz zamán.

EK SAU BÁÍSWÁṈ ZABÚR.—1 Hissa.

C. M. Paradise. Christmas.

Saihún se ḳhush honá.

1 Merí niháyat ḳhushí thí,
Is bát ke sunne par,
"Ḳhudá kí karne bandagí
Ab chalo us ke ghar."

2 Saihún kí ráh—Saihún ke dar
Ạzíz haiṉ bandoṉ ko:
Kalísiyá ko—Ḳhudá ká ghar
Mubárak sab kaho!

3 Ḳhudá ke jitne bande ho,
Jáo us kí dargáh;
Ḳhudá kí saná karne ko
Pakṛo Saihún kí ráh.

4 Kalísiyá ká mubárak Sar
Hai arsh par taḳhtnishín:
Gird us ke, sháhí taḳhtoṉ par,
Haiṉ bande mominín.

5 Kaho, Mubárak hai Saihún !
Hoo us ke ḳhairḳhwáh ;
Aur jáke us ke andarún
Tum gáo Hamdulláh !

EK SAU BÁÍSWÁṈ ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. Effingham. Trell.

Saihún kí ḳhairḳhwáhí karná.

1 Ab áo sab Rabb kí dargáh ;
Hoo Saihún ke ḳhairḳhwáh :
Saihún to hai Ḳhudá ká ghar ;
Masíh hai us ká Sháh aur Sar.

2 Tum duạ́ mángo, bháío !
Saihún kí tá salám'tí ho :
Us ko ạzíz jo jánte haiṉ,
Nekbaḳht ham un ko mánte haiṉ.

3 Salám'tí us ká gherá hai ;
Us ká iqbál bah'terá hai ;
Mubárak hai quddús Saihún :
Sulh hai us ke andarún.

4 Phir báhar ke sab ádmío !
Tum bhí Saihún meṉ dáḳhil ho ;
Ab khulá hai naját ká dar :
Mubárak hai Ḳhudá ká ghar !

EK SAU TEÍSWÁṈ ZABÚR.

C. M. Barby. Howard.

Ạ́jiz táib kí faryád.

1 Ạdl o rahm ke Ḳhudá !
Ásmání pák Bádsháh !

Ham áṇkh uṭháke terí or
Ab karte haiṉ nigáh.

2 Jis tarah apne málik ko
Dekh ḍarte haiṉ gulám,—
Ham, ḍar ke sáth, bhí házir haiṉ
Bajáne ko ahkám.

3 Yá jaise mántí launḍiáṉ
Dekh, apní bíbí ko,—
Ham púchhte bhí, Ḳhudáwandá!
Kyá hukm terá ho.

4 Sazá ke láiq gunahgár
Ham ṭhahre, sar tá pá;
Sazá ká háth uṭhá tú le,
Aur rahm ab farmá.

5 Magrúr aiyásh ke ṭhaṭṭhoṉ se
Ham diqq hojáte haiṉ;
Ham ájizoṉ ko, táṇa de,
We nit satáte haiṉ.

6 Par ham to tere rahm ke
Nit rahte ummedwár:
Hamárí yih sharmindagí,
Ḳhudáyá! jald utár!

EK SAU CHAUBÍSWÁṈ ZABÚR.

L. M. Upton. Exultation.

Ḳhudá apne bandoṉ ká tarafdár aur madadgár.

1 Agar na hotá, zulm kí bár,
Ḳhudá hamárá tarafdár,—

Jis waqt ki ham par, bugz setí,
Bad logon ne charháí kí,—

2 Jo Rabb na hotá tarafdár,—
To hote ham zurúr zerbár;
Zer hote tab khudáparast,
Aur dushman hote zabardast.

3 Jo Rabb na hotá tarafdár,
To fauj shaitání beshumár
Yá ham ko kartí tab halák,
Yá hál men dáltí khatarnák.

4 Na húe ham un ká shikár;
Na áe un ke ikhtiyár:
Mubárak us Khudá ká nám,
Ki tore jis ne un ke dám!

5 Saiyád ke jál se, chiriyá sí,
Hamárí ján to bach gaí:
Badon ká jál ab túṭá hai,
Aur banda un se chhuṭá hai.

6 Ai Kháliq, sárí dunyá ke!
Tere hí nám muqaddas se
Hamárí madad hai mudám:
Mubárak hai Khudá ká nám!

EK SAU PACHÍSWÁN ZABÚR.

L. M. Mendon. Brewer.

Khudá apne logon kí panáh.

1 Wuh ádmí, jis ká sarásar
Bharosá hai Khudáwand par,

Jyún koh Saihún hí achal hai,
Tyún waisáhí wuh aṭal hai.

2 Yarúsalam ke girdnawáh
Pahár hain shahr kí panáh :
Khudáwand ke jo hain shágird,
Wuh áp hí un ke hai chaugird.

3 Sharír jo hon bhí zabardast,
Na dabenge khudáparast ;
Sharárat men phans jáne se
Khudá ke bande bachenge.

4 Jo sádadil hain aur halím,
Khudáwand ! un par ho rahím ;
Tú bhalon se bhaláí kar :
Le ákhir unhen apne ghar.

5 Par jo gunáh par máil hain,—
Sharárat ke jo fáil hain,—
Un kí sharárat dafa kar :
Salám'tí ho Isráel par !—

EK SAU CHHABÍSWÁN ZABÚR.—1 II.

L. M. Antigua. Leyden.

Diltabdílí ká ajab hál.

1 Shaitán kí sakht gulámí se
Jab band hamáre túṭe the,
Bandon kí khushíon ká hál
Lásání thá, aur bemisál.

2 Bedín log húe tab díndár ;
Sarkash bhí húe tábidár ;

Magrúr tab húe zer o past;
Aur káfir húe haqqparast.

3 Tab shakk o shubhe, ḳhauf o ḍar
Sab miṭe, dil se, sarásar,
Aur ham, basabab ḳhushí ke,
Áp ko ḳhwáb men̲ samajhte the.

4 Phir gairon̲ men̲ yih charchá thá,
"Dekho yih hál táạjjub ká;—
Beshakk yih hai Ḳhudá ká háth,
Sulúk jo kiyá un ke sáth."

5 Hán̲, tú ne ham par, ai Ḳhudá!
Sulúk to kiye hain̲ bajá:
Hamárí hamd qabúl kar le;
Ráh rást par hamen̲ baṛhtí de.

EK SAU CHHABÍSWÁN̲ ZABÚR.—2 H.

S. M. Boylston. Doomsday.

Injíl ke munádíon̲ ke liye barkat mángná.

1 Ḳhudáyá! qaum kí qaum,
Dar sáre rú i zamín,
Ab tak Shaitán ke hain̲ asír,
Bedín o betaskín.

2 Un kí asírí toṛ;
Aur Rúh ke asar se
Injíl kí bát muassir kar;
Unhen̲ riháí de.

3 Munádíon̲ ko dekh,
Jo terá pák kalám
Ánsú baháke bote hain̲,
Sunáte Ísá nám.

4 Ro roke, gam ke sáth,
  We báhar játe hain,
Lechalte hain beshqímat bíj—
  Injíl sunáte hain;—

5 Tú un par barkat bakhsh;
  Kalám ká bíj jamá:
Kisán jo bándhte púlíán:—
  Tú *un* se bhí bandhwá.

6 Un se dirau kará,
  Ki un kí mihnat se
Bahut sí jánen bach jáwen:
  Tab unhen chhuṭṭí de.

EK SAU SATTÁÍSWÁN ZABÚR.

L. M. Elparan. Rolland.

Ghar, dar, ál auládká Khudá kí barkat se honá.

1 Khudá jo na banáwe ghar,
Muft mihnat karo, umr bhar;
Banáne se na bantá hai,
Na ṭhánne se kuchh ṭhantá hai.

2 Khudá na ho jo nigahbán,
To abas jágte hain pásbán:
Bachánewálá hai Khudá;
Bin us ke kuchh na bachne ká.

3 Sawere uṭhke, din tamám
Jo mihnat karo, beárám,—
Apná guzára karne ko
Jo gam kí roṭí kháte ho,—

4 Bagair Ḳhudá kí barkat ke
Na fáida hai kuchh mihnat se ;
Ḳhudá se bantá hai sab kám ;
Sirf wuhí detá ṭhík árám.

5 Phir laṛkoṉ ko, ai bháío!
Ḳhudá kí baḳhshish jánío ;
Jis ko wuh detá hai farzand,
So us ká howe shukrmand.

6 Pas ghar, aur dar, aur ál aulád,—
Aur rozí, ráhat, sab murád,—
Ḳhudá ká háth jo ham par ho,
To milegí ham logoṉ ko.

EK SAU AṬHÁÍSWÁṈ ZABÚR.

L. M. Migdol. Effingham.

Ḳhudátars kí nekbaḳhtí.

1 Mubárak wuhí hai insán,
Ḳhudáwand se jo hai tarsán ;
Jo pasand kartá us kí ráh ;
Ḳhudá kí us par hai nigáh.

2 Wuh apní rozí páwegá,
Apní kamáí kháwegá ;
Nekbaḳhtí rahtí us ke háth,
Aur ḳhair ṭhahartí us ke sáth.

3 Phaldár angúr sí, ḳhúb o ḳháss,
Hai us kí jorú us ke pás ;
Aur bachche haiṉ us ke yaháṉ,
Jaise zaitún kí ḍálíáṉ.

4 Nekbakht hai khudátars insán ;
Wuh barkat páwegá, har án ;
Saihún kí khúbí, dar, aur ghar
Wuh dekhegá bhí, umr bhar.

5 Wuh dekhegá, diljama ho,
Apne bachchon ke bachchon ko ;
Phir marte waqt, salám'tí se,
Jáegá pás Khudáwand ke.

EK SAU UNTÍSWÁN ZABÚR.

L. M. Sterling. Forest.

Kalísiyá ke satánewálon ká anjám.

1 "Aksar satáyá badon ne
Mujhe, merí larkáí se,
Taubhí main áj tak barh rahí :—"
Yih hai faryád kalísiyá kí.

2 "Aur jab log mauqa páte hain,
We mujhe ab dukháte hain ;
We merí ján ke tálib hain,
Tau bhí na mujh par gálib hain.

3 "Zulm ke sab hathiyáron se
Mujhe már dálne cháhte the ;
Par un kí jitní thín tadbír,
Khudá ne jání sab haqír."

4 Saihún se bugz jo kartá hai,
Wuh ruswá hoke martá hai :
Jyún chhat kí ghás murjhátí hai,
Tyún maut use khá játí hai.

5 Pas jin se aisí harkat hai;
Na un par Rabb kí barkat hai:
Kaun un ko duạ́ karte hain̲?
We lạ́n'tí hoke marte hain̲.

EK SAU TÍSWÁN̲ ZABU̱R.—1 Hissa.

C. M. Dundee. Howard.

Gunáhon̲ kí muạ́fí.

1 Gunáh o gam ke gár men̲ se
Main̲ kartá hún̲ faryád:
Ḳhudáyá! merí sun áwáz;
Farmá tú mujhe yád.

2 Jo sachmuch tú hisáb kare
Gunáhon̲ ká shumár,
To kaun ṭhaharne saktá hai?
Ki sab hain̲ gunahgár.

3 Par gunáhon̲ kí muạ́fí hai
Pás tere, ai Ḳhudá!
Masíh ke dukh aur marne par
Ímán hai, ạ́sí ká.

4 Pas ḍar ke sáth, aur táib ho,
Main̲ átá tere pás;
Mere gunáhon̲ ko tú baḳhsh:
Sun merá iltimás.

EK SAU TÍSWÁN̲ ZABU̱R.—2 Hissa.

C. M. Wareham. Lanesborough.

Ḳhudáwand ká intizár karná.

1 Main̲ intizár men̲ rahtá hún̲
Apne Ḳhudáwand ke;

Ki magfirat, naját, hayát
Hai sirf Ḳhudáwand se.

2 Pahrúá pau ke phaṭne kí,
Ragbat se, dekhtá ráh,
Tyún teri intizárí par
Main rakhtá hún nigáh.

3 Sirf tujh par merí hai ummed,
Ki rahmat beqiyás;
Aur ájiz bandon kí naját,
Ai Rabb! hai tere pás.

4 Masíh se sab gunáhon ká,
Dekh, fidyá hai taiyár:
Ai Isráel! Ḳhudáwand ká
Tum karo intizár.

EK SAU IKTÍSWÁN ZABÚR.

8s and 7s. Bartimeus. Florence.

Apne dil ko jánchná.

1 Ai Ḳhudáwand! mere dil men
Dekh tú, jo magráí hai;
Mere bátin ko ázmá le,
Is men jo buráí hai.

2 Phir jo umda kám o bát kí
Dil men ḳhwáhish áí hai,—
Dekh, kyá is ke sáth magrúrí
Us men bhí samáí hai?

3 Sárí chízon men batálat
Main ne aksar páí hai;

Is se apne nafs ko thámá,
  Apní hirs dabáí hai.

4 Laṛke ko, jo dúdh chhuṛáyá,
  Dúdh kí beparwáí hai;
Taise, karne ko nafskushí,
  Merí cháh ḳhúb áí hai.

5 Tujh par merá hai bharosá;
  Terí hí duháí hai!
Táqat dene wạda kiyá,
  Terí bá wafáí hai.

EK SAU BATTI'SWA'N̲ ZABU'R.

C. M. Chapel St. Paradise.

Kalísiyá, Ḳhudá ká pák Saihún.

1 Dáúd ne mannat máni thí
  A'rám na karne ko,
Jab tak ịbádat ká muqám
  Us ne na páyá ho.

2 Saihún men̲, ḳháss ịbádat ko,
  Ḳhudá ká thá muqám;
Ki sharạ, mazbah the wahán̲,
  Rabb ká kalám, aur nám.

3 Yahúd Saihún ko jánte the
  I'bádatgáh quddús,
Aur us men̲ kiyá karte the
  Ịbádat ḳháss ḳhusús.

4 Par ab, jahán̲ Masíhí log,
  Rú i zamín hí par,

Masíh ke nám se báham hon,
Tahán Khudá ká ghar.

5 Uṭh, ai Salámat ke Bádsháh!
Hamáre bích men á;
Kalísiyá táktí terí ráh;
Tú rahm ab farmá.

6 Tú apne Rúh o kalme se
Saihún men házir ho;
Aur dil kí tar o tázagí
Bakhsh apne bandon ko.

7 Hamárí nazren kar qabúl;
Ham se táríf kará;
Saihún ke pák zakhíron men
Barkat, ai Rabb! farmá.

8 Tú zindagí kí roṭí ko
Ham ájizon ko de;
Qasíson ko mulabbas kar
Naját o sulh se.

9 Apne muqaddason ke dil
Tú khush o khurram kar;
Ḍál abadí sharmindagí
Un ke dushmanon par.

10 Dáúd kí nasl, jo Masíh,
Nit rahegá Sultán;
Us kí bádsháhat phailegí
Tá abad, har zamán.

EK SAU TENTI'SWA'N ZABU'R.

L. M. Seasons. St. Paul's.

Birádarána muhabbat.

1 Dekho, kyá ḳhúb aur ḳhushkirdár
Hai bháíon ká dilí pyár,
Jab eká karke ápas men
We mel se búd o básh karen.

2 Jaise ki iṭr, qímat ká,
Hárún ke sir par ḍhalá thá,—
Pahunchá bhí pairáhan ko,—
Aur sab kuchh kartá wuh ḳhushbo;—

3 Yá jaise os, Harmún kí, hai,—
Aur pák pahár, Saihún kí, hai,—
Zarḳhez wuh kartí hai zamín,—
Ki peṛ, phal, phúl, sab hain hasín,—

4 Taise birádarána pyár
Beshqímat hai, aur ḳhushkirdár;
Aur har ek barkat, ḳhúb o ḳháss,
Hai, aur rahegí un ke pás.

EK SAU CHAUNTI'SWA'N ZABU'R.

L. M. Stonefield. Hingham.

Ḳhudá kí sitáish karne kí nasíhat.

1 Ḳhudáwand ke ai ḳhádimo !
Jo us ke ghar men házir ho,—
Raho sitáish ko taiyár;
Ḳhudá ke ho shukrguzár.

2 Kalísiyá meṉ duạ́ ke háth
Uṭháo, dil se, sab ke sáth;
Ḳhudáwand kí táríf karo;
Us ko mubárakbád kaho.

3 Aur wuh jo sab ká Málik hai,
Ásmán zamín ká Ḳháliq hai,
So apne pák Saihún meṉ se
Barkat par barkat tujhe de.

EK SAU PAINTÍSWÁṈ ZABÚR.—1 Hissa.

C. M. Meriden. Henry.
Ḳhudá kí sitáish.

1 Ḳhudáwand ká muqaddas nám
Mubárakbád kaho;
Ḳhudáwand ke ai ḳhádimo!
Shukrguzár raho.

2 Tum, jo Ḳhudá ke ghar meṉ ho—
Jamáạt aur chaupán!—
Us kí sitáish tum karo,
Ki wuh hai mihrbán.

3 Ḳhudáwand, dekho, bhalá hai;
Buzurg hai us ká nám;
Us ko mubárakbád kaho:
Yih hai mubárak kám.

4 Qadím meṉ us ne chuná thá
Ḳháss ummat Isráel:
Par sab jahan kí qaumoṉ se
Ab húá us ká mel.

5 Ḳhudáwand! tú hí Málik hai,
Buzurg aur ạlíshán;
Terí sitáish gáte haiṉ
Ham sab, ba dil o ján.

EK SAU PAINTÍSWÁṈ ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. Charleston. New London.

Ḳhudá kí qudrat.

1 Ḳhudáwand ne, jo ạlíshán,
Banáyá hai zamín ásmán;
Jo kuchh ki us ká thá maqsúd,
So us ne kiyá hai maujúd.

2 Buḳhár ko wuh uṭhátá hai;
Aur pání wuh barsátá hai;
Aur bijlí, ándhí, rạd o bád
Ḳhudá ká mánte haiṉ irshád.

3 Phir Misr meṉ Ḳhudáwand ne
Pahlauṭhe máre, gazab se;
Baṛháyá us ne apná háth,—
Tamám we húe ḳhauf ke sáth.

4 Magrúr bádsháh, qaum zabardast,—
Ḳhudá ne kiyá unheṉ past;
Zamín, bahut bádsháhoṉ kí,
Mírás meṉ Isráel ko dí.

5 Ḳhudá kí qudrat kyá muhíb!
Par bandoṉ ká wuh hai habíb:
Ḳhudáyá! dekh ham bandoṉ par;
Ạdálat bhí hamárí kar.

EK SAU PAINTÍSWÁṈ ZABUR.—3 Hissa.

L. M. Tallis.' Duane St.

Butparastí kí batálat, aur ḳhudáparastí kí sachái.

1 Yahowah hai barhaqq Ḳhudá,—
Hai Ḳháliq sárí dunyá ká :
Sab butparastoṉ ke mạbúd
Haiṉ bátil but, aur nest nábúd.

2 Ki un ke but, jo beshumár,
Haiṉ ádmíoṉ ke háth ká kár ;
We soná rúpá ṭhahre haiṉ,
Aur andhe, gúnge, bahre haiṉ.

3 Na bolte we zubánoṉ se ;
Na sunte apne kánoṉ se ;
Na áṉkhoṉ se we lakhte haiṉ,
Ki áp meṉ dam na rakhte haiṉ.

4 Jo jo unheṉ banáte haiṉ,
Yápújte, yá pujáte haiṉ,
So, but kí mánind, haiṉ zarúr
Haqír, be ạql, beshụúr.

5 Par, ai Ḳhudá ke ḳhádimo !
Tum Haqq Ḳhudá ko mánío :
Kalísiyá ke shágird—ustád—
Rabb ko kaheṉ mubárakbád.

6 Mubárak hai barhaqq Alláh !
Jis kí Saihún ịbádatgáh ;
Kalísiyá meṉ hai jis kí já :
Mubárak hai barhaqq Ḳhudá !

EK SAU CHHATTÍSWÁṈ ZABUR.

C. M. Moravian Hymn. Immortality.

Ḳhudá kí qudrat i ạzím o rahmat i abadí kí tạríf.

1 Shukrguzárí karío
Tum sab, Ḳhudáwand kí,
Ki us ká baṛá karam hai,
Aur rahmat abadí:
Bádsháhoṉ ká wuh hai Bádsháh;
Hamd karo, Málik kí,
Ki us kí qudrat hai ạzím,
Aur rahmat abadí.

2 Wuh Qádir mutlaq hai Ḳhudá;
Ạjáib us ke kám;
Banáyá sab kuchh, dánish se,—
Ásmán, zamín tamám:
Wuh súraj ko chamkátá hai,
Aur chánd, sitáre bhí:
Ḳhudá kí qudrat hai ạzím,
Aur rahmat abadí.

3 Pahlauṭhe máre, Misr meṉ;—
Dekh Rabb ke qahr ko!
Bacháe baní Isráel;—
Dekh Rabb kí mihr ko!
Phir qawí háth aur bázú se
Dí unheṉ maḳhlasí:
Ḳhudá kí qudrat hai ạzím,
Aur rahmat abadí.

4 Daryá ko chírke bandoṉ ko
Pah'ncháyá us ke pár;

Aur Firaún ko fauj samet
Dubáke kiyá khwár;
Rahbarí bayábán men kí,
Apne kháss logon kí;
Khudá kí qudrat hai azím,
Aur rahmat abadí.

5 Aur máre us ne sháh bádsháh,
Aur námwar salátín;
Mírás men Isráel ko dí
Qáumon kí sarzamín;
Zamín, ki jis ká wáda thá,
Yún us ne unhen dí:
Khudá kí qudrat hai azím,
Aur rahmat abadí.

6 Phir yád farmáyá bandon ko
Hairání ke auqát;
Hamáre dushmanon se bhí
Bakhsh dí us ne naját;
Wuh rozí detá sabhon ko;
Hamd gáo, Ráziq kí,
Ki us kí qudrat hai azím,
Aur rahmat abadí.

EK SAU SAINTÍSWÁN ZABUR.

L. M. Augusta. Rockbridge.

Bábul kí asírí men Yahúdíon kí faryád.

1 Asír Yahúdí, Bábul ke
Daryáon par jab baithe the,

Tab yád we karte the Saihún,
Aur rote the, árám bidún.

2 Bed ke daraḳht kí sháḳhon̲ se
Tab apne barbat ṭánge the ;
Jab dushman bole, "Gáiyo !
Saihún ká gít sunáiyo !"

3 Par háe ! aise tanz kí án,
Ajnabíon̲ ke darmiyán,
(We bolte the) kis tarah se
Ham gáwen̲ gít, Ḳhudáwand ke ?

4 Yarúsalam ! harchand ki dúr,
Yád tujhe rakhún̲ main̲ zarúr ;
Jo bhúl main̲ jáún̲ tujhí ko,
To merá háth nikamma ho !

5 Yarúsalam ! harchand barbád,
Jo tujhe main̲ na rakhún̲ yád,
Merí zubán tab howe band,
Na kabhí hoún̲ main̲ ḳhursand !

6 Mubárak hai ạzíz Saihún !
Aur us ke dushman malạún !
Ḳhudáyá ! dekh tú bandon̲ par,
Aur un kí jald ạdálat kar.

EK SAU AṚHTI'SWA'N̲ ZABU'R.—1 Hissa.

7s. Granby. Eltham.

Ḳhudá kí tạríf

1 Dil o ján se, ai Ḳhudá !
Terá gít main̲ gáúngá ;

Tere nám ká sanáḳhwáṉ
Húngá maiṉ, ba dil o ján.

2 Terí rahmat kí tạríf,—
Aur sachái kí tausíf,—
Terá nám aur pák kalám
Gáúngá maiṉ subh shám.

3 Jis din maiṉ ne kí faryád,
Tú ne mujhe kiyá yád,
Merí duạ sun bhí lí,
Merí rúh ko táqat dí.

EK SAU AṚHTÍSWÁṈ ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. Quito. Portugal.

Ḳhudá kí tạríf.

1 Ḳhudáwand, sháhoṉ ke Bádsháh!
Qaumoṉ par terí hai nigáh;
Bádsháh bhí terá pák kalám
Sunke gáwenge terá nám.

2 Pák nagme, terí ráhoṉ ke,
We gáwenge, ḳhushwaqtí se,
Aur ki Ḳhudáwand ká jalál
Hai ạlíshán, aur pur kamál.

3 Garchi ásmán hai terá ghar,
Tú rujụ hotá pastoṉ par;
Aur sáre log jo haiṉ magrúr,
Áp se tú unheṉ kartá dúr.

4 Aur áfatoṉ ke darmiyáṉ
Agarchi rahtí merí ján;

Taubhí, Ḳhudáwand ! har auqát
Tú mujhe detá hai naját.

5 Phir jo hai merí bábat kám,
So túhí karegá anjám :
Rahm farmá mujh ásí par,
Aur kabhú mujhe tark na kar.

EK SAU UNTÁLÍSWÁṈ ZABÚR.—1 H.

8s and 7s. Greenville. Bavaria.

Ḳhudá házir názir, aur sab ká jánnewálá.

1 Ai Ḳhudá ! tú mujhe jánchtá,
Bilkull tú pahchántá hai ;
Merá uṭhná—merá baiṭhná—
Sab kuchh tú hí jántá hai.

2 Mere dúr daráz andesha,
Sab se tú hí hai ágáh ;
Merá soná—merá jágná—
Jántá tú sab merí ráh.

3 Ráh meṉ, ghar meṉ, báhar, bhítar,
Sab kuchh tujhe záhir hai ;
Mere dil kí har ek bát meṉ
Tú, Ḳhudáyá ! máhir hai.

4 Áge píchhe ghernewálá
Hai, har já, tú mere sáth ;
Auroṉ se gar húṉ poshída,
Mujh par nit hai terá háth.

5 Aisí hálat kyá ajúba!
Aql se wuh báhir hai;
Merá sárá hál haqíqí
Sab kuchh tujhe záhir hai.

6 Mere dil par is ko naqsh kar,
Ki har já tú házir hai;
Jo main boltá, sochtá, kartá,—
Sab ká tú hí názir hai.

EK SAU UNTÁLÍSWÁN ZABÚR.—2 H.

8s and 7s. Florence. Wilmot.

Khudá ká házir názir honá.

1 Terí rúh se, ai Khudáwand!
Kidhar ko main já sakún?
Yá main tere hí huzúr se
Kis muqám men bhág rahún?

2 Agar main ásmán par jáún,—
Dekh, tú wahán házir hai;
Gar pátál men main bichháún,—
Wahán tú bhí názir hai.

3 Agar main bhí urke bhágún
Súraj kí tezrawí se,—
Yá main chhipne ko ur jáún
Tá us pár, samundar ke,—

4 Merá tú surág páwegá;
Wahán bhí hai terá háth;
Mujhe tú zarúr pakregá;
Tú har já hai mere sáth.

5 Jo main kahún, ki táríkí
Mere taín chhipáwegí,
Kálí rát tab mere chaugird
Roshní bhí hojáwegí.

6 Rát to tere liye din hai,—
Roshní sí chamaktí hai;
Terí ánkh se kabhú mujhe
Rát chhipá na saktí hai.

7 Mere dil par is ko naqsh kar,
Ki har já tú házir hai;
Jo main boltá, sochtá, kartá,—
Sab ká tú hí názir hai.

EK SAU UNTÁLÍSWÁN ZABUR.—3 H.

S. M. Orange. Little Marlborough.

Khudá ke mukhálifon se bezár honá.

1 Khudáyá! dekh, main hún
Sharíron se náráz,
Jo terí pák sharíat ká
Na karte hain liház.

2 We abas lete hain
Terá muqaddas nám,
We terá kína rakhte hain,
Aur un ke kh'yál hain khám.

3 Jo tere dushman hain,
Main un se hún bezár;
Aur un se nafrat mujh ko hai;
Na rakhtá unhen yár.

4 Bár i Ḳhudáyá! tú
Ab mere dil ko ján;
Tú mujhe táṛ, mujhe ázmá;
Andeshon̲ ko pahchán.

5 Jo mujh men̲ badí ho,
Mujh ko us se chhuṛá;
Aur apní rúh se mere taín̲
Ráh ab'dí par chalá.

EK SAU CHÁLÍSWÁN̲ ZABÚR.

C. M. St. Olaves. Peterborough.

Dushmanon̲ se bachne ki faryád.

1 Jo ham par háth ho, zálim ká,
Naját, Ḳhudáyá! de;
Aur apná qawí háth baṛhá;
Bachá sharíron̲ se.

2 Sámpon̲ kí mánind tez zubán—
Sharr, zahr se mạmúr,
We karne cháhte hain̲ nuqsán,
Aur karte hain̲ gurúr.

3 Ḳhudá i rahím! dushman ká jál,
Jo báhar phailá ho,—
Yá dil men̲ howe bad ḳhiyál,
Gunáh men̲ phan̲sne ko,—

4 To mere úpar rahm kar,
Aur toṛ sharír ká jál;
Miṭá tú dil kí sárí sharr;
Aur phandon̲ se nikál.

5 Sharír ke kh'yál ko bátil kar;
Sacháí ko phailá;
Aur apne kámil rahm se
Sab zulm ko miṭá.

6 Mazlúmon kí himáyat kar;
Miskín ká kar insáf;
Nigáh farmá díndáron par;
Mauqúf kar ikhtiláf.

7 Tab sádiq lenge terá nám,
Shukrguzárí se;
Bakhsh un ko apne pás árám:
Bihisht men un ko le.

EK SAU IKTÁLÍSWÁN ZABÚR.

L. M. Windham. Sterling.

Gunáh se bachne ke liye duá mángná.

1 Khudáyá! duá fajr kí
Manzúr farmá, khushbúí sí;
Aur shám kí bhí qabúl kar le,
Ba taur shám kí qurbání ke.

2 Rakh mujhe sáre jhúṭh se báz,
Na bolún báten beliház;
Na chalún main badkár kí ráh;
Na karún gaflat aur gunáh.

3 Jo chúkún main, to ulfat se
Rást ádmí mujhe tárná de:
Yih mere liye ìtr sá,
Dilpasand mujhe howegá.

4 Jis waqt wuh ho musíbat men,
Main Rabb se mángún duáen,
Ki us ke taín tú bakhsh árám;
Bachá tú use har aiyám.

5 Ai Rabb! tú mujh se munh na mor,
Na merí rúh ko tanhá chhor:
Shaitán ke sáre jálon se
Mujh ásí ko chhutkárá de.

EK SAU BAIYÁLÍSWÁN ZABUR.

7s 6 lines. Corydon. Wansted.

Tabáhhál kí faryád.

1 Tere áge, ai Khudá!
Gam se main chillátá thá;
Dekh, main kaisá pareshán;
Mere dard ká sun bayán;
Sahm játá merá jí;
Bakhsh tú mujhe makhlasí.

2 Jidhar main ne kí nigáh,
Merí kahán thí panáh?
Dahne háth aur báyán háth
Koí thá na mere sáth;
Dost aur bháí, ján pahchán
Mujh se hate, dukh kí án.

3 Tis se main chilláyá thá,
Apne dil men kahá thá,
Tú akelá, yá Alláh!
Merí sadá hai panáh;

Zindagí ke mulk men̲ tú
Merá bak̤hrá húbahú.

4 Jald tú merá sun sawál;
Dekh, main̲ kaisá tabáhhál;
Sab satánewálon̲ se
Mujhe jald riháí de;
Qaid men̲ se mujhe chhuṛá,
Tab tạríf main̲ karúngá.

EK SAU TENTÁLÍSWAN̲ ZABÚR.—1 H.

L. M. Kingsbridge. Darwen.

Ạjiz ki faryád.

1 Sun merí zárí, ai K̤hudá!
Merí duạ par kán lagá:
Apní sacháí se, shitáb,
De merí duạ ká jawáb.

2 Tú apne ạjiz bande se
Gunáhon̲ ká hisáb na le;
Ki koí shak̤hs tere huzúr
Na ṭhahar saktá bequsúr.

3 Shaitán ghabrátá merí ján;
Hál merá húá lábayán;
Táríkí men̲ main̲ baiṭhá hún̲;
Main̲ goyá gor men̲ paiṭhá hún̲.

4 Kyá sahm gayá merá jí!
Dil merá ujaṛ gayá bhí:
Yád átá hál, un dinon̲ ká,
Jab terá fazl mujh par thá.

5 Tab merá bhár, gunáhon ká,
Khudáwand ne utárá thá,
Aur mere dil men khushí thí;
Wuh khushí kahán ab rahí?

6 Khudáwandá! tor merí qaid;
Sirf tujh par merí hai ummaid;
Main apne háth barhátá hún,
Aur muáfí tujh se cháhtá hún.

7 Zamín jyún menh kí p'yásí hai,
Tyún terá p'yásá ásí hai:
Rahím tú ho mujh ájiz par,
Aur mujhe jald ásúda kar.

EK SAU TENTÁLÍSWÁN ZABUR.—2 H.

C. M. Stephens. Swanwick.

Ájiz kí faryád.

1 Khudáwand! merí sun shitáb;
Na áge derí kar;
Karáhne se main hún betáb:
Ján hai nikalne par.

2 Dukh mujh ko rahtá sárá din,
Aur roná sárí rát;
Tú merí áh aur ánsú gin;
Sawere de naját.

3 Jo main ne sab dushmanon se
Ab terí lí panáh;
Naját tú un se mujh ko de;
Kar unhen rúsiyáh.

4 Bihisht hí men̲ pahunchne ko
  Tú mujhe ráh sikhlá;
Rúh, terá, merá hádí ho;
  Tú merá hai Ḳhudá.

5 Musíbat se bachá mujhe;
  Dil merá zinda kar,
Aur apne nám kí ḳhátir se
  Kar rahm bande par.

EK SAU CHAUÁLÍSWÁN̲ ZABÚR.—1 H.

L. M. Trell. Litchfield.

Rúhání jang.

1 Ḳhudáwand! tú mubárak ho!
Tú apne ájiz bande ko
Rúhání jang ká taur sikhá,—
Rúhání hathiyár lagá.

2 Dushman hain̲ mere beshumár;
Tú mujhe Rúh kí de talwár,
Ki un par hoún̲ zabardast,
Kalám se unhen̲ dún̲ shikast.

3 Tú merá gaṛh, aur burj buland;
Main̲ tujh se hotá fathmand;
Tú merá Munjí, merí ḍhál:
Kar mere dushman sab pámál.

4 Bharosá merá tujh par hai;
Nigáh to terí mujh par hai:
Ḳhudáyá! mere sab adú
Mere zerdast kar, húbahú.

EK SAU CHAUÁLÍSWÁN ZABUR.—2 H.

7s 8 lines. Benevento. Martyn.

Hech insán par Khudá ká liház karná.

1 Ádmí kyá hai, ai Khudá!
Jaldí wuh guzarne ká;
Do chár din ká,— ghás ká phúl,—
Dhúl wuh hai,—aur hogá dhúl:
Sáya sá guzartá hai;
Jaldí se wuh martá hai;
Us ká kyá hai iqtidár,
Ki wuh tujh se ho shumár?

2 Qádir i mutlaq, jo Khudá,—
Kháliq hai jo dunyá ká,—
Jo girátá bijlíán,—
Jis kí shán hai bepáyán,—
So hí hilm o rahm kar
Dekhtá hai hech ádmí par:
Ádmí kyá, ai Kirdigár!
Ki wuh tujh se ho shumár?

EK SAU PAINTÁLÍSWÁN ZABUR.—1 H.

L. M. Rothwell. Vanhall's.

Khudá kí buzurgí.

1 Mere bádsháh, tú ai Khudá!
Terí táríf main karúngá;
Nám tere ko, ab'd ul ábád,
Main kahúngá mubárakbád.

2 Ḳhudá buzurg hai aur ạzím;
Ham us kí kareṉ sab tạzím;
Tahqíq se báhar us kí shán;
Us ká jalál hai bepáyáṉ.

3 Sitáish, tere kámoṉ kí,
Pusht dúsrí pusht se karegí;
Ki terí hí buzurgíáṉ
Haiṉ betahqíq aur bepáyáṉ.

4 Terí janáb hí ká jalál,—
Tere muhíb kámoṉ ká hál,—
Maiṉ un ká karúngá iqrár,
Aur húngá terá parastár.

5 Tere ihsán kí pák tausíf,—
Aur tere rahm kí tạríf,—
Aur gít, terí sadáqat ke,—
Sab qaum ke log bhí gáwenge.

EK SAU PAINTÁLÍSWÁṈ ZABÚR.—2 H.

H. M. Bethesda. Haddam.

Ḳhudá kí buzurgí.

1 Ḳhudá hai mihrbán,
Aur sarásar rahím,
Aur dhímá gusse meṉ,
Niháyat hai karím;
Ki us ká rahm sarásar
Hai us kí sárí ḳhilqat par.

2 Ḳhudáwandá Ḳhudá!
Terí dastkáríáṉ,
So terí shán ạzím
Nit záhir kartíáṉ,

Aur terí ummat pák o ḳháss
Karegí terí nit sipás.

3 Terí bádsháhat ká—
Aur us kí baṛí shán—
Aur terí qudrat ká—
We karenge bayán;
Ki sáre baní ádam ko
Us kí baṛáí záhir ho.

4 Terí bádsháhat hai
Mudám aur abadí;
Aur terí saltanat
Na kabhí ṭalegí:
Terí hukúmat sarásar
Hai dáim, sáre ạlam par.

EK SAU PAINTÁLÍSWÁṈ ZABÚR.—3 H.

L. M. Orland. Glasgow.

Ḳhudá kí buzurgí.

1 Ḳhudá ká rahm sarásar
Hai us kí sárí ḳhilqat par;
Wuh sab kí ḳhabar letá hai;
Sabhoṉ ko sab kuchh detá hai.

2 Jo áfatoṉ se ghire haiṉ,
Aur bhár ke tale gire haiṉ,
Unheṉ wuhí uṭhátá hai,
Aur dukhoṉ se bachátá hai.

3 Phir sab kí áṉkheṉ, ai Ḳhudá!
So tujh par lagíṉ haiṉ sadá:
Tú kholtá apní muṭṭhí ko,
Ki sab makḥlúq kí serí ho.

4 Ḳhudáwand hai rahím karím ;
Aur us kí rástí hai ạzím :
Jo dil se letá us ká nám,
Us se wuh hai nazdík tamám.

5 Aur ḳhudátarson kí murád—
Aur un kí zárí o faryád—
Wuh ján karke bar láwegá,
Aur unhen bhí bacháwegá.

6 Phir jin ko hai Ḳhudá se pyár,
Ḳhudá hai un ká nigahdár :
Pas gáo sab, Ḳhudá ká nám
Mubárak ho, ab'd ul aiyám !

EK SAU CHHIÁLÍSWÁN ZABÚR.

L. M. Keble's. Effingham.

Ḳhudá kí tạríf.

1 Ai merí ján ! tú ụmr bhar
Ḳhudáwand kí sitáish kar ;
Main jab tak jítá rahúngá,
Ḳhudá ká shukr karúngá.

2 Dil mere ! baní ádam par
Na hargiz tú bharosá kar ;
Raís amír bhí marte hain,
Ạ́jiz, láchár ṭhaharte hain.

3 Wuh banda hai nekbakht, har bar,
Jis ká Ḳhudá hai madadgár ;
Jis ká bharosá, ụmr bhar,
Har hál men, hai Ḳhudáwand par.

4 Us ne banáyá hai ásmán,
Zamín, daryá, háṉ, kull jahán :
Us ke sab wạde qáim haiṉ;
Sab qaul qarár bhí dáim haiṉ.

5 Mazlúm kí suntá wuh faryád;
Asír ko kartá wuh ázád ;
Ser kartá hai wuh bhúkhoṉ ko,
Ki tar o táz'gí un kí ho.

6 Bínáí detá andhoṉ ko;
Jo jhuke haiṉ, uṭhátá so;
Aur shifá páte haiṉ maríz;
Rástoṉ ko jántá wuh ạzíz.

7 Pardesíoṉ ká nigáhdár;
Yatímoṉ ká wuh tarafdár;
Bewoṉ kí hotá hai panáh;
Sharír ko kartá wuh tabáh.

8 Bádsháhat us kí qáim hai,
Aur pusht dar pusht wuh dáim hai:
Ḳhudá Saihún ká hai Bádsháh,
Hamesha talak, Hamdulláh!

EK SAU SAINTÁLÍSWÁṈ ZABÚR.—1 H.

8. 7. 4. Helmsley. Siberia.

Ḳhudá kí rahmat aur qudrat kí tạríf.

1 Shukr karo sab, Ḳhudá ká;
Hallilúyáh gáiyo;
Shukr karná hai dilpasand;
Dil áwáz miláiyo;

Hallilúyáh !
Málik ko saráhío.

2 Dekho, fazl se Ḳhudáwand
Phir banátá hai Saihún,
Isráel ke parágande
Látá us ke andarún :
Sab muḳhálif
Howen is se sarnigún.

3 Detá wuh árám un sab ko,
Jo shikasta dil aur chúr ;
Shifá detá hai Ḳhudáwand
Sab ko jitne hain ranjúr ;
Hai Yahowah
Sáre rahm se mạmúr.

4 Sab kuchh jántá, aur dikhlátá
Wuh shumár, sitáron ká :
Wuh buzurg aur baṛá qádir ;
Us ká ịlm láintihá ;
Aur Ḳhudáwand
Hai rafíq, halímon ká.

EK SAU SAINTÁLÍSWÁN ZABÚR.--2 H.

12s and 11s. Portuguese Hymn.

Ḳhudá kí qudrat aur rahmat kí tạríf.

1 Ḳhudáwand kí shukrguzárí ke liye
Sab bande, Alláh ke, ab howen taiyár ;
Sab qudrat ke kám us ne záhir jo kiye,
Aur rahmat ke, us kí, ho shukrguzár.

2 Wuh ḍáltá hai ghaṭá ká parda ásmán par ;
Barsátá wuh menh, aur ser kartá zamín ;

Ugátá wuh ghás ko paháṛ o maidán par;
Aur súrat, zamín kí, ban játí hasín.

3 Charindon ke liye jo chára darkár hai,—
Parinde bhí sáre jo mángte ahár,—
So roz ba roz sabhon ke liye taiyár hai:
Ḳhudáwand khilátá hai sáre jándár.

4 Phir dunyawí hashmat, aur tuhfa jo sárá,
Aur ghoṛon ke zor ko, wuh jántá náchíz;
Aur ádmí kí pushtí, ang ḍhang hai nákára:
Jo us se tarsán hain, so us ke azíz.

EK SAU SAINTÁLÍSWÁN ZABÚR.—3 H.

C. M. Antioch. Archdale.

Shukrguzárí mutafarriq niamaton ke liye.

1 Ai pák Saihún! Ḳhudáwand kí
Shukrguzárí mán;
Aur us kí pák sitáishen
Kar, abad uz zamán.

2 Hamárí sab nawáhí men
Wuh bakhshtá hai árám;
Mukhálif báz wuh rakhtá hai,
Aur sulh hai tamám.

3 Ham us kí kámil barkat se
Nit rahte hain khushhál;
Wuh ham ko achchhe galle se
Bhí kartá málámál.

4 Aur mausimon kí jo tabdíl,
Wuh bhí ṭhah'rátá hai;
Wuh garmí bhejtá hai bar waqt,
Aur menh barsátá hai.

5 Barf ún kí mánind detá hai,
  Aur yakh ko luqma sá ;
Wuh pálá rákh sá phenktá hai,
  Ṭhanḍ bhejtá hai Ḳhudá.

6 Wuh apne hukm bhejne se
  Sab phir galátá hai,
Aur apní hukmrání se
  Hawá chalátá hai.

7 Aur apne farz aur pák kalám
  Wuh kartá hai izhár :
Ḳhudá apne ḳháss bandon ká
  Nit hai Parwardigár.

EK SAU AṚHTÁLÍSWÁN ZABÚR.

11s. Hinton. St. Michael's.

Ḳhudáwand kí sitáish karná.

1 Ḳhudáwand kí ab tum sitáish karo :
Sitáish ko dil kí áráish karo :
Ai sáre firishto, ásmán par jo ho !—
Ḳhudáwand Ḳhudá kí sitáish karo.

2 Ai súraj, ai chánd, ai sitáro tamám !
Ai sáre aflák, aur ásmání ajrám !
Ai pánío, úpar ásmán ke jo ho !—
Ḳhudáwand Ḳkudá kí sitáish karo.

3 Jo us ne farmáyá, so húá namúd ;
Páedárí wuh bakhshtá, sab rahtá maujúd ;
Jo us ne ṭhah'ráyá, na ṭaltá hai so :
Ḳhudáwand Ḳhudá kí sitáish karo.

4 Zamín ke gahrápo, paháro aur gár!
A'g, ole, aur ándhí, barf, menh, aur bukhár!
Sab per, phúl, aur phal bhí, sab saro jo ho!—
Khudáwand Khudá kí sitáish karo.

5 Zamín ke mawáshí, aur sáre jándár!
A'smán ke parinde, jo ho beshumár!
Aur khák men ke kíre makore jo ho!—
Khudáwand Khudá kí sitáish karo.

6 Zamín ke bádsháho, amír o faqír!
Jawán o kunwáríán, bachche aur pír!
Sab chhote o bare jo khilqat men ho!—
Khudáwand Khudá kí sitáish karo.

7 Sitáish kar gáo Yahowah ká nám;
Wuh bálá buzurg hai, jalálí tamám:
Zamín o ásmán par muqaddam jo ho!—
Khudáwand Khudá kí sitáish karo.

8 Wuh apne sab bandon ká hai madadgár;
Wuh apne Saihún ká hai kháss tarafdár;
We us se nazdík hain; pas khurram tum ho:
Khudáwand Khudá kí sitáish karo.

EK SAU UNCHA'SWA'N ZABU'R.

6s and 4s. America. Bermondsey.

Khudáwand kí táríf karne kí nasíhat.

1 Rabb ká, ai bháío!
Nayá gít gáío,
Hallilúyáh!
Girje ke darmiyán

Gáo, az khush ilhán,
Dil se, Khudá kí shán;
Hoo maddáh!

2 Ai baní Isráel!
Munjí Imánúel
Jáno mahmúd:
Gair qaumen áwengín,
Saihún men gáwengín,
Ísá ko jánengín
Sachchá Mábúd.

3 Jo us ke ímándár,
Un se Khudá, har bár,
Hai razámand;
Jitne jo hain halím:
Un ko Khudá rahím
Bakhshtá naját azím,—
Kartá khursand.

4 Pák logo! umr bhar,
Apne pák darjon par
Khushí karo;
Khudá kí hamd karo;
Us kí sitáish ko
Rát din tum házir ho,
Ai momino!

EK SAU PACHÁSWÁN ZABÚR.

8s and 7s. Oliphant. Smyrna.

Khudá kí sitáish.

1 Hallilúyáh! Bait ul quds men
Kháwind kí sitáish ho!

Us kí qudrat ke ásmán par
  Hamd kí ḳhúb áráish ho;
Ạ́lam kí sab sanaạton̲ kí
  Dekho sab zebáish ko:
Rabb ke fazl o jalál kí
  Gáwen̲ ham sitáish ko.

2 Hallilúyáh! Bín o barbat
  Chheṛo, ḳhushilhání se;
Gít men̲ sur miláke gáo
  Hamdulláh, ḳhushḳhwání se;
Us kí pák tạríf sunáo,
  Sárí ḳhushzubání se;
Jis ko sán̲s hai, hamd sunáo,
  Dil kí firáwání se!

GÍT.

ḲHUDÁ KÍ SIFATEṈ.

PAHLÁ GÍT.

1 C. M. Barby. Chesterfield.

Ḳhudá kí sifateṉ.

1 Ḳhudáyá! tú nádída hai,
Har jagah meṉ maujúd;
Na tujh se kuchh poshída hai;
Sab ká tujh se wajúd.

2 Tú qádir hai, quddús, hakím,
Haqq, ạdil, bepáyáṉ;
Aur baḳhshne ko tú hai rahím;
Pyár terá hai ạyáṉ.

3 Zát o sifát meṉ betabdíl,
Tú sab se bálá hai;
Kám o kalám meṉ tú jalíl,—
Ḳhudá Taạlá hai.

4 Ḳhudáwand! apní sab sifát
Khol apne bandoṉ par;
Hamáre bhí jo haiṉ hálát,
Tú ham par záhir kar.

DU'SRA' GI'T.

2 S. M. Watchman. Montville.

Khudá kí buzurgí.

1 Yahowah hai Khudá;
Takht, us ká, hai ásmán;
Aur us ke pánw kí chaukí ká
Zamín hí hai makán.

2 Dekho zamín, ásmán,—
Kám us ke záhir hain;
Par us kí sif'ten bebayán,—
Daryáft se báhir hain.

3 Wuh Rúh nádída hai;
Hai azal se maujúd,
Sab ánkhon se poshída hai,—
Haqq Wájib ul wujúd.

4 Ai Rabb Parwardigár!
Nigáh kar bandon par;
Ham tere pánw ke tábidár;
Tú ham par rahm kar.

TI'SRA' GI'T.

3 L. M. Castle Street. Brewer.

Khudá ká hilm.

1 Khudá ká hai kalám quddús,
A'smán hai merá takht khusús;
Yahowah hí hai merá nám;
Bádsháhat merí hai mudám.

2 Shikasta dil jo haiṉ insán,
Un meṉ bhí merá hai makán;
Jo badí se ranjída haiṉ,
So mere pasandída haiṉ.

3 Tasallí wehí páwenge,
Gunáh se jo pachhtáwenge,—
Ghináte haiṉ gunáhoṉ se,
Aur phirte haiṉ bad ráhoṉ se.

4 Khudáwandá! ham bandoṉ par
Tú apne Rúh ko názil kar;
Tab shákir ho ham gáwenge,
Aur terá nám saráhenge.

CHAUTHÁ GÍT.

4 L. M. Alfreton. Medway.

Khudá kí quddúsí aur buzurgí.

1 Khudáyá! pák hai terí zát;
Jalálí terí haiṉ sifát;
Quddús aur álá terá nám;
Sach aur barhaqq terá kalám.

2 Tú rahtá hai gunáh se dúr,
Ki terí zát hai mutlaq núr:
Sab badíoṉ ká dushman ho,
Tú sazá detá badoṉ ko.

3 Kamál hai, terá, bepáyáṉ;
Jalál hai tujh meṉ bekarán;
Tú sab ká Málik hai Khudá,—
Auwal o Ákhir, Alif, Yá.

PÁNCHWÁṈ GÍT.

5 C. L. M. "How calm." "Go watch."

Ḳhudá kí sifateṇ.

1 Ai Rabb ! tú sab ká hai Bádsháh ;
Taḳht terá hai páedár ;
Ġaríboṉ kí tú hai panáh ;
Sab tere tábidár :
Ḳhudáyá ! tú hai Zul jalál,
Aur apne kám meṉ pur kamál.

2 Unḍeltá apne qahr ko
Tú, ḳhatákároṉ par ;
Dikhátá apní mihr ko
Farmáṉbardároṉ par ;
Jo qaul ki tú farmátá hai,
Anjám ko bhí pah'nchátá hai.

3 Qudrat o hikmat záhir hai ;—
Ajáib tere kám :
Rahm qiyás se báhir hai ;—
Muqaddas terá nám :
Tú ádil, rást, aur kámil hai ;
Har fazl tujh meṉ shámil hai.

CHHAṬHWÁṈ GÍT.

6 L. M. Charleston. Sabaoth.

Ḳhudá ká házir názir honá.

1 Ḳhudáwand ! terí zát aur shán
Kis tarah kareṉ ham bayán ?
Insán aur sab firishte bhí
Yih mánte bát, achambhe kí.

2 Ḳhudáwand, Rabb ul ạlamín!
Aflák se leke tá zamín
Har jagah meṉ tú házir hai;
Sabhoṉ ká tú hí názir hai.

3 Tú dekhtá hai insán kí chál,
Aur jántá hai sabhoṉ ká hál;
Tú suntá hai har ek kí bát,
Aur jántá sárí wáqịát.

4 Ạ́lim ul gaib tú hai kamál,
Ạjíb, muhíb hai terá hál;
Sab bátoṉ ko tú jántá hai;
Mujhe bilkull pahchántá hai.

SÁTWÁṈ GÍT.

7 L. M. Rochester. St. Martin's.

Ḳhudá ká házir názir honá.

1 Ḳhudá kí Rúh se maiṉ kaháṉ
Bhág bhágke chhip jáúṉ?
Jaháṉ maiṉ húṉ, Ḳhudá taháṉ;
So kidhar bhág rahúṉ?

2 Ásmán par agar chaṛh jáúṉ,—
Tú waháṉ hai zarúr;
Pátál meṉ, gar maiṉ já girúṉ,—
Hai terá bhí huzúr.

3 Uṛne kí mujhe táqat ho,—
Roshní kí jaldí se
Samundar pár pahunchne ko,—
Sar tak, sab haddoṉ ke;—

4 Tau bhí, Ḳhudáwand! mere sáth
Tú sadá rahegá;

Har jagah terá dahná háth
Bande ko pakṛegá.

ÁṬHWÁṈ GÍT.

8 L. M. Derby. Leyden.

Ḳhudá kí qudrat aur buzurgí.

1 Dil kí taiyárí se áweṉ;
Buzurg Ḳhudá ká gít gáweṉ;
Ham milke sab, ba ạjizí,
Ab kareṉ us kí bandagí.

2 Bádsháhoṉ ká jo hai Bádsháh,
So hai garíboṉ kí panáh;
Barhaqq wuh hai aur jáwidán,
Aur qádir mutlaq, bebayán.

3 Samundar apní maujoṉ se,—
Aflák bhí apní faujoṉ se,—
Áftáb, máhtáb, sitáre bhí
Qudrat dikhláte, Ḳháliq kí.

4 Bunyád, pahár kí, us ne kí;
Daryáoṉ ko banáyá bhí;
Bhauṉchál, akál, wabáeṉ sab,—
Ye áte haiṉ wuh cháhe jab.

5 Dozaḳh, bihisht, zamín, ásmán
Dikháte haiṉ Ḳhudá kí shán:
Pas, ulfat se, ham, ḍar ke sáth,
Dil apne saumpeṉ us ke háth.

NAWÁṈ GÍT.

9 S. M. St. Thomas. Lisbon.

Ḳhudá kí parwardigárí.

1 Maiṉ terá húṉ, ai Rabb!
Paidáish tú ne dí;
Aur má kí god meṉ rahá jab,
Tab merí ḳhabar lí.

2 Mere bachpan se le
Tú ne hifázat kí;
Bímárí, dukh, musíbat se,
Bárháṉ riháí dí.

3 Áj tak bacháyá hai,
Kamál muhabbat se;
Aur jo kuchh maiṉ ne páyá hai,
So baḳhshá hai tú ne.

4 Tis par náshukr húṉ,
Ai mihrbán Ḳhudá!
Tádíb ke láiq ṭhahrá húṉ,
Ki tujhe chhoṛ diyá.

5 Tau bhí, ai Rabb rahím!
Kar rahm bande par;
Mujh gunahgár par, ai Karím!
Tú apná karam kar.

DASWÁṈ GÍT.

10 11s. St. Michael's. Flint.

Ḳhudá kí wahidániyat.

1 Yahowah hai sachchá aur zinda Ḳhudá;
Akelá wuh Ḳháliq aur Málik sadá:

Jo máne so máne buton ko mábúd,—
Par sachchá to ek hí Khudá hai maujúd.

2 Qaumon ke iláh aur qaumon ke mábúd
Yahowah kí nisbat hain nest o nábúd;
We wáhí tabáhí hain,—honge tabáh;
Sirf ek hí Yahowah hai wáhid Alláh.

3 Iláhí! tú apná pák nám kar mashhúr;
Miṭá tú táríkí,—phailá sachchá núr;
Sab qaumen dín haqq se jald howen ágáh,
Aur jánen, ki tú hí hai wáhid Alláh.

GYÁRAHWÁN GÍT.

11 L. M. Arnheim. Shoel.

Khudá kí rúhániyat.

1 Tú, ai Khudá! nádída hai,
Sab ánkhon se poshída hai;
Ek Rúh quddús, beibtidá,
Azím, hakím, láintihá.

2 Jo jism hain, so ṭalenge;
We marke saṛke galenge;
Par terí zát gairfání hai,
Sab báton men lásání hai.

3 Jab terí nahín hai shabíh,
Tab kis se terí ho tashbíh?
Ham kis se tujhe den misál?
Ki tú beshakk hai Zul jalál.

4 Gair qaumon ke jo hain khudá,
So but, banáwaṭ hain, har já;

Par tú, Yahowah! zinda hai,
Sab ká Paidá kuninda hai.

5 Ai merí ján! jhuká tú sar;
Tú Rúh i jalíl ko sijda kar;
Kar sijda rúh o rástí se:
Ḵhudáyá! is kí táqat de!

BÁRAHWÁṈ GÍT.

12 L. M. Danvers. Seasons.

Ḵhudá kí azaliyat o abadiyat.

1 Jahán jab ki na baná thá,—
Ásmán bhí jab na taná thá,—
Tú, ai Ḵhudáwand! hai maujúd,
Ki tú hai Wájib ul wajúd.

2 Dunyá men jo kuchh baná hai,
So ḵhákí hai, aur faná hai;
Par tú, jo sab ká Bání hai,
Bizátihí gairfání hai.

3 Ai Rabb! hamárí ḵhabar le,
Aur apne baṛe fazl se
Tú, nazar karke bandon par,
Ab'dí hayát ịnáyat kar.

TERAHWÁṈ GÍT.

13 L. M. Old Hundred. Repose.

Ḵhudá kí baqá, aur insán kí faná.

1 Rabb, jis se hai maujúd jahán,
Hamd us kí kar, ai merí ján!
Jo zát o sifat men ạzím,
Kar us kí saná o tạzím.

2 Hamáre din guzarte hain,
Aur tan hamáre marte hain;
Par terí zát hai pur kamál,
Gairfání bhí aur lázawál.

3 Ham ájizon par kar nigáh;
Ham ásíon kí ho panáh;
Tú maut se hamen de naját;
Bakhsh hamen baqá kí hayát.

CHAUDAHWÁN GÍT.

14 11s. Portuguese Hymn. Hinton.

Parmeshwar ke gun; Masíh ne un ko pragat kiyá.

1 Parmeshwar ke gáwen ham gun aur dhanbád;
Wuh hai Paramátmá, anant aur anád;
Sab bast se swatantr, aur sab ká ádhár;
Swaiambhú, adwait hai, adrish, nirákár.

2 Srishtkartá, Sarbrachhak, aur Sarbsaktimán,
Sarbgyání, pawitr, aur Niyáí mahán;
Wuh asam, aur agam, Gunságar apár;
Wuh sab ká hai Dátá aur Tránkarnehár.

3 Kaun Prabhú ke bhed ká kad húá sagyán?
Masíhá se prag'tá Parmeshwar mahán:
Dayál aur kripál ho, bacháne sansár,
Wuh dhartí par áyá, aur dhárá awtár.

4 Páp mochan aur mukti, sab kripá ke sáth,
Ab milegí ham ko, Masíhá ke háth:
He Prabhú dayál! de ham sab ko biswás,—
De prem sab ke man men,—de mukti kí ás.

PANDRAHWÁN GÍT.

15 C. M. Clarendon. Ortonville.

Khudá ká hilm aur wafá.

1 Zinda Khudá, jo takhtnishín,
So hilm se hai mámúr;
Ham kaise kyún na hon gamgín,—
Wuh dukh ko kartá dúr.

2 Ájiz se munh na mortá hai,
Shikasta dil jo ho;
Bekas ko wuh na chhortá hai,—
Bakhshtá tasallí ko.

3 "Jo mángtá. sohí letá hai"
Yih qaul Masíh ká hai;
Wuh duá sunke detá hai;
Wuh qaul ká sachchá hai.

SOLAHWÁN GÍT.

16 C. M. Nottingham. Rincton.

Khudá ká jalál aur hilm.

1 "Quddús, quddús, quddús Alláh!"
Firishte kahte hain;
Jhuk jhukke sab hí hain maddáh,—
Rabb ko saráhte hain.

2 Ásmán to hai Khudá ká takht:
Phir jo zamín ká hai—
Pahár, daryá, maidán, darakht—
Sab farsh sá bichhá hai.

3 Samundar par hai terí ráh;
  Tú us kí maujon par
Sawárí kartá, ai Alláh!
  Tú sab se gálibtar.

4 Taubhí tú dukhiyáron ko
  Bhí yád farmátá hai;
Tú farotan, kháksáron ko
  Khák se uthátá hai.

SATTRAHWÁN GÍT.

17 11s. Hinton. Portuguese Hymn.

Parmeshwar ke gun.

1 Sun, ai merí átmá! Parmeshwar ko ján;
Anád, aur anant bhí, aur sarbsaktimán,
Sarbgyání wuh hai, aur pawitr apár,
Hai páp ghinákárí, aur dand denehár.

2 Ab ján tú, he pápí! Parmeshwar hai shuddh;
Aur páp, tere, dekhkar wuh tujh par hai kruddh:
Parlok men wuh karegá mahábichár,
Aur pápí tab bhugtegá pírá apár.

3 Par áwe jo jan Prabhú Ísá ke pás,
So taregá nischai,—na howegá nás;
Prabú ke pratáp se tab chhai hogá páp,
Aur mukti milegí, kategá santáp.

ATHÁRAHWÁN GÍT.

18 C. M. Clarendon. Jordan (J's).

Parmeshwar ká Masíh men pragat honá.

1 Parmeshwar kaun aur kaisá hai?
  Kaun us ká jánnehár?

Wuh na manukh ke aisá hai;
Wuh A'tmá hai apár.

2 Na ang, na rang, na rúp, na rekh
Hai Srí Parmeshwar kí;
Par us ke Satawtár ko dekh,—
Masíhá hai wuhí.

3 Parmeshwar ká tum dekho prem,
Jo pragaṭ kiyá hai,
Ki jag ko dene kusal kshem
Pút apná diyá hai.

4 Parmeshwar dekho, jot apár,
Man meṉ chamaktá hai;
Miṭátá hai wuh sab andhkár,
Aur mukt sujhátá hai.

5 Ai shuddh Parmeshwar, dín dayál!
Jo dhárí tú ne deh,—
Masíhá! tú Bachánewál,
Dikhátá kaisí sneh!

6 Parmeshwar, jo Jagadísá hai,
Akalank hai awtár,—
Narrúp meṉ pratyaksh, I'sá hai,
Prabhú aparampár.

UNNI'SWA'Ṉ GI'T.

19 11s. Portuguese Hymn. St. Michael's.

Ḳhudá kí sifateṇ.

1 Yahowah hai Ḳháliq i zamín o ásmán;
Yahowah hai Málik i kaun o makán;
Ham adab se jáweṉ ab us ke huzúr:
Wuh zát o sifát meṉ hai pák o purnúr.

2 Hai azal se abad tak ek hí Khudá;
Tabdíl hí se jáno tum us ko judá;
Ham us ke tasauwar men howen masrúr:
Wuh zát o sifát men hai pák o purnúr.

3 Ilhám bhí aur khilqat se hotá ayán,
Ki qudrat, Yahowah kí, hai bepáyán;
Wuh hikmat o adl se pur o mámúr:
Wuh zát o sifát men hai pák o purnúr.

4 Wuh zát o sifát men buzurg aur azím;
Wuh hai pur muhabbat, rahím o karím,
Quddús o barhaqq o gaiyúr o gafúr:
Wuh zát o sifát men hai pák o purnúr.

5 Yahowah hai Kháliq i zamín o ásmán;
Yahowah hai Málik i kaun o makán;
Masíhío! karo Khudá men surúr:
Wuh zát o sifát men hai pák o purnúr.

BÍSWÁN GÍT.

20 German Metre, "Lobe den Herren."

Khudá kí táríf.

1 Rabb kí táríf ho! wuh qudrat aur shaukat ká
Málik;
Sáre firishton ke sáth gáo saná i Kháliq;
Khushí karo,
Gáte bajáte raho;
Rabb hai Sultán i mamálik!

2 Rabb kí táríf ho! ki kí us ne terí hidáyat;
Par i uqáb tale ár tujhe kií ináyat;
Kar'm se mámúr,—

Jo kuchh ki tujhe zarúr,—
Baḳhshtá hai wuh, ba kifáyat.

3 Rabb kí tạríf ho! ki hikmat se tujh ko banáyá;
Jism o rúh ko árám deke hilm se chaláyá;
Áfaton se
Tujh ko Ḳhudáwand hí ne
Bárhán panáh de bacháyá.

4 Rabb kí tạríf ho! ki tujh par kyá barkat pa-h'ncháí,
Bárish sí apní muhabbat ásmán se barsáí;
Ḳhudá rahím!
Qudrat hai terí ạzím;
Ulfat bhí kitní dikháí!

5 Rabb kí tạríf ho! ján merí! kar hamd us ke nám kí! [Abiráhám kí,—
Sab kuchh jo mujh men, aur tum jo aulád,
Gáo zabúr
Us ká, jo rást o pur núr!
Rabb kí tạríf howe! Ámín.

TASLÍS.

IKKÍSWÁN GÍT.

21 8s and 7s. Smyrna. Wilmot.

Pitá, Putr, aur Pawitr Átmá kí stuti.

1 Pitá, Putr, Pawitr Átmá,—
Tatw men ek hai,—rúp men tín;
Asam us ká hai mahátmá;
Wuh adwait, aur niradhín.

2 Prabhú ká Yahowah nám hai;
Karen us ká gun bakhán:
Swarg singhásan us ká dhám hai;
Us ká ráj aur káj mahán.

BÁÍSWÁN GÍT.

22 10s. Mason's. Warsaw.

Báp, Beṭe aur Rúh ul Quds kí ibádat.

1 Buzurg Khudá! tú sab ká Kirdigár,
Tú Hákim, Názim, Báp, Parwardigár;
Bádsháhon ká tú hai Bádsháh azím:—
Ham jhukke terí karte hain takrím.

2 Imánúel! Farzand i Alláh! Masíh!
Salíb hí par tú húá hai zabíh;
Tú ab ásmán par hai shafáat ko:—
Ham jhukte hain terí ibádat ko.

3 Ai Rúh ul Quds! Murabbí bandon ke!
Tasallídih, sab fikrmandon ke!
Ham tujh se páte hain taqdís—tálím:—
Ham jhukke terí karte hain tázím.

4 Báp, Beṭe, Rúh ul Quds!—tínek Khudá!
Alláh barhaqq, aur wáhid tú sadá;
Auwal o Ákhir tú hí hai beshakk:—
Táríf aur hamd ho, terí, abad tak!

TEÍSWÁN GÍT.

23 L. M. Pilesgrove. St. Paul's.

Báp, Beṭe, aur Rúh ul Quds kí táríf.

1 Ai Báp ásmání! terá pyár
Hai beniháyat, aur apár;

Ham tere jhukte hain huzúr :—
Hamd terí ho, ai Báp purnúr !

2 Imánúel, ai Ibn i Iláh !
Ḳhudá hamáre sáth, hargáh,
Nabí, aur Káhin, aur Sultán :—
Hamd terí ho ab'd uz zamán !

3 Ai Rúh ul Quds ! tú Madadgár;
Hai nayá janam terá kár ;
Ham tere jhukte hain huzúr,
Aur terí hamd se hain masrúr.

4 Ai Rabb ! Báp—Beṭe—Rúh i Pák !
Tínek Yahowah, beidrák !
Bhed terí zát ká hai atháh :—
Hamd terí ho ! Subhánulláh !

CHAUBÍSWÁN GÍT.

24 C. M. St. John's. Oxford.

Báp, Beṭe, aur Rúh ul Quds kí táríf.

1 Ġaur karen us muhabbat ko,
Jo Rabb dikhátá hai ;
Insán gunáh men phanse jo,
Un ko bachátá hai.

2 Hazáron shukr Báp hí ko,—
Aur Beṭe ko takrím,—
Buzurgí bhí, Rúh Quds kí, ho,—
Taslís kí ho tázím !

PACHÍSWÁṈ GÍT.

25 6s and 4s. Italian Hymn. Granville.

Taslís se duá mángná.

1 Qádir i mutlaq! á,
Ham se táríf karwá,
Madad ab kar:
Álam ke Kirdigár!
Sab ke Parwardigár!
Báp sá tú kartá pyár
Ham bandoṉ par.

2 Masíh Khudáwandá!
Munjí tú, dunyá ká,
Húá sahíh:
Ham par ab kar nigáh;
Hamárí ho panáh;
Bakhsh bandoṉ ke gunáh,
Tú, ai Masíh!

3 Rúh Quds! tasallí de,
Aur apne fazl se
Ham ko sambhál:
Ho rahím bande par;
Alag gunáh se kar;
Ham chaleṉ, umr bhar,
Rástí kí chál.

4 Taslís ke tín aqnúm,
(Bhed jis ká námafhúm)
Hai ek wajúd:
Rahm se, ai Alláh!
Hamárí ho panáh!
Tú sab ká hai, hargáh,
Málik mahmúd!

MASÍH.

CHHABÍSWÁṈ GÍT.

26 C. M. Chapel St. Christmas.

Masíh ká janam.

1 Suno, firishte gáte haiṉ;
Ásmání hai áwáz;
Subhánulláh we gáte haiṉ,
Bajáte hamd ká sáz.

2 Ásmán par se zamín hí par
We uṛe áte haiṉ;
Ḳhudáwand kí we, ḳhushí kar,
Tạ́ríf sunáte haiṉ.

3 Tạ́ríf Ḳhudá Taạ́lá kí!
Zamín par sulh ho!
Aur sáre ádmíoṉ se bhí
Ab razámandí ho!

4 Baitlaham meṉ Masíh mauụ́d
Áj paidá húá hai;
Jahán ká Munjí ab maujúd—
Huwaidá húá hai.

5 Pas ham bhí, sáth firishtoṉ ke,
Tạ́ríf meṉ gáwenge;
Aur ham Masíh Ḳhudáwand se
Naját ko páwenge.

SATTAÍSWÁṈ GÍT.

27 L. M. Anvern. Brewer.

Masíh ká mujassam honá.

1 Ḳhudá ká dekho kaisá pyár!
Masíh ab húá hai awtár;
Munjí áp paidá húá hai;
Masíh huwaidá húá hai.

2 Ḳhudá mujassam! kyá ạjíb!
Málik ab húá hai garíb:
Sab ḳhilqat kí jo asl hai,
So ạurat kí ab nasl hai.

3 Harchand ki q'yás se báhir hai,
Taubhí saríh aur záhir hai,
Ki charní meṉ jo hai maujúd,
Ḳhudáwand hai—Masíh mauụ́d.

4 Jo aur log jánte haiṉ náchíz,
So mere dil ko hai ạzíz:
Wuh sab ká Málik hai sahíh;
Munajjí merá hai Masíh.

AṬHAÍSWÁṈ GÍT.

28 L. M. Upton. Quito.

Masíh ká, naját ke liye, dunyá meṉ áná.

1 Dunyá meṉ áyá jab gunáh,—
Sab log hogae jab tabáh,—
Nikálí tab Ḳhudáwand ne
Naját kí ráh, muhabbat se.

2 Bhejá Masíh arz fání men,
Ki fidá ho qurbání men:
Tá us par jo ímán láwe,
Halákat se so bach jáwe.

3 Ham sunte hain injíl kí bát,
Ki sirf Masíh se hai naját,—
Naját ká tuhfa bebahá,—
Inám, Khudá kí ulfat ká.

4 Ai Ísá! apne fazl se
Yih barí barkat hamen de:
Hamárí hájat rafa kar;
Gunáh hamáre dafa kar.

UNTÍSWÁN GÍT.

29 L. M. Tallis' Ev. Hymn. Quito.

Masíh ká janam.

1 Ab áo sab khursandí se,
Aur kámil shukrmandí se:
Khudá ká dekho pyár saríh,
Jahán men bhejá jo Masíh.

2 Log rát ke waqt jab sote the,—
Chaupán maidán men jág rahe,—
Ásmán se núr chamaktá thá,
Charwáhon pás jhalaktá thá.

3 Phir un se ek firishte ne
Kahá, Khudá kí taraf se,
Ki "Main khushkhab'rí látá hún,
Ajíb paigám sunátá hún;

4 Ki paidá húá áj Masíh;
Munajjí wuhí hai sahíh;
Zamín par ab khushwaqtí ho,
Aur razámandí ádmí ko!"

5 Hazáron shukr Báp ko ho!
Hazáron shukr Ísá ko!
Khudá ká karam kullí hai;
Naját kí ráh ab khulí hai.

TÍSWÁN GÍT.

30 8s. Worthing. Lincoln.

Khudá ká jism men záhir honá.

1 Záhir húá sab ká Kháliq;
Banda húá sab ká Málik;
Khalq men us ne janam liyá;
Gunah ká kafára diyá.

2 Hoke pák, nápák na chhúá;
Ásíon ke badle múá;
Unhen wuh qabúl kar letá,
Mominon ko fazl detá.

3 Ímándáro! shukr karo!
Gunahgáro! ásrá dharo!
Ísá hai Naját dihinda,
Wuh gunáh ká hai bakhshinda.

IKTÍSWÁN GÍT.

31 L. M. Brewer. Rolland.

Masíh ká dunyá men áná.

1 Masíh jahán men áyá hai;
Khudá insán men áyá hai;

Awtár wuh lene áyá hai,
Naját ko dene áyá hai.

2 Wuh ráh batáne áyá hai,
Taklíf uṭháne áyá hai,
Wuh maut ko páne áyá hai,
Shaitán dabáne áyá hai.

3 Gunáh miṭáne áyá hai,
Tasdíq ghaṭáne áyá hai,
Rúh Quds diláne áyá hai,
Dil pák karáne áyá hai.

4 Sachái phailáne áyá hai,
Ḳhushwaqt banáne áyá hai,
Maut se chhuṛáne áyá hai,
Bihisht diláne áyá hai.

5 Pas gáo gít, Ḳhudáwand ká,
Jo jítá hai, aur múá thá;
Ab shukr bhejke, bháío!
Ímán usí par láío.

BATTISWÁṈ GÍT.

32 8. 7. 4. Greece. Helmsley.

Nirákár Parmeshwar ká Masíh se pragaṭ honá.

1 He Parmeshwar! tere mukh ko,
Mahimá meṉ jo hai anúp,
Dekhne kí na shakt manukh ko;
Átmá hai tú, bin swarúp:
Swarg ke Rájá!
Jag ká tú hai Mahábhúp.

2 Utrá thá tú, Jagadísá!
Apná prem dikháne ko;
Pragaṭ húá Prabhú I'sá,
Bhrashṭon ke bacháne ko:
He Parmeshwar!
Merá Muktidáyak ho!

Tere gun, swabháo phailáne
I'sá áyá is sansár;
Jag ká páp santáp miṭáne,
Jag ká karne ko udhár:
Kripáságar!
Kar tú merá bhí nistár!

4 Káṭne ko hamáre dukh ko,
Páyá us ne dukh aur kashṭ;
Dene hamen dharm aur sukh ko,
Jo Shaitán se húe bhrashṭ,
I'sá áyá
Páp santáp ko karne nashṭ.

5 Grahan mujhe kar, he Prabhú!
Man kaṭhor hamáre toṛ;
Tú ham ásriton ko kabhú
Dukh ke ságar men mat chhoṛ;
Maran kál tak
Ham se apná munh mat moṛ.

TENTI'SWA'N GI'T.

33 C. M. Devizes. Peterboro'.

Masíh kí sifaten.

1 I'mán kí neo I'sá hai,—
Ham us se howen shád;

Aur ghar, ki jo kalísiyá hai,
Masíh se hai ábád.

2 Masíh buzurg aur bálá hai,
Sab qaumon ká Ḳhudá;
Sab ká bachánewálá hai,
Aur rahbar, sabhon ká.

3 Salíb par ízá pá karke
Ḳhudáwand múá hai;
Namúna ham ko de karke
Peshrau wuh húá hai.

4 Wuh zindagí ká sotá hai,
Piyás bujháne ko;
Nápák dilon ko dhotá hai,
Gunáh miṭáne ko.

5 Kambaḳht, láchár, ham áte hain;
Masíhá! tere pás;
Tujh par ímán ham láte hain;
Naját kí de mírás!

CHAUNTÍSWÁN GÍT.

34 C. M. Warwick. Clarendon.

Masíh kí tạríf.

1 Ḳhudáwand Ísá Málik hai,
Sultánon ká Sulṫán;
Sab chízon ká wuh Ḳháliq hai;
Zát, us kí, ạlíshán.

2 "Imánúel" hai us ká nám—
"Ḳhudá hamáre sáth!"
Ạjíb hain us ke sáre kám;
Naját hai us ke háth.

3 Insánon ke bakhsháne ko
Insán wuh húá thá;
Aur dukh aur maut uṭháne ko
Wuh dukh men múá thá.

4 Wuh mominon ká Jauhar hai,
Aur Motí bebahá;
Kalísiyá ká wuh Shauhar hai,
Aur Munjí, dunyá ká.

5 Bág merá us se táza hai;
Wuh hai Hayát ká Ab:
Bihisht ká wuh Darwáza hai,
Aur Rástí ká Áftáb.

PAINTÍSWÁN GÍT.

35 L. M. Portugal. Castle Street.

Roshni, Zindagí aur Naját ká Masíh se honá.

1 Ísá Masíh, jo múá hai,
Khudá ká Barra húá hai;
Dunyá men húá thá qurbán,
Ki rahm páwen sab insán.

2 Táríkí men ham paṛe the,
Sab, jitne chhoṭe baṛe the;
Uṭhá Masíh, jahán ká núr,
Aur dil kí rát tab húí dúr.

3 Wuh rúh kí zíst aur táqat hai;
Ham logon kí sadáqat hai;
Wuh dozakh se bachátá hai;
Bihisht men pahunchátá hai.

4 Malak i Sidq haqq sahíh,
Aur Sháh i salámat hai Masíh ;
Ḳhudá ! kar rahm bande par ;
Gunáh tú sáre dafa̤ kar.

CHHATTÍSWÁṈ GÍT.

36 8s and 7s. Bartimeus. Saxony.

Masíh kí sifateṇ.

1 Ai Masíh, Ḳhudáyá mere !
Tú hai merá madadgár ;
Mánúngá maiṉ hukm tere,
Húngá terá tábi̤dár.

2 Tú, Masíhá ! a̤lam bálá
Chhoṛke utrá, ulfat se ;
Tú naját ká denewálá :—
Mujhe bhí naját tú de.

3 Tú gunáh ká hai baḳhshinda,—
Maiṉ húṉ terá tábi̤dár :
Tú bihisht ká hai dihinda,—
Maiṉ bhí us ká ummedwár.

SAINTÍSWÁṈ GÍT.

37 L. M. Ellenthorpe. Rolland.

Masíh par naját ke liye bharosá rakhná.

1 Masíh Ḳhudáwand áyá hai,
Naját kí baḳhshish láyá hai ;
Qadím kí pák peshḳhab'ríáṉ
Masíh ne púrí kar diyáṉ.

2 Tafsír injíl se hotí hai,
Ki wuh beshqímat Motí hai ;
Ḳhazána wuh poshída hai ;
Alláh ká Pasandída hai.

3 Gunáh ne gherá bande ko :
Jo fazl terá mujh par ho,—
To badí se bacháwegá,
Aur jannat ko pah'ncháwegá.

ARHTÍSWÁṈ GÍT.

38 7s double. Hotham. Haven.

Masíh par bharosá rakhná.

1 Ísá ! tú hí merá hai ;
Mujhe ásrá terá hai ;
Terí rakhtá húṉ panáh ;
Hai tú merí ummedgáh :
Ándhí jab tak bahtí hai—
Áfat jab tak rahtí hai—
Tab tak merá háfiz ho ;
Chain se rakh tú bande ko.

2 Dúsrá nahíṉ merí ás ;
Rakh tú mujhe apne pás ;
Tujh par lagá merá dhyán ;
Tú hí merí hai amán :
Mujh bekas ko tú na chhoṛ ;
Mujh láchár se muṉh na moṛ ;
Merá tú saháí hai ;
Ísá nám duháí hai.

3 Is túfán se tú bachá ;
Mujhe apne pás chhipá ;

Ho tú merá Madadgár;
Ho tú merá qádir Yár;
Jab main girún, tú uṭhá;
Badíon ko tú miṭá;
Mujh bímár ko changá kar;
Mere dil men táqat bhar.

4 Tú pákíza,—main nápák;
Mujhe bakhsh, aur kar bebák;
Sab gunáhon se bachá;
Apní taraf tú phirá:
De tú mujhe Rúh i Pák;
Apní ráh men kar chálák;
Tú hayát ká Sotá hai;
Tujh se dil ser hotá hai.

UNTÁLÍSWÁN GÍT.

39 L. M. 6 lines. Eaton. Brooklyn.

Masíh Langar aur Panáh.

1 Ísá to dil ká langar hai;
Ján merí ṭhahrí us par hai;
Jo bahá karen bhí túfán,
Aur dushman ho tamám jahán;
Par main kab jumbish kartá hún,
Jo ásrá us par dhartá hún?

2 Ísá hamárí hai panáh;
Usí se hai naját kí ráh;
Us par bharosá merá hai,
Fazl, jis ká, bahuterá hai:
Kalám Iláhí hai yih bát,
"Ísá kí maut se hai hayát."

3 Awtár wuh leke áyá hai;
Hamárá bojh uṭháyá hai;
Gunáh ko, mere, kiyá dúr;
Bakhsháe mere sab qusúr:
I'mán jo us par látá hai,
Makhlasí wuhí pátá hai.

CHA'LI'SWA'N GI'T.

40 C. M. Bolton. Howard's.

Masíh ke áne kí barkaten.

1 Khushí kí khabar hai áshkár,
Ki I'sá átá hai;
Hamárá hoke Fidákár
Naját wuh látá hai.

2 Ai yáro! apne dilon ko
Sudhárke ho taiyár;
Masíh ko dil men jagah do,
Aur gáo us ká pyár.

3 Táríkí wuh miṭátá hai,—
Wuh hai jahán ká núr;
Gunáh se wuh bachátá hai,—
Wuh Munjí faiz mámúr.

4 Shaitán hí kí gulámí se
Qaidí chhuṛátá hai;
Aur sárí beárámí se
A'rám dilátá hai.

5 Masíh ke pás so áwen ab
Sab qaumen, kháss o ámm;
A'j kal ke din bhí jánen sab
Maqbúliat ká aiyám.

IKTÁLÍSWÁṆ GÍT.

41 8s and 7s. Haydn's. Bavaria.

Ek Hindú ká Masíhí honá.

1 Yá Yahowah ! Qádir Ịsá !
Ḳhabar le shitábí se !
Sab ko chhoṛ tujhe pukárá
Az hadd gam, betábí se :
Rahm kar, Ḳhudá Karímá !
De naját, ḳharábí se ;
Yá Yahowah, Qádir Ịsá !
Ḳhabar le shitábí se !

2 Pahle thá az hadd maiṉ káfir,
Púja Dev Bhawání ko ;
Gurú, pír, bahut se púje ;
Púja Shankar dání ko ;
Sangat gyán bahut sá kiyá ;
Gyán sunáyá gyání ko :
Páí sab kuchh bhúl shaitání ;—
Púja tab Yazdání ko.

3 Shástr, Ved, Purán kí báteṉ,
Shástrí kí zubání se,—
Suní maiṉ ne bahuterí,—
Mání bhí, nádání se :
Par jab áṉkheṉ merí khulíṉ
Núr i haqq lásání se,—
Sab kuchh chhoṛ ráh rást ko páyá
Tab, Kalám Rabbání se.

4 Mere dil ! tú chhoṛ de ásá
Ḳurba, shurfa, dání ká ;

Ųqbá wáste sab befáida
  Ịlm aur zor, jawání ká;
Mere dil! ho khush o khurram!
  Chhoṛ zindán, hairání ká;
Le Masíh se jald tú tuhfa,
  Zindagí gairfání ká.

BAYÁLÍSWÁṈ GÍT.

42 11s. Hinton. Home.

Masíh Tabíb.

1 Masíhá! hamárá hai baṛá nasíb,
Ki hamáre sab marzoṉ ká hai tú tabíb;
Ham giriftár húe dar ranj o balá,
Aur tú us se kartá hai ham ko rihá.

2 Tú gúnge ko detá hai goyá zubán;
Aur bahroṉ ko detá hai sunne ke kán;
Kamzoroṉ aur langṛoṉ ko bakhshtá árám,
Ki chaleṉ, aur kareṉ we rástí ke kám.

3 Tú andhoṉ kí áṉkh hai,—jahán ke ai Núr!
Táríkí, sab tarah kí, kartá hai dúr;
Háṉ, dil par se parda uṭhátá hai tú,
Ki jis se ham dekheṉ ráh rást húbahú.

4 Tú maut par aur gor par bhí hai fathmand,
Jilátá murdoṉ ko, toṛ qabr ke band;
Ai Ịsá Ḳhudáwand! mahbúb o habíb!
Har já aur har waqt ho hamárá tabíb.

TENTÁLÍSWÁN GÍT.

43 8. 7. 4. Helmsley. Painswick.

Masíh Agwá.

1 Panth batá, he shakt Parmeshwar!
Báṭ ke bhúle panthí ko;
Main hún nirbal, tú hai balí,
Karke kripá, pachchhí ho!
Swargya bhojan
De mujh mukt ke bhúkhe ko.

2 Khol de ab wuh kunḍ billaurí,
Niksí jis se jíwan dhár;
Ág aur megh ká khambh sáth deke
Mujhe játrá bhar sambhár:
Parbal Ísá!
Ho tú merí ḍhál, talwár!

3 Mritya nadí tír jab p'hunchún,
Chintá, bhai ko sab miṭá;
He Muktdáyak! Naraknáshak!
Chain se beṛá pár lagá;
Mah'má teri
Karúngá main sarbadá.

CHAUÁLÍSWÁN GÍT.

44 8. 7. 4. Tamworth. Suffolk.

Masíh kí kripá aur ráj.

1 Pápí, dosí, dín hín sakal!
Áo, gaho Ísá nám;
Tárankartá wuh hai kewal;

Tis ke jaise kis ke kám?
Prabhú I'sá!
Pragaṭ howe terá nám.

2 Ham sab adham, dín hín pápí;
Sab haiṉ dosí, narak jog;
Par Masíh ne kiyá ápí
Jag ke páp ke daṇḍ ká bhog:
Prabhú I'sá!
Ab nistár ham pápí log.

3 Kripá karní tujh ko bháyá;
Dhartí par dikháyá prem;
Pápí log ke daṇḍ ko páyá;
Bándhá tú ne trán ká nem:
Prabhú I'sá!
Terí kripá se hai chhem.

4 Jagat ant loṉ tú hí Rájá;
Karne ráj ko jaldí á;
Sab ban jáweṉ tere parjá;
Deo pújá tú miṭá:
Prabhú I'sá!
Apná ráj tú jald phailá.

PAINTA'LI'SWA'Ṉ GI'T.

45 8. 7. 4. Prospect. Colebrook.

Masíh Bachánewálá.

1 I'sá hai naját dihinda;
Apne dil tum us ko do;
Us se mat tum ho sharminda;
Us kí ráh par qáim ho:

Ísá múá
Ádmí ke bacháne ko.

2 Ham to the, gunáh ke máre,
Be bharosá aur láchár;
Ísá, dekhke dukh hamáre,
Áyá, hokar madadgár:
Ai azízo!
Dekho, us ká kaisá pyár!

3 Yá Masíh! bachá tú mujhe;
Mere sab gunáh bakhshá;
Hámí jántá húṉ maiṉ tujhe;
Badí mujh se tú haṭá;
Madadgár ho,
Ai Masíh, Khudáwandá!

4 Gunahgáro! chale áo!
Ádamzádo! kull jahán!
Us ko apná yár banáo;
Us par láo tum ímán;
Hallilúyáh!
Ho tá abad us kí shán!

CHHIÁLÍSWÁṈ GÍT.

46 7s. Pleyel's Hymn. Edyfield.

Masíh Táranhár.

1 Ísá Prabhú Satawtár,
Wuh hai merá táranhár;
Dhartá us kí charan ko;
Letá us kí saran ko.

2 Kis ke pás main jáúngá?
Kis se mukti páúngá?
Siwá Prabhú I'sá ke ;
Mukti hai na kisí se.

3 Bhejtá wuh nij A'tmá ko,
Jis se naí utpatt ho ;
Már'g par wuh chalátá hai ;
Swarg par wuh p'hunchátá hai.

4 I'sá ko main jántá hún ;
Aur na koí mántá hún ;
Kewal I'sá Satawtár
Jagat ká hai táranhár.

SAINTA'LI'SWA'N GI'T.

47 7s. Norwich. Nuremburgh.

Kewal Masih Muktidátá.

1 Kis pás jáwe pápí jan?
Kis se páwe mukt ká dhan?
Kis se kate man ká dukh?
Kis se mile prán ká sukh?

2 Na manukh to kahín hai,—
Swargí dút bhí nahín hai,
Pápí ko jo ásrá de:
Us ko dhúndhen kahán se?

3 Múrat—mandir—deosthán,
Tírath—darshan—pun aur dán;
Un se prápat nahín kuchh;
Thahre sab bearth aur tuchh.

4 Prabhú I'sá dayáwant,
Us se jíwan hai anant:
Us par láwe jo biswás,
So hí rakhe mukt kí ás.

5 Prabhú I'sá! tujhí par
A's rakhúngá jíwan bhar;
Stuti terí gáúngá;
Tujh se shánt ko páúngá.

6 Jab baikunṭh ko jáná ho,—
Dekhúngá jab tujhí ko,—
Tab kahúngá—Ai I'sá!
Tere dwár maiṉ bach gayá.

ARHTA'LI'SWA'Ṉ GI'T.

48 C. M. Stephens. Marlow.

Masíh se naját.

1 Masíh gunáh ke sabab se
Qurbán to húá hai,
Háṉ, badle gunahgároṉ ke
Begunah múá hai.

2 Wuh múá hai pahuncháne ko
Hameṉ Khudá ke pás;
Wuh jítá hai diláne ko
Hameṉ naját kí ás.

3 Jab roz i qiyámat barpá ho,
Aur I'sá áwegá,
Tamám jahán ke murdoṉ ko
Wuh tab jiláwegá.

4 Ai gunahgár! tú lá ímán
Khudá ke Beṭe par;
Shafí Munajjí us ko ján,
Aur dil ko nazr kar.

5 Khudáwandá! mujh ásí ko
Tú makhlasí dilá;
Aur jab yahán se jáná ho,
Pás apne tú bulá.

UNCHÁSWÁN GÍT.

49 L. M. Hebron. Luton.

Masíh ke kafáre se naját.

1 Jab hamd, Masíh kí, gátá hún,
Tab táqat dil men pátá hún:
Wuh sachchá merá Yáwar hai;
Wuh Málik bhí, aur Dáwar hai.

2 Bande kí mánind áyá hai;
Khudá ká pyár dikháyá hai:
We már, jo us ne kháín hain,
So mere iwaz páín hain.

3 Sifárish kartá Báp ke pás;
Naját kí bakhshtá hai mírás;
Rúh Quds ko detá hai inám:
Wuh merá Munjí hai mudám.

4 Apní panáh men mujh ko le,
Aur apní barkat bhí tú de;
Ráh rást men mujhe nit baṛhá
Aur merí áqibat baná.

PACHÁSWÁṈ GÍT.

50 L. M. Quito. Elparan.

Pítal ká Sámp Masíh ká nishán.

1 Masíh jahán meṉ áyá hai,
Aur apná pyár dikháyá hai:
Ham sab se aisí ulfat kí,
Jo apní ján salíb par dí.

2 Pítal ká sámp bích bayábán,
Masíh maslúb ká thá nishán;
Ki us par jo nigáh kare,
So bache sab halákat se.

3 Ḳhudáwandá! mujhe bachá;
Apní salíb par dhyán kará;
Gunáh ke sáre zahr se
Mujh dukhí ko tú shifá de.

IKKÁWANWÁṈ GÍT.

51 7s and 6. Romaine. Summer.

Masíh se ásmán kí ráh ká khul jáná.

1 Gunáh to ham ne kiyá,
Toṛ diye the ahkám;
Sharír kí ráh ko liyá,
Hai jis ká bad anjám.

2 Par Ísá yaháṉ áke
Mujassam húá thá;
Dunyá ke dukh uṭháke
Salíb par múá thá.

3 Ki khole ráh, ásmán kí,
Aur dar ho, jannat ká,
Aur niạmat de, ímán kí,
Aur ajr bebahá.

4 Ab ham ko nahín lázim,
Ki maren badí men;
Bihisht ke hon ham ázim;
Naját kí ráh ko len.

BÁWANWÁN GÍT.

52 C. M. Mear. Dundee.

Masih ki buzurgí.

1 Ai Ibn i Iláh! Masíh Ísá!
Kalísiyá kí panáh!
Shafí tú, gunahgáron ká,
Hashr ká Sháhansháh.

2 Sab báton men tú hai gaibdán,
Aur qádir hai mutlaq;
Zát terí hai azím ush shán;
Khudá tú hai barhaqq.

3 Tau bhí mujassam húá tú,
Jahán bacháne ko;
Hamáre wáste múá tú,
Gunáh bakhsháne ko.

4 Roz hashr jab tú áwegá,
Tab madad merí kar;
Jab murdon ko jiláwegá,
To mujhe rakh bedar.

TIRPANWÁN̲ GÍT.

53 L. M. Litchfield. Windham.

Masíh kí tasdíq.

1 Ádam ne kiyá jab gunáh,
Tab us se húá wuh tabáh,
Aur us kí sárí nasl bhí
Sáth us ke, tabáhhál húí.

2 Par Ísá áyá, rahmat se,
Ki wuh hamáre dukh ko le;
Jo sazá thí hamárá haqq,
Us ne uṭháí hai mutlaq.

3 Wuh dukh o ranj men̲ rahtá thá;
Musíbaten̲ wuh sahtá thá;
Khudá ká pasandída thá;
Tau bhí har waqt ranjída thá.

4 Wuh thá gamzada aur kangál;
Na rakhtá thá jahán ká mál;
Wuh sahtá thá badnámí ko,
Ki yún̲ hamárá hámí ho.

5 In sab ke siwá, ákhirkár,
Salíb ko kiyá ikhtiyár;
Kafára hoke apní ján
Hamáre wáste kí qurbán.

6 Phir tísre roz, sáth shaukat ke,
Jí uṭhá wuh murdon̲ men̲ se,
Aur húá zindon̲ men̲ áshkár—
Naját dihinda aur Sardár.

CHAUWANWÁṈ GÍT.

54 6s. Alps.

Masíh kí maut par aur apne hál par sochná.

1 Masíhá ká qurbán
Hai gaur meṉ, bande ke;
Dí us ne apní ján;
Na ḍará marne se.

2 Wuh ján aur badan kí
Musíbat sahtá thá,
Aur apní ján bhí dí,
Aur jí bhí uṭhá thá.

3 Apne gunáh par bhí
Maiṉ sochtá húṉ, gamnák;
Tú de pákízagí;
Mujh ásí ko kar pák.

4 Ímán kí bakhshish de;
Bakhsh mujhe fazl ko;
Aur apne lahú se
Gunáh tú, mere, dho.

PACHPANWÁṈ GÍT.

55 L. M. Windham. Accomack.

Masíh, gunahgár kí Panáh.

1 Maiṉ átá húṉ tere huzúr,
Ḳhudáyá! dekh, maiṉ húṉ majbúr;
Gunáh to mere haiṉ karíh,
Par merá ásrá hai Masíh.

2 Niháyat hai gunáh ká bhár;
Main us ke tale hún láchár:
Kidhar ko bhágún main garíb?
Panáh to, merí, hai salíb.

3 Salíb hai merí jáe panáh;
Salíb par merí hai nigáh;
Ki us par húá jo zabíh,
So merá Munjí hai Masíh.

4 Láchár, bekas main áyá hún;
Ímán Masíh par láyá hún:
Masíhá! merá sárá bhár
Tú apní qudrat se utár.

CHHAPPANWÁN GÍT.

56 L. M. Uxbridge. Rockingham.

Masíh Jagtrátá.

1 He Ísá! tú Jagtrátá hai;
Hamáre káran diyá prán;
Tú narak se bachátá hai,
Aur pápíon ko detá trán.

2 Ham tákte hain ab terí or;
Ham sab ke sab hain narak jog;
Andherá hai hamárá ghor:
Ab kyá karen ham pápí log?

3 Masíhá! sat hai terá nem;
Anúp hai tere trán ká kám;
Amol hai terá pun aur prem;
Adwait, achambhit terá nám.

4 Ham pápíoṉ ká Trátá ho,
Ki terí kripá hai apár;
Hamárá Muktidátá ho:
He I'sá! hameṉ kar nistár.

SATTA'WANWA'Ṉ GI'T.

57 L. M. Simeon. Luther's Hymn.

Masíh ká sawáb hamárí taqdís ká báis.

1 Masíh ká khún aur nek amál
Hai merí zínat aur jamál;
Jo us ko pahine átá hai,—
Rabb use pák ṭhahrátá hai.

2 Insáf ke roz, us kí dargáh,
Masíh hai merí jáe panáh;
Masíh se merí muáfí hai,
Aur uskí muáfí káfí hai.

3 Yahowah ká jo Barra hai,—
Gunáh se jo mubarra hai,—
Salíb par húá jo zabíh,—
So merá pyárá hai Masíh.

4 Lahú jo us ká bebahá,
Merí ummaid us par sadá;
Tasallí us se hai har án,—
Kyá jíte, marte, har zamán.

5 Jab roz i hashr p'hunchegá,
Nek kám kuchh kám na áwegá;
Masíh kí tab duháí hai,
Ki sirf us se riháí hai.

6 Jab tak pardes, zamín par húṉ,
Masíh ke ḳhún par ás rakhúṉ:
Ásmán par merá kyá jamál?
Masíh ká ḳhún aur nek amál.

AṬHÁWANWÁṈ GIT.

58 L. M. Portugal. Windle.
Masíh zinda Manjí.

1 Ịsá Naját kuninda hai;
Ásmán ke úpar zinda hai;
Wuh jítá hai, jo múá thá,
Masíh, maslúb jo húá thá.

2 Wuh chhuṭke maut ke jabr se
Phir zinda niklá qabr se;
Aur ab ásmán par taḳhtnishín,
Shafíạ i haqq hai, aur Ámín.

3 Ḳhudá ke pás guzárish ko,—
Apnoṉ kí ḳháss sifárish ko,—
Kalísiyá ká wuh Nigahbán
Ásmán par hai maujúd, har án.

4 Zarúrat ko kifáyat hai;
Wuh merí ḳháss hidáyat hai;
Tasallí, áfat ke hangám,
Hai mere dil ko us ká nám.

5 Háṉ, zinda merá Munjí hai;
Pás us ke, zíst kí kúnjí hai:
Wuh mujhe bhí jiláwegá,
Roz áḳhir meṉ uṭháwegá.

UNSAṬHWÁṈ GÍT.

59 8s and 7s. Greenville. Smyrna.

Masíh se naját.

1 Ájiz húe ham gunáh se;
Dar, bihisht ká, kiyá band;
Bhaṭak jáke haqq kí ráh se
Húe ijz se páband.

2 Ísá kí jab suná bát ko,
"Main Hayát hún Haqq, aur Ráh,"
Us se lene ko naját ko
Main ne us kí lí panáh.

3 Marnewále sab ham húe,
Par Masíh se hai hayát;
Haqq kí nisbat sab ham múe,
Par Masíh se hai naját.

4 Mere sab gunáh ko leke
Wuh salíb par múá hai;
Apnon ko magfirat deke
Wuh Munajjí húá hai.

5 Yá Masíh! mujh gunahgár ko
Kar qabúl tú, rahm se;
Merá nit tú madadgár ho,
Aur naját tú mujhe de.

SÁṬHWÁṈ GÍT.

60 7s. Naples. Norwich.

Naját apne sawáb se nahíṇ, balki Khudá ke fazl se.

1 Ai Khudáwand! madad de;
Merá bojh, gunáh ká, le;

Is garíb kí duạ́ par
Apná kán, ai Ịsá! dhar.

2 Áge main̲ na jántá thá,
Balki yihí mántá thá,—
Jo sawáb kamáte hain̲,
So naját ko páte hain̲.

3 Ab main̲ jántá, merá kám
Ạbas hai, aur nátamám;
Us kí ás hai bhúl kí bát;
Ḳhálí fazl se naját!

4 Yá Masíh! tú merá hai;
Sirf bharosá terá hai;
Badí merí muạ́f kará;
Táqat, nekí kí, dilá.

IKSAṬHWÁN̲ GÍT.

61 L. M. St. Pauls. Medway.

Naját kí ráh khojná.

1 Main̲ khojtá thá náját kí ráh;
Ạzáb se ḍhún̲ḍhtá thá panáh;
Gunáh ká bojh main̲ rakhtá thá;
Aur us se chhuṭ na saktá thá.

2 Sawáb kí ás jo merí thí,
Sab ạbas ján phen̲k main̲ ne dí:
Ab suntá hukm, Ịsá ká,
"Ráh main̲ hí hún̲, á, idhar á!"

3 Masíh! main̲ átá ḳhushí se;
Jaisá main̲ hún̲, tú mujhe le:

Gunáh ká merá bhár utár,
Aur rástí se mujhe sanwár.

BÁSATHWÁN GÍT.

62 12s. Scotland.

Masíh se naját.

1 Lo, fazl pukártá, "Bhág, bhág tú pahár ko!
Jo sot wahán niklá, so dhotá badkár ko;
Masíh ká jo lahú, naját kí so dhárá,
Nápákí aur gunah wuh dhotá hai sárá:"
Us Barre ko shukr, jo húá kafára!
Jab Yardan pár utren, hamd gáwen dobára.

2 Khudá ko jalál ho dar álam i bálá!
Ásmán ke log gáwen saná i Haqq Taálá;
Ham rú i zamín par khushkhab'rí sunáwen;
Masíh kí naját aur jalál ká gít gáwen:
Us Barre ko shukr, jo húá kafára!
Jab Yardan pár utren, hamd gáwen dobára.

3 Masíhá! kar tábi zamín kí kull sath; [fath;
Gunáh—maut—jahannam par bakhsh hamen
Jamáat men tere pák nám kí tausíf ho!
Muqaddas log kahen, Masíh kí taríf ho!
Us Barre ko shukr, jo húá kafára!
Jab Yardan pár utren, hamd gáwen dobára.

4 Us pár, jab pahunchen Saihún i ásmání,
Ham barbat le gáwen tamjíd i Rabbání;
Firishton ke sáth tab ham gáwenge saná:
Mahmúd hai Khudáwand ke fazl kí ganá!
Us Barre ko shukr, jo húá kafára!
Jab Yardan pár utren, hamd gáwen dobára.

TIRSAṬHWÁṈ GÍT.

63 7s. Edyfield. Naples.

Apná dil Ḳhudáwand ko sompná.

1 Bande ko, Ḳhudáwandá !
Kar qabúl, aur muáf farmá ;
Mihr kar mujh ásí par ;
Mere dil ko nayá kar.

2 Badí se bacháne ko
Hámí merá tú hí ho ;
Mere dil par fazl kar ;
Us meṉ apní ulfat bhar.

3 Maiṉ palíd, par tú rahím ;
Terá fazl hai azím ;
Jitne tere ummedwár,
Hote haiṉ nekbaḳht har bár.

4 Pyároṉ meṉ tú pyárá hai ;
Ásra tujh par sárá hai ;
Apne pyár meṉ mujh ko rakh
Ab se le qiyámat tak.

CHAUṆSAṬHWÁṈ GÍT.

64 7s 6 lines. Zadoc. "Rock of ages."

Masíh Madadgár.

1 Ísá ! tú hai merí ás ;
Átá húṉ maiṉ tere pás ;
Áb o ḳhún jo bahe the
Tere chhide pahlú se,—
Wuh gunáh kí dawá ho
Dozaḳh se bacháne ko.

2 Apní mihnat hai bekám ;
Rone se dil beárám ;
Miltí hai sirf taklífát ;
In se nahín hai naját ;
Mihnat merí hai bekár,
Jo na ho tú madadgár.

3 Khálí háth main átá hún ;
Kuchh bhí nahín látá hún ;
Nangá hún, faqír, badhál ;
Mujh láchár ko kar nihál ;
De tú mujhe sáf poshák ;
Kar tú mere dil ko pák.

4 Andhá hún,—tú, fazl se,
Bande ko bínáí de :
Najis hún,—najásat ko
Dho, ai Ísá ! use dho ;
Nátawán ko, rahm se,
Tawánáí bakhsh tú de.

5 Jab tak merá rahe dam,—
Jis waqt áwe maut ká gam,—
Jab qiyámat barpá ho,—
Aur tú áwe hashr ko,—
Ísá ! mujhe tab bachá ;
Apní ár men tab chhipá.

PAINSATHWÁN GÍT.

65 7s. German Hymn. Harts.

Masíh Madadgár.

1 Ai Masíh ! tú merá Yár,
Kar tú merá dil taiyár ;

Terí hamd main karúngá;
Terá gít main gáúngá.

2 Thá gunáh ká main gulám,
Bhúlá, bhaṭká, beárám;
Phirtá thá kambakht, láchár,
Betasallí, beqarár.

3 Khojtá thá main madadgár;—
Sab ko pátá thá náchár;
Kartá thá bahut tadbír;—
Pátá thá sab betásír.

4 Rotá thá main din aur rát,—
Kyúnkar merí ho naját?
Gunah kyúnkar honge muáf?
Dil bhí kyúnkar hogá sáf?

5 Ịsá áyá pur rahm;
Dekhá merá dukh aur gam;
Páyá mujhe dilafgár;
Húá merá madadgár.

CHHIÁSAṬHWÁN GÍT.

66 C. M. Clarendon. Peterboro.'

Masíhí ká sab kuchh Masíh.

1 Jo jántá hai Khudáwand ko,
Wuh us ká hai sachmuch;
Ímán Masíh par rakhtá jo,
Wuh us ká hai sab kuchh.

2 Gunáh ká ḍar jab ghertá hai,
Wuh madadgár sachmuch;

Aur jab Shaitán bhí chhertá hai,
Wuh us ká hai sab kuchh.

3 Sharíạt jab ḍarátí hai,
Ṭsá hai ár sachmuch;
Jánkandaní jab átí hai,
Ṭsá to hai sab kuchh.

4 Insáf ká din jab áwegá,
Wuh thámegá sachmuch;
Jahán tabáh ho jáwegá;
Wuh rahegá sab kuchh.

SATSAṬHWÁṄ GÍT.

67 C. M. Medfield. Ely.

Masíh Murshid.

1 Ṭsá! tú murshid merá hai,—
Tú mujhe de tạlím;
Ki qaul, kalám, jo terá hai,
So mánúṉ ba tạzím.

2 Tú sotá hai sachái ká;
Tạlím hai, terí, kháss;
Jo tálib hai, sachái ká,
Páwegá tere pás.

3 Tú zindagí ká hai mukhtár,—
Hayát tú mujhe de;
Maiṉ húṉ nádán, aur gunahgár,—
Tú merí khabar le.

AṚHSAṬHWĀṈ GĪT.

68 7s 6 lines. Zadoc. Haweis.

Masíh Saháyak.

1 Pápí maiṉ to baṛá húṉ,
Mahá kashṭ meṉ paṛá húṉ;
Mere kaise baṛe dukh!
Kaun de saktá mujhe sukh?
Merí rachchhá karne ko,
Prabhú! tú Saháyak ho!

2 Sab hai terá,—bhúm, ákás,
Pasú, panchhí, phúl aur ghás;
Tú ne utpann kiyá hai,
Sab kuchh ham ko diyá hai:
Merí rachchhá karne ko,
Prabhú! tú Saháyak ho!

3 Dayá se tú hai bharpúr,—
Merá sankaṭ kíjiye dúr;
Jag meṉ jitne din jíúṉ,
Man meṉ shánt ko maiṉ páúṉ:
Merí rachchhá karne ko,
Prabhú! tú Saháyak ho!

4 Tú jo merá mitr ho,
To maiṉ jítúṉ shatru ko;
Dushṭ ko tú nasátá hai;
Páp se tú bachátá hai:
Merí rachchhá karne ko,
Prabhú! tú Saháyak ho!

UNHATTARWÁṈ GÍT.

69 7s 6 lines. Surrey Chapel. Wanstead.

Masíh se mukti mángná.

1 Prabhú Ísá, dayáwant!
Jagattrátá, kripáwant!
Pápí ko tú tártá hai,—
Tujhe jo pukártá hai:
Sabhoṉ par tú hai kripál,—
Mujh par bhí tú ho dayál!

2 Terá nám maiṉ letá húṉ;
Tan aur man maiṉ detá húṉ;
Mukti milegí mujhe
Kewal terí kripá se:
Sabhoṉ par tú hai kripál,—
Mujh par bhí tú ho dayál!

3 Mere sáre páp ká bhár,
Kripá kar, mujh se utár;
Apná dás tú mujhe kar;
Rakh tú mujhe jíwan bhar:
Sabhoṉ par tú hai kripál,—
Mujh par bhí tú ho dayál!

4 Bhej Pawitr Átmá ko;
Merá man pawitr ho;
Mujh meṉ prít pratít baṛhá;
Ant ko mujhe swarg meṉ lá:
Sabhoṉ par tú hai kripál,—
Mujh par bhí tú ho dayál!

SATTARWÁṈ GÍT.

70 8. 7. 4. Calvary. Greenville.

Masíh ká dukh, maut, aur jíuṭhná.

1 Ísá bág meṉ hai ranjída,
Ġazab us par baṛá hai;
Báp ká garchi pasandída,
Tau bhí dukh meṉ paṛá hai:
Gunahgáro!
Yih tumháre liye hai.

2 Ísá hukm i beinsáf se
Márá kúṭá gayá thá;
Bure logoṉ ne, ḳhiláf se,
Aisá dukh p'huncháyá thá:
Gunahgáro!
Yih tumháre liye thá.

3 Ísá ne salíb par hokar
Ízá meṉ dí apní ján;
Apní ján ko yúṉhí khokar
Aisá húá thá qurbán:
Gunahgáro!
Us par láo tum ímán.

4 Tísre din wuh phir jí uṭhá;—
Barkat ká wuh Dátá hai;
Báp ke dahne háth já baiṭhá;
Fazl ab bahátá hai:
Yúṉhí Ísá
Ásí ko bachátá hai.

IKHATTARWÁṈ GÍT.

71 C. M. Stephens. Cambridge.

Masíh se kai ek barkatoṉ ká milná.

1 Ísá Naját dihinda hai,—
Maiṉ us ko mántá hún;
Jo múá thá, so zinda hai,—
Yih ḳhúb maiṉ jántá húṉ.

2 Wuh merá hai Rafíq i rahím,
Sardár aur Ummaidgáh;
Wuh dukh meṉ merá hai Hakím,
Aur ḳhatroṉ meṉ Panáh.

3 Wakíl wuh hoke Báp ke pás,
Kyá mujhe bhúlegá?
Shafáạt, us kí, pák o ḳháss
Ḳhudá qabúlegá.

4 Rúh Quds ko wuh bahátá hai,
Taqdís ki merí ho;
Bandoṉ ke dil wuh átá hai,
Pák rahnumáí ko.

5 Nit merí ḳhabar letá hai,—
Maiṉ rahtá amn meṉ;
Har hál meṉ fazl detá hai,—
Har án meṉ rahmateṉ.

6 Jaháṉ ki gayá merá Yár,
Maiṉ jáúṉ bhí waháṉ;
Makán jo húá hai taiyár,
Maiṉ rahúṉ nit taháṉ.

BAHATTARWÁṈ GÍT.

72 C. M. Irish. Rochester.

Masíh ká hamárá honá.

1 Masíhá! gar tú merá ho,
To dín o dunyá kí
Har barkat aur kháss niạmat jo,
Bande ko milegí.

2 Masíhá! gar tú merá ho,
Dukh sukh sab hai manzúr;
Dikháne terí ulfat ko
Ye donoṉ hai zarúr.

3 Masíhá! gar tú merá ho,
Maiṉ rahtá húṉ mahfúz;
Shaitán se ḍarúṉ káheko?
Dil merá hai mahzúz.

4 Masíhá! gar tú merá ho,
Má báp bhí, aur bháí band—
Muṉh sab hí mujh se phereṉ jo,
Tau mujhe hai pasand.

5 Masíhá! gar tú merá ho,
Kyá ḍarúṉ maut se bhí?
Na khauf tab hogá bande ko;
Phir maut hai zindagí.

TIHATTARWÁṈ GÍT.

73 C. M. St. Ann's. Warwick.

Masíh galle ká Chaupán.

1 Ísá hamárá hai chaupán,—
Ham us ke galle haiṉ;

Hamárá hai wuh nigahbán,—
Ham us ke palle hain.

2 Wuh ham ko pás bulátá hai,
Aur shaf'qat kartá hai;
Hayát ká áb pilátá hai,
Aur dil ko bhartá hai.

3 Jab galle ko ham chhorte hain,
Aur hote hain gumráh,—
Jab nekí se munh morte hain,
Aur chalte hain bad ráh,—

4 Tab wuhí ham ko gher karke
Ráh rást dikhátá hai;
Hamen azáb se pher karke
Firdaus men látá hai.

CHAUHATTARWÁN GÍT.

74 C. M. Warwick. Devizes.

Masíh kí fazílaten.

1 Har chíz par Ísá qádir hai,
Hai sab kuchh us ke háth;
Jo kám ki us se sádir hai,
So dunyá kí naját.

2 Wuh donon hai—Khudá—Insán;
Tum us par soch karo;
Masíh par láo tum ímán,
Aur us kí ás dharo.

3 Gunáh kí bakhshish us se hai,
Aur dil kí pákí bhí;
Wuh detá sab rúhání shai,—
Naját aur zindagí.

4 Qudrat, dánáí, rahm, pyár,
Sab hain Masíh ke pás;
Har bát men us ko ikhtiyár,—
Tum us par rakho ás.

PACHHATTARWÁN GÍT.

75 8s. Worthing. Nebo.

Masíh ká jí uṭhná.

1 Ísá, jo Naját dihinda,
Qabr chhoṛke húá zinda;
Sábit karte hain nawishte,
Ádmí bhí, aur pák firishte.

2 Kám, naját ká, púrá húá;
Uṭhá hai wuh, thá jo múá;
Ṭúṭá gor ká zor mutlaqá,
Niklí ab hayát aur baqá.

3 Shukr bhejo, ímándáro!
Áo, sáre gunahgáro!
Qabr ká ab jabr ṭúṭá;
Zindagí ká chashmá phúṭá.

4 Jo gunáh ke sabab murde,—
Tum jo khauf se dil ázurde,—
Ísá se ab lo hayát ko;
Áo, muft men lo naját ko.

CHHIHATTARWÁṈ GÍT.

76 8s and 7s. Saxony. Zell.

Masíh sachchá Yár.

1 Ekhí pyárá hai hamárá
Dost haqíqí, Yár ạzíz;
Us kí nisbat sárí ulfat,
Is jahán kí, hai náchíz.

2 Sachchí ịzzat, láiq hurmat
Us kí zát meṉ shámil hai;
Ịlm o fahm, hilm o rahm,
Mere Yár ká, kámil hai.

3 Us kí ḳhúbí, aur maslúbí
Merí ás ká langar hai;
Gunahgár, jo ímándár ho,
Ị́sá se tawangar hai.

4 Jo liyáqat, aur sadáqat
Us kí maut se sádir hai,
So haqqání aur Rabbání;
Wuh naját par qádir hai.

5 Us kí ulfat, aur muhabbat
Mere dil par gálib hai;
Apne Yár kí mihr o pyár kí
Merí ján nit tálib hai.

SATHATTARWÁṈ GÍT.

77 C. M. Chester. Mount Pleasant.

Masíh ká nám sab se dilpasand.

1 Ị́sá! nám terá dilpasand,
Kán cháhte sunne ko;

Zamín tamám, ásmán buland!
Sab us kí hamd karo!

2 Tú merí ján ká hai aẓíz,
Aur ás aur Yár maqbúl;
Sab terí nisbat hai náchíz,
Aur soná chándí,—dhúl.

3 Jis bát ká main húṉ árzúmand,
So tujh meṉ hai maujúd;
Roshní, bin tere, nápasand,
Aur dostí námaqsúd.

4 Jo fazl terá bebahá,
So dil meṉ ṭhahrá hai;
Balsán wuh, mere zaḳhmoṉ ká,
Aur dard kí dawá hai.

5 Maiṉ tere nám kí hamd karúṉ;
Aur áwegí jab maut,
Tab tujh par apní ás dharúṉ,
Ki tujh se maut kí faut!

AṬHHATTARWÁṈ GÍT.

78 8. 7. 4. Calvary.

Masíh kí bát, "Púrá húá."

1 Kalvarí se kyá pukárá?
Mard maslúb ká hai kalám:
Lo, zamín ásmán andhyárá;
Hai Masíh ká dukh tamám:
"Púrá húá!"
Marte Ísá ne kahá.

2 "Púrá húá!" shukr kareṉ,
Púrá hai naját ká kám;
Ab Shaitán se ham na ḍareṉ;
Ṭúṭe haiṉ sab us ke dám:
"Púrá húá!"
Marte Ísá ne kahá.

3 "Púrá húá!" Sab qurbání,
Ráh o záb'te, shara ke,
Jin kí hai Masíhí máṉí,
Kámil húe Ísá se:
"Púrá húá!"
Marte Ísá ne kahá.

4 Áo, gáweṉ dil o ján se,
Ádmí aur karúbíáṉ,—
Gáweṉ sab Imánúel ke
Nám o kám kí khúbíáṉ:
Hallilúyáh!
Howe Ísá kí táríf!

UNÁSÍWÁṈ GÍT.

79 C. M. Mile's Lane. Coronation. Hephzibah.

Masíh ko Sháhansháh jánná.

1 Ásmán ke ai muqaddaso!
Masíh ke ho maddáh;
Hamáre sáth Khudáwand ko
Tum jáno Sháhansháh.

2 Aur tum, jo us kí ummat ho,
Karo us par nigáh;

Apne Naját dihinde ko
Tum jáno Sháhansháh.

3 Ai gunahgáro! yád rakho
Masíh ká pyár atháh;
Maslúb, haqír, gamzada ko
Tum jáno Sháhansháh.

4 Sab niamaton ke shákir ho,
Ai sárí khalqulláh!
Zamín zamán ke Málik ko
Tum jáno Sháhansháh.

5 Ásmáníon men shámil ho,
Khudá hí kí dargáh,
Auwal o Ákhir,—Ísá ko
Ham jánen Sháhansháh.

ASSÍWÁN GÍT.

80 8s and 7s. Cheddington. Northampton Chapel.

Masíh hamárá Prítam.

1 Lákhon men ek merá priyá,—
Ek hí merá priyá hai;
Us ne mere man ko liyá,—
Prem ke bal se liyá hai.

2 Páp ke ban men thá main dhansá,
Dharm bihín, aur man malín;
Dusht ke jál men thá main phansá,
Ásrá hín aur dusht adhín.

3 Merá Prítam, Ísá, áyá
Khojne aur bacháne ko;

Mujhe páyá, aur bacháyá :
Us kí stuti sadá ho !

4 Príye Prabhú ! man jo liyá,—
Bas, to sab kuchh terá hai :
Tan aur dhan bhí tujhe diyá ;
Phir tú Prítam merá hai.

IKKÁSÍWÁN GÍT.

81 7s 6 lines. Hawcis. Halle.

Naját Masíh ke lahú se.

1 Bedág Barra hai Masíh,
Jo ki húá hai zabíh ;
Ham logon ká zámin ho
Mará wuh, bakhsháne ko :
Mujhe tú, Khudáwandá !
Apne lahú se bakhshá.

2 Tere lahú se, bebák,
Hotá main gunáh se pák ;
Mere sab gunáh mitá ;
Magfirat ko bhí dilwá ;
Mujhe tú, Khudáwandá !
Apne lahú se bakhshá.

3 Ai Khudáwand mihrbán !
Sab ko apní de pahchán ;
Tere khún o Rúh setí
Howe sab kí makhlasí :
Mujhe tú, Khudáwandá !
Apne lahú se bakhshá.

BAYÁSÍWÁṈ GÍT.

82 8. 7. 4. Prospect. Greenville.

Masíh Bachánewálá.

1 Ịsá hai Naját dihinda ;
Mere dil ká wuh mahbúb ;
Us se hoúṉ kyúṉ sharminda ?
Garchi húá hai maslúb :
Ịsá múá
Ádmí ke bacháne ko.

2 Ádmí, sáre, gunahgár the—
Be bharosá, aur láchár ;
Ịsá, un kí hálat dekhke,
Húá un ká madadgár ;
Ịsá áyá
Ádmí ke bacháne ko.

3 Sab gunáh aur gaflat merí,
Ai Ḳhudáwand ! tú miṭá ;
Detá húṉ duhái terí ;
Fazl kar mujhe bachá :
Tú hí múá
Ádmí ke bacháne ko.

4 Ịsá par ímán gar láweṉ
Sáre ádmí, bích jahán,
Us se sab naját ko páweṉ,
Jáweṉ áḳhir bích ásmán :
Ịsá jítá
Ádmí ke bacháne ko.

RU'H UL QUDS.

TIRA'SI'WA'Ṉ GI'T.

83 L. M. Winchester. Wells.

Rúh ul Quds sab niạmatoṇ ká Báni.

1 Ai Báp ạzíz! Ḳhudá rahím!
Muhabbat terí hai ạzím;
Mujhe, Rúh Pák ke asar se,
Nauzádagí aur táqat de.

2 Tú dafạ kar bad ḳhwáhish kọ,
Ki merí niyat naí ho;
Dil merá apní or lagá,
Aur mujh se apní hamd kará.

3 Rúh Quds ká phal gairfání hai;
Sab fazl ká wuh bání hai;
Hidáyat, merí, karne ko
Wuh sadá merá hádí hoi.

4 Tú apne Rúh ko názil kar,
Ki merá dil ho us ká ghar;
Aur apne kámil fazl se
Nek chál kí mujhe táqat de.

CHAURA'SI'WA'Ṉ GI'T.

84 L. M. Medway. Middlebury.

Rúh ul Quds se fazl mángná.

1 Rúh Quds! tú mujh par mihr kar;
Ho názil ạjiz bande par;

Apne muassir zor se á;
Táríkí, dil kí, tú miṭá.

2 Afsos! main kaisá bigṛá hún!
Is hálat men main kyá karún?
Gunáh se main adhmúá hún,
Beján kí mánind húá hún.

3 Tú mujhe de muhabbat ko;
Naját ká fikr dil men ho;
Ai Rúh ul Quds! mat ho náráz,
Ki terá fazl rahe báz.

4 Tú jántá mere dil ká hál;
Sab gaflat us se tú nikál;
Díndárí men chálákí de;
Mujh se kará kám, nekí ke.

5 Ai Rabb! kar mihr kí nigáh;
Ho merá dil ịbádatgáh;
Jagá mujh ko sab gaflat se,
Aur mere dil men barkat de.

PACHÁSÍWÁN GÍT.

85 L. M. Middlebury. Kingsbridge.

Rúh ul Quds se fazl mángná.

1 Ai Rúh ul Quds! tú utar á;
Hamárá raushan dil kará;
Rúhání zindagání de;
Bhar dil, hamáre, ulfat se.

2 Dekh, ham haiṉ kaise ḳhatákár;
Gunáh ká karte haiṉ iqrár,
Ki us ká bojh satátá hai,
Hamáre jí dabátá hai.

3 Ham gít befáida gáte haiṉ,
Jo rujụ́ nahíṉ láte haiṉ;
Bin tere fazl ham láchár:
Ai Rúh ul Quds! ho madadgár!

4 Ham sabhoṉ ko tú ab chitá;
Rúhání gaflat se jagá;
Tú bandagí ko táqat de,
Ki howe diljamạí sẹ.

CHHEÁSÍWÁṈ GÍT.

86 L. M. Luton. Gennesareth.

Rúh ul Quds ká fazl.

1 Rúh Quds! jo fazl terá hai,
Us par bharosá merá hai;
Ham sab ko baḳhsh de tú ímán;
Ki dená tujh ko hai ásán.

2 Ráh haqq ham tujh se jánte haiṉ;
Masíh ko bhí pahchánte haiṉ;
Tú hameṉ, apne fazl se,
Ráh haqq meṉ bhí taraqqí de.

3 Hamárí badí tú miṭá;
Shaitán aur imtihán haṭá;

Ham sab ke dil kar sáf o pák;
Tasallí de, aur kar bebák.

SATTÁSÍWÁṈ GÍT.

87 7s. Pleyel's Hymn. Alsen.

Rúh ul Quds se duá mángná.

1 Ai Rúh Quds! tú utar á;
Apní qudrat ko dikhá;
Toṛ sang dil hamáre ko;
Fazl terá ham par ho.

2 Rabb ko jo na jánte haiṉ,—
Ísá ko na mánte haiṉ,—
Un se tauba tú kará,
Aur Masíh kí or phirá.

3 Jab we sunen ḳhush paiyám,—
Jab we paṛheṉ Pák Kalám,—
Rúh ke zor muassir se
Us ke dil par asar de.

4 Baḳhsh ímán bah'teroṉ ko;
De naját ghaneroṉ ko:
Qudrat, terí, káfí hai;
Fazl, terá, wáfí hai.

AṬHÁSÍWÁṈ GÍT.

88 C. M. Bedford. Medfield.

Rúh ul Quds se fazl mángná.

1 Rúh Pák! Rúh Pák! ab dil meṉ á;
Ho názil bandoṉ par;

Táríkí, dilon kí, miṭá;
Un ko munauwar kar.

2 Miṭá dil kí burái ko;
Aur tere fazl se
Piyár hamáre dil men ho;
Hamen tasallí de.

3 Hamáre dil men ḳhushí bhar;
Rúhání táqat de;
I'mán hamárá qawí kar,
I'sá kí ḳhátir se.

NAWA'SI'WA'N GI'T.

89 S. M. Watchman. Paddington.

Rúh ul Quds se fazl mángná.

1 Rúh Quds, ai Pák Ustád!
Hamáre bích men á;
Har ek ke dil ko kar ábád,
Aur badí sab uṭhá.

2 Shaitán kí dagá se
Hamárí rúh bachá;
Aur har ek taur kí ḳhatá se
Hamáre taín phirá.

3 Dunyá kí ráhon se
Hamáre pánw haṭá:
Jo chalan the, Ḳhudáwand ke,
Hamáre taín pakṛá.

BAIBAL.

NAWWEWÁṈ GÍT.

90 L. M. Danvers. Alfreton.

Baibal kí fazílat.

1 Baibal Ḳhudá kí hai kitáb;
Dikhátí hai naját ká báb;
Aur us meṉ likhí hai wuh bát,
Ki kyúṉkar hásil ho naját.

2 Jo Baibal rokne cháhtá ho,
So cháhtá hai andhere ko:
Gar Baibal phaile dunyá meṉ,
To phailengíṉ sab barkateṉ.

3 Ai ímándáro! ab uṭho,
Baibal kí roshní sab ko do!
Jahán andhkár se hai mạmúr;
Aise andhkár ko karo dúr.

4 Baibal kí bát hai, bilyaqín,
Kalám, Ḳhudá ká, haqq, amín;
Dikhátí hai naját kí ráh:
Mubárak hai Kalámulláh!

IKKÁNAWEWÁṈ GÍT.

91 7s. Nuremburgh. Wilmot.

Baibal kí sifateṉ.

1 Baibal Rabb ká hai Kalám;
Záhir kartá us ká nám;

Ham ko ráh dikhátá hai;
Farz o haqq sikhátá hai.

2 Soton ko jagátá hai;
Pher gumráh ko látá hai;
Gunah se ḍarátá hai;
Ạ́q'bat yád dilátá hai.

3 Kartá ḳhush udáson ko;
Kartá ser wuh p'yáson ko;
Kartá dúr andhere ko;
Baḳhshtá núr bah'tere ko.

4 Kholtá hai naját ká bhed;
Detá q'yámat kí ummed:
Baḳhsh tú mujhe, ai Ḳhudá!
Sachchá ịlm, pák Baibal ká.

BÁNAWEWÁN GÍT.

92 C. M. Stephens. Canterbury.

Kalámulláh kí fazílat.

1 Terá kalám hai pák aur rást,
Ai mihrbán Ḳhudá!
Hai sach aur haqq, be kam o kást,
Ạzíz aur bebahá.

2 Main terí minnat kartá hún,
Gyán, us ká, mujhe de;
Aur jo main us men paṛhtá hún,
Wuh dil men dar áwe.

3 Kalám ke mạ́ne tú sikhá;
Merí tarbiyat kar;

Tú mujhe us ká bhed batá;
Muhabbat dil men̲ bhar.

IẠTIRÁF AUR MUNÁJÁT.

TIRÁNAWEWÁN̲ GÍT.

93 7s. Norwich. Edyfield.

Bekas ká Masíh se madad cháhná.

1 Ị́sá! main̲ hún̲ gunahgár,
Ấfatzada aur láchár;
Ấyá hún̲ main̲ tere pás;
Tujh bin mujhe nahín̲ ás.

2 Mujh garíb kí minnat par
Apná kán, ai Ị́sá! dhar:
Mujh bekas kí takiyagáh,—
Ấṛ tú hai, aur pák panáh.

3 Main̲ hún̲ ạjiz, aur láchár;
Ho tú merá madadgár:
G̲azab to hai ḳhatarnák;
Mujhe us se kar bebák.

4 Tú taqsíron̲ ko miṭá;
Dil kí badí dúr kará;
Mere dil ko tú ubhár;
Merá ho tú madadgár.

5 Mere sab gunáh ká bhár
Fazl karke tú utár;
Tab tasallí páúngá,
Tab táríf main gáúngá.

CHAURÁNAWEWÁN GÍT.

94 C. M. Stephens. Burford.

Adham kí bintí.

1 Anáth main hún, ai Prabhú Khrisht !
Tú hai anáth ká Náth :
Main man bach káyá se pápisht
Aur biká páp ke háth.

2 Ai Ísá, Tárak ! mujhe tár ;
Hai tujh par merí ás ;
Nistárak ! merá kar nistár,
Ki swarg men karún bás.

PANCHÁNAWEWÁN GÍT.

95 7s. Naples. Warsaw.

Pápí ká nibedan.

1 Prabhú ! main hún pápí jan,
Ati adham, duráchár ;
Sun tú merá nibedan ;
Mujh ko dayá se nistár.

2 Kaun hai mukti denehár ?
Kis se mujh ko mile ás ?
Prabhú ! tujh se hai nistár ;
Main pukárún tere pás.

3 Ab miṭá tú mere páp;
Nayá kar tú merá man;
Mere jíw ká yih santáp;
Maiṉ húṉ dosí pápí jan.

4 Ab kyá karúṉ maiṉ agyán?
Merá tú sahárá kar;
Gáúngá maiṉ terá gán,
Ásrá dharke tujhí par.

5 Gáúngá maiṉ Íṣá nám,—
Jab lag dhartí meṉ rahúṉ;
Phir jab p'hunchúngá swargdhám,—
Íṣá nám maiṉ nit gáúṉ.

CHHIÁNAWEWÁṈ GÍT.

96 L. M. Kingsbridge. Brookfield.

Apne gunáh ká iqrár karná.

1 Ai pák Ḳhudá! tere huzúr
Maiṉ átá húṉ, dekh, pur qusúr,
Gunáh álúda, ḳhwár, láchár:
Maiṉ sar tá pá húṉ gunahgár.

2 Udúlí, pák sharíạt kí,—
Ḳharábí, bad tabịyat kí,—
Mujh ạsí kí, hai bebayán;
Badhálí, merí, bepáyáṉ.

3 Maiṉ zát o bát meṉ gunahgár;
Maiṉ ḳh'yál o fiạl meṉ ḳhatákár;
Háṉ, gunahgár maiṉ, janam ká,
Aur láiq húṉ, jahannam ká.

4 Masíh kí khátir, yá Alláh!
Kar muáf tú mere sab gunáh:
Aur Rúh ul Quds ko mujhe de,
Ki chalún main durustí se.

SATTÁNAWEWÁN GÍT.

97 C. M. Bedford. St. Olave's.

Gunáh se bachne ke liye duá mángná.

1 Tú jántá hai, Khudáwandá!
Main kaisá gunahgár:
Dukh tú hí ne to sahá thá,
Par main hí hún badkár.

2 Gunáh to mere hain karíh,—
Tú mujh se we hatá;
Aur sachchí tauba, ai Masíh!
Tú bande se kará.

3 Dil murda mere ko jilá;
Bad ráh se pher tú le;
Taríqe apne par chalá;
Naját ko mujhe de.

ATHÁNAWEWÁN GÍT.

98 C. M. George. Cambridge.

Ájiz kí duá.

1 Masíh! tú sab ká Munjí hai,
Shafíq aur Yár maqbúl;
Rahm kí tujh pás púnjí hai:—
Mujhe na dil se bhúl.

2 Masíh! tú sab ká Báni hai;
Aur main hún ḳhák o dhúl;
Jab dukh taklíf uṭhání hai,
Mujhe na dil se bhúl.

3 Masíh, bandon ke Ḳhátirdár!
Ạrz merí kar qabúl:
Gunáh baḳhsh, mere, beshumár;—
Mujhe na dil se bhúl.

4 Har já, har waqt, har hálat men
Mujh ạsí ko na bhúl:
Qiyámat aur ạdálat men
Mujhe na dil se bhúl.

NINNÁNAWEWÁN GÍT.

99 L. M. Wiltshire. Islington.

Masíh se mukti mángná.

1 He Ịsá! tú Jagtrátá hai,
Hamáre káran diyá prán;
Tú narak se bachátá hai;
Tú pápíon ko detá trán.

2 Akath hamáre hain ap'rádh;
Ham sabhí húe narak jog;
Andhkár hamárá hai agádh;
Ab kyá karen ham pápí log?

3 Par terí dayá hai asím;
Anúp hai tere trán ká kám;
Akath, agádh hai terá nem;
Áshcharj, adwait hai terá nám.

4 Lachá tú hamen apní or,
Aur is andhyáre ko miṭá ;
Tab páp kí rát men hogí bhor,
Aur dharm ká súraj chamkegá.

SAUWÁN GÍT.

100 7s. Frankfort. Naples.

Pápí ká Masíh par bharosá rakhná.

1 Main hún baṛá pápí jan,
Prabhú Íṣá, dayáwant !
Tere pás hai dharm ká dhan ;
Terí kripá hai anant.

2 Tujh bin merá hogá kyá ?
Kaise howegá nistár ?
Main hún pápí ; tú bachá :
Tú hí hai Bachánehár.

3 Augun se na nikse gun ;
Bure peṛ ká burá phal ;
Pápí men na mile pun ;
Súkhe men na mile jal.

4 Dharm ke Rájá, Prabhú ! áp
Súraj hai prakáshamán ;
Janam, karm ká merá páp
Grahan ghertá merá gyán.

5 Jab lag jíwan mujhe ho,
Tab lag rakh tú mujhe dás :
Jis ber merá maran ho,
Tab le mujhe apne pás.

EK SAU PAHLÁ GI'T.

101 C. M. Dundee. Martyrs.

Thake aur bárbardáron ke liye Masíh ke pás árám.

1 Kyá burá hai hamárá hál!
Ham sab behúda hain;
Ki sárí bát, khiyál, amál,
Gunáh álúda hain.

2 "Naját kí daulat hai taiyár!"
Masíh ká yih kalám,—
"Gunáh ke ho jo bárbardár,
Pás mere hai árám."

3 Ham thake mánde áte hain,—
Yih bhár tú ham se le;
I'mán ham tujh par láte hain,—
A'rám tú hamen de.

4 Tú apne bandon ko sambhál;
Tú Qádir dáim hai:
Tú apná júá ham par dál,
Ki wuh muláim hai.

EK SAU DU'SRÁ GI'T.

102 L. M. Babylon. Sunderland.

Gunáh se khalásí mángná.

1 Rahím Khudá! kar mujhe muáf;
Gunáh se kar tú mujhe sáf;

Hai rahm terá beshumár,
Aur beniháyat terá pyár.

2 Dho merí ján nápákí se ;
Riháí de gamnákí se ;
Bojh mujh par bhárí pará hai ;
Ranj, us ká, bahut bará hai.

3 Sharminda ho, main, taqsírwár,
Taqsír ká kartá hún iqrár :
Gunáh ko mere bakhsh tú de,
Aur ákhir ko bihisht men le.

EK SAU TÍSRÁ GÍT.

103 L. M. Augusta. Confession.

Táib ká apní kharábí par sochná.

1 Gunáh hain, mere, beshumár !
Ab kyá karún main gunahgár ?
Ki gussa, lálach, shekhí ko
Main apne dil men pátá so.

2 Main rotá aur kalaptá hún ;
Main tauba kar taraptá hún :
Ai Rabb ! main kartá hún iqrár,
Ki main sarásar gunahgár.

3 Khudáwand ! dekh tú merá hál ;
Aur torke phenk gunáh ká jál :
Bharosá merá hai tujh par ;
Tú jaldí áke madad kar.

EK SAU CHAUTHÁ GÍT.

104 8s and 4s. Palestine. Islington.

Táib momin kí munáját.

1 Ai Rabb ! dil merá nayá kar,
Aur apní ulfat us men bhar :
Na gusse hoke mujhe chhor ;
Na apne munh ko mujh se mor ;
Dil túṭá jor.

2 Tú sab khatáon ko miṭá,
Aur imtihánon se bachá,
Aur terá fazl mujh par ho ;
Dil mere kí najásat ko—
Khudáyá ! dho.

3 Jo dil kí khushí áge thí,
Phir ab bhí mujhe bakhsh wuhí :
Rahnumá ho tú, bande ká ;
Gumráhí se mujh ko bachá,
Khudáwandá !

4 Tab un ko bhí, jo hain gumráh,
Batáún main naját kí ráh :
Masíh par láke iatiqád—
We hamd karenge, dil se shád,
Ab'd ul ábád.

EK SAU PÁNCHWÁN GÍT.

105 C. M. Grafton. Lebanon.

Khudá kí taraf phir áná.

1 Afsos, ki aksar main kambakht
Khudá se haṭ rahá !

Gunáh se dil ko kiyá saḳht,
Aur gazab ko sahá.

2 Tau bhí Rahím pukártá hai,
"Phir á tú mere pás;"
Ḳhudáwandá! kyá aisá hai,
Ki maiṉ phir rakhúṉ ás?

3 Náshukrí se sharmátá húṉ;
Kyá tú ab baḳhshegá?
Gunáh se tauba kartá húṉ;
Tú phir qabúlegá?

4 Ḍhámp merí sab ḳhatáon ko;
Ki fazl beshumár:
Miṭá de sab gunáhoṉ ko;
Kar changá dil afgár.

5 So shukr karúṉ lákalám;
Gít tere gáúngá;
Ạzíz niháyat terá nám;
Maiṉ sif't sunáúngá.

EK SAU CHHAṬHWÁṈ GÍT.

106 C. M. Grafton. Walsal.

Ḳhudá ká hamáre gunáhoṉ par dekhná.

1 Tú dekhtá hai, sáf nazar se,
Har chíz ko, yá Alláh!
Aur sab gunáh jo bandoṉ ke,—
Un se bhí hai ágáh.

2 Bad kám, badgoí, bad ḳhiyál,
Dunyá meṉ na kahíṉ,

Jo tujh par un ká sárá hál
Khúb záhir ho nahín.

3 Insáf ke din sab bát pinhán
Khulengí, aur gunáh :
Firishtagán aur kull insán
Tab honge sab gawáh.

4 Main átá rúsiyáhí se ;
Dekh mujh sharminda ko :
Tú ab, bakhátir Ísá ke,
Gunáh bakhshinda ho.

EK SAU SATWAN GIT.

107 C. M. St. Ann's. Howard.

Dil ke liye roshní mángná.

1 Jánch, mujhe jánch tú, ai Khudá !
Aur mere dil ko chhán ;
Mere andeshon ko ázmá,
Aur unhen tú pahchán.

2 Main bilkull dil ká andhá hún,
Aur aql ká tárík ;
Gunáh ke band men bandhá hún,
Aur badon men sharík.

3 Bakhsh apní roshní bande ko,—
Tárikí chhútegí :
Jo fazl terá mujh par ho,
To band bhí túṭegí.

4 Mujh ásí ko rihái de
Gunáh se, ai Khudá !

Aur mujhe apne karam se
Ráh apní par chalá.

EK SAU ÁṬHWÁN GÍT.

108 8s and 7s. Florence. Bartimeus.

Masíh se gunáh kí muáfí, Rúh ul Quds, aur hifázat mángná.

1 Áyá hún, Masíh! pás tere;
Mujhe dúr na kíjiyo:
Báis khatáon ke, mere,
Mujhe phenk na díjiyo.

2 Múá tú naját ke liye;
Merí khabar líjiyo:
Auron ke gunáh bakhsh diye;
Mere bhí bakhsh díjiyo.

3 Rúh ul Quds kí pák niámat
Bande ko tú díjiyo:
Áwegá jab roz qiyámat,
Mujhe tab thám líjiyo.

4 Dushman mere hain ghanere;
Merí madad kíjiyo:
Somptá áp ko háth men tere;
Mujhe chhoṛ na díjiyo.

EK SAU NAUWÁN GÍT.

109 8s and 7s. Florence. Sicilian Hymn.

Masíh se faryád karná.

1 Rahm se mámúr, Masíhá!
Bande par tú kar nigáh;

Merá núr tú hai saríhá;
　Sáf dikhá naját kí ráh.

2 Main naját kí ráh se phirá,
　Bhará hún gamgíní se;
Pánw par tere ab main girá:
　Yá Masíh! tasallí de.

3 Kidhar bhágún? ai Shafía!
　Kar tú merí arz manzúr:
Merí ízá aur tasdía
　Faqat tujh se hogí dúr.

4 Tujh bin, Ísá! sab tajallí,
　Dunyá kí, hai námaqbúl:
Dil kí khushí aur tasallí
　Tujh se mujh ko hai husúl.

5 Jo ímán main tujh par látá,
　Ásí ko qabúl kar le;
Mere maut ká waqt jab átá,
　To bihisht men jagah de.

EK SAU DASWÁN GÍT.

110 8. 7. 4. Painswick. Jordan.

Khudáwand kí namáz.

1 Ai ásmání Báp hamáre!
　Terá nám muqaddas ho;
Terí pák bádsháhat áwe;
　Howe terí marzí jo
　　Jyún ásmán par,
　Tyún zamín par púrí ho.

2 Bakhsh tú de hamáre liye
Áj kí roṭí jo zarúr;
Aur gunáh jo ham ne kiye,
Kar un sab ko ham se dúr,
Jaisá ham bhí
Bakhshte auron ke qusúr.

3 Hamen ḍál na imtihán men;
Sárí badí se chhuṛá;
Kyúnki terí hai bádsháhat,
Qudrat, aur jalál sadá;
Sab log kahen,
Ámín,—aisá howegá!

EK SAU GYÁRAHWÁN GÍT.

111 8s and 7s. Saxony. Zell.

Khudáwand kí namáz.

1 Ai hamáre Báp ásmání!
Ho muqaddas terá nám:
Terí saltanat Rabbání
Phaile qaumon men tamám.

2 Jo ásmán par terí marzí
Hotí hai firishton se,
So zamín par bhí wuh howe:
Áj kí roṭí hamen de.

3 Jaise bakhshte hain daindár ko,
Dain hamáre bakhsh tú de:
Ḍál na hamen imtihán men,
Aur chhuṛá sab badí se.

4 Qudrat, saltanat, buzurgí,
Terí—Rabb ul álamín!
Hai, aur abad tak rahegí:
Howe aisá hí,—Ámín.

EK SAU BÁRAHWÁN GÍT.

112 C. M. Bedford. Barby.

Khudá se madad mángná.

1 Muhtáj main hún, Khudáwandá!
Tú merí madad kar;
Tú hámí ho, mujh ájiz ká;
Kar nazar bande par.

2 Tú madad kar, ki apná hál
Bakhúbí jánún main;
Dil ke mansúbe, chalan chál
Batá tú mere taín.

3 Tú madad kar, ki terá pyár
Ho merí ummedgáh;
Gunáh bakhsh, mere, beshumár,
Ki hoún na tabáh.

4 Tú madad kar, ki Ísá par
Ímán main láún bhí;
Dil merá us se nayá kar;
Ummaid de, bachne kí.

5 Tú madad kar, ki Rúh setí
Tasallí merí ho;
Ráh rást par sadá chalne kí
Bakhsh madad bande ko.

EK SAU TERAHWÁṈ GÍT.

113 C. M. Alexandria. Remembrance.

Ḳhudá se madad mángná.

1 Ḳhudáyá! merí ḳhabar le,
Aur merí madad kar;
Har waqt, har hál, har tarah se,
Tú merí madad kar.

2 Jo mál se húṉ maiṉ málámál,
Ḍál mere dil meṉ ḍar:
Jo houṉ maiṉ garíb, tanghál,
Tú merí madad kar.

3 Sab gaflat se, Ḳhudáwandá!
Maiṉ bachúṉ ụmr bhar:
Ạzáb aur gusse se bachá;
Tú merí madad kar.

4 Bachá dunyá ke jáloṉ se;
Shaitán ke phandoṉ par
Mujh ạsí ko tú fath de;
Tú merí madad kar.

5 Kar merí madad maut meṉ bhí;
Miṭá sab ḳhauf o ḍar:
Panáh tú ho, mujh ạjiz kí,
Aur merí madad kar.

EK SAU CHAUDAHWÁṈ GÍT.

114 C. M. Dundee. Grafton.

Phandoṉ se bachne kí duạ.

1 Phandoṉ se merí kyá panáh,
Shaitán se lage jo?

Ḳhudá par merí hai nigáh;
Tú merá hámí ho!

2 Main̲ royá kartá hún̲ bárbár,
Jálon̲ ke sabab se:
Main̲ banda hún̲ kamzor, láchár,
Kab bachún̲ phandon̲ se?

3 Ḳhudáyá! merá hámí ho;
Kamzor ko zor tú de:
Tú mujhe baḳhsh bedárí ko,
Aur merí ḳhabar le.

EK SAU PANDRAHWÁN̲ GÍT.

115 C. M. Abridge. Warwick.

Muassir ímán ke liye duạ́ mángná.

1 Ḳhudáyá! mujhe de ímán—
Ímán muassir ko,
Ki jis se bache merí ján,
Aur terí saná ho;—

2 Ímán, jo shakk par qádir hai,
Aur sárí barkat, jo
Masíh kí maut se sádir hai,
Banátá apní so;—

3 Ímán, jo ḳhálí bát na ho,—
Jo pyár se ho kámgár,—
Haqír jo jáne dunyá ko,—
Jo nekí se sarshár,—

4 Jo áḳhir tak bachátá hai,—
Aur dukh, aur imtihán,

Aur maut par gálib átá hai,—
Bakhsh mujhe yih ímán.

5 Rahím Khudá! mujh ájiz ko
Bakhsh de qawí ímán;
Mujh ásí ká tú háfiz ho,
Aur Rabb, aur nigahbán.

EK SAU SOLAHWÁN GÍT.

116 7s. Frankfort. Olean.

Pápí ká mukti mángná.

1 Pápí, adham, main jo hún,
Bachúngá main kis prakár?
Páp se ladá main jo hún,
Mujhe kaun karegá pár?

2 Prabhú! ab batáiye,
Mere ant men hogá kyá?
Prem se mujhe táriye:
Tujh bin merí ásá kyá?

3 Mochan kíjiye mere páp;
Man ko mere kíjiye shuddh;
Mukt bhí merí kíjiye áp;
Howe merí swargí buddh.

4 Tab main nishchai jánúngá,
Merá howegá nistár:
Sarbadá main mánúngá,
Prabhú hai Bachánehár.

EK SAU SATTRAHWÁṈ GÍT.

117 9s and 8s. Namur. Kent.

Masíh kí duhái dená.

1 Masíh kí merí hai duhái;
Masíhá! merí ḳhabar le:
Masíh se merí hai rihái;
Masíhá! merí ḳhabar le.

2 Tárikí mere dil par chhái;
Shaitán garajte babar se
Ạzáb kí dahshat dil meṉ ái:
Masíhá! merí ḳhabar le.

3 Salíb par tú ne maut jo pái,—
Aur phir jí uṭhá qabr se;—
Naját kí ráh is se banái:
Masíhá! merí ḳhabar le.

4 Ímán aur pyár kí kull khoṭái,—
Dunyá, gunáh ke jabr se,—
Masíhá! mujhe de rihái:
Masíhá! merí ḳhabar le.

NASÍHAT.

EK SAU AṬHÁRAHWÁṈ GÍT.

118 C. P. M. Hobart. Columbia.

Gunahgároṉ ko Masíh kí taraf bulána.

1 Ai ḳhatákáro, jitne ho!
Panáh, Masíh kí, jaldí lo;

Aur kahán jáoge?
Áo us pás, shítábí se;
Betábí o kharábí se
Naját tum páoge.

2 Rástí kí nisbat múe ho;
Ráh haqq se phire húe ho;
Azáb ke sazáwár:
Ab lautke áo Ísá pás,
Ki us ká pyár hai beqiyás,
Aur fazl beshumár.

3 Jo dúbe ho gam ke daryá,
Tum pakro háth, Khudáwand ká;
Masíh bachátá hai:
Ímán ká háth pasáriyo;
Masíh ká nám pukáriyo;
Wuh pár pahunchátá hai.

EK SAU UNNÍSWÁN GÍT.

119 H. M. Watertown. Murray.

Gunahgáron ko Masíh kí taraf buláná.

1 Ai khatákáro! sab,
Gunáh se múde jo,
Hayát qabúlo ab,
Masíh se muft men lo:
Sabhon ke liye hai yih bát,—
Masíh kí maut se hai hayát.

2 Naját wuh dene ko
Qurbání húá hai;
Khudá manáne ko
Salíb par múá hai:

Pas áo jald ímán ke sáth,
Aur lo naját Masíh ke háth.

3 Apne sawáb kí ás
To ḳhálí dhokhá hai;
Sawáb, Masíh ká, ḳháss,
Beạib, aur chokhá hai:
Ímán se jáo Ị́sá pás,
Naját kí us se lo mírás.

EK SAU BÍSWÁṆ GÍT.

120 11s. Perine. Staten Island.

Masíh se mukti ḍhúṇḍhne ká upades.

1 He pápío! suno sab Ị́sá kí bát;—
Kyá Hindú, kyá Musalmán—jo koí zát;
Is bát ká bichár karo; bhúlío mat,
Ki antkál meṉ hogí tumhárí kyá gat?

2 Ham sakal aprádhí, sab man ke malín,
Agyántá ke bas meṉ, aur dushṭ ke adhín;
Dínbandhú, Dínnáth, Dín ke Kripánidhán—
Masíh Dayásindhú se jagat ká trán.

3 Jo páp se pachhtáwe, aur howe udás,
Aur Ị́sá Masíh par jo láwe biswás,
Wuh usí se páwegá sachchá nistár,
Aur langhegá us se bhaoságar ke pár.

4 He bháío! áo, mat karo bilambh:—
Sab dukhí, santápí! yih dekho achambh,
Ki Prabhú ke maran se pápoṉ kí chhai,
Aur pápoṉ kí chhai se hai Prabhú kí jai.

5 Jo áwe so páwe pápmochan ká dhan;
Kangál wuh na rahegá, dhaní wuh jan!
Kyá jíwan, kyá maran, we donon samán
Un bhakton ko, jinhon ko milegá trán.

EK SAU IKKÍSWÁN GÍT.

121 8. 7. 4. Sicilian Hymn. Welch.

Gunahgáron ko Masíh kí taraf bulána.

1 Áo, gunahgáro! áo,
Thake, mánde, khwár o chúr;
Ísá pás tum ko bakhsháne
Rahm hai, aur sab maqdúr;
Sab ká Munjí
Wuh hai, ulfat se mámúr.

2 Rástí ke ai bhúkhe p'yáso!
Lo Khudá kí bakhshish ko;
Haqq ímán, aur sachchí tauba
Dil se karke házir ho;
Biná naqdí
Ísá se naját ko lo.

3 Pahle apní chál sudhárná—
Dekho, bháí! kyá zarúr?
Sirf ek bát Khudáwand cháhtá,—
Áp ko ján láchár, majbúr:
Aise hál men
Tú Masíh ko hai manzúr.

4 Dekho, Gatsaman ke bág men
Ísá girá jánfishán;
Suno, Galgatá pahár par
Us kí bát ko, marte án,—

"Púrá húá"
Hai naját ká sab sámán.

5 Mominon ká wuh Shafía hai
Ab ásmán pár, pur jalál;
Apne sab gunáh samet ab
Apne taín tú us par ḍál:
Sirf Masíh se
Sudhar játá terá hál.

EK SAU BA'I'SWA'N GI'T.

122 11s and 12s. "Voice of free grace."

Masíhí ke rozmarre ká nasíhatnáma.

1 I'sáí! tú soch kar, hai terá kyá nám?
I'sáí! kah, har roz hai terá kyá kám?
Na nám se, par kám se, hai kám tujhe, bháí?
Jo nám ká, aur kám ká, so sachchá I'sáí.

2 So har roz tú yád rakh, aur kabhí na bhúl,
Khudá kí tąríf men áj rahún mashgúl;
Gunáh se pachhtáún aur use chhoṛ jáún;
Masíh par ímán lá ján apní bacháún.

3 Main Rúh se már ḍálún áj jism ke kám;
Main mángún díndárí aur Rúh ke inąm;
Main yád rakhún guzre dinon kí niąmat,
Ki Alláh rahím hai, aur main pur malámat,

4 Main waqt ko ganímat ján, ho rahún chust;
Aur ąq'bat kí fikr men na rahún sust;
Jahannam se bhágún, jo jáe ązáb hai;
Bihisht ko main chalún, jo jáe sawáb hai,

5 Áj bháí ke pyár men main rahún mashgúl,
Aur nekí ko karná ho mujhe qabúl;
Dunyá aur Shaitán ke sab fitne ján jáún;
Aur jang un se karke main fath bhí páún.

6 Jo áj merá marná bhí howe shitáb,
To áj mere kámon ká hogá hisáb:
Pas bháí Ísáí! áj apná kám karná;
Jo karná hai, áj kar; ki jald hogá marná.

EK SAU TEÍSWÁN GÍT.

123 H. M. Lenox. Shaftesbury.

Khushkhabarí ká paiyám.

1 Khushkhab'rí ab tum do;
Karo injíl ká wáz,
Ki sárí qaumon ko
Pahunche wuh áwáz:
Á p'hunchá hai maqbul aiyám;
Sun lo riháí ká paiyám.

2 Masíh ká pák qurbán
Bakhshtá khalásí ko;
Aur ab tamám jahán
Us kí manádí ho:
Á p'hunchá hai maqbúl aiyám;
Sun lo riháí ká paiyám.

3 Jo muft ganwáyá hai
Mírás ásmání ko,—
Masíh ne páyá hai;—
Tum biná naqdí lo:
Á p'hunchá hai maqbúl aiyám;
Sun lo riháí ká paiyám.

4 Injíl kí khush áwáz
Har qaum ke bích men ho;
Aur is naját ká ráz,
Sab logo! samajh lo:
Á p'hunchá hai maqbúl aiyám;
Sun lo rihái ká paiyám.

EK SAU CHAUBÍSWÁN GÍT.

124 6s and 4s. Trinity. Dort.

Pápíon ko buláná.

1 Áo, sab pápí log!
Húe jo narak jog,
Áo nidar;
Páp se jo hot udás,
Mukt se jo hot nirás,
Láo tum sab biswás
Ab Ísá par.

2 Jag men Masíh kripál
Prabhú ne, ho daiyál,
Liyá awtár;
Prabhú ká nem aur nít,
Prabhú ká prem aur prít,
Dekho sab dharm kí rít—
Aparampár.

3 Jagat ko dene sukh,
Apne par lene dukh,
Áyá Masíh;
Sahá hai kasht mahán,
Diyá hai apná prán,
Kiyá hai jag ká trán;
Máno sahíh.

4 To áo us ke pás,
Láo us par biswás,
He pápí log!
Páp se jo ho malín,
Man se tum hoke dín,
I̱sá ke ho adhín;
Wuh grahan jog.

EK SAU PACHI̱SWA̱N̲ GI̱T.

125 L. M. New Sabbath. Truro.

Sab logon̲ ko bulání.

1 Ai qaumo! tum Ḳhudáwand ke
Gít gáo, ḳhusháwází se;
Wuh rahmaton̲ se hai bharpúr;
A̱o ḳhushí se us ke huzúr.

2 Yahowah hai barhaqq Ḳhudá;
Wuh Málik, dín aur dunyá ká;
Ham bheṛen̲ hain̲; wuh hai Chaupán,
Parwardigár, aur Nigahbán.

3 Ab házir ho us ke huzúr,
Aur us kí hamd se ho masrúr;
Sitáish, hamd aur shukr ho,
Hamesha tak, Ḳhudáwand ko.

4 Hai us ká ạdl ba qiyám,
Aur us ká fazl hai mudám;
Qaul us ká rahegá, beshakk,
Zamánon̲ ke zamáne tak.

EK SAU CHHABÍSWAṈ GÍT.

126 8s and 7s. Cesarea. Sicily.

Dánish síkhná, tauba karná, Masíh par ímán láná.

1 Dánish síkho, ai nádáno!
Derí kyúṉ tum karte ho?
Áj ká waqt ganímat jáno;
Kal kí derí mat karo.

2 Tauba karo, gunahgáro!
Karo áj,—ki jíte ho;
Maut nazdík hai,—sach tum jáno;
Kal kí derí mat karo.

3 Áj to hai tumhárá swásá;
Áj Masíh kí or phiro;
Jab tak swásá, tab tak ásá;
Kal kí derí mat karo.

4 Bebahá naját kí púnjí,
Gunahgáro! muft meṉ lo;
Ísá ko tum jáno Munjí:
Kal kí derí mat karo.

TẠRÍF.

EK TAU SATTÁÍSWÁṈ GÍT.

127 L. M. Uxbridge. Duke Street.

Naját dihinda kí tạríf.

1 Naját dihinde! Qádir Yár!
Muhabbat terí beshumár:

Sif't karná jab shurú karún,
Main us se kyúnkar báz áún.

2 Tú sadá merí hai panáh;
Sirf tujh par merí hai nigáh;
Jab se ki tujhe ján liyá,
Tab hí se tujhe pyár kiyá.

3 Khudáyá! merí khabar le,
Aur zor o táqat mujhe de;
Tab ráh i rást par chalúngá,
Jab tak bihisht na p'hunchúngá.

4 Jab manzil merí ho ásmán,
Tab gáúngá ab'd uz zamán:
"Bádsháhon se jo fáiq hai,
Niháyat hamd ke láiq hai!"

EK SAU AṬHÁÍSWÁN GÍT.

128 11s. Flint. Munir.

Momin ká mahbúb Masíh i maslúb.

1 Main gátá hún, dil se, Masíh kí táríf;
Zát us kí buzurg hai, nám us ká sharíf;
Muhabbat se, us kí, main húá maglúb:
Pas merá mahbúb hai Masíh i maslúb.

2 Masíhá maslúb! ai Musíbat ke Mard!
Dard tere par sochne se mujhe hai dard;
Par terí salíb se naját hai matlúb:
Tú merá mahbúb hai, Masíhá maslúb!

3 Jab terá khún bahá pánch zakhmon men se,—
Jab marke jí uṭhá phir murdon men se,—

Tab merá Munajjí tú húá, kyá khúb!
Tú merá mahbúb hai, Masíhá maslúb!

EK SAU UNTÍSWÁṈ GÍT.

129 7s. Alsen. Pilton.

Masíh ká gán karwáná.

1 Jitne howeṉ jag ke bích—
Chhoṭe, baṛe, únch aur ních;
Áo sab, aur karo gán;
Hotá hai Masíh se trán.

2 Páp ke háth se molne ko—
Swarg ke dwár ke kholne ko—
Pápíoṉ ko dene sukh—
Áyá wuh, aur sahá dukh.

3 Apná lahú diyá hai,
Apná prán bal kiyá hai;
Ísá hai sab grahan jog:
Bhajan karo, sáre log!

4 Bháí! bolo Ísá nám;
Dekho, siddh hai mukt ká kám:
Bolo, sáre jhúṭh kí chhai!
Bolo sab, Masíh kí jai!

EK SAU TÍSWÁṈ GÍT.

130 H. M. Darwell's. Harwich.

Masíh ká gít gáná.

1 Sab milke ho khursand,
Ki Ísá hai bádsháh;

Takht us ká hai buland;
Hamárí hai panáh:
Ai bháío! pák khushí se
Tum gáo gít, Khudáwand ke.

2 Kalísiyá ká Sardár—
Wuh sachchá hai Khudá:
Bakhsh detá gunáhgár;
Rahím wuh hai sadá:
Ai bháío! pák khushí se
Tum gáo gít, Khudáwand ke.

3 Hamárá wuh Shafía,
Azím aur álíshán;
Ab arsh par hai rafía,
Sultánon ká Sultán:
Ai bháío! pák khushí se
Tum gáo gít, Khudáwand ke.

EK SAU IKTÍSWÁN GÍT.

131 8s and 7s. Haydn's. Bavaria.

Niamaton ke liye shukrguzár honá.

1 Ai Khudá! kamál ke Chashme!
Mujh se apní hamd kará;
Terí mihr hai lásání,
Qáim, dáim, bebahá;
Terá pyár, jo beniháyat,
Bezawál, láintihá,
Us kí, mujhe se, ai Khudáwand!
Ab táríf ká gít gawá.

2 Abanazr!—tú, Masíhá!
Húá merá madadgár;

Is se bhí maiṉ pahunchúngá
Ġam ke is daryá ke pár :
Thá maiṉ bhúlí bheṛ kí mánind,
Galla chhoṛ árám bidún ;
Ísá khojne aur bacháne
Áyá,—diyá apná ḳhún.

3 Umr bhar maiṉ kar rahúngá
Tere fazl kí sipás ;
Apne karam se, Ḳhudáwand !
Rakh tú mujhe apne pás ;
Tujhe bhúlná aur bisráná
Imtihán bah'terá hai ;
Muhr kar tú mere dil par ;
Abad tak tú merá hai.

BAPTISMÁ.

EK SAU BATTÍSWÁṈ GÍT.

132 L. M. Magdalen. Duke Street.

Baptismá dene ká hukm.

1 Masíh, Kalísiyá ká Chaupán,
Jab chhoṛne ko wuh thá jahán,
Tab us ne apne logoṉ ko
Farmáyá, tá ki sanad ho :—

2 " Ásmán, zamín ká sárá kár
Supurd hai mere iḳhtiyár ;
Tum jáke sárí qaumoṉ ko
Quddús injíl kí ḳhabar do :

3 "Ímán jo us par látá hai,
Aur jo baptismá pátá hai,
Bacháwegá wuh apní ján;
Halák honge sab beímán."

4 Ḳhudáwandá! jo átá hai,
Aur ab baptismá pátá hai,
Tú Rúh ul Quds ke fazl se
Is ko bhí pák baptismá de.

EK SAU TENTÍSWÁṈ GÍT.

133 L. M. Peru. Truro.

Fazl ke ạhd meṉ laṛke bhí shámil.

1 Kyá baṛí hai Ḳhudá kí bát,
Jo kí hai Ab'ráhám ke sáth;—
"Terá aur terí nasl ká,
Ab'd ul ábád, maiṉ húṉ Ḳhudá."

2 Wuh ab'dí qaul hai, fazl ká,
Ki jis kí muhr ḳhatna thá;
Aur laṛke bhí is qaul qarár,
Aur muhr ke, the hissadár.

3 Tá qiyám, is qaul ká, záhir ho,
Masíh bulátá laṛkoṉ ko,
Aur apne háth phailátá hai,
Ásmán ke wáris kahtá hai.

4 Ḳhudáwand! terá qaul, kalám,
Aur haqq, aur fazl, hai mudám;

Tú, istibág kí muhr se,
*Is laṛke** ko qabúl kar le.

EK SAU CHAUNTÍSWÁṈ GÍT.

134 C. M. Arundel. George's.

Laṛkon̤ ko Ḳhudá ke háth sompná.

1 Ḳhudá ká yih hai qaul qarár,
"Main̤ terá hún̤ Ḳhudá:—
Terí aulád ko beshumár
Main̤ barkat baḳhshúngá."

2 Ab'ráhám ne, ímán ke sáth,
Beṭe ko nazr kí;
Baptismá se, Ḳhudá ke háth,
Ham nazr karte bhí.

3 Kalísiyá ke ai pák Bádsháh!
Nazr qabúl tú kar;
Rakh apne fazl kí nigáh
Hamáre laṛkon̤ par.

EK SAU PAINTÍSWÁṈ GÍT.

135 L. M. Hillsworth. Winchester.

Laṛkon̤ ká baptismá.

1 "Laṛkon̤ ko mujh pás áne do,
Aur unhen̤ manạ mat karo,

* Is jagah men̤, aur Laṛkon̤ ke Baptismá ke aur gíton̤ men̤, jahán̤ cháhiye, tahán̤ muzakkar ko muannas, aur mufrid ko jamạ banáo.

Ki aison hí ká hai ásmán :"
Yih hai Khudáwand ká farmán.

2 Masíh! hamárá kyá nasíb,
Ki larkon ká tú hai habíb!
Sachmuch yih fazl beqiyás;
Ham terí karte hain sipás.

3 Ab pání ke baptismá par
Ináyat apní barkat kar;
Rúh Quds tú bakhsh *is bachche* ko,
Ki *us* ká nayá janam ho.

4 Tú nazar kar *is larke* par;
Jo sompte hain qabúl tú kar;
Aur apne bare fazl se
Har waqt tú *us* kí khabar le.

EK SAU CHHATTÍSWÁN GÍT.

136 L. M. Hebron. Old Hundred.

Baptismá par barkat ke liye duá.

1 Rúh Quds! ásmán se názil ho,
Aur bakhsh de apní barkat ko;
Is Sákrament kí muhr de,
Aur názil ho tú, karam se.

2 Ab chhirak khún, kafáre ká,
Is bachche par, rahím Khudá!
Tú *us* par kar nigáh khusús,
Ai Rabb! Báp, Bete, Rúh Quddús!

EK SAU SAINTÍSWÁṈ GÍT.

137 C. M. Woodstock. Tabor.

Laṛkoṉ ká baptismá.

1 Ḳhudáwandá! *is laṛke* ko
Ham láte haiṉ tujh pás;
Tú *is* ká Báp aur Háfiz ho;
Bihisht meṉ de mírás.

2 Ḳháss fazl ko, farzandí ke,
Is ko ịnáyat kar;
Aur ụmr bhar, Rúh Quds hí se,
Is kí hidáyat kar.

3 Aisoṉ par tú ne mihr kí,
Jab god meṉ liyá thá;
Is laṛke par, ai Ịsá! bhí
Tú waisá pyár dikhá.

4 Ímán kí púrí barkat ko
Baḳhsh *ise* ụmr bhar,
Aur jo Shaitán kí harkat ho,
So dúr tú *is* se kar.

ĀSHÁ I RABBÁNÍ.

EK SAU AṚHTÍSWÁṈ GÍT.

138 L. M. Windle. Castle St.

Āshá i Rabbáni ke liye árásta honá.

1 Árásta ho, ai merí ján!
Ki bichhá hai ab dastarḳhwán;

Jánch apne ko,—árásta ho,
Khudáwand kí ziyáfat ko.

2 Khudáwandá! main khatákár;
Main zát aur bát men gunahgár;
Main bure per kí dálí hún,
Aur zátí sidq se khálí hún.

3 Tú apne kámil fazl se
Árástagí ko mujhe de;
Beriyá gam, gunáhon ká,
Aur haqq ímán de, Munjí ká.

4 Khudáwand! merá tú habíb;
Main terá banda hún garíb;
Main bhúkhá p'yásá átá hún,
Asúda húá cháhtá hún.

5 Masíh! jo niamat terí hai,
Us hí se dil kí serí hai:
Árásta ho, ai merí ján!
Dekh, bichhá hai ab dastarkhwán.

EK SAU UNTÁLÍSWÁN GÍT.

139 C. M. Dedham. Princeton.

Áshá i Rabbání kí ziyáfat.

1 Ai logo! diqq o gunahgár,
Naját ke bhúkhe jo—
Yih dastarkhwán ab hai taiyár;
Fazl kí barkat lo.

2 Shaitán tum ko ḍaṛátá hai,
Ki us se báz raho;
Par Ísá háth phailátá hai,
Aur kahtá "Á chakho!"

3 Ísá ká dil kusháda hai,
Aur pyár se bhará hai:
Jo áne ká iráda hai,
To ashá dhará hai.

4 Barkat ke jám aur roṭí ko,
Díndáro! á chakho!
Masíh ke khún aur jism ko,
Díndáro! yád rakho!

EK SAU CHÁLÍSWÁṆ GÍT.

140 S. M. Olney. Shirland.

Ashá i Rabbání meṇ áná.

1 Mutábiq dáwat ke
Ab banda áyá hai
Is mez par, jis ko, mihr se,
Tú ne bichháyá hai.

2 Apní liyáqat par
Na mujh ko hai ummed;
Khudáwand kí sadáqat par
Bharosá hai jáwed.

3 Terí yádgárí ke
Maiṇ mánúṇ Ashá ko;

Sachchí taiyárí, dil kí, de,
Ki barkat us meṉ ho.

EK SAU IKTÁLÍSWÁṈ GÍT.

141 C. M. Salisbury. Stephens.

Ashá i Rabbání meṉ Khudáwand kí yádgárí karná.

1 Khudáwand! tere Ashá kí
Maiṉ árzú rakhtá húṉ;
Maut ták kí, terí, ulfat kí
Yádgárí maiṉ karúṉ.

2 Is roṭí—wain ke lene meṉ
Hosh mujhe átá hai,
Ki Ísá ján ke dene meṉ
Kyá pyár dikhátá hai.

3 Wuh zakhmí píṭh, lohú luhán—
Wuh laṭká badan jo—
Háth páṉw meṉ kíl—sab láṉ o táṉ—
Yád átí bande ko.

4 Aur bahtá khún—rag rag meṉ dard—
Dil bahut pareshán—
Beshakk, Masíh hai Dukh ká Mard,
Aur dunyá ká Qurbán.

5 Khudáwand! terí khúbí kí
Maiṉ kartá húṉ táríf,
Aur terí maut—maslúbí kí,
Maiṉ kartá húṉ tausíf.

DI'N KI' TARAQQI'.

EK SAU BAYA'LI'SWA'N GI'T.

142 8. 7. 4. Calcutta. Helmsley.

Masíh ke ráj kí briddhi ke liye prárthná karná.

1 Dharm ke Rájá! Sarbbijaií!
Tere ráj kí howe jai!
Terí nít jyún sthápit bhaií,
Dusht ke ráj kí hotí chhai:
Prabhú I'sá!
Sáre jag ko kar dharmmai.

2 Dharm aur prem ká subhsandesá
Jagat men prasiddh kará;
Us ká ho jab upadesá,
Tab tú us ke phal phalá:
Prabhú I'sá!
Apne ráj ká tej pragtá.

3 De sab subhsandesíon ko
Hír aur dhír, pratít aur prít;
De sab des bidesíon ko
Mukt ká gyán, aur bhakt kí nít:
Prabhú I'sá!
Terí jai ho! Jag ke Mít!

EK SAU TENTA'LI'SWA'N GI'T.

143 S. M. Dover. Southfield.

Subhsandes ká phailná.

1 He I'shwar! terá nám
Sab jagah ho prasiddh;

Sab jánen mukt aur bhakt ká kám,
Aur dharm kí buddh aur bidh,—

2 Ki kaisá mahákarm
Masíh ne kiyá hai,—
Kamáne jag kí mukt ká dharm
Prán apná diyá hai.

3 Ab Ísá ká sandes,
Aur us ká dharm aur pun,
Prachárá jáwe des bides;
Sab gáwen us ká gun.

4 Aur ham jo tere log,
Is jag ke hain atít,—
Hamen sambhál, ki, dharm ke jog,
Ham mánen dharm kí nít.

EK SAU CHAUÁLÍSWÁN GÍT.

144 L. M. Rothwell. Wells.

Minnat dín kí taraqqí ke liye.

1 Qaumon ke Munjí, ai Masíh!
Kar apní qudrat kí tasríh:
Jahán par fazl tú bahá,
Aur apní saltanat phailá.

2 Ab rahm kar tú qaumon par,
Aur un ke waqt ko púrá kar,
Ki jhúṭh ko chhoṛ, we, beshumár,
Masíh ke howen tábidár.

3 Mukhálif to bahutere hain;
Par wáde sab jo tere hain,

So púre honge, sáf, saríh,
Ki sab ká Munjí tú Masíh.

4 Masíhí aur Muhammadí,
Yahúd, Hunúd, aur Habshí bhí,
Ạlím, beịlm, amír, faqír,
Masíh ke honge dámangír.

EK SAU PAINTA'LI'SWA'N GI'T.

145 C. M. Abridge. Oxford.

Masíh ká sárí zamín par bádsháh honá.

1 Bádsháhat terí, ai Masíh!
Jahán men ho mashhúr:
Naját ke ịlm se, sáf, saríh,
Kar dunyá ko mạmúr.

2 Ḳhalq terí hai—sab qaum aur zát;—
Tú un par rahm kar:
Pah'nchá sab pás naját kí bát;
Kar fazl qaumon par.

3 A'smán ká tú hí hai Sultán,—
Muqaddason ká Sháh;
Kar apne tábị sab jahán,
Ai sháhon ke Bádsháh!

EK SAU CHHIA'LI'SWA'N GI'T.

146 8s and 7s. Sicilian Hymn. Worthing.

Masíh ke ráj ká baṛhná.

1 Prabhú I'sá! sab sansárá
Apne ráj ko tú baṛhá;

Kewal tujh se hai nistárá:
Mangal samáchár phailá.

2 Múrat pújá, aur manmatá,
Bharm aur bhúl ko, tú miṭá;
Násh kar un ká nám aur patá:
Apne ráj ko tú phailá.

EK SAU SAINTÁLÍSWÁṈ GÍT.

147 8s and 7s. Greenville. Sicilian Hymn.

Masíh ke ráj ká áná.

1 Prabhú Ísá! apne ráj ká,
Sáre jag meṉ, dharm phailá;
Apní bhakt aur mukt-ke káj ká
Sab kahíṉ sandes dilá.

2 Mith'yá dharm ká jitná sájá,
Sab ká sab tú násh kar ḍál;
Kewal tú hai Dharm ká Rájá;
Kewal tú hai Táranwál.

3 Mukti ke dharmupades ko
Sáre jagat meṉ sunwá;
Chahúṉ dis ke dwíp aur des ko
Apne ráj ke bas meṉ lá.

4 Tú sab jag ká Adhikárí—
Gurú aur Muktkárak hai;
Páp aur bhúl miṭá tú sárí;
Jag ká tú Nistárak hai.

EK SAU AṚHTÁLÍSWÁṈ GÍT.

148 C. M. Liverpool. Charmouth.

Dín ki taraqqí ke liye Taslís se minnat karná.

1 Ai Báp ásmání! Málik tú
Hai, dín o dunyá ká;
Tú dunyá kí sarhaddoṉ tak
Ḳhushḳhab'rí ko phailá.

2 Ai Malik us salam, Masíh!
Tú Munjí faiz mạmúr;
Tamám jahán meṉ terá nám
Aur fazl ho mashhúr.

3 Ai Rúh ul Quds, Tasallídih!
Sab dilon meṉ tú á;
Aur is andherí dunyá meṉ
Hayát ká núr chamká.

4 Taslís mubárak, yá Alláh!
De táqat bandoṉ ko,
Ki terí saltanat kí bhí
Ham se taraqqí ho.

EK SAU UNCHÁSWÁṈ GÍT.

149 7s. 6 lines. Sabbath. Zadoc.

Prabhú ke ráj ká áná.

1 Áwe, Prabhú! terá ráj;
Sakal jagat meṉ biráj;
Des ke des, jo dharm bihín,
Howeṉ tere sab adhín:
Áwe, Prabhú! terá ráj;
Sakal jagat meṉ biráj.

2 Sab hain bhúle, bharm adhín;
Sab hain pápí, man malín;
Mukt kí ás se pare hain,
Narak márag dhare hain:
Áwe, Prabhú! terá ráj;
Sakal jagat men biráj.

3 Tere pran hain abitít;
Un par merí hai pratít;
Sab ká Rájá Ísá hai,—
Prabhú aur Jag'dísá hai:
Áwe, Prabhú! terá ráj;
Sakal jagat men biráj.

4 Chahún dis ke dwíp aur des
Jánen tujhe Jagnares:
Pápíon ko tú udhár;
Páp ke ságar pár utár;
Áwe, Prabhú! terá ráj;
Sakal jagat men biráj.

EK SAU PACHÁSWÁN GÍT.

150 7s. "Watchman, tell us of the night."

Ráhí aur Nigahbán ká sawál o jawáb.

1 Nigahbán! ab rát men kyá?
Khabar de—kuchh hai nishán?
Ráhí! dekh, pur jalwa sá,
Ek sitáre kí uthán:
Nigahbán! kyá us ká núr
Khushí ká kuchh hai paiyám?
Ráhí! látá hai zarúr
Isráel ká khush aiyám.

2 Nigahbán! ab rát men kyá?
Dekh sitáre kí charhán;
Ráhí! din aur roshní ká—
Chain aur sukh ká, wuh nishán:
Nigahbán! kyá us kí sair
Ek hí mulk ko khush ásár?
Ráhí! kull zamín kí khair
Us se hotá hai áshkár.

3 Nigahbán! ab rát men kyá?
Dekho pau ab phattí hai;
Ráhí! hán, andherá sá,
Khauf aur dahshat hattí hai:
Nigahbán! ghar apne já;
Din ká núr ab páyá hai;
Ráhí! dekh, Salámat ká
Sháhansháh ab áyá hai.

EK SAU IKKÁWANWÁN GÍT.

151 L. M. Rothwell. Duke Street.

Masíh kí bádsháhat ká phailná.

1 Subhánulláh! Masíh ká dín
Phail jáegá sab sarzamín;
Sab qaum ke log, zubán, aur zát
Haqq mánengín injíl kí bát.

2 Sab ummaten, har zát aur rang—
Arab, o Fáras, Hind, Farang,
Aur Rúm, o Rús, o Habash, Chín,—
Masíh kí hogí sab zamín.

3 Munádíon par, ai Khudá!
Tú apne Rúh ko nit bahá;

Miṭá tú butparastí ko,
Aur zulm, aur zabardastí ko.

4 Sab jhúṭh kitáb, qurán, purán,—
Sab jhúṭhe mazhab, sab butlán,—
Insán, Shaitán kí zidd o sharr,—
Tú, ai Ḳhudáwand! dafa̤ kar.

EK SAU BÁWANWÁṈ GÍT.

152 H. M. Bethesda. Watertown.

Dunyá kí naját ke liye minnat karná.

1 Ai Rább ul a̤lamín!
Kar fazl qaumoṉ par;
Qaul terá hai amín;
Ab us ko púrá kar:
Sab suneṉ ab injíl kí bát,
Ímán láke páweṉ naját.

2 Har qaum ke log aur zát,
Jo but ke parastár,
Sun leṉ Masíh kí bát,
Hoṉ tere tábi̤dár:
Tú apní saltanat phailá,
Aur sab muḳhálifat miṭá.

EK SAU TIRPANWÁṈ GÍT.

153 C. M. Christmas. Antioch.

Saihún kí rihái.

1 Saihún kí Beṭí! kharí ho,
Uṭhá phir apná sar;

Ab chhoṛ tú ḳháknishíní ko ;
  Takiya Masíh par kar.

2 Jág ; ịzzat se mulabbas ho ;
  Ho ḳhurram aur ḳhushhál ;
Ab áyá waqt riháí ko,—
  Maqbúliyat ká sál.

3 Zamín kí sab ábádí se
  Ab qaumeṉ átí haiṉ ;
We Baibal kí manádí se
  Buláí játí haiṉ.

4 Ṭal jáe agar sab ásmán—
  Jal jáe sab zamín—
Sab mominoṉ ko hai amán ;
  Un kí naját amín.

5 Ḳhudá ke chune húe, so
  Sáth hamd o saná ke
Mánenge apne Munjí ko,
  Áwenge ḳhushí se.

ḲHUDÁWAND KÁ ROZ.

EK SAU CHAUWANWÁṈ GÍT.

154 L. M. New Sabbath. Dawn.

Sabt kí subh ke liye.

1 Á p'hunchá hai árám ká roz ;
Ḳhudá ká fazl hai hanoz :
Ab chhoṛeṉ sab dunyáwí kám,
Aur máneṉ, dil se, pák árám.

2 Mubárak roz wuh hai sahíh,
Jis meṉ jí uṭhá hai Masíh ;
Ki us meṉ maut par zabar ho
Áj jíke chhoṛá qabr ko.

3 Áj dín kí bát ká zikr ho ;
Ziyád naját kí fikr ho ;
Yá tanhá, yá kalísiyá meṉ,
Ḳhudá kí bandagí kareṉ.

4 Ásmání sabt ek báqí hai :—
Díndároṉ kí mushtáqí hai,
Ki dunyá se jab chhuṭṭí ho,
Tab máneṉ sabt mudámí ko.

EK SAU PACHPANWÁṈ GÍT.

155 7s. German Hymn. Norwich.

Sabt ke roz ke liye.

1 Hochuká chhah din ká kám ;
Áyá hai pák roz i áràm ;
Sabt mubárak ! roz ạzíz !
Terí lazzat kyá lazíz !

2 Dunyá ! dil se pare ho !
Jagah de ịbádat ko :
Yá Masíh ! dil terá ghar ;
Sadá is meṉ rahá kar:

3 Duạ́ mángne tú sikhá ;
Baibal ká mazmún dikhá ;
Wáz ko sunne, diloṉ se,
Sabhoṉ ko tú táqat de.

4 Rúh ul Quds! tú hádí ho;
De hidáyat bande ko;
Sabt ká hásil ḳháss o pák
Merí rúh kí ho ḳhurák.

EK SAU CHHAPPANWÁṈ GÍT.

156 S. M. St. Thomas. Hants.

Sabt ke roz ke liye.

1 Itwár hai roz quddús—
Masíhá ká ḳhusús;
Ḳhudáwand ká hai us par nám:
Ham kareṉ pák árám.

2 Dunyá se muṉh ko moṛ,—
Dunyáwí kám ko chhoṛ,—
Ham yád kareṉ, Ḳhudáwand kí,
Aur kareṉ bandagí.

3 Ḳhudáyá! madad kar,
Ki zindagání bhar
Ham máneṉ tere sab ahkám,
Aur tere hoṉ mudám.

EK SAU SATTÁWANWÁṈ GÍT.

157 L. M. Hingham. Derby.

Sabt kí shám ke liye.

1 Á p'hunchí hai itwár kí shám,
Aur áḳhir hotá roz árám:
Ḳhudáyá! tere pák huzúr
Maiṉ shukr kartá, pur surúr.

2 Tú niạmaton ko beshumár
Nit diyá kartá har itwár :
Tau bhí main gáfil hotá hún,
Aur niạmaton ko khotá hún.

3 Bande kí sárí bhúl, gunáh,
Fazl se bakhsh tú, ai Alláh!
Kalám o Rúh ke asar se
I'mán men tú taraqqí de.

4 Tú barkat bakhsh nasíhat par;
Is ạjiz par tú rahm kar;
Ki gyán aur pyár men baṛhtí ho;
Naját bhí howe ákhir ko.

SUBH AUR SHA'M.

EK SAU AṬHA'WANWA'N GI'T.

158 C. M. Rochester. Barby.

Subh ke liye.

1 Rát din ká badal, ai Ḳhudá!
Hai terá intizám;
Par tú bebadal hai sadá,
Aur yaksán har aiyám.

2 Tú ne jo mujh par apne háth
Rát ko phailáe the;
Pas, main so rahá chain ke sáth,
Kamál befikrí se.

3 Bahut se log to guzrí rát
Dukh men kalapte the;

Kitnon̲ kí húí hai wafát;
We gae dunyá se :—

4 Aur main̲ to tere fazl ká
Is waqt tak hún̲ gawáh;
Main̲ shukr kartá, ai Ḳhudá!
Tú mujh par kar nigáh.

5 Tú mujhe apne fazl se
Ráh rást par áj chalá;
Din bhar tú merí ḳhabar le:
Ho háfiz, bande ká.

EK SAU UNSAṬHWÁN̲ GÍT.

159 S. M. Peckham. Watchman.

Subh ke liye.

1 Ḳhudá ká shukr ho,
Jo rát ká hai rakhwál,
Aur rahm karke suná hai
Is ásí ká sawál.

2 Main̲ rát ko leṭ gayá,
So rahá chain ke sáth;
Mujhe salámat rakhne ko
Thá mujh par terá háth.

3 Shukr hazár, hazár
Ab tere nám par ho:
Ab din bhar bhí salámat rakh
Is ájiz bande ko.

4 Bachá har áfat se;
Díndárí men̲ baṛhá;

Ki dunyá men̲ aur ạq'bat men̲
Ho bhalá, bande ká.

EK SAU SÁṬHWÁN̲ GÍT.

160 H. M. Haddam. Lenox.

Subh ke liye.

1 Andhyárá gayá hai,
Aur roshní hai namúd;
Ham tere shukr ko
Hain̲ házir, ai Mạbúd!
Núron̲ ke Báp, Parwardigár!
Ham tere hain̲ shukrguzár.

2 Táríkí, dil kí, bhí,
Jo ham men̲ hai, miṭá;
Apne chihre ká núr
Tú bandon̲ par chamká:
Núron̲ ke Báp, Parwardigár!
Ham tere hain̲ shukrguzár.

3 Aur din bhar karen̲ bhí
Ham núr i haqq ke kám;
Aur dil se mánen̲ bhí
Sab tere pák ahkám:
Núron̲ ke Báp, Parwardigár!
Ham tere hain̲ shukrguzár.

4 Ụmr kí shám ke waqt,—
Ḳhauf se bacháne ko—
Tú maut kí gháṭí men̲
Hamárá hámí ho:
Núron̲ ke Báp, Parwardigár!
Ham tere hain̲ shukrguzár.

5 Aur roz qiyámat men,
Apne kháss rahm se,
Tú núr ásmání men
Bande ko dakhl de:
Núron ke Báp, Parwardigár!
Ham tere hain shukrguzár.

EK SAU IKSATHWÁN GÍT.

161 C. M. Mear. Irish.

Shám ke liye.

1 Bande ko tú ne, ai Khudá!
Din bhar sambhálá hai,
Aur kháná, píná, rozí ká,
Bakhsh karke pálá hai.

2 Jo shukr terí ulfat par
Main bhejtá, kar qabúl;
Aur bande par tú nazar kar,
Ki main hún khák o dhúl.

3 Bakhsh mere sab gunáhon ko;
Aur rát ke khatron se
Panáh aur merá hámí ho:
Bande kí khabar le!

EK SAU BÁSATHWÁN GÍT.

162 S. M. Paddington. Haverhill.

Shám ká gít aur duá.

1 Ab roshní gaí hai;
Táríkí áí hai;

Tamám ab húá din ká kám,
Aur áyá waqt i árám.

2 Hifz aur himáyat ká—
Roz kí ináyat ká—
Khudá ko báuí jánte hain,
Aur hámí mánte hain.

3 Ai Rabb ! hamen jatá,
Ki zindagání ká
Hamárá waqt chukegá bhí,
Maut jaldí áwegí.

4 Tú apní mihr se
Taiyárí hamen de ;
Phir marte waqt sab khauf miṭá,
Aur hilm se kúch kará.

EK SAU TIRSAṬHWÁN GÍT.

163 L. M. Evening Hymn. Keble's.

Shám ká gít aur munáját.

1 Ab, shám ke waqt, Khudáwand ko
Din bhar kí khair ká shukr ho ;
Aur ai bádsháhon ke Bádsháh !
Is rát men merí ho panáh.

2 Masíh kí khátir, ai Gafúr !
Bakhsh de tú mere sab qusúr ;
Ki pahle dil men chain páún ;
Phir láparwá main so jáún.

3 Tú maut ke khauf ko yún miṭá,
Ki gor ho mujhe bistar sá ;

Aur marná merá aisá ho,
Ki surḳhrú uṭhúṉ hashr ko.

4 Rakh merí ján ko apne háth;
Rah sote waqt bhí mere sáth;
Aur nínd se naí táqat ho,
Ki tázadam hoṉ fajr ko.

5 Jo nínd na áwe áj kí rát,
To dil meṉ ḍál ásmání bát;
Badḳhwábí se panáh tú de,—
Aur rát ke ḍar aur ḳhatre se.

6 Jab áwegá wuh roz jalíl,
Jo lázawál aur betabdíl,
Tab gáúngá maiṉ yih maqál,
"Ḳhudá ko ịzzat aur jalál!"

NAYÁ SÁL.

EK SAU CHAUṈSAṬHWÁṈ GÍT.

164 C. P. M. Probation. Abdy's.

Sál ká áḳhir.

1 Ab guzrá hai puráná sál,
Par hilm, Ḳhudá ká, hai bahál;
Hazároṉ shukr ho!
Ḳhudáwand! mujh par kar nigáh;
Muạ́f kar tú mere sab gunáh;
Baḳhsh fazl bande ko.

2 Háṉ, mere sab gunáhoṉ ko
Masíh ke lahú se tú dho;

Mujh ko qabúl kar le:
Muhabbat se tú hai mạmúr;
Jo kuchh ki mujhe hai zarúr,
Masíh kí ḳhátir de.

3 Aur áge mere sab gharbár,
Aur doston̲ ká, ho madadgár;
Sabhon̲ par kar nigáh:
Tú merí ján kí ḳhabar le;
Tú roz kí roṭí mujhe de,
Aur dukh men̲ ho panáh.

EK SAU PAIN̲SAṬHWÁN̲ GÍT.

165 8s and 7s. Cheddington. Worthing.

Puráne sál ká áḳhir, aur naye sál ká shurụ́.

1 Abanazr! Málik mere!
Tú ne merí madad kí;
Phir ek sál, ba fazl tere,
Merí zindagí rahí.

2 Ráhat, ranj, jo mujh par áyá,
Mere liye achchhá thá;
Dukh aur sukh, jo main̲ ne páyá,
So inạ́m thá, fazl ká.

3 Jitní ḳhatá húí merí,
Rahm karke muạ́f kar de;
Niạ́mat terí thí bahuterí:
Shukr ko qabúl kar le.

4 Naye sál men̲ merí ḳhabar,
Roz ba roz, Ḳhudáwand! le;

Merí kar bardásht aur sabr ;
Ḳhatron se panáh tú de.

5 Din aur sál guzarte játe ;
Tú, Ḳhudáwand ! qáim hai :
Ádamzád sab marte játe ;
Tú, Ḳhudáwand ! dáim hai.

6 Tujh par main ne, naye sál men,
Sárí ás lagáí hai ;
Jíte, marte, har ek hál men,
Ịsá kí duháí hai.

ỊBÁDAT I ẠMM.

EK SAU CHHÁSAṬHWÁN GÍT.

166 L. M. Old Hundred. Carey's.

Ịbádat ke shurụ́ ke liye.

1 Ham áe hain ịbádat ko ;
Ai Rabb ! hamáre bích men ho ;
Ṭú bandagí par barkat de,
Ki howe rúh aur rástí se.

2 Hamáre dil men ulfat bhar,
Aur apní taraf rujụ́ kar ;
Dunyáwí ḳh'yálon se bachá,
Aur apní báton par lagá.

3 Kalám jab paṛhá jáwe, tab
Tásír tú us kí de, ai Rabb !
Ki apne kán se sunen jo,
Ham dil se mánen usí ko.

4 Gít gáne men̲ jab hon̲ mashgúl,
Hamárá gáná ho maqbúl:
Jab sunen̲ wáz kí báton̲ ko,
Hamáre dil par asar ho.

5 Jab waqt ho, duạ́ mángne ká,
Tú sun hamárí, ai Ḳhudá!
Shukrguzárí sun tú le;
Gunáh hamáre muạ́f kar de.

6 Tú ho hamáre darmiyán;
Tú de ham sabhon̲ ko ímán;
Ḍál apná Rúh tú girje par,
Aur sab ke dil ásúda kar.

EK SAU SATSAṬHWÁN̲ GÍT.

167 S. M. Welcome. Zion.

Ịbádat ke shurụ́ ke liye.

1 Ab áe girje men̲,
Jo ghar, ịbádat ká;
Ịbádat men̲ mashgúl rahen̲,
Aur mángen̲ ham duạ́.

2 Wáịz ko táqat de,—
Aur sunnewálon̲ ko;—
Ki howe sab, dilsozí se;
Ịbádat sachchí ho.

3 Duạ́ ko kar manzúr,
Aur gít ko kar pasand,
Aur wạ́z, jyún̲ ek ek ko zarúr,
Ho sab ko fáidamand.

4 Hamárí madad kar,
Aur barkat sab ko de;
Tú fazl bakhsh ham bandon par
Ab waqt ịbádat ke.

EK SAU ARHSATHWÁN GÍT.

168 L. M. Stockport. Hingham.

Ịbádat ke liye barkat mángná.

1 Ab apne dil taiyár karen;
Khudá kí bát par kán dharen:
Ịbádat, us kí, hai ạzíz,
Aur us kí bandagí lazíz.

2 Ai Rabb! tú sab ká Ráziq hai;
Ásmán zamín ká Kháliq hai;
Sabhon ká tú hí hai Sultán:
Tú zát o bát men bepáyán.

3 Ab záhir apná kar jalál;
Kar apne bandon ko nihál;
Sáth gít, o wạz, o duạ ke,
Is waqt, Khudáwand! barkat de.

EK SAU UNHATTARWÁN GÍT.

169 L. M. Hebron. Ellenthorpe.

Ịbádat ke shurụ ke liye.

1 Jab girje men ham játe hain,
Huzúr, Khudá ke, áte hain,
Shukr aur hamd bajáne ko,
Aur barkat us se páne ko,

2 Kyáhí mubárak us ká nám !
Wuh hai Yahowah lákalám ;
Jab us ke játe hain huzúr,
Adab se jáná hai zurúr.

3 Wuh bújhtá hai hamáre kh'yál ;
Wuh dekhtá hai hamárí chál ;
Pas, dar ke sáth, jhukáwen sar,
Aur giren us ke qadam par.

4 Ai Rabb ! maujúd is waqt tú ho ;
De fazl apne bandon ko :
Jo áp ko jántá hájatmand,
Wuh tujh se hogá sarbuland.

EK SAU SATTARWÁN GÍT.

170 L. M. Duke Street. Hingham.

Ibádat ke shurú ke liye.

1 Ai dunyá ! dil se pare ho,
Aur fursat de ibádat ko !
Dil merá ho ibádatgáh ;
Main táktá hún Masíh kí ráh.

2 Dil ko ubhár, Khudáwandá !
Pák khwáhishen is men ugá :
Á, Rúh ul Quds ! ásmán par se,
Ábád kar dil ko, bande ke.

3 Nám terá, Ísá ! kyá azíz !
Kalám kí lazzat kyá lazíz !
Maze, naját ke fazl ke,
Na chakhe hain firishton ne.

4 Shukr, táríf, aur saná ho,
Ab'd ul ábád, Khudáwand ko;
Sab log, aur zát, sab qaum, zubán!
Sijda karo, ab'd uz zamán.

EK SAU IKHATTARWÁN GÍT.

171 L. M. Islington. Nazareth.

Ibádat ke píchhe rukhsat honá.

1 Ab rukhsat kar, Khudáwandá!
Ham sab par barkat tú bahá;
Kar sab qusúron ko muáf;
Kar dilon ko kalám se sáf.

2 Ham hain albatta gunahgár;
Par fazl terá beshumár:
Ab bandagí qabúl kar le,
Aur rukhsat kar salám'tí se.

MAUT AUR QIYÁMAT.

EK SAU BAHATTARWÁN GÍT.

172 8s and 7s. Paesiello. Mt. Vernon.

Maut.

1 Ádmí dhúl hai, ghás ká phúl hai;
Jaldí wuh guzartá hai;
Áj wuh átá, kal wuh játá;
Phúl sá jaldí martá hai.

2 Lo, amír ko, aur faqír ko,—
Donon maut uthátí hai;

Naujawán ko, nátawán ko,—
Donon wuh girátí hai

3 Báp ásmání! sab nádání
Dafa kar, dil mere se;
Hoshiyárí, aur taiyárí,
Áqibat kí, mujhe de.

EK SAU TIHATTARWÁN GÍT.

173 7s and 6s. Yarmouth. **Fayettville.**

Maut aur qiyámat.

1 Insán kí dekho faná;—
Wuh phúl sá khiltá hai;
Chandroza—khák ká baná,—
Phir khák men miltá hai:
Par dekho, kyá karámat
Khudá dikháwegá,—
Is khák ko, roz qiyámat,
Wuh phir uṭháwegá.

2 Faná men boyá játá,—
Uṭhegá lázawál;
Náqis ho gor men játá,—
Uṭhegá bá kamál;
Beizzat aur jismání
Badan ham bote hain;—
Jalálí aur rúhání
We zinda hote hain.

3 Jo momin hain haqíqí,
Sharík, kalísiyá ke,

So zindagí tahqíqí
  Páwenge I'sá se:
Jo Sar, hamárá, zinda,
  To ang bhí zinda hai:
Masíh hayát dihinda,
  Naját kuninda hai.

EK SAU CHAUHATTARWAṈ GI'T.

174 L. M. Forest. Devotion.

Maut ke liye fikr karná.

1 Ųmr to jaldí játí hai,
Aur maut bhí dauṛí átí hai;
Bah'teroṉ ko girátí hai,
Aur kitnoṉ ko rolátí hai.

2 Ek ek dunyá meṉ átá hai;
Ek ek dunyá se játá hai;
Fikr kareṉ, ki marná hai;
Jaldí kareṉ, jo karná hai.

3 In bátoṉ ko jo bújhtá hai,
Gunáh us hí ko sújhtá hai;
Wuh dil se tauba kartá hai,
Masíh ká ásrá dhartá hai.

4 Ham sab ko fikr tú dilá;
Aur murda dil ko tú jilá;
Chalá tú apne raste par,
Ki us meṉ chaleṉ umr bhar.

EK SAU PACHHATTARWÁṈ GÍT.

175 C. M. Stephens. Howard.

Díndáron aur sharíron ká anjám.

1 Dunyá meṉ dekho ajab hál;
Díndár ko hotá dukh:
Phir lo, sharír haiṉ pur majál,
Aur un ko hotá sukh.

2 Par áḳhir, un ká, hogá jab,
Maut únch ko kartíních;
Díndár aur dunyádár meṉ tab
Ásmán zamín ká bích.

3 Bihisht ko játe tab díndár,—
Maut ke darwáze se:
Dozaḳh ko játe dunyádár,—
Sáth áh wáwailá ke.

4 We chhátí píṭ chilláte haiṉ,
Ro ro háth malte haiṉ,
Kámp kámp dozaḳh ko játe haiṉ,
Dánt pís pís jalte haiṉ.

5 Aise azáb aur áfat se
Mujh ásí ko bachá;
Sachchí díndárí mujhe de:
Sun merí, ai Ḳhudá.

EK SAU CHHIHATTARWÁṈ GÍT.

176 S. M. Lisbon. St. Thomas.

Mominon kí tasallí, marte waqt.

1 Mubárak we insán,
Jo Rabb se ḍarte haiṉ,

Masíh par rakhte hain ímán,
Ummed se marte hain.

2 Kholne bihisht ká dar—
Jagah banáne ko—
Khudáwand gayá samá par,
Ki khushí púrí ho.

3 Sab bhár, pasthálon ke,
Masíh utáregá,
Aur ánsú sab kí ánkhon se
Wuh tab ponchh dálegá.

EK SAU SATHATTARWÁN GÍT.

177 12 and 11s. Scotland. Heber.

Díndár kí maut.

1 Tú gor men ab gayá,—ai bháí hamáre!
Aur gor to hai gam o táríkí kí já;
Par Munjí bhí pará thá gor ke andhyáre:
Pas káheko rowen? haul játá rahá!

2 Tú gor men ab gayá,—hai ham se poshída,
Musáf'rat ko chhorke tú gayá hai ghar;
Par Ísá bhí mará;—na hon ham ranjída;
Ki us hí se khulá hai jannat ká dar.

3 Tú gor men ab gayá:—kyá khauf o hairání
Kuchh, marte waqt, tujhe satátí bhí thí?
Ab jágke tú dekhtá hai roshní ásmání,
Aur Rabb kí sitáish tú gátá hai bhí.

4 Tú gor men ab gayá: par khauf, gor ká, chhútá;
Khudá terá háfiz aur hádí munír:

Munajjí ke marne se maut ká nesh ṭúṭá :
Tú mará,—phir uṭhegá, roz i akhír.

EK SAU AṬHHATTARWÁṈ GÍT.

178 L. M. Augusta. Bath.

Marte waqt bedínon ká mátam, aur mominon kí ummaid.

1 Yúṉ báze mátam karte haiṉ,
Azíz jab un ke marte haiṉ,—
Háe má! háe báp! pukárte haiṉ,
Aur nauha kar sir márte haiṉ.

2 Sab butparast aur Musalmán
Yúṉ roweṉ píṭeṉ maut kí án;
Par ai Masíhí bháío!
Ján lo, ki tum Masíhí ho.

3 Ham haiṉ musáfir umr bhar;
Ásmán par hai hamárá ghar;
Masíh to áge gayá hai,
Aur jagah ko banáyá hai.

4 Bedín log maut meṉ haiṉ láchár;
Par ham haiṉ maut meṉ ummedwár;—
Masíh ham ko jiláwegá,
Apne huzúr basáwegá.

EK SAU UNÁSÍWÁṈ GÍT.

179 L. M. Duke Street. Uxbridge.

Maut se bedar honá.

1 Sab karo Ísá kí táríf,
Ki jis ne páyá dukh taklíf:

Jahán men áke past rahá;
Hamáre badle dukh sahá.

2 Kafáre men ján apní dí;
Phir murdon men se uṭhá bhí;
Yún maut ká nesh toṛ diyá hai;
Ḍar, qabr ká, dúr kiyá hai.

3 Kahán, maut! tere nesh ká zor?
Kahán hai terí jít? ai gor!
Jo marke gor men jáún bhí,
Tau us kí dahshat chhúṭ gaí.

EK SAU ASSÍWÁN GÍT.

180 L. P. M. St. Helen's. Norfolk.

Maut aur Hashr.

1 Ḳhudáyá! dekh kamzor insán,
Aur ho tú us par mihrbán;
Daráz hai nahín zindagí:
Hai umr, us kí, bittá bhar;
Maut ták men hai, darwáze par,
Aur kisí ko na chhoṛegí.

2 Kyá yún hamesha rahegá?
Hamesha kahá jáegá,
Ki "Ạbas baná hai insán?"
Kyá tere bande, jo díndár,
Rahenge maut ke iḳhtiyár?
Phir kab tú hogá mihrbán?

3 Beshakk tú mihr karegá,
Jalál nekon ko dewegá:

To bande kyúnkar hon nirás?
Tú dewegá, roz hashr ko,
Ek ek ímándár bashar ko,
Hayát i ab'dí kí mírás.

4 Hamesha Rabb ká ho jalál,
Hayát jo detá, lázawál,—
Huzúr mubárak apne men:
Bulandí par, har ek jo ho,
Aur níche sabhí rahte jo,—
Buzurgí, us kí, nit karen.

EK SAU IKKÁSÍWÁN GÍT.

181 11s. Frederick. Munir.

Hamesha jíne kí khwáhish na rakhná.

1 Main káheko rahún zamín par sadá?
Dukh, tẹ́n o túfán men main áj tak rahá:
Jo thoṛe se din yahán, khushí ke, the,
We dukh se, aur diqq se, bhí mile rahe.

2 Main káheko rahún?—Ab gor hai maqbúl,
Ki us men bhí paṛá thá merá Rasúl;
Na us kí dhumláí se mujhe hai ḍar,
Ki toṛke band Ísá ne khol diyá dar.

3 Aur jab tak ki uṭhne ká hukm na de,
W'án badan, hamárá, árám shírín le:—
Par uṭhúngá phir, roz ákhír, húbahú,
Aur dekhúngá main tab Masíh rúbarú.

4 Bihisht aur Khudá se nit rahne ko dúr,
Is dunyá men kis ko yih hogá manzúr?

Bihisht meṉ daryá sá hai khushí kí dhár,
Jalál aur tajallí, aur sadá bahár.

5 Sab mulk o zamán kí pák majlis khusús
Dekhegí Masíh ko, jo takht par julús;
Ki Ísá se un kí hai shaukat o shán,
Aur saná iláhí se bhará ásmán.

ADÁLAT.

EK SAU BAYÁSÍWÁṈ GÍT.

182 L. M. Monmouth. Winchelsea.

Díndároṉ aur bedínoṉ ká insáf.

1 Jab utregá Ísá Masíh,
Tab murde uṭhenge sahíh;
Koí gaflat meṉ na sowegá;
Insáf, sabhoṉ ká, howegá.

2 Díndár tab sunenge yih bát,
Aur sunke páwenge naját,—
Ki "Áo, ai mubárako!
Bádsháhat ke ab wáris ho!"

3 Phir kahegá bedínoṉ ko,
"Ai lán'tí logo! dúr tum ho!
Dozakh tumhárá hai makán;
Tumháre sáthí haiṉ shaitán!"

4 Khudáwandá! ham sabhoṉ par,
Ísá kí khátir, rahm kar;
Insáf ká din nit yád dilá;
Ráh apní par hameṉ barhá.

BIHISHT.

EK SAU TIRÁSÍWÁṈ GÍT.

183 C. M. Pilgrimage. Jerusalem.

Ásmání Yarúsalam ká mushtáq honá.

1 Pák shahr, ai Yarúsalam!
Azíz hai terá nám;
Kab tere andar dákhil ho
Maiṉ páúngá árám?

2 Buland díwár—motí ke dar—
Naját shahrpanáh—
Sone kí saṛkeṉ—un par kab
Maiṉ karúngá nigáh?

3 Maiṉ terí pák bárgáhoṉ meṉ
Pahunchúngá kis án?
Jaháṉ ibádat dáim hai,
Aur sabt ab'd uz zamán?

4 Us meṉ gunáh aur gam nahíṉ;
Mushtáq maiṉ us ká húṉ:
Yaháṉ ke tán túfán se ho
Maiṉ waháṉ játá húṉ.

5 Pas ranj o maut se kyúṉ ḍarúṉ?
Kyúṉ hoúṉ maiṉ hairán?
Mujhe to ghar ko jáná hai:—
Ghar merá hai ásmán.

6 Waháṉ sab haiṉ, Masíh ke gird,
Rasúl—shahíd—díndár;

Aur un men̠ shámil honge jald
Mere Masíhí yár.

7 Pák shahr, ai Yarúsalam!
Mushtáq main̠ terá hún̠;
Jis waqt pahunchún̠ main̠ tujh men̠,
Tab ráhat main̠ páún̠.

EK SAU CHAURÁSÍWÁN̠ GÍT.

184 L. M. Luton. Alfreton.

Bihisht.

1 Taḳht, Rabb i afwáj ká, hai ásmán,—
Niháyat ḳhushí ká makán;
Bihisht kahlátá us ká nám;
Pák log ká wahán̠ hai árám.

2 Na garmí sardí hai us já;
Wahán̠ hai chain, hamesha ká;
Pák roshní se wuh hai mạmúr,
Ki Ísá áp hai us ká núr.

3 Wuh pák o sáf hai, aur hasín;
Masíh wahán̠ ká taḳhtnashín:
Bímárí, dukh, aur maut ká nám,
W'án̠ nahín̠ hai, par hai árám.

4 Wahán̠ lashkar ásmání se
Gít hote, ḳhushilhání se;
Aur pák log, un men̠ shámil ho,
Nit gáte hamd Ḳhudáwand ko.

EK SAU PACHÁSÍWÁṈ GÍT.

185 C. M. Immortality. Jordan.

Bihisht.

1 Bihisht hai jagah, khushí kí,
Kháss takht, Yahowah ká:
Masíh ká rahm abadí
Bandoṉ par hai, us já.

2 Firishte waháṉ beshumár
Díndár logoṉ ke sáth;
Sab haiṉ Masíh ke tábịdár,
Joṛ karke apne háth.

3 Bímárí, dukh, aur taklífát,—
Shaitán, gunáh, aur maut,—
In sab se howegí naját,
In sab kí hogí faut.

4 Pák khushí ke us pák muqám,
Masíh! mujhe bulá;
Jaháṉ nekbakhtí hai mudám,
Aur khair láintihá.

EK SAU CHHEÁSÍWÁṈ GÍT.

186 C. M. Hephzibah. Auburn. Brattle St.

Ásmání Kanaán.

1 Muqaddasoṉ ke liye hai
Pák khushí ká diyár;
Iláhí núr se raushan hai,—
Khushnumá, aur taiyár.

2 Waháṉ bahár, hamesha kí;
Phúl phúlte har zamán;
Yih ḳhush diyár hai maut ke pár,—
Ásmání pák Kan'ạn.

3 Yahúdí jaise Yardan pár
Pahunche ḳhush zamín,—
Yúṉ, maut se ho, ásmán hí ko
Pahunchte mominín.

4 Ḳhauf taubhí dil meṉ rakhte haiṉ,
Ki kaise utreṉ pár?
Aur kámpke minnat karte haiṉ,
Ḳhudáwand! tú utár!

5 Hamáre shubha dafạ kar,
Aur ḳhauf ko sáf miṭá;
Us pár ke pák Kan'ạn kí or
Hameṉ nigáh kará.

6 Maut ke daryá pár jáne ko
Himmat hameṉ dilá:
Masíh! hamárí ḳhabar le,
Aur beṛá pár lagá!

EK SAU SATTÁSÍWÁṈ GÍT.

187 C. L. M. Psalm 116. "How calm and beautiful."

Ásmání ḳhushí ká zamín par honá.

1 Ḳhudá ko pyár jo karte ho,
Áo, sáth ḳhushwaqtí ke;
Dikháo apní ḳhushí ko
Gít, us ke, gáne se;

Ho jama takht ke girdágird,
Masíh ke jitne ho shágird!

2 Jald us ká munh ham dekhenge,
Gunáh phir na karen;
Us ke huzúr men p'hunchenge
Jalál ásmání men:
Wahán daryá i fazl se
Nit píen pání, khushí ke.

3 Díndár zamín par páte hain
Ásmán ke phalon ko;
Ímán—ummaid ugáte hain
Bihisht ke mewon ko;
We kháss aur pák aur dilpasand;
Ham us ke liye árzúmand.

4 Pas khushí karo sab ke sab;
Na ánsú ko baháo;
Khudá ká shukr karo ab,
Aur us ká gít tum gáo;
Ab safar karte dunyá men,
Já basen jaldí samá men.

JAHANNAM.

EK SAU AṬHÁSÍWÁN GÍT.

188 11s and 12s. Scotland.

Qiyámat, Adálat, Jahannam.

1 Qiyámat, qiyámat! roz kyá hí ajíb!
Rástbáz ko azíz—aur nárást ko muhíb!

Sab qaum o zubán o zamánon ke bashar
Jí uṭhke maujúd hain:—ạjíb hai wuh hashr!

2 Ạdálat, ạdálat, harhaqq húbahú!
Lo, hashr aur Munsif ab hain rúbarú!
Ek ek ká ab hotá hai fatwá bá ạdl;
Masíh ká hai faisala dáim, bebadal.

3 Jahannam!—jahannam hai jagah ḳhaufnák,
Jahán ki Shaitán aur insán hain nápák;
Ág gandhak kí jhíl wuh, ạzáb ká makán hai,
Ki roná, dánt písná w'án ab'd uz zamán hai.

4 Wáwailá! wáwailá hai, dáim mudám,
Un sab par, jo ṭhahre gunáh ke gulám:
Pas, ai gunahgáro! Masíh ke pás áo,
Aur ab'dí halákat se jaldí bach jáo.

EK SAU NAWÁSÍWÁN GÍT.

189 L. M. Windham. Babylon.

Jahannam.

1 Dozaḳh maqám hai, qahr ká;
Wahán ạzáb láintihá;
Wuh jhíl hai, ág aur gandhak kí;
Wahán farhat na howegí.

2 Shaitánon ká wuh hai maqám;
We us men rahte be árám;
Bedín bhí us men játe hain,
Aur dukh men chhaṭpaṭáte hain.

3 Wahán kalapná roná hai,
Aur náummaid bhí honá hai,

Piyásá sadá rahná hai ;
Azáb tá abad sahná hai.

4 I'sá ! tú merí ho panáh ;
Tú dúr kar mere sab gunáh ;
Bihisht ke liye kar taiyár ;
Pás apne rakh le ákhirkár.

MUTAFARRIQ MAZMU'N KE GI'T.

EK SAU NAWWEWA'N GI'T.

190 L. M. Uxbridge. Hamilton.

Dunyá kí chízon se khátirjamaí nahín.

1 A'dmí ká dil hai beárám ;
Us ke mansúbe beqiyám ;
Dil daurtá udhar idhar ko,
Aur jántá nahín, kidhar ko.

2 Haqíqí khushí, sachchá mál
Zamín par páná hai muhál ;
Rúh já ba já to ramtí hai,
Par us kí hirs na thamtí hai.

3 Jaise jo tap ká ho bímár,—
Aur karwat lewe bárambár,—
Já nau ba nau, par dard wuhí,—
Hirs hawas yún hai, ádmí kí.

4 Khudáyá ! merá dil thahrá ;
Tú sab nafsání hirs mitá :
Dil nayá mujh men paidá kar,
Ki lage terí báton par.

EK SAU IKKÁNAWEWÁṈ GÍT.

191 L. M. Hebron. Upton.

Yas. L. 2. Ḳhudá ke parwardoṉ ká us se phir jáná.

1 "Sun, ai zamín! sun ai ásmán!
Ḳhudáwand boltá; dharo kán!
Jo pále pose mere haiṉ,
So merí or píṭh phere haiṉ.

2 "Málik ko gadhá jántá hai;
Bail charní ko pahchántá hai;
Par merí qaum na bújhtí hai;
Iláhí bát na sújhtí hai.

3 "Kyúṉ ziyáda már tum kháoge?
Kaháṉ tak phirte jáoge?
Dekh, sárá sir hai pur ázár,
Aur dil hai sust, aur saḳht bímár."

4 Ḳhudáwand! dekh, yih merá hál;
Sun ájiz ká tú ab sawál:
Tú dil kí sab bímárí se
Mujh beárám ko shifá de.

EK SAU BÁNAWEWÁṈ GÍT.

192 7s 6 lines. Turin. Welwood.

Gunahgár ká apne dil se guftagú karná.

1 Mere dil! kaun terá yár?
Kis par ṭhahrá terá pyár?
Kahná kis ká mántá hai?
Málik kis ko jántá hai?

Mere dil! kaun terá yár?
Kis par ṭhahrá terá pyár?

2 Dunyá, dekh, hai beqarár;
Dost aur daulat nápáedár;
Mat lagá ás aisoṉ par;
In par tú na takiya kar:
Mere dil! kaun terá yár?
Kis par ṭhahrá terá pyár?

3 Dunyá meṉ jo baná hai,—
Sab chízoṉ kí faná hai;
Us par dil ko mat lagá;
Us se apná háth uṭhá:
Mere dil! kaun terá yár?
Kis par ṭhahrá terá pyár?

4 Sirf ek chíz ká hai qiyám,—
Sohí hai Masíh ka nám:
Kar Masíh kí pairawí;
Le naját tú abadí:
Mere dil! kaun terá yár?
Ísá! tú le merá pyár.

EK SAU TIRÁNAWEWÁṈ GÍT.

193 S. M. Laban. Shirland.

Jágná aur duá mángná.

1 Ai ján! ho khabardár;
Mukhálif beshumár
Jang karne ko charh áte haiṉ,
Tujhe satáte haiṉ.

2 Tú jág aur máng duá;
Háth jang se mat uṭhá;

Mansúba karke laṛá kar;
  Diler ho, aur niḍar.

3 Chúṉki yih jang kí já,
  Tú kabhí na sustá;
Jab tak na táj ká ho inạ́m,
  Tab tak na hai árám.

4 Tú zindagání bhar
  Shaitán ká sámhná kar;
Árám bihisht meṉ, kúch jab ho,
  Milegá momin ko.

EK SAU CHAURÁNAWEWÁṈ GIT.

194 C. P. M. Clifford. Lanesborough.

Masíhí jang aur fath.

1 Uṭh, mere dil! sab ḍar haṭá;
  Hai laṛná badí se;
Shitábí se taiyár hojá;
Rúhání hathiyár lagá,
  Mutábiq hukm ke.

2 Bihisht ke dar kí taraf chal;
  Ho pairau, Peshwá ká:
Dilerí se Shaitán ke dal
Ká sámhná kar, ki jít ká phal
  Tab tujhe milegá.

3 Jalál ká táj tú páwegá,
  Aur chamakdár poshák;
Báp ke huzúr meṉ jáwegá;
Masíh ká fazl gáwegá;
  Saráhegá Rúh Pák.

EK SAU PANCHÁNAWEWÁṈ GÍT.

195 L. M. Rothwell. New London.

Díní dilerí ká mazbút iráda bándhná.

1 Jág, merí ján ! sab ḍar haṭá ;
Dúr kar sab ḳhauf ke ḳh'yáloṉ ko :
Ásmání dauṛ meṉ dauṛá já ;
Diler bhí aur dilchalá ho.

2 Purḳhár to hai aur tang wuh ráh,
Aur ádmí thakte nátawán ;
Par un ká hádí hai Alláh ;
Wuh apne log ká hai Chaupán.

3 Ḳhudá kí qudrat bepáyáṉ
Hai betabdíl aur lázawál :
Guzarte haiṉ to sál zamán ;
Par aṭal hai nit us ká hál.

4 Ḳhudá, kamál ke chashme se
Ham sadá táqat páwenge :
Ghamanḍí, apní táqat ke—
So girte marte jáwenge.

5 Terí dastgírí qawí se
Baṛhegí nit hamárí ján :
Jawán hí kí tezrauí se
Ham dauṛke páwenge ásmán.

EK SAU CHHIÁNAWEWÁṈ GÍT.

196 11s. Hinton. St. Michael's.

Ḳhudá bande ká hissa.

1 Ḳhudá, merá hissa, mahbúb o habíb !
Maiṉ banda húṉ terá, majbúr o garíb ;

Sab rú i zamín, aur ásmán par kahín̲
Hai tere siwá merá koí nahín̲.

2 Jo tú hí na hotá, to sárá ásmán,
Aur sárí zamín bhí hai ḳhálí butlán ;
Sab ịzzat hai zillat,—sab daulat hai dhúl ;
Ḳhushwaqtí kí tú hí hai asl i usúl.

3 Hán̲, súraj kí roshní—maḳhlúq ká jamál—
Aur doston̲ kí ḳhúbí—aur mál o manál,—
Jo howe so howe ; par mujhe manzúr
Hai tujh men̲ ḳhushwaqtí haqíqí mạmúr.

4 Ḳhudáyá ! tú merá hai, dáim mudám :
Ḳhudáyá ! main̲ terá hún̲, dil se tamám :
Yá jíte, yá marte, har hál men̲, har já,
Tú merá hí hissa hai—merá Ḳhudá.

EK SAU SATTÁNAWEWÁN̲ GÍT.

197 C. M. Balerma. Arlington.

Ḳhudá par musíbat men̲ bharosá rakhná.

1 Ḳhudáyá ! tere pyár ká qaul
Tá abad qáim hai ;
Usí men̲ barkat hai betaul,
Aur rahmat dáim hai.

2 Gharbár, jo mujhe chhoṛ dewen̲,
To tujh par ásá hai ;
Sab mujh se mun̲h ko moṛ lewen̲,
Tujh se dilásá hai.

3 Main̲ tere pyár ká árzúmand,
Ki Báp tú merá hai ;

Dil merá is se hai ḳhursand,
Aur sukh bahuterá hai.

4 Ḳhudáwand! terí marzí ho;
Áṛ merí terá pyár;
Jo abhí bhed na mạlúm ho,
To samjhúṉ maut ke pár.

EK SAU AṬHA'NAWEWA'Ṉ GI'T.

198 7s. Adullam. Pilton.

Barkhá ke liye I'shwar ká dhanbád karná.

1 Barkhá húí, bháío!
I'shwar ko saráhío;
Barkhá bhí hai us ká dán;
Us kí sámarth hai mahán.

2 Bujhí hai ab bhúm kí p'yás;
Magan húe peṛ aur ghás;
Pashu, pankshí, kíṭ, patang
Sukhí haiṉ, sab srishṭ ke sang.

3 He Parmeshwar dayáwant!
Terí kripá hai anant;
Terí dayá hai apár;
Nám aur gun aparampár:

4 Prabhú! dekh ham pápí jan;
Súkhe haiṉ hamáre man:
Apní kripá tú barsá,
Aur sab dharm ke phal phalá.

EK SAU NINNÁNAWEWÁN GÍT.

199 L. M. Old Hundred. Islington.

Widá ke waqt.

1 Widá ke waqt, ai bháío!
Áwáz aur dil miláío;
Ab pichhlí bár Khudá ká nám
Ek sáth saráhen:—phir Salám!

2 Yahán jo milná phir na ho,
To jánte des ek bihtar ko:
Ki bháío! chhor sab dukh kí bát
Bihisht men hogí muláqát.

DO SAUWÁN GÍT.

200 C. M. Evening Psalm. Tabor.

Safar ke liye.

1 Ghát bát men ho tú mere sáth,
He Prabhújí dayál!
Ai dukhí jan ke pyáre Náth!
Mujh panthí ko sambhál.

2 Main bhor se sánjh tak taktá hún,
He Prabhú! tere taín;
Bharosá terá rakhtá hún;
Sambhál tú mere taín.

3 Le chal tú mujhe, kripá se;
Dar jokhim se bachá;
Sab jagah men upkárá de;
Gharbár se phir milá.

4 Aur ghar ke chhoṭe baṛe ko,
Din rain, sukh chain tú de;
Saháyak un ká tú hí ho,
Aur apní áṛ meṉ le.

TAMJÍD I TASLÍS.

1 L. M.

Tínek Khudá, jo lámafrúq,
Hamd us kí karo, sab makhlúq!
Ásmánío—zamínío!
Báp, Beṭe, Rúh kí hamd karo!

2 L. M.

Taslís kí wahdat bebayán—
Báp, Beṭe, Rúh ko bepáyán—
Ai álam ke muqaddaso!
Tum, abad tak, saráhío!

3 L. M.

Pawitr Átmá, Pitá, Put—
Prabhú adwait kí howe stut!
Jaisá ki wuh árambh men thá,
Ab hai, aur sadá rahegá.

4 C. M.

Khudá, Paidá kuninde ko,—
Rúh Quds ko, Pák Ustád,—
Masíh, Naját dihinde ko
Ho hamd, ab'd ul ábád!

5 C. M. Double.

Ai Khalqulláh, bálá o past,—
Sab pák firishtagán,—
Aur sab insán khudáparast,—
Sab qaum ke darmiyán,—

Yahowah, jo tínek Wahíd,—
Báp, Beṭe, Rúh Quddús,—
Kar raho sab us kí tamjíd,
Táríf aur hamd ḳhusús !

6 C. M.

Parmeshwar, Utpann karnehár,—
Masíh, Jagtráta ko,—
Pawitr Átmá, Shántkartár,—
Dhanbád aur stuti ho !

7 S. M.

Sitáish Báp kí ho ;
Sitáish Beṭe ko ;
Aur Rúh ul Quds ko howe bhí
Sitáish abadí !

8 S. M. Double.

Ḳhudá—Báp kí táríf,
Jo sab ká Ḳháliq hai ;
Ḳhudá—Beṭe kí ho tausíf ;
Wuh hamd ke láiq hai ;
Ḳhudá—Rúh Quds kí bhí
Tázím ho abad tak !
Buzurg hai zát, Ḳhudáwand kí ;
Yahowah wuh beshakk.

9 S. M.

Dhanbád, mahátam ho
Nit Pitá, Putr ká ;
Pawitr Átmá ká bhí, jo
Tínek Mahán sarbthá !

10 H. M.

Ḳhudá Báp kí táríf ;
Hamd us ke Beṭe ko ;
Rúh Pák kí bhí tausíf

Sáre jahán meṉ ho!
Jaisá ki ibtidá meṉ thá,
Ab hai, aur sadá rahegá.

11 H. M.

Ḳháliq ul ạlamín,
Tínek wuh bilyaqín;
Buzurgí, us kí, mán,
Zamín bhí, aur ásmán!
Jo hai Báp, Beṭá, aur Rúh Pák:
Muqirr tum, us ke, ho bebák.

12 L. C. M.

Wáhid ul lásharík Ḳhudá,
Aur Ịsá—Munjí, dunyá ká,
Aur Rúh ul Quds mahmúd!—
Tú nám o zát meṉ ạlíshán;
Hamd terí ho, ab'd uz zamán—
Yahowah, Haqq Mạbúd!

13 L. P. M.

Mubárak aur buzurg Ḳhudá
Taslís aur Wáhid hai sadá;
Tạríf aur saná, us kí, ho!
Firishte sab, aur sab insán,
Jo dunyá meṉ, aur dar ásmán,
Kaheṉ mubárakbád us ko.

14 7s.

Shukr, hamd, sitáish ho
Nit Masíh, Munajjí ko!
Báp, aur Rúh ul Quds ko bhí
Ho tạríf, hamesha kí!

15 7s. 6 lines.

Ḳháliq kí buzurgí ho;
Ho tạríf Munajjí ko;

Rúh ul Quds kí ho tạzím ;
Pák Taslís, buzurg, ạzím !
Bande, tere, haiṉ maddáh,
Gáte haiṉ ki Hamdulláh !

16 7s and 6s.

Sáre logo, dunyá ke !
Karo sif't Rabbání ;
Rabb hai láiq shukr ke ;
Hai wuh sab ká Bání :
Ísá sárí dunyá ká
Munjí haqq tum máno ;
Hádí, sab sacháí ká,
Rúh ul Quds ko jáno.

17 8s and 7s.

Milkar sab ke sab, insáno !
Gáo, Alhamdulilláh !
Beṭe, Rúh, aur Báp ko máno ;
Hamd karo ; Hallilúyáh !

18 8s and 7s.

Ísá, Munjí kí niạmat,—
Báp, Ḳhudá ká pyár amín,—
Rúh ul Quds kí pák sharákat
Ho hamáre sáth. Ámín.

19 8s and 7s.

Sab ke Kartá, Srí Parmeshwar,—
Pitá, Put, aur Átmá ko,—
Rúp meṉ tín—tat meṉ ek Íshwar,—
Stuti, dhan, baṛáí ho !

20 8. 7. 4.

Ai zamín ke ádamzádo !
Ai ásmání fauj sajd !

Karo Kháliq kí, aur Munjí,
Aur Rúh Quds hí kí tamjíd!
Hai mubárak
Rabb wahíd—Taslís hamíd!

21 8. 7. 4.

Dhan ho Srí Srí Srí Parmeshwar!
Pitá, Putr, aur Átmá bhí;
Wuh Adwait, aur Swaiyam Íshwar;
Stuti gáwen, Prabhú kí:
Swaiyam Íshwar
Sadá rahegá wuhí.

22 11s.

Mahátmik Parmeshwar, tínek jo prakásh,—
Pit, Put, Pawitr Átmá—bin bhed, bin binásh,
Wuh tat men Adwait hai, aur gun men tejmai,—
Saráho, he bháío! Bas, Prabhú kí jai!

Chorus for Ashley.

Izzat, hamd, jalál, buzurgí,
Barre kí, hamesha hogí;
Ísá se naját milegí:
Hallilúyáh, Hallilúyáh, Hallilúyáh!
Hamd karo!

FIHRIST I ẠMM,

Gíton ke Mazmún kí.

FIHRIST I ḲHÁSS,

Zabúr aur Gíton̲ ke Mazmún kí.

Is Fihrist ke Handase Safahon̲ ke Nambar hain̲.

FIHRIST,

PAHLÍ SATAROṆ KÍ.